දයාබර නෝටි - 3

යෞවන සමීන්ද්‍ර රත්නායක

සංතුතිය :

අනුපා අමරසිරි

ලලිත් රෝහිත එදිරිසිංහ

ශ්‍යාමා මංජුලා

දිනූෂා විරාජිනී

ජනක උඩුවත

කතාගෙන් :

මේ පළවෙන්නේ දයාබර නෝට් නවකතාවේ තුන්වන වෙලුමයි. වෙලුම් තුනකින් යුක්ත වූ මෙම දිගු නවකතාව මේ කොටසත් සමග අවසාන වේ. ඒ අවසානයත් සමගම සටහන් කළ යුතු බොහෝ දේ තිබේ.

අහිංසා යොවුන් පුවත්පතෙහි සතිපතා මෙම නවකතාව පළවෙද්දී, එහට ප්‍රතිචාර දැක්වූ මගේ පාඨක පිරිස බොහෝ ගණනකි. රළඟ සතියේ සිදුවන්නේ කුමක්දැයි තමන්ට දැනෙන තරම් ලිහා එවූ බොහෝ පාඨකයන්, එය එසේ නොවුණ කල්හි මා හට දුරකතන ඇමතුම් දී, 'අරන් මේ විදියට නොලියේ මන්දැයි' මගෙන් විමසා සිටියහ. කතාවේ කිසිම තැනක නෝට් නොහොත් කෙනෙක් රත්වන්නේ කිසිවෙකුටවත් බැල්ද නොකරන ලෙසත්, ගටත් නොකරන ලෙසත් ඒ අකාරයේ දැලක් සිටියහ. තවත් සමහරු කීවේ කතාව මැදදී කුමක් සිදුවුවත්, අවසානයේදී නම් නෝට්ට සැනසීමක් ලබාදිය යුතු බවය. කෙසේ වුවත් අහිංසා පුවත්පතෙහි ජනප්‍රියම නවකතාව දයාබර නෝට් බවට පත්වෙද්දී, නෝට් නවකතාව වෙලුම් තුනකට එළි දැක්වූයේ මගේ පාඨකයින් සියලුදෙනාගේම ආශිර්වාදය මැදිනි. මෙම නවකතාව වෙලුම් තුනකින් අවසන් වන බැව් දැනගත් බොහෝදෙනෙකු මා හට පවසා සිටියේ වෙලුම් තුනම එකවර මුද්‍රණය කර බෙදා හැරියා නම් වඩා හොඳ බවය. කලුත්, මාගේ කාරය බහුලත්වය නිසා දයාබර නෝට් පළවෙනි වෙලුම මුද්‍රණය වී මාස තුනකට පසුව දෙවෙනි හා තුන්වෙනි වෙලුම් මුද්‍රණය කිරීමට සිදුවුණි. කෙසේ වුවත්, මා හට ලිපි එවමින්, දුරකතන ඇමතුම් දෙමින්, නෝට්ට මොකද වුයේ අසමින්, ඒ මාස තුනක කාලය නොඉවසිල්ලෙන් ගෙවා දැමූ මගේ ආදරණීය පාඨකයින්, මා සමග අමතාප නොවනු ඇතැයි මගේ හැඟීමයි. දහ වතාවකටත් වැඩියෙන් දයාබර නෝට් කියවූ පාඨකයින් හුග දෙනෙකු මා හට කී දෙයක් නම්, එකොළොස්වෙනි වතාවටත් කිසිදු අවුලක් නැතිව නෝට් කියවා දැමිය හැකි බවය. නෝට් කිසි දිනක එපා නොවන බවය. සැබවින්ම, දයාබර නෝට්ට ඉමහත් ආදරයක් දැක්වූ මගේ ඇම හරාතිරමකම පාඨකයන් ඉල්ලා සිටි පරිදි නෝට් නවකතාව වෙලුම් තුනකින් අවසන් වන බැව් ද මෙයින් දැනුම් දෙමි.

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lanka
UPLOADED BY 'NIRO"

එලෙස්ම නෝට් නවකතාවේ තවත් බොහෝ සිදුවීම් සිදුවී තිබුණද, තාවකාලිකව නෝට්ගෙන් තමු හැරීමට මමද තීරණය කොරුවෙමි. මන්ද යත් මේ දිනවල මා ලියාගෙන යන THE FIRST (පළවෙනියා) නවකතාවට දැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට අවශ්‍ය බැවිනි.

කෙසේ වුවත් නෝට්ගේ ආදරණීය මිතුවන වූ අංකල් ජෙරාඩ් පිළිබඳ බොහෝ දේ ලිවීමට ඇතත්, ඒ සියල්ලම දුක්ඛර දේ වීම කණගාටුවට කරුණකි. එබැවින් පාඨක මහලාගේ දැඩි කැමැත්ත පරිදි සිතේ සතුටකින් සෑම දෙයක්ම අවසන් කර දැමීමට මා අරමුණ උත්සාහ දැරුවත්. අංකල් ජෙරාඩ් පමණක් ඒ උත්සාහයට එපිටින් යන්නව තිබේය. අදටත්, මහා සාගරය මැද, තවිට තනියම, ඉමක් කොනක් නොලෙනන දුක්ඛර අතීතය මතම ජීවත්වන අංකල් ජෙරාඩ්ගේ ජීවිතය ගැන මහා දුකක් පමණක් නෝට් නවකතාවට ආදරය කළ සෑම දෙනාගේම සිත් තුළ රැඳෙනු ඇතැයි මගේ හැඟීමයි. එහෙම, අංකල් ජෙරාඩ් සමග නෝට්, කවරදාකවත් අමනාප වූයේ නැති බවද, අංකල් ජෙරාඩ් නැවත එන තුරු අපේ කතාවේ පීරයා මග බලා හිඳින බව ද මම අවසානයට ලියා තබමි.

ඉතිං දැන් නෝට් වෙලුම් තුනම අවසානය. දැන් ඇත්තේ මගේ ආදරණීය පාඨක ලෝකයේ විචාරයයි. මා සැමදාමත් කියනා පරිදි, මේ නිර්මාණය ගැන, ඔබේ අදහස්, ප්‍රතිචාර, චෝදනා ඕනෑම මගේ ලිපිනයට හෝ දුරකතනය මගින් හෝ දැනුවත්තේ නම් ස්තූතිවන්ත වෙමි. එහෙම මගේ නිර්මාණවලට හොඳ දක්වන කැමැත්ත මෙන්ම, මා හට ලබාදෙන ශක්තියටත් මම පින්තෙන් දෙමි.

යශෝමන සමින්ද්‍ර රත්නායක
අංක 240/17, කවිරිවීරිය හන්දිය
වැල්ලවාය පාර, මොණරාගල.
දුරකතන 055 - 2276839
077 - 6885563

01

"ජේන්! මේ මරණෙයට සැක කරල ඇරෙස්ට් කරන්න යන්නෙ මාව හින්ද, අවුල් වෙලා ගිහින් තිබ්බ හිත ආයෙත් එකතු කරගෙන ප්‍රශ්නෙට මුණ දෙන්න මං උත්සාහ ගන්නා. ගමේ කොල්ලනක් දැක්කා වගේ බය වෙලා ඉදිද්දි ජෙරාඩ් අංකල් හැත්ත පෝන් එකෙන් කාටදෝ කතා කරන්න හදනව මං දැක්කා.

"මට විරුද්ධව සාක්ෂි තියෙනවද...?"

"ඒවා උසාවියෙදි බලාගන්න පුළුවන්.. දැන් කරුණාකරල ජීප් එකට නගින්න..."

කිසිම බුරුලක් පෙන්නන්නෙ නැතුව මං ඉස්සරහ ඉඳපු නිලධාරියා කිව්වා.

"මිස්ටර්.. ඔයා එස්. සී. අයි. බී. එකේ වෙන්න පුළුවන්.. ඒත් කිසිම වරදක් කරපු නැති මනුස්සයෙක්ව මෙහෙම අරගෙන යන්න දෙන්න බෑ.. මේ කොහේවත් ඉන්න ගැණියෙක් මැරුණට

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community
UPLOADED BY 'NIRO"

අපේ දරුවව ඒකට ගැවෙන්නෙ කොහොමද..? මේක හරි අසාධාරණයක්නේ..."

හැන්ඩ් ෆෝන් එක පැත්තකට දාලා ජෙරාඩ් අංකල් ඉස්සරහට පැන්නා. මෙච්චර වෙලා ටිකක් පස්සෙන් ඉඳපු අපරාධ විමර්ශන අංශයෙ ඉතුරු නිලධාරියො හතර දෙනා තවත් ටිකක් අපිට ලංවුණා.

"අසාධාරණයක්ද නැද්ද කියල අපි උසාවියෙදි බලාගම්මු. කරුණාකරලා අපිට බාධා කරන්නෙපා. එහෙම උනොත් පස්සට හුඟාක් කරදර වෙන්න වෙයි. තේරුණානේ.. ඕම්.."

මට ළංවෙලා ඉඳපු 'විශේෂ විමර්ශණ ඒකකයෙ' නිලධාරියො දෙන්නෙක් මගේ අත් දෙකෙත් තද කරලා අල්ල ගත්තා. ඒ කියන්නෙ මෙතන ඉඳලා හෝටලට වෙන්නෙ හිර කුඩුවක තපින්නද..? විනාඩි ගානක් ඇතුළෙදි මට තාත්තා, අම්මා, මැණිකෙ නැන්දා, අමේන්, අක්කා, නිවි, ඔය හැමෝම මතක් වුණා. මේ ආරංචිය එයාලා කොහොම දරාගනියිද..?

"ජෙරාඩ් අංකල්. ඔයා තාත්තට ෆෝන් කරන්න. කේස් එක සීරියස් කියලා ඔයාට තේරෙනවනේ. මං යනවා ගයි.."

මං ජීප් එකට නැග්ගා. ඒ වෙනකනුත් 'ගයි' ට වචනයක්වත් කතා කරගන්න බැරිවෙලා තිබුණෙ. ජෙරාඩ් අංකල්ව පනු කරගෙන ජීප් එක ඉස්සරහට ඇදෙද්දි මගේ පැත්තකින් වාවිවෙලා ඉඳපු නිලධාරියා දිහා මං බැලුවා.

"රොෂානා කියන ගර්ල්ව මං අඳුනන එක ඇත්ත. ඒත් ඔයාල කියන විදියට එයාගෙ මර්ඩර් එකට මගේ සම්බන්ධයක් නෑ. අනිත්තෙක ඇයි මං එයාව මරන්නෙ..?"

"අපිට ඒවට උත්තර දෙන්න බෑ. තියම වෙලාව ආවහම ඔය හැමදේටම උත්තර හම්බවෙයි.."

ජීවිතේ පළවෙනි පාරට මට මහා අසරණකමක් දැනුණා. කිසිම වැරැද්දක් නොකර මිනිමරුවෙක් විදියට නීතිය ඉදිරියෙයි, සමාජය ඉදිරියෙයි හංවඩු ගැහෙනකොට මොන හිතකටද ඉවසන්න පුලුවන්. අනිත්තෙක අහන කිසිම ප්‍රශ්නෙකට උත්තර හම්බෙන්නෙත් නැති වුණාම ඕනම පිටි මනුස්සයෙක් වුණත් මානසිකව කඩාගෙන වැටෙනවනෙ. තවත් දුරට මේ යක්කුත් එක්ක කතා කරලා වැඩක් නෑ කියලා මට තේරුණාම මං සද්දෙ වකගන්නා. මෙතනින් එහාට මගේ ජීවිතයෙ මොන මොන විපර්යාස වෙච්ච කියලා මං ඩිංගක් කල්පනා කරා. ඒත් ඒ කල්පනාව මැද්දට එකපාරටම ආවෙ රොෂානාව මරලා නම් කවුද රොෂානාව මැරුවෙ කියන ප්‍රශ්නෙ. සමහරවිට හිතේ කේත්තියට මෝවයෙක් වගේ අමේන් මේ වැඩේ කරාවත්ද.? එහෙමත් නැත්නම් ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ වැඩක්වත්ද..? එහෙමත් නැත්නම් තාත්තා කාටහරි කන්ට්‍රැක්ට් එකක්වත් දුන්නද..? ඔය මොන දේ වුණත් දැන් හෝටලිගෙ ඔෙල්ලට කමයි හොන්ඩුව වැටිලා තියෙන්නෙ. මෙතන ඉඳලා හෝටින් මිනිමැරුම් නඩුවක සැකකාරයෙක්. එහෙම හිතනකොට හිතේ ඉතුරුවෙලා තියෙන අන්තිම පිටි එකත් දියවෙලා යනවා කියලා මට තේරුණා. අනිත් ප්‍රශ්නෙ තමයි පොලිසියෙන් මාව අත්අඩංගුවට ගන්නැතුව ඇයි අපරාධ විමර්ශන ඒකකයෙන් මාව අත්අඩංගුවට ගත්තෙ කියන එක. රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට මාව ගැවුණේ කොහොමද කියල වගේම ඔය ප්‍රශ්නෙවත් මට කාගෙන්වත් උත්තර හම්බවුණේ නෑ.

"හොඳයි.. දැන් අපිට තමුන් දන්න හැමදේම කියන්න ඕන.."

UPLOADED BY 'NIRO'

මං වටපිට බැලුවා. ඒ වෙනකොට අපි හැමෝම හිටියෙ පොලීසිය ඇතුළෙ. ලොකු පොතකුයි, පැන් දෙකකුයි ළඟ තියාගෙන පොලිස් නිලධාරියෙක් මගේ ඉස්සරහ වාඩිවෙලා හිටියා.

"මං දන්න දේවල්..? මොනවා ගැනද..?"

"නිකං බබා පාට් දාන්න එපා. මේක ගෙදර නෙමෙයි. තේරුණාතේ.. රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට සම්බන්ධ හැමදෙයක්ම කියනවා.."

මාව අල්ලගෙන ආපු නිලධාරියෙක් මහ සද්දෙට කිව්වා. මං අසරණවෙලා හිටියත් මගේ හිතට ඔයක් නම් දැනුණෙ නෑ. මං වෙනුවෙන් තාත්තා ඕනම දෙයක් කරනවා කියලා මං දැනන් හිටියා.

"මර්ඩර් එක ගැන මං දන්නෙත් ඔයාලා මට කිව්වට පස්සෙ. අවුගාතෙ මං දන්නෑ මාව මෙතෙම එක්කරං එන්න තරම් සාක්ෂි ඔයාලට තියෙනවද කියලා.."

හැමෝම මුණෙක් මුණ බලාගනිද්දි මං කියාගෙන කියාගෙන ගියා. මේ වගේ වෙලාවක පුලුවං තරම් කට පරිස්සම් කරගෙන කතා කරන්න ඕන කියලා මං දැනගෙන හිටියා. මොකද එක වචනයක් හරි වැරදුණොත් ඒක රුපියල් ලක්ෂයක්වත් දාලා වහන්න බැරි වෙන විත්තිය මට තේරුණා.

"සාක්ෂි තියෙනවද නැද්ද කියල බලාගන්නෙ අපි. ඉස්සෙල්ලා කිව්ව දේ කරනවා. තමුන් හිතුවද නිකං මිනිස්සු පොලීසියට අරන් එන්න අපිට පිස්සු කියලා. හ්ම්.. කට උත්තරයක් ඉක්මණට ගන්නවා. නැත්නං කුරුල්ලා කූඩුවෙන් ඉගිල්ලිලා යයි.."

අපරාධ විමර්ශන අංශයෙ නිලධාරියා පොලිස් නිලධාරියට

කඩාගෙන පැන්නා. මෙතන මොකක්හරි උගුලක් තියෙන විත්තිය මට තේරුණේ එතකොට.

"සම්පූර්ණ නම කියන්න.."

පොලිස් නිලධාරියා මගේ දිහාට හැරුණා. අවුගානෙ පොලීසියෙ O. I. C. මහත්තයවත් පොලීසිය ඇතුළෙ හිටියෙ නෑ. එහෙම හිටිය නම් අවුලක් නැතුව මේක බේරගන්න තිබුණා. මොකද මිනිහා තාත්තගෙ හොඳ හිතවතෙක්නේ. ඇරත් වෙලා තියෙන්නෙ ලොකක්ද කියලවත් දැනගන්න පුලුවන්නෙ.

"මොකද නමුන්ට නමක් නැද්ද..?"

ආයෙත් අර අපරාධ විමර්ශන අංශයෙ නිලධාරියා කෑගැහුවා. මේ යකා පිස්සු බල්ලෙක් වගේනෙ කෑගහන්නෙ. ඇරෙන් නම නොකිව්වොත් මූ මාව එල්ලන්නද..? මට හිරිමක් හරි වෙලා තිබ්බොත් තාත්තා මුගේ කලිසම ඔලුවෙන් ගලවයි. ඒත් මට හිරිමක් වෙන්න කලින් තාත්තා මෙතනට එයිද..? මට තිබ්බ ලොකුම ප්‍රශ්නෙ ඒකයි.

"මේ යකාගෙන් කට උත්තරයක් ගන්නවා අයිසේ. කව තත්පර ගානක් යන්න කලින් රත්වත්තේලා මෙතෙන්ට කඩාගෙන පනියි.."

විශේෂ අපරාධ විමර්ශන ඒකකයෙ නිලධාරියගෙ කටහඬෙන් පොලිස් නිලධාරියා උඩ ගිහින් බිම වැටුණා. මුලු පොලීසියෙම හිටපු හැම නිලධාරියම වගේ අපි දිහා බැලුවා.

"මට මේක නිදහසේ කරගෙන යන්න දෙන්න සර්.. එහෙම කරන්න දෙන්න බැරි නම් කරුණාකරලා සර්ම කට උත්තරේ ගන්න.."

UPLOADED BY 'NIRO"

මගේ ඉස්සරහා වාඩිවෙලා ඉඳපු පොලිස් කොස්තාපල් වෙඩි වගේ කිව්වා. ඔය තියෙන්නෙ..

"උඹලා ඔක්කොම 'රත්වත්තේ ගෘප්' එකට බයයි. උඹලා හැමෝම බයයි. ඒත් මං බය නෑ. මිනිහෝ.., මගේ යකා අවුස්සන්නෙ නැතුව මේ මිනිමරුවගෙන් කට උත්තර ගනිං. මේ පරක්කුවටත් මං තමුසෙගෙ මාස බාගෙක සැලරි තවත්වනවා.."

'මිනිමරුවා' කියන අකුරු පහ ඇහුණනම මගේ ඇතේ හැම රෝම කූපයක්ම කෙලින් වුණා වගේ කියලා මට දැනුණා. තවත් කට පියන් හිටියොත් කේස් එක මීටත් වැඩිය දුරදිග යනවා කියලා මට තේරුණා..

"කට උත්තරයක් මට දෙන්න පුලුවන්. ඒත් ඊට කලින් ඔය මහත්තයා ඉස්සෙල්ලා කියපු මිනිමරුවා කියන වචනෙ ඉල්ලලා අස් කරගත්තොත් හොඳයි.. මොකද මං තාමත් සැකකාරයෙක් විතරයි.."

"ඔල්ලා.."

අත්දෙකම ගුලි කරගෙන අපරාධ විමර්ශන ඒකකයෙ නිලධාරියා මගේ ඉස්සරහට පැන්නා. පළවෙනි පාර මං මගඇරියත්, දෙවනි පාර මගේ වම් කම්මුලට ටිකක් පල්ලෙහායින් සැරට වැදුණා. හිත ඝෝෂියෙන් පිපිරුවා වුණත් මං තාමත් ඉන්නෙ පොලීසිය ඇතුළෙ කියනෙක මං මතක් කරගත්තා. ඒත් නෝට්ට උස්සපු උඹේ දකුණු අත ගැන උඹට හුතාක් කණගාටු හිතේවි.

"මොකද යකෝ රවන්නෙ..?"

අපරාධ විමර්ශන අංශයෙ නිලධාරියා ආයෙත් මට ළංවුණා.

කමක් නෑ. උඹට පුළුවං හැම ශිල්පයක්ම දැන් දාපං කෝ. වෙලාව ආවනම මමත් වැඩ පටන් ගත්තාම, රවන්නෙ මොකද කියලා අහපු හින්දා මං පුංචි හිනාවක් මුණ උඩට ගත්තා. දැන් ඉතිං සැනසියංකෝ.

"මට දැන් ඔයාගෙ සම්පූර්ණ නම කියන්න.."

තත්වය ඩිංගක් කුල් වුණාට පස්සෙ පොලිස් නිලධාරියා ආයෙත් තවත්තපු තැන ඉඳන් වැඩ පටන් ගත්තා. තාත්තා තාමත් නෑ. මං උත්තර නොදී ඉන්නෙකෙන් මේ ඉස්සරහ ඉන්න අභිංසකයත් අමාරුවෙ වැටෙනවා. ඒ හින්දා කට උත්තරේ දෙන්න මං හිතාගත්තා.

"කොහොල් සේනිය රත්වත්තේ.."

මගේ සම්පූර්ණ නම ඔය කිව්වෙ අවුරුදු ගානකට පස්සෙ. හුහක් වෙලාවට මං භාවිතා කරේ නෝට් රත්වත්තේ කියන නමනේ. මාව ඇරෙස්ට් කරන්න 'එස්. සී. අයි. බී.' එක ආවහමත් ඇහුවෙ නෝට් රත්වත්තෙ කියන්නෙ කවුද කියලනෙ. කොහොම වුණත් එතැන ඉඳල මං කරන රස්සාව මොකක්ද, මගේ දවස ගෙවෙන්නෙ කොහොමද, ඔය වගේ පෞද්ගලික විස්තර බර ගානක් අහලා 'රොෂානාව අඳුනන්නෙ කොහොමද..?' කියලා කොස්තාපල් එකපාරටම මගෙන් ඇහුවා. ඒ ප්‍රශ්නෙට දෙන්න ඕන උත්තරේ ගැන මගේ හිතේ තිබ්බෙ ලොකු ප්‍රශ්නයක්. මොකද රොෂානාව අඳුනගත්ත විදිය කියන්න ගියොත් අශේන්වයි, සුරාජ්වයි දෙන්නවම මාවටු වෙනවා.

"තමුන් කොහොමද රොෂානාව අඳුරන්නෙ..?"

"දවසක් එයා මගේ බයික් එකේ හැප්පෙන්න ගියා. අපි

UPLOADED BY 'NIRO"

අතරෙ විශේෂ යාලුකමක් නෑ. ඒත් දැක්කහම හලෝ කියන තත්වෙ යාලුකමක් තිබ්බා.."

ප්‍රශ්න එන්න තියෙන හැම පැත්තක්ම වගේ මගැරලා මං උත්තර දුන්නා. මාව අත්අවංගුවට ගත්තු නිලධාරියගෙ මුඩු මුණ ආයෙත් මගේ මුණට ලංවුණා. දැන් බලමුකෝ මූ මොනවද කියන්නෙ කියලා..

"දැක්කහම හලෝ කියපු හන්දද ඒ ගැණිට ළමයෙක් හම්බවෙන්න හිටියෙ..?"

එහෙනම් මූ හැමදේම හොයාගෙනයි වැඩේ පටන් අරන් තියෙන්නෙ. දැන් නම් කතා කරන එක තවත් සීමා කරන්න වෙනවා. නැත්නම් මේ හැමදේම කරකවලා මූ මගේ කර උඩින් ගානට තියයි.

"රොෂානාට ළමයෙක් හම්බෙන්න හිටියද..?"

මං ගානක් නැතුවම ඇහුවා. අබ ඇව දැම්මත් පුපුරන සයිස් එකෙන් මුණ හදාගෙන මිනිහා ආයෙත් අහ මිට මෙලෙව්වා. තව තත්පරයක් යන්න කලින් උගේ පාරක් මගේ මුණ මැදට එන විත්තිය මට තේරුණා. ඒත් ඊට කලින් අපි හිටපු කාමරයෙ දොර 'කිරිස්' ගාල ඇරුණා. කාත්තා වෙන්නැති කියලා මං හිතුවත් එතන හිටියෙ 'එච්. කියු. අයි.' රාජපක්ෂ. මිනිහව දැක්ක ගමන් මගේ හිතට බුදු පිටි එකක් ආවා..

"කට උත්තර අරන් ඉවරද..?"

මගේ දිහා ඩිංගක්වත් බලන්නැතුව එච්. කියු. අයි. අර නිලධාරියාගෙන් ඇහුවා. පොරගෙ මුණ ලෙලි ගහපු ජමනාරං

ගෙඩිය වගේ වුණා. ඇයි ඉතිං හිතාගෙන ඉන්න ඇත්තෙ මට බබා හම්බ කරන්න වෙන්නැතිනේ.

"තව.., තව ටිකක් තියෙනවා.."

"එහෙනම් ඒ ටිකත් අරගෙන මේ මනුස්සයව රිලීස් කරනවා.."

එච්. කියු. අයි. ඒ ටික කිව්වෙ ගෙදර කෑම මෙසෙ වාඩිවෙලා සැහැල්ලුවෙන් කතා කරනවා වගේ. අර පොරගෙ ජමනාරං මුණ දැන් වප්පවුණු ලොරි මුණක් වගේ වුණා. එච්. කියු. අයි. රාජපක්ෂ කියන්නෙ අපේ තාත්තගෙ ළඟම හිතවතෙක් කියලා මං දැනන් හිටියා. අපි මිනිහට කතා කරෙත් රාජා අංකල් කියලා.

"රිලීස් කරන්න බෑ සර්.."

"ඇයි..?"

"මේක මර්ඩර් කේස් එකක්. මං හදන්නෙ කට උත්තර අරගෙන මෙහෙමම මෙයාව උසාවියට දාන්න. එතනින් රිමාන්ඩ් එකට දාවිනේ.."

එහෙනම් මූ හදන්නෙ මාව රක්ෂිත බන්ධනාගාර ගත කරවන්න. වැඩේ පාඩු නෑ. බලමුකො දැන් රාජා අංකල් මොකද කියන්නෙ කියලා..

"මෙයා මර්ඩර් එකට සම්බන්ධයි කියන්න තරම් සාක්ෂි තියෙනවද..?"

"ඔව් සර්. මෙයාගෙ පොටෝ එකක් ඩෙඩ් බොඩි එක ළඟ වැටිලා තිබුණා. තව ඒ අතලින් පහලින් ආරංචි වුණා මෙයා ඒ

SL UNLIMITED
Spirit of Sri Lankan Community
UPLOADED BY 'NIRO"

මැරුණු ලේඩිට තර්ජනය කරල තියෙනවා කියලා.."

"අහල පහල කතන්දර වැඩක් නෑ. තර්ජනේ කරා කියලා ඇන්ට්‍රියක් ලියැවිලා තියෙනවද..?"

ගොම්බෙට්ටක් කාපු උගුරුවෙක් වගේ ආයෙමත් පොර බුම්ම ගත්තා. රාජා අංකලුත් අහන්නෙ සිරා ප්‍රශ්නනේ.

"ඇන්ට්‍රියක් නැතිවුණාට මේ තියෙන සාටක හොඳටම ඇති සර්. මට හොඳටම විශ්වාසයි මෙයා තමයි මේ මර්ඩර් එක කෙරුවෙ කියලා.."

"තමුසෙ ඕන දෙයක් කරගත්තවා. පළාත් සභාවේ ජයලත් පෙරේරාගෙ කීමට තමුසෙ වැඩ කරනවා කියලා මං දන්නවා. හැබැයි මේ වැඩෙන් තමුසෙ හොඳටම ඇත ගන්නවා. ඒ විත්තිය දන්න හින්ද තමයි මං තමුසෙට මුලින්ම කිව්වෙ කට උත්තරයක් අරන් මෙයාව යවන්න කියලා. ඇහින් දැකපු සාක්ෂි නැතුව තමුසෙ කොහොමද මෙයාව රිමාන්ඩ් කරන්නෙ..? සැකපිට අත්අඩංගුවට ගන්නවා කියනෙකේ තේරුම තමුසෙ දන්නවද..?"

රාජා අංකල්ගෙ කතාවෙන් මට තේරුණේ මේ කතන්දරේට ජයලත් පෙරේරාත් සම්බන්ධයි කියලා. එහෙනම් මේ වැඩේ මහ මොළකාරයා පැත්තකින් ඉන්නවා.

"අයියෙ, පුද්ගලික කෝත්තර රාජකාරියට පටලව ගන්නෙපා. මේ හොඳ අනාගතයක් තියෙන කොල්ලෙක්ව අල්ලගෙන ඇවිත් තමුසෙලා හදන්නෙ මේ මනුස්සයගෙ අනාගතේට ඔඩ පැල්ලමක් ගාලා තියන්නද..?"

"සොරි සර්... මට ලැබිල තියෙන සාක්ෂි අනුව මං මේක උසාවියට දානවා.."

රාජා අංකල් සර්ව සාධාරණව අහද්දිත් අර උරුලෑවා හිතක් පපුවක් නෑ වගේ කිව්වා.

"තමුසෙගෙ කැමැත්තක්.."

නෝන්ඩියට වගේ රාජා අංකල් කියලා කාමරෙන් එළියට ගියා. කාත්තා තාමත් නෑ. ඒ කියන්නෙ නෝට්ට දැන් උසාවියට යන්න වෙනවා. එතන ඉඳලා රොෂානා ගැන තව විස්තර ටිකක් අහල, මාව එත්කගෙන ආපු ජීප් එක ඇතුළට ආයෙමත් මාව දාගත්තා. මාංචු කුට්ටම අර නිලධාරියා අතේ තිබුණත් මට ඒකෙන් හානියක් වුණේ නෑ. මොකද කියනව නම් මිනිහා ඒක මගේ අතට දැම්මෙ නෑ. මේ හාල්පාරුවට වැඩිය ඉහළ නිලධාරියෙක් වෙලත් රාජා අංකල් අර තරම් නියුටල් විදියට හැසිරිව්ව එක ගැන මට තිබ්බෙ ලොකු සැකයක්. අනිත්පැත්තෙ රාජා අංකල් මං හිටපු තැනට ආවෙ කට උත්තර අරගෙන ඉවරද කියල අහගෙනනෙ. ඒ කියන්නෙ මගේ සිද්ධිය ගැන පොලීසියට එද්දිම මිනිහා දැනුවත් වෙලා තියෙනවා. ඒකෙන්, මේකෙන් පේන්නෙ කාත්තා මං හිතුවටත් වැඩිය ඉක්මණට ක්‍රියාත්මක වෙලා තියනෙකද..? මගේ ප්‍රශ්නෙට උත්තරේ උසාවිය ඉස්සරහම තියමෙව පේන්න තිබුණා. තද රතුපාට කාර් එකේ බොනට් එක උඩ වාඩිවෙලා හිටියෙ ජෙරාඩ් අංකල්. ඒත් කාත්තා පේන්න හිටියෙ නෑ.

"ආවට වැඩක් වෙන්නැ වගේ... මට කලින් රත්වත්තේ ඉස්සර වෙලා.."

අපරාධ විමර්ශන අංශයෙ නිලධාරියා කියා ගත්තෙ මිනිහටමයි. මිනිහගෙ වචනවලින් මගේ හිතේ තිබ්බ පිටි එක ඩබල් වුණා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"මෙයාව හොඳට බලාගන්නවා. මං ජඊව හම්බවෙලා එන්නම්. මතක තියාගන්නවා. මං තමුසෙ දවසකට හරි කුඩුවට දානවා.."

මිනිහා ඒ අන්තිම විත කිව්වෙ මට. මං ඒකට මුකුත් නොකියා හිනාවුණා. මේ මර උගුලෙන් බේරිච්ච වෙලාවට උඹට වැල් පොලියටත් එක්ක ගණන් බේරන්නම්කෝ... මය අතරෙ තමයි ජෙරාඩ් අංකල් හෙමින් සීරුවෙ අපි ඉන්න පැත්තට ආවෙ. ඒ වෙනකොට මාව අත්අඩංගුවට ගත්තු නිලධාරියා උසාවියෙ පඩිපේළි නැගගෙන නැගගෙන උසාවියට ඇතුල්වෙලා තිබුණා.

"නෝට්... කුල් වවුන්... ඔයා තව සීංගකින් අපිත් එක්ක ගෙදර යනවා.. තාත්තා ඉක්මව් එක ඇතුළෙ ඉන්නවා..."

ජීප් එක ඇතුළට එබිල ජෙරාඩ් අංකල් කියෙන්න කිව්වා. මගේ ගාඩ් එකව හිටපු පොලිස් නිලධාරියො පස්දෙනා මුණින් මුණ බලාගෙන වෙපන්ස් අතගැව මිසක මුකුත් කිව්වෙ නෑ.. බලන් ගියනම් ජෙරාඩ් අංකල් මං හිතුවටත් වැඩිය සිරා බුවෙක්නෙ... මිනිහා කිව්වත් වගේ විනාඩි හතලිස්පහක් විතර යද්දි, මට ඇපත් අරගෙන තාත්තා ජීප් එක ළඟට ආවා.

"අපි යමු නෝට්... ප්‍රශ්නෙ ඉවරයි..."

මගේ අතකින් අල්ලල ජීප් එකෙන් එළියට ගන්න ගමන් තාත්තා කිව්වා. හිතට කොහෙත්දෝ ඉඳල යෝධ ශක්තියක් එද්දි මං අනින් අසිහුත් තාත්තගෙ අත ආපිටට අල්ල ගත්තා.

"ප්‍රශ්නෙ ඉවර නෑ තාත්තා... කට උත්තර ගනිද්දි අර එස්. සී. අයි. ඩී. කාරයා මගේ බෙල්ලට පාරවල් දෙකක් ගැහුවා...."

මං එහෙම කියල ඉවරවෙනවත් එක්කම මාව අත්අඩංගුවට ගත්තු නිලධාරියා උසාවියෙ පඩි පේළි බැහැගෙන අපි ඉන්න පැත්තට ආවා. මගේ ගාව ඉඳපු තාත්තා එකපාරටම ඉස්සරහට ගිහින් මිනිහගෙ පාර හරස් කරා. තාත්තගෙ මුණෙ තිබුණෙ මං කවදාවත් දැකල තිබුණෙ නැති තරමෙ මහ විශාල කේන්තියක්.

"මං නියපොත්තකින්වත් පාරක් ගහල නැති මගේ දරුවට උඹ පාරවල් දෙකක් ගැහුවා. මතක තියාගනිං.. උඹට මේකට ගෙවන්න වෙන වන්දිය හුඟාක් වැඩියි. උඹටත් පොඩි දරුවෙක් ඉන්නවනෙ.. අපි ආයෙ ඉක්මනට හම්බවෙමු..."

එස්. සී. අයි. ඩී. නිලධාරියගෙ මුණ හුණු කොට්ටයක් වගේ සුදුමැලි වෙලා ගියා. රත්වත්තේ ගෲප් එකෙන් එන තර්ජනයක්, නිකං හිස් වචනවලට සීමා වෙන්නෑ කියල මිනිහට හිතෙන්න ඇති.

"මගේ දරුවට කෝට් සීයක ඇපයක් ගෙවල වුණත් මං බේරගත්තවා.. ඒත් උඹේ දරුවා වෙනුවෙන් උඹට ඒ දේ කරන්න බෑ..."

"මේ.. මේ තර්ජනේ ගැන ම... මං ඇන්ට්‍රියක් දානවා..."

හීත් දාඩිය තෙමේ මහ දාඩියත් දාගෙන එද්දි මිනිහා කිව්වා. අර කලින් තිබ්බ පුස්තාව්, පඩෙන් කැලි මෙලෝ දෙයක් දැන් මිනිහා ළඟ නෑ වගේ.

"වැඩිය කතා කරොත් උඹට ඇන්ට්‍රියක් දාන්න වත් මං ඉතුරු කරන්නෑ.. මේ රත්වත්තේ හතුරෙකුට කවදාවත් සමාවක් දුන්නැති මිනිහෙක්.. හැම දෙයක්ම ඉවර වෙලා මගෙන් සමාවක් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙපා.. මං ඒ දේට කැමති නෑ... අනික

UPLOADED BY 'NIRO"

මං නෝට් වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරනවා. මීට පස්සෙ, නෝට් දිහා ඇහැක් හරි ඇරල බැලුවොත් මං උඹේ ඇස් දෙකම උගුල්ලනවා..."

තාත්තා ඒ ටික කිව්වෙ දත්මිටි කන ගමන්. උසාවියක් ඉස්සරහ වැඩකාරයෙක් වෙන එකෙන් සීමාවක් තියෙන හන්දද කොහෙද ජෙරාඩ් අංකල් තාත්තව කාර් එක ඇතුළට දාගත්තා.

"තාත්තට කලින් මං උඹේ ලඟට එනවා.. පුළුවන් නම් බේරියං..."

එස්. ඩී. අයි. බී. කාරයට ඒ ටික කියල මං කාර් එකේ පිටිපස්සෙ ඩිව් එකේ හාංසි වුණා. උසාවියෙ ඉඳල ටික දුරක් එනකන් අපි කවුරුවත් කතා කරේ නෑ.. නිශ්ශබ්දතාවෙ මුලින්ම බින්දෙ මං.

"මාව ඇරෙස්ට් කරන්න, ජයලත් පෙරේරත් සම්බන්ධ වෙලා තියෙනව කියල තාත්තා දන්නවද..?"

"ඔව් නෝට්.. මං ඒ හැම දෙයක්ම හොයාගත්තා. ඔයා දවසක් ජයලත්ට මුණ වහලා ගහපු එක ගැන මිනිහා තරහෙන් ඉන්නෙ..."

"මං ගැහුවා කියල මිනිහට ඔප්පු කරන්න බෑ තාත්තෙ..."

"ඒක හරි නෝට්... ඒත් මිනිහා සැක කරන්නෙ ඔයාව... අර පොලිස්කාරයාවත් හවුල් කරගෙන ඔයාව මේ කේස් එකට පැටලෙව්වෙත් ඒකයි..."

තාත්තගෙ කේන්තිය නිවිල ගිහින් තිබුණා. මගේ හිතෙත් තාත්තගෙන් අහන්න ඕන තව එකම එක ප්‍රශ්නයක් ඉතුරුවෙලා

තිබුණා. මොකද කියනව නම් රොෂානාගෙ ජීවිතේට මරණීය තර්ජන හතර වටින්ම තියෙද්දි, එයාව ගාඩ් කරන්න මං හිතාගෙන හිටපු හන්ද... ඒත් අන්තිමට උනේ එයාගෙ මර්ඩර් එකට මාව සැකපිට අක් අඩංගුවට ගත්තු එක.

"ඒ කතාව අපි පැත්තකින් තියමුකො.. තාත්තා හිතන්නෙ රොෂානාව මැරුවෙ කවුරු කියලද...?"

තාත්තයි, ජෙරාඩ් අංකලුයි මුණින් මුණ බලා ගත්තෙ තත්පරේට හැටේ වේගෙන්. ඒ වියපත් මුණුවල තිබ්බ හැඟීම් එකක්වත් මට තේරුම් ගන්න බැරිවුණා.

"ඇයි නෝට් එහෙම ඇහුවෙ...?"

"මාව ඇප දීලා එළියට ගත්තත්, මිනීමරුවව අහු වෙනකල්ම නඩු දිනේට මට උසාවි යන්න වේවිනෙ.. ඒ දේට මං කැමති නෑ.. ඒකයි..."

"ඇත්තම කියනව නම් රොෂානා මැරුණු එකට මං සංතෝස වෙන්නෑ.. ඒත් එයා මැරුණු හන්ද මගේ පවුලට ගැවෙන්න තිබ්බ මහ විශාල තරක නාමයක්, යාංතන් ඇත්වෙලා ගියා. මට වුණත් ඔලුව උස්සන්න බැරි තත්වෙකයි තිබුණෙ... දැන් ඉතිං ඒ ඔක්කොම හරි නෝට්..."

තාත්තගෙ මුණ මැද්දෙ තිබුණෙ ලොකු හිනාවක්. ඒත් ඒ හිනාවත්තෙක්ක එකතු වෙන්න මට පුළුවන්කමක් තිබුණෙ නෑ.. අදහස් අහින් මොන තරම් අඩුපාඩු තිබුණත් රොෂානාගෙ ජීවිතේ තිබ්බ බලාපොරොත්තු මතක්වෙද්දි මාව වෙවිලල ගියා. අනිත්තෙක අර ඇඳටම වැටිල ඉඳපු අංශබාගෙ හැදිච්ච අම්මගෙ අසරණ ඇස් දෙක මට මුළු ජීවිතේ තියෙන තුරාවටම අමතක

UPLOADED BY 'NIRO"

කරන්න බැරිවේවි කියල හිතුණා.

"ඔක්කොම හරි වෙන්නෙ කොහොම තාත්තෙ...? මට දැන් ඕන රොෂානාව මැරුවෙ කවුද කියල හොයාගන්න... ඊට පස්සෙ, ජයලත් පෙරේරටයි, අර එස්. ඩී. අයි. ඕ. කාරයටයි මතක හිටින්න ගේමක් දෙන්න ඕන..."

තාත්තයි, පෙරාඩි අංකලුයි මුණෙන් මුණ බලාගත්තා. දෙන්නම ඇස් වලින් අදහස් කියාගත්තා වුණත්, මං ඒ දිහා හොඳට බලන් හිටියා.

"නෝට්... හොඳ දරුවා වගේ ඩිංගක් කුල් වෙන්න... කලබල වෙලා ප්‍රශ්න විසඳන්න බෑ.. මං මේ හැම දෙයක්ම බලාගන්නම්... ඔයා මේකට ගැවෙන්නෙපා.. කොටින්ම ඔයා මේකට අත දානවට මං කැමති නෑ..."

"ඒක හරි කතාවක්නෙ තාත්තෙ... ප්‍රශ්නෙට මැදිවෙලා ඉන්නෙ මමනෙ. තාත්තා කියන්නෙ මට නිකං බලාගෙන ඉන්න කියලද..? අනික මේ ප්‍රශ්නෙ උනේ මටනෙ..."

"තවත් ඒ ගැන කතා කරන්නෙපා... ප්‍රශ්නෙ උනේ ඔයාට නෙමෙයි මට... පෙරාඩි ඕක ටිකක් හයියෙන් පාගල ය...."

තාත්තා කතාව නවත්තල දැම්මා කියල මට තේරුණා. දැන් ඉසිං තවත් කතා කරල වැඩක් නෑ.. උත්තර නැති ප්‍රශ්න බර ගානක් එක්ක හිත පොර බදද්දි තමයි, පෙරාඩි අංකල් කාරෙක අපේ ගේ ගාව නැවැත්තුවෙ. ගෙදර ඉස්සරහ කට්ටිය බර ගානක් එකතු වෙලා ඉන්නවා මං දැක්කෙ ඒ වෙලාවෙ. මගේ සීන් එක එහෙනම් මුළු රටටම නෝන්ඩි වෙලා වගේ.

02

මට කාර් එකෙන් බහින්නවත් හම්බ වුණේ නෑ.. අම්මයි, මැණිකෙ නැන්දයි තරහෙට වගේ දුවල ඇවිත් මාව බදාගත්තා. ඒ පිටිපස්සෙන් අක්කයි, අඹේනුයි, පිස්සු පීරිසුයි, ගයියයි.

"ම.. ඔයාට කරදරයක් නෑ නේද නෝට්...?"

කතා කරගන්න පුළුවන් වෙච්චි පලවෙනි තත්පරේම අම්මා මගෙන් ඇහුවා. නෑ කියල මලුව දෙපැත්තට වනන ගමන් මං බැලුවෙ අඹේන් දිහා. ඒ මුණ මහා බයකින් සුදුමැලි වෙලා තිබුණා. අඩුගානෙ මිනිහා මගේ ළඟටවත් ආවෙ නෑ.. ඒක හින්ද මං කෙරුවෙ අඹේන් ළඟට යන එක.

"අඹේන්... මෙන්න මං ඇවිල්ලා ඉන්නවා..."

පුරුදු තාලෙට කියන ගමන් මං අඹේන්ගෙ අත් දෙකෙන්ම අල්ල ගත්තා. ඒ අත් දෙකේ තිබ්බෙ පුදුම තරම් සීතලක්. අඹේන්ට මොකද මේ වෙලා තියෙන්නෙ...? අඩුගානෙ සුංචි හිනාවක්වත්

UPLOADED BY 'NIRO"

ඒ මුණෙ පිපුණෙ නෑ.. තමන්ට තිබ්බ හැම දෙයක්ම අහිමිවෙලා ගියපු මිනිහෙක්ගෙ මුණෙ තියෙන අසරණකම අෂේන්ගෙ මුළු මුණ පුරාම තැන්පත් වෙලා තිබුණා.

"ම.. මට ගෙදර හැමෝම හොඳටම බැන්නා නෝට්..."

මොන්ටිසෝරි පංතියෙ පුංචි එකෙක්, ගෙදර ඇවිල්ලා පංතියෙ කේලමක් කියනව වගේ අෂේන් මට කිව්වා. එහෙනම් වැඩේ ඊකයි.. රොෂානාගෙ සීත් එක හන්ද, කට්ටියම අෂේන්ව බයිට් එකට ගන්නැති. අපේ ගෙදර කට්ටියගෙ හැටි මං දන්නත නැතුවැයි. ආදරේ කරනව වගේ තමයි බනින්න ගියහමත්. දෙකක් නෑ.. පලු පැලෙන්න බනිනවා.

"බනින්න නෙමේ ගහල ඇලවත්නයි ඕන හරිනම්.. බැරි වෙලාවත් නෝට් රිමාන්ඩ් කරා නම් එහෙම...? මං එකක් කියන්නම් අෂේන්... දැන්වත් ඔලුව පාවිච්චි කරල වැඩ කරනවා.. එක එක දහ ජරා බැල්ලියො එක්ක ලැගල, අවු ගානෙ අපිටවත් සැනසීමෙන් ඉන්න විදියක් නෑ.. ඇත්තමයි... මට ඔයා ගැන ලැජ්ජයි අෂේන්.. ඔයා ගැන ලැජ්ජයි.. ඔයා හින්ද රත්වත්තේ ගෘහ එකට වෙච්චි මේ කැලල මැකෙන්න තව අවුරුදු ගානක් යාවි.."

මගෙයි, අෂේන්ගෙයි කතාව මැද්දව තාත්තා පැන්නා. ඒ මුණ කේන්තියෙන් දෙක වෙලා.. තවත් මොනවදෝ කියල අෂේන්ට බනින්න හැදුවත් ජෙරාඩ් අංකල්, තාත්තව ගේ ඇතුළට අරගෙන ගියා. අෂේන්ගෙ මුණ දැන් මල මිනියක් වගේ සුදුමැලි වෙලා. මං මැණිකෙ නැන්දට ඇහෙන් ඉඟියක් කරා, අෂේන්ව කාමරේට අරන් යන්න කියලා. මොකද කියනව නම් තත්වෙ එන්න එන්නම බරපතල වේගෙන එන හැටි නෝට්ට පෙනුණා. අම්මයි,

මැණිකෙ නැන්දයි, අෂේන්ව ගේ ඇතුළට එක්කං යද්දි අක්කයි, ගයියයි මට ළංවුණා.

"ම.. ඔයාව ආයෙත් ඇරෙස්ට් කරයිද නෝට්...?"

අක්කා හිටියෙ හොඳටම බයවෙලා. ගයියා නම් තාමත් හෝන්දු මාන්දු වෙලා වගේ. බලන් ගියහම මුත් අපේ අක්කගෙ ගොඩටම දාන්න පුළුවන්.

"ඒව කොහෙද අක්කෙ...? ඔය මාව ඇරෙස්ට් කරපු එකත් පළාත් සභාවෙ ජයලත් පෙරේරගෙ ගේම් එකක්. ඒත් මේ මර්ඩර් එකට මිනිහගෙ තියෙන සම්බන්ධෙ මොකක්ද කියල හොයාගන්න ඕන.. සමහර විට මේකට අපි නොහිතන අයත් ගැවිල ඉන්න පුළුවන්..."

"මොනව වුණත් මං ඔයාව කිව්ව දේ උනානේ නෝට්..."

"ඒ මොකක්ද අක්කෙ...?"

"රොෂානාට අනතුරක් වෙන්න පුළුවන් කියල මං කිව්වා මතකද...? ඔය වෙච්ච දේ වෙනවා කියලා කලින්ම මට දැනුණා..."

අක්කා කිව්ව දේට දෙන්න තරම් උත්තරයක් මගේ ළඟ තිබුණෙ නෑ.. ඇත්ත කතන්දරේ එළියට එනකං රොෂානාව ගාඩ් කරනවා කියල හිතන් හිටපු නෝට්ට ඒ වෙලාවෙ ඇත්තටම කියන්න දෙයක් තිබුණෙ නෑ..

"උඹ දන්නවද නෝට්... මුළු ටවුන් එකම කතාවෙන්නෙ මේ සීත් එක ගැන.. ඩේමියන් අයියල හිටන් මගෙන් ඇහුවා..."

මෙච්චර වෙලා සද්දෙ වහගෙන ඉඳපු ගයියා කට ඇරියා..

UPLOADED BY 'NIRO'

එහෙනම් දැන් නෝට්ට පාරෙ බැහැල යන්නත් බැරිවෙනවා.. මදැයි අමෙන් පෙරල ගත්තු කක්කා බාල්දියෙ තරම.

"මං මොනව කරන්නද ගයි... උඹත් දැක්කනෙ අර එස්. සී. අයි. බී කාරයා රහපාව දර්ශනේ.. ඌ මට පුංචි චරිතයක්වත් දුන්නෙ නෑ..."

"ඒක තමයි.. හැබැයි මේ වෙනකොට සුරාජ්ලටත් වැඩේ ආරංචි වෙලා ඇති.. සුරාජ්ට ආරංචි වුණා කියන්නේ..."

ගයියට කතාව ඉවර කරන්න හම්බවුණේ නෑ.. සුරාජ්ගෙ සුදු පාට කරවැන් එක අපේ වත්තට ඇතුල් වුණා. විලාඩ් අඹ ගහ යටට වැන් එක දාතකොටයි මං දැක්කෙ වැන් එක ඇතුළෙ ඉඳපු කට්ටියව. දෙවිමිණියි, නිට්ටුයි, කවිතායි.. මේ තුන් කට්ටුව එකම දවසෙ අපේ ගෙදර.. අද නම් මොකාක් හරි මල ඉලව්වක් වෙනවා.. ඒකෙ ආයෙ හෝදන්න දෙයක් නෑ..

"නෝට්.. අවුලක් නෑ නේද...?"

ලස්සන ගැණු ළමයි තුන්දෙනාට ඉස්සෙල්ල වාහනෙන් බැහැල ආපු සුරාජ් මගේ අතකින් අල්ල ගත්තා.

"එව්වර අවුලක් නෑ.. ඒත් ඇයි උඹ මේ තුන්දෙනාව එක්ක ආවේ..?"

ටිකෙන් ටික මට ලංවෙන කවිතල දිහා බලන ගමන් මං හෙමිට ඇහුවා.

"මං මොනව කරන්නද නෝට්.. උඹව බලන්න ඕන කියල මැරෙන්න හැදුවා. මං ඒත් මග දිගටම බැන බැනයි ආවෙ.. නෝට්ලහදි වෙන කිසිම දේකට මං වගකියන්නෑ කියල..."

සුරාජ් ඒ විත කියල ඉවරවෙනකොට ගැණු ළමයි තුන්දෙනා මට ලංවෙලා ඉවරයි..

ඒත් කවිතාවත්, නිට්ටත්, දෙවිමිනිවත් මගෙන් එක්ක වචනයක්වත් කතා කෙරුවෙ නෑ.. මං හිතුවෙ මෙහාත ඉඳල අඩන, වැළපෙන හැඟීම්බර දර්ශන ටිකක් බලන්න පුළුවන් වේවි කියලා.. ඒවා මුකුත්ම නෑ.. අඩේ... බලන් ගියහම මටද එකකොට අඩන්න වෙන්නෙ...?

"ඔයාලගෙ පැමිලි එකට ලංවෙන ගැණු ළමයෙකුට අත්තිමට හම්බවෙන තැග්ග මේකද නෝට්...?"

ටිකක් වෙලා මගේ මුණ දිහාම බලන් ඉඳපු කවිතා එකපාරටම ඇහුවා. පපුව මැද්දටම උල් පිහි තලයක් බැස්සුවා වගේ වේදනාවකින් මාව හිරි වැටිලා ගියා. දෙයියනේ.. මේ කෙල්ල මොනවද මේ අහන්නෙ...?

"කවිතා.. කට වහගන්නවා.. තව වචනයක් හරි කතා කරොත් මං තමුසෙගෙ කට කඩනවා.. නෝට් ඉන්න තත්වෙ ගැනවත් හිතල කතා කරන්න ඉගෙන ගන්නවා.. තේරුණාද..?"

කවිතා මගේ ළඟට එද්දි පැත්තකට ගියපු සුරාජ්, මගෙයි කවිතගෙයි මැද්දට පැන්නා. මිනිහට එකසිය ගානට මළ පැනල කියල මට තේරුණා.

"කමක් නෑ සුරාජ්.. කවිතට ඕන දෙයක් කියන්න දෙන්න.. එයාගෙ හිතේ මොකක් හරි වේදනාවක් තියෙනව නම්, ඒ වේදනාව නැති කරගන්න එයාට ඉඩ දෙන්න.. ඉතිං කවිතා..."

"වේදනාවක් තියෙනව නම් නෙමේ නෝට්.. මගේ මුළු

UPLOADED BY 'NIRO"

හිතම වේදනාවෙන් මිරිකිලයි තියෙන්නෙ.. මං හින්දා රොෂානාට මැරෙන්න සිද්ධ වුණා.. ඒ දේ මගේ හිතට වද දෙනවා.. කවදාවත් මට ඒ පාපෙන් ගැළවෙන්න බෑ.. ඔයාට තේරෙනවද නෝට්.. රොෂානාව මැරුවා කියල, රොෂානාව අයින් කරා කියල, ඔයා හිතනවද මමයි, අනේනුයි ආයෙත් එකතුවෙච් කියලා.."

පසුවට තවත් පිහි පාරවල් දෙක තුනක් වැදුනා වගේ මං ආයෙත් ගැස්සුණා.. මේ කතා කරන විදියට හම් කවිතා ගෙස්ට් කරන්නෙ මං රොෂානාව මැරුවා වගේනෙ..

"කවිතා ම.. මං තමුසෙට ආයෙ කියන්නෑ..."

අතත් උරුක් කරගෙන සුරාජ් කවිතා ඉස්සරහට ආයෙත් පැන්නා. මේ මනුස්සයා කවිතාට එක පාරක් හරි ගැහුවොත් හෙම මෙතන මළ ගෙයක් වෙනවා. මං වැඩිපුරම ලියි කරේ කවිතාවත් බේරගෙන මේ කතන්දරේ ඉවරයක් කරගන්න.

"සුරාජ්... උඹ ඩිංගක් පැත්තට වෙලා ඉඳපං.. මං මේක කවිතත් එක්ක බේරගන්නම්..."

"මොනව බේරගන්නද.. රත්වත්තේ ගෘෂ් එක ගැන මං අහපු හැම කතාවක්ම ඉවර වුණේ ගෘෂ් එකේ වාසියට විතරයි නෝට්... ඔයාලගෙ තරහකාරයොත්ට යන එන මං පවා නැතිවෙලා තියෙනවා. ඔයා හිතන්නෙ ඔය කිසි දෙයක් මං දන්නෙ නෑ කියලද...?"

ඩිංගෙත් ඩිංග කවිතාගෙ කටේ සද්දෙත් වැඩි උනා. ඒ වගේම මගේ ඇඟෙත් ලේ ඩිංගෙත් ඩිංග රත්වෙන්න පටන් ගත්තා. මෙච්චර කාලයක් අහිංසකකමේ ප්‍රතිමූර්තියක් කියල මං හිතාගෙන ඉඳපු කවිතාමද මේ කතා කරන්නෙ කියල බලන්න

වගේ මං තව ටිකක් කවිතට ලංවුණා.

"කවිතා.. මයා මගේ නෑනා වෙන්නයි ඉන්නෙ.. ඒක වෙනමම කතන්දරයක්.. ඔයාට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තියෙනව නම් අපි අඩබෙර ගහන්නෙ නැතුව ඒක බේරගමු.. අපේ ප්‍රශ්නෙ මුළු රටටම කියන්න අවශ්‍ය නැතේ... අනික ඔයාගෙයි, අනේන්ගෙයි ප්‍රශ්නවලට රත්වත්තේ ගෘෂ් එක ගාවගන්න එපා... ඒකට අපහාස කරන්නත් එපා.. රත්වත්තේ ගෘෂ් එක අනාගතයේදී බාරගන්න ඉන්නෙ මං... කොච්චම් මං කැමති නෑ මගේ දේකට කවුරුවත් වරිත සහතික දෙන එකට... තේරුණාද...?"

කවිතා කොයි තරම් හිතට ලංවෙලා හිටියත් මං බස බස ගාල කියල දැම්මා. කට කෑවත්, නෝට් කියන්න තියෙන දේ කියල දානවනෙ.. බලන් ඉඳිද්දිම කවිතාගෙ බටර් පාට මුණ කළුපාට වෙලා ගියා. එකැන ඉඳල ටිකක් වෙලා යනකන් කවුරුවත් කතා කෙරුවෙ නෑ.. ඇත්තටම අපි අතරෙ හිඟුණු දරාගන්න බැරි අසාමාන්‍ය නිහැඩියාවක්. හැමෝම බලාගත්තු අතේම බලන් හිටිය මිසක කවුරුවත් වචනයක්වත් කතා කරන්න උත්සාහ ගත්තෙ නෑ..

"අ... අපි යමු සුරාජ් අයියෙ..."

ටිකකින් කවිතා සුරාජ්ට ලංවුණා.

"ප්‍රශ්නෙට උත්තර නැතුවද යන්න හදන්නෙ..?"

මං එකපාරටම ඇනුවා. දෙවම්ණිගෙයි, නිවිගෙයි ඇස්වල කඳුළු පිරිලා. අක්කයි, නංගියි දෙන්නම මේකන අඩන්හද දන්නෑ හදන්නෙ..

UPLOADED BY 'NIRO.'

"මෙයාලව එක්කරගෙන ඇවිල්ල, මේ ලෝකෙ තියෙන ලොකුම ගොන්කම කෙරුවෙ මමයි නෝනි... මයා මේ කිසිම දෙයක් ගණන් ගන්නෙපා.. මේ කියවුණු හැමදේකටම මං මයාට සොරි කියල කියනවා. වෙනින් වෙලාවක මං මයාව බලන්න එන්නම්.. අපි ඇවිල්ල තියෙන්නෙ වැරදි වෙලාවක..."

"නෑ සුරාජ්... මයාල ආවෙ නියමම වෙලාවෙ.. මට දැන් තියෙන එකම ප්‍රශ්නෙ මය කවිතා හිතාගෙන ඉන්නව වගේ, මයාගෙ නංගිලා දෙන්නත් මං ගැන වැරදියට ද දන්නෑ හිතාගෙන ඉන්නෙ...?"

දෙවම්ණිගෙ මුණ ලොකු වේදනාවකින් විරූපි වෙලා යද්දි නීට් එයාගෙ පුංචි ලේන්සුව ඇස්වලට තියල තද කරගත්තව මං දැක්කා.

"අපි කවුරුවත් මයා ගැන වැරදියට හිතන්නෙ නෑ නෝනි... මයා මොන වගේ කෙනෙක්ද කියල අපි දන්නවා.. කවිතා කතා කරපුව මයා වැඩිය ගණන් ගන්නෙපා... එයා ඒ හිතේ වේගෙට කතා කරන්නෙ..."

"කවිතාට විතරද සුරාජ් හිතේ වේගෙට කතා කරන්න පුළුවන්.. ඇයි මට බැරිද...? මං හීනෙකින්වත් හිතපු නැති මර්ඩර් කේස් එකකට මාව පැටලැවිල තියෙද්දි, පොලිසිය පිස්සු බල්ලො වගේ මගේ පස්සෙන් එලවද්දි මයා කියන්නෙ මට හිතේ වේගයක් නෑ කියලද..? රත්වත්තේ ගෙදර එකට මේ ඔළු ටවුන් එකම ගන්න සල්ලි තිබුණත්, මගේ හිතේ දුක නැති කරන්න ඒ සල්ලි වලට බෑ.. අන්න ඒකවත් මයාල තේරුම් ගන්න..."

"අ.. අපි මයා ගැන වැරදියට හිතන්නෑ අයියෙ..."

ඇහෙන නැහෙන සද්දෙට නීට් කියද්දි හැමෝම පුංචි කෙල්ල දිහා බැලුවා. වෙනදට මට මහ හුතාක් උස්සනට පේන ඒ දිග ඇස් කඳුරු වලින් පිරිල ගිහිල්ල තිබුණා. තවත් ඒ දිහා බලන් ඉන්න බැරිසමට මං අහක බලාගත්තා. තවම මෙතනින් මගෙන් එක්ක කතා නොකරෙ දෙවම්ණි විතරයි. ඒත් එයාගෙ මුඩි එක අස්සටි ගිහින් තියෙන තාලෙන් එයා කියටවත් දැන්ම කතා කරන්නෙ නෑ කියල මං තේරුම් ගත්තා. සමහර විට යන්න කිට්ටුවෙලා හරි කතා කරාවිතෙ. මට තියෙන්නෙ බලන් ඉන්නෙක විතරයි.

"තැන්ක්ස් නෙතලි.. මං වෙනුවෙන් මයා එහෙම හරි කිව්වට... ඇත්තටම රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට මගේ නම ගැවුණේ කොහොමද කියල මට හිතාගන්නවත් බෑ.. පොලිසිය කියනවා මගේ පොටෝ එකක් ඩෙත් බොඩි එක ළඟ තිබුණලු.. ඊට දවස් දෙක තුනකට කලින් මං රොෂානාට ගෙදරටම ගිහින් තර්ජනය කරාලු. මට විරුද්ධව තියෙන සාක්ෂි දෙක මව්වරයි.. මය සාක්ෂි දෙකට පුළුවන්ද මිනිහෙකුට මිනීමරුවෙක් කියල චරිත සහතිකයක් දෙන්න..."

කවුරුවත් වචනයක්වත් කතා කෙරුවෙ නෑ. මට ඩිංගක් එහායින් ඉඳපු ගයියා උනක් මගේ කට දිහා, උගේ කට ඇරන් බලන් හිටිය මිසක වෙනද වගේ හරස් ප්‍රශ්න දාන්න ආවෙ නෑ.. මුලින් මුලින් කවිතා මට කතා කරපු තාලෙ හන්ද කවිතලව ගේ ඇතුළට එක්කරගෙන යන්නවත් මට හිතුණෙ නෑ.. කොටින්ම නෝදිගෙ හැටි එහෙම තමයි. බොක්ක දිගෙන හිටිය වගේම අඩුල් වුණහමත් ඒකෙ අනිත් පැත්ත තමයි.

"මං මයත්තෙක්ක තරහක් නෑ කවිතා. ඒත් මට මයාට කියන්න දෙයක් තියෙනවා.. ඒ තමයි කවදම හරි දවසක මයා

UPLOADED BY 'NIRO"

අද කතා කරපු වචන ගැන මයාට තුනාක් පදුතැවිලි වෙන්න වෙවි.. මොකද කියනව නම් රොෂානා, රත්වත්තේ ගෘහප් එකට කොයි තරම් තර්ජනයක් වුණත් නෝට් මය වගේ අයමජ්ජාති වැඩ කරන්නැ.. කොටින්ම අංශධාගෙ හැදිල ඉන්න රොෂානාගෙ අසරණ අම්මගෙ බයාදු ඇස් දෙක මේ පපුව ඇතුළෙ නැමදාම ජීවත් වෙද්දි මය වගේ වැඩක් කරන්න, විහිලුවටවත් නෝට්ට බෑ..."

මං කියාගෙන කියාගෙන යන ඒවට කවිතා කෙරුවෙ ඕම බලාගෙන ඉඳපු එක විතරයි. මුලින් මුලින් ඒ මුණෙ තිබ්බෙ එච්චරකමේ කැල්ලක්වත් දැන් නොයාගන්න තිබුණෙ නෑ..

"ම.. ඔය කතාව දැන් නවත්තන්න නෝට්... කවිතා වෙනුවෙන් අපි හැමෝම බයාගෙන් සමාව ඉල්ලනවා..."

මෙච්චර වෙලා වචනයක් වත් කතා නොකර ඉඳපු දෙවිමිණී කතා කරන්න ගත්තා. නිව් හිටියෙ දෙවිමිණීගෙ අතකින් අල්ලගෙන, දෙවිමිණීට හේත්තුවෙලා වගෙයි.

"එහෙනම් සුරාජ්... මතක්වෙලා මාව බලන්න ආවට පිං සිද්ධ වෙනවා. මං පස්සෙ සුරාජ්ව හමිබ වෙන්න එන්නම්... මොකද නෝට් කවදාවත් පෙලෙහිගුණ අමතක කරන්නැ..."

කවිතා දිහා හෙමින් සැරේ බලන ගමන් මං කිව්වා. එයා එක පාරටම මං දිහා බැලුවෙ ගැස්සිලා වගෙයි. දුකෙන් හෙම්බත්වෙලා තිබ්බ ඒ සුදු මුණ දැක්කනම තව එක හින්ට් එකක්වත් ගහන්න මට හිතුණෙ නෑ..

"හෙට දහයමාරට... පුරුදු තැනට..."

වැන් එකට නගින්න ඔන්න මෙන්න කියල කියෙද්දි

හැමෝගෙම ඇස්, කන් වහල නිව් මට කිව්වා. දෙවිමිණී යන්නම් කියල මට මදුවෙන් කියද්දි වැන් එකේ මැද සිට එකේ වාඩිවුණු කවිතා මදුවවත් ඉස්සුවෙ නෑ... කෙල්ල ඉන්නෙ සැහෙන්න අවුල්වෙලා කියල මට තේරුණා. කරන්න දෙයක් නෑ.. මේ තරම් යස අගේට ඔවර් දාල තියෙද්දි කවිතා ඇදගෙනයි නැවෙ.. අනිත්තෙක මං කවිතාගේ, අඟේනුයි වෙනුවෙන් මොන තරම් දේවල් කරාද..? කොටින්ම ගෙදරින් ඇට්ටි හැලෙන්න බර බරේ තියෙද්දි කවිතාව හොයාගෙන බණ්ඩාරවෙල ගියපු එකම මැදෑ මං ගැන තේරුම් ගන්න.. කමක් නෑ... හැම දෙයක්ම එක හීනෙකින් එළිවෙන්නෙ නැහෙ...

"කවිතා මය තරම් පෝම් උනේ කොහොමද නෝට්...?"

වැන් එක ගේට් එකෙන් එළියට ගියාට පස්සෙ ගයියා මගෙන් ඇහුවා. උගෙත් දැන් තමයි ස්තායු වැඩ කරන්න පටන් අරගෙන තියෙන්නෙ. ඇයි ඉතිං මෙච්චර වෙලා උං හිටියෙ අර මොනවද කාපු කාකු බාලයා වගේනෙ.

"කෙල්ල ඉන්නෙ අඟේන් එක්ක මරොප්පුවෙන්.. ඒත් ඒක තනිකරම ඇරියෙ මගේ කර උඩින්.. හැබැයි ගයියා මං ඒ දේට කැමති නෑ.. උඹ දන්නවනේ.. මං කෙලින් මිනිහා.. ඔය හංගල ගහන ඒවට කොටින්ම මට මල පනිනවා... කවිතාට පිටි එකක් තිබුණ නම් ඒයා කරන්න මින ගේ ඇතුළට ගිහිල්ල අඟේන්ට කැගහන්න.. එහෙම නැතුව මේ පැත්තක ඉන්න මාව අල්ලගෙන කන එක නෙමෙයි..."

"හරි.. හරි.. මං ඒක කිසං ඇහුවෙ.. අපි ඒ කතන්දරේ අවසාන කරල දාමු.. පොලීසියෙදි මොකද වුණේ...?"

ගයියා ආයෙමත් වර්තමානයට බැස්සා. මාව පොලිස් ජීප්

UPLOADED BY 'NIRO"

එකට දාගත්තු තැන ඉඳල ආයෙ ගෙදරට එනකම්ම වෙච්චි කතන්දරේ මං උත් එක්ක කිව්වා. මොනව නැතත් මුව දැනුවත් කරල තියෙන කොහොමටත් හොඳයි...

"හැබැයි ගයියා මට පේන විදියට නම් මේ වැඩේ ලේසි වෙන්නැ.. මේක හොඳට ප්ලෑන් කරල කරපු මර්ඩර් එකක්.. නැත්නම් මගේ පොටෝ එකක් කොහොමද රොෂානගෙ බොඩි එක ළඟට යන්නෙ...?"

පොලිසියෙ ඉඳල ගෙදරට එනකන්ම මගේ ඔලුවෙ තිබ්බ ප්‍රශ්නෙ මං එළියට දැම්මා. ඒත් ගයියගෙන් මං බලාපොරොත්තු වුණු තරම් හොඳ උත්තරයක් හම්බවුණේ නෑ.. ඇත්තටම උං හිටියෙ කරකවල අතැරල වගෙයි.

"නෝට් මහත්තයො... මං ගෙදර ගිහිල්ල එන්නද...?"

මෙච්චර වෙලා උදුපියලිය වවල තිබ්බ මදුල කැල්ලට වෙලා ඉඳපු පීරිස්, මගේ හෙට ඇවිල්ල ඇහුවා.

"ඇයි පීරිස් හදිස්සියෙම...?"

"තරහ වෙන්නෙපා මහත්තයො.. මහත්තයට කරදරයක් උනු වෙලාවෙ මං මේ මග ඇරල යනව නෙමෙයි.. මගෙ දුවට හොඳටම සනීප නෑ.. ඊයෙ මුළු රෑම මං ඇහැපියෙවිලෙ නෑ.. හැන්දෑවෙ ගත්තු බෙහෙත් වලටත් ඒ තරම් ගුණයක් නෑ.. මං අද ආවෙ දවස් දෙකක්වත් නිවාඩු ඉල්ලගන්න.. ඒත් නෝට් මහත්තයගෙ ප්‍රශ්නෙ හින්ද, මං මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ..."

පීරිස් කියාගෙන ගියේ හොඳටම අසරණවෙලා වගේ. මිනිහගෙ මුණ දැක්කනම මට පව් කියල හිතුණා.

"ඇයි මනුස්සයො.. අපර්ණාට සනීප නැත්නම් ඔයාට තිබුණෙ ගෙදරට වෙලා ඉන්නනෙ.. ඕනෙ නම් වැඩට එන්නැ කියල අපේන්ට කෝල් එකක් දුන්න නම් ඉවරනෙ... ඒ ළමයව ගෙදර තනියම දාල මෙහේ ආවට, ඇත්තමයි වෙන වෙලාවක නම් මං පීරිස්ට අම්ම මෙෝ නැතුව ඛනිනවා.. හේරුණානේ... දැන් නම් මට කාටවත් ඛනින්නවත් බැරි තරමට ඔලුව අවුල්වෙලයි තියෙන්නෙ.. ඒක හන්ද හොඳ මනුස්සය වගේ ගෙදර යන්න.. පුළුවන් උනොත් මං අපර්ණාව බලන්න එන්නම්..."

පීරිස්ගෙ අසරණ මුණට උඩින් හින් හිනාවක් ඇඳිල ගියා. ඒ එක්කමයි ගයියා මගේ අතකින් අල්ල ගත්තෙ... අපර්ණට සනීප නෑ කියල කිව්ව විතරයි, මෙත් මුටත් අසනීප වෙලා.

"මොකද ගයි....?"

පීරිස් ගේට්ටුවෙන් එළියට ගියාට පස්සෙ මං ඇහුවා.

"අ... අපි යමුද අපර්ණාව බලන්න...?"

වෙන වෙලාවක නම් මං මුට හොඳවයින් දෙක තුනක් අනිනවා.. ඒත් දැන් ඊකට වෙලාව නෙමෙයි.

"උඹට ඕන මේ මල ඉලව්ව අස්සෙ අපර්ණව බලන්න ගිහිල්ල පීරිස්ට නෝන්ඩි වෙන්නද..? ඩිංගක් ඔලුවෙන් කල්පනා කරපං ගයි... අනික උඹ හිතනවද අපේ ගෙදරින් මට අද විහිලුවටවත් එළියට බහින්න දේවි කියලා... ආ...?"

"සොරි නෝට්...."

"උඹ දන්නෙ හැම මගුලකටම සොරි කියන්න විතරයි...මං අපර්ණා බලන්න එන්නම් කියල පීරිස්ට කියපු එක හේද උඹට

UPLOADED BY 'NIRO"

දැන් තියෙන හිතේ අමාරුව...? බයවෙන්නෙපා... උඹයි, ඒකියි අලෙයාර් එකක් පටන් ගන්නකං මං අපර්ණව හම්බවෙන්න යන්නෑ.. තේරුණානේ.. දැන්වත් ඩිංගක් හිනාවෙලා ඉඳපං.. ගැණි මැරිච්ච මිනිහා වගේ බුම්මං ඉන්නැතුව..."

ගයියගෙ මුණට ලාවට හිනාවක් ආවා. කොයි තරම් නෑ නෑ කිව්වත් මූ බයයි, මං අපර්ණාව හම්බෙන්න යනවට. හැබැයි ඉතිං ඒක සාධාරණ බයක් කියල නෝට්ටත් තේරෙනවා.. මොකද අපර්ණා නෝට්ට කැමතියි කියල ප්‍රකාශ කරල තාම ඒ තරම් වැඩි දවසක් නැනේ..

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

03

කොහොම උනත්, මාව අත් අඩංගුවට ගත්ත සිද්ධියෙ සම්පූර්ණ කතාබහ ආයෙමත් පටන් ගත්තෙ රූ කෑම මේසෙදි. ඒ වෙනකොට ගයි ගෙදර ගිහිල්ල තිබුණා.

"මට දැනගන්න ඕන මෙව්වරයි.. ඔය රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට අපේ පවුලෙ කවුරු හරි සම්බන්ධද...?"

බත් පිහාන අතන ගමන් මං කෙලින්ම ඇහුවා. මගේ ගාවම වාඩිවෙලා හිටියෙ ජෙරාඩ් අංකල්.. මං අහපු ප්‍රශ්නෙට ඇස් දෙක උඩ ඉන්දව ගත්තු අඹේන් වතුර වීදුරුවක් අරන් හනිකට බොන්න ගත්තා. අම්මයි, තාත්තයි, අක්කයි කෙරුවෙ මුණෙන් මුණ බලාගත්තු එක. කෑම කාමරයෙ බිත්තියට නේත්තු වෙලා අපි හැමෝම දිහා බලන් ඉඳපු මැණිකෙ නැන්දගෙ මුණත් අමුතුවෙලා ගිහින් තිබුණා.

"ඇයි නෝට් ඒ වගේ ප්‍රශ්නයක් ඇහුවෙ..?"

UPLOADED BY 'NIRO"

මං ප්‍රශ්නෙ අහල විතාඩි ගානක් කියාට පස්සෙ තාත්තා කතා කරන්න ගත්තා. හැබැයි ඒත් ප්‍රශ්නෙකින්..

"අපි ඇත්තට මුණ දෙන්න ඕනෙ තාත්තෙ.. රොෂානගෙන් ඇටැක් එකක් තිබ්බෙ අපේ ෆැමිලි එකට විතරයි. මොන ක්‍රමයෙකින් හරි රොෂානා ෆීල්ඩ් එකෙන් අයින් වුණා නම් ඒකෙ වාසිය තිබ්බෙ රත්වත්තේ ගෘප් එකට විතරයි. මං ඒකයි එහෙම ඇහුවෙ... මං හිතනවා තාත්තා මාව මිස්අන්ඩස්ටැන්ඩ් කරනෙකක් නෑ කියලා..."

"නෑ නෝට්... මං එහෙම හිතන්නෙ නෑ.. ඔයා වගේ හිතල මතල මුලුව පාවිච්චි කරල අනේන් වැඩ කරා නම් මේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් ඇතිවෙන්නෙ නෑ.. කොහෙද ඉතිං මේ බුරු තඩියා ගෙරීමස් කෑවේ බෙල්ලෙ බැඳගෙනනෙ..."

තාත්තගෙ කේන්තියට ආයෙමත් අනේන් කොටු වෙන්නෙ යනව කියල මට තේරුණා. හිතේ තිබ්බ අත්සටි එක වැඩි හින්දමද කොහෙද අනේන් කෑමත් නොකා පුටුවෙන් නැගිටින්න හැදුවා. ඒත් තාත්තා අනේන්ගෙ අතින් තද කරල අල්ලල ආයෙමත් පුටුවෙ වාඩි කෙරෙව්වා.

"අමිට බැනල වැඩක් නෑ තාත්තෙ.. අමි වැරැද්දක් කරා නමයි.. ඒත් දැන් මේක අපි හැමෝගෙම ප්‍රශ්නයක්.. අපි කොහොම හරි මේකෙන් ගොඩ එන්න බලන්න ඕන... නැත්නං හෙට උදේ පත්තරේ නෝට් නොහොත් කොෂොල් රත්වත්තේ රක්ෂිත බන්ධනාගාරයට කියල ලොකු හෙඩිමක් වැටිල තියෙයි..."

"පිද්ධිය පත්තරේට යන්න නොදී මං බලාගන්නම් නෝට්... ඊට මගේ මිනිස්සු ඉන්නවා.. අනික මං ඉන්නකන් ඔයාගෙ එක මයිල් ගහකටවත් අත තියන්න කාටවත් බෑ.. එහෙම

කරන්න හදනව නම් උං මේ රත්වත්තේගෙ හැටි දන්නැති එකෙක්..."

කතාව ආයෙමත් මාතකොවෙන් පිට පනිනවා කියල මට තේරුණා. ඒක හන්ද මං ආයෙමත් කතාව මුලින් පටන් ගත්තු තැනට අරගෙන ආවා.

"ඒක මං දන්නවා තාත්තෙ.. ඒත් දැන් ප්‍රශ්නෙ තියෙන්නෙ ඒක නෙමෙයිනෙ..."

"එහෙනම්...?"

"කවුරු හරි රොෂානාව මැරුව නම්, ඒ මිනිමරුවා කවුද කියනෙක...?"

"නෝට් කතා කරන තාලෙන් මට හිතෙන්නෙ නෝට් මාවයි, ජෙරාඩ්වයි දෙන්නවම සැක කරනව කියලා...? මොකද කියන්නෙ මං හරිද...?"

ආයෙ දෙකක් නෑ.. දෙකේ දෙකේ පොල්ලකින් මුලුව මැද්දට පත බැවා වගේ තාත්තා කෙලින්ම මගෙන් ඇහුවා. බලන් ගියහම මං හැරෙනකොට හැරෙන්නෙ කොහාටද කියල තාත්තා සිරාවටම දන්නවනෙ.

"තාත්තා අහපු දේට මං උත්තර දෙන්නම්.. කොටින්ම රොෂානාව අපේ පවුලට බාර ගන්න අපි කාගෙවත් කැමැත්තක් තිබුණෙ නැනෙ.. මේ මිරාලෙන් බේරෙන්න කොහොමද කියලනෙ අපි හැමෝම බැලුවෙ.. අමිට උනත් මේක දෙයියො බැලුවා වගේ වැඩක්.. මම උනත් හිටියෙ රොෂානා එක්ක තරහෙන්නෙ. ඉතිං රොෂානාට ඇටැක් එකක් වෙනව නම් වෙන්නෙ අපේ

UPLOADED BY 'NIRO"

පවුලෙන් මිසක වෙන කාගෙන්ද...? මං ඒකයි අර වගේ ප්‍රශ්නයක් ඇහුවෙ...?"

"මයා හරි අපූරුවට ඒ පැහැදිලි කිරීම කරා නෝට්... ඒත් මයා හොඳට හිතට ගන්න.. මමවත්, ජෙරාඩ්වත් රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට සම්බන්ධ නෑ.. අනේන්ට මය වගේ වැරදක් හිතෙන්වත් කරන්න බෑ කියල මං දන්නවා... මොනව වුණත් මේ ගෙදරින් රොෂානාගෙ පැත්තට හිටියෙ දෙන්නෙක් විතරයි කියල කියන්නත් මං දන්නවා..."

SL UNLIMITED

තාත්තා ඒ අන්තිම හරිය කියද්දි මං උඩ ගිහින් බිම වැටුණා.

"මයයි, පෙතුණියි රොෂානා ගැන අනුකම්පා කරා කියල මං දැනන් හිටියා නෝට්... අංශබාගෙ හැදිල නැගිටගන්නවත් බැරි, රොෂානාගෙ අහිංසක අම්මා ගැන මයා හුඟාක් දුකෙන් කල්පනා කරා කියලත් මං දන්නවා.. ඒ මනුස්සයට මයා සතිය ගානෙ සල්ලි දුන්නත් කියල කියන්න මං දන්නවා.. මයා හිතන්නෙපා මං මයයි, අනේනුයි ගැන නොයන එක අතැරල දාලා කියල.. නෑ.. රොෂානාගෙයි, අනේන්ගෙයි සම්බන්ධේ දැනගත්තු වෙලාවෙ ඉඳල මං හිටියෙ බිස්නස් ලෝකෙ නෙමෙයි.. මගේ පුතාලගෙ ලෝකෙ.. මොකද මයා නිතරම කියනවනේ මං හිනාවෙන්නෙත්, බිස්නස් හිනාවක් කියලා. ඒකෙ කිසිම මනුස්සකමක් නෑ කියලා. දැනුත් මගේ හිනාව ඒ වගේද නෝට්...?"

උගුර ගාවින් පටන් ගත්තු මොකක්දෝ හිරවීමක් මට දැනුණා. තාත්තගෙ මුණෙ තිබ්බෙ රත්වත්තේ ගෘහප් එකේ ප්‍රධානියාගෙ ගාම්භීර පෙනුම නෙමෙයි. ඒක හරිම අසරණ වෙච්ච තාත්තෙක්ගෙ අහිංසක පෙනුමක්.

"සොරි තාත්තෙ.."

ඒ වචන දෙක මං කිව්වෙ ලොකු අවංකකමකින්. තාත්තා ඉඳල හිටල හරි තමන්ගෙ පපුවෙ ඇතුළෙ තියෙන ඇත්තම හැඟීම් එළියට දාපු එක ගැන මට තිබ්බෙ ලොකු සතුටක්. මොකද නෝට් කවදාවත් ප්‍රතාපවත්, රලු තාත්තෙක්ව බලාපොරොත්තු වුණේ නැති හන්ද.

"එතකොට කවුද මේ මර්ඩර් එක කරන්න ඇත්තෙ..?"

මෙච්චර වෙලා අපේ හැම කතාබහත්ම අතගෙන ඉඳපු අම්මා, නිවි සැනසිල්ලෙ ඇහුවා. ඇත්තටම මගේ මලුවෙක් තිබ්බෙ ඒ ප්‍රශ්නෙමයි.

"මටත් හිතාගන්න බැරි දේ ඒක තමයි මේධා... මොනව උනත් මේක නම් සැහෙන්න තරක කාලයක්.. අපි හැමෝම හුඟක් පරිස්සම් උනොත් හොඳයි..."

තාත්තා ඒ ටික කිව්වෙ හුඟාක් දුරට හිතල මතල කියල මට තේරුණා.

"තරකද නෝට්ව ටික කාලෙකට මෙහෙන් අයින් කරල තිබ්බොත්..? ඕනෙ නම් මගෙන්තෙක්ක ඊළඟ ජර්නි එක නෙදර්ලන්ඩ් පැත්තට යනැකි..."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ රලු කටහඬ මගේ ගාවින්ම ඇහුණා. එහෙම කරොත් ඒකෙන් වෙන්නෙ ප්‍රශ්න වලින් පැනල යාමක්නෙ.. අනික දාල යන්න බැරි එකම එක පුංචි හදවතක් මේ නගරයෙ කොහෙක රැඳිල තියෙද්දි නෝට් කොහොමද යන්නෙ...

"ජෙරාඩ්ගෙ කතාව නම් හොඳයි.. නෝට් කොහොමත්

UPLOADED BY 'NIRO"

මුහුදට ආසයිනෙ.. හැබැයි මම තම් කැමති නෑ දවසකට හරි නෝට්ව මගෙන් ඇත්වෙනවට.. නෝට් මොකද කියන්නෙ...?"

තාත්තා මගේ පැත්තට හැරුණා. අම්මයි, අක්කයි ඒ දිංගට ඇස්වල කඳුළු පුරවගෙන.. මේ මොකද මේ...? මෙච්චර හොඳ හදවත් ටිකක් දාල නෝට් කොහේ යන්නද...? ඒත් මට වචනයක් වත් කියන්න හම්බවුණේ නෑ.. ඊට කලින් මැණිකෙ නැන්දා කඩාගෙන බිඳගෙන ඉස්සරහට ආවා.

"නෝට් මහත්තයා කොහේවත් යන්නෙ නෑ... වැරදිලා හරි එහෙම වුණොත්, මේ මැණිකෙත් ආයෙ මේ ගෙදර පස් පාගන්නෙ නෑ.. නෝට් මහත්තයා නැතිවුණොත් මේ මුළු ගේම පාලුවට යයි.. තේරුණාද ජෙරාඩ් මහත්තයො.. මගේ වස්තුව මේ ගෙදරින් ඇත් කරන්න හැදුවොත් මං මහත්තයාගෙ මුණවත් බලන්නෑ.. ඕං මං කිව්වා..."

එතනින් එහාට කවුරුවත් කතා කෙරුවෙ නෑ.. හිතුවෙවත් නැති විදියට මැණිකෙ හැන්දා ලාස්ට් වෝනිං දීල තිබුණා. මේසෙ උඩ කෑම ගෙනාපු විදියටම දිසිවල පිරිලා. හැමෝම අත ගගා උන්නා මිසක කාල තිබුණෙ නෑ.. අම්මයි, තාත්තයි, ජෙරාඩ් අංකලුයි කෑම මේසෙ වාඩිවෙලා ඉඳිද්දි මායි, අක්කයි, අණේනුයි අපේ කාමර තියෙන පැත්තට ආවා. අක්කා හෙමින් සීරුවෙ එයාගෙ කාමරේට යද්දි, මගේ කාමරේ ඉස්සරහදිම අණේන් මාව බදාගත්තා.

"මං... මං මහ කාලකණ්ණියෙක් නෝට්... ම.. මගෙන් මේ පවුලට කිසිම වැඩක් නෑ.. මං.. මං හින්දා මයා මොන තරම් ලොකු කරදරේකද වැටිල ඉන්නෙ..? ම.. මට තවත් මේවා දරාගන්න බෑ දෙයියනේ..."

බොක්කින් බැනියම තද සීතලකින් පිට දිගේ පෙහෙද්දි අණේන් අඩනවා කියල මං දැනගත්තා.

"මං කිසිම කරදරේක වැටිල නෑ අණේන්... ඔයා ඒ ගැන බිංදුවක්වත් හිතන්නෙපා.. පුරුදු විදියට වැඩ ටික කරගෙන යන්න.. අපි බලමුකො ඉස්සරහට මොකවද වෙන්නෙ කියලා..."

අණේන්ගෙ අත තද කරල මිරිකන ගමන් මං කිව්වා. ඒත් මං හිතුව තරම් හොඳ මුඩි එකක අණේන් හිටියෙ නෑ..

"මට මං ගැනම ලැජ්ජයි නෝට්... මං කිසිම හිතක් පපුවක් තියෙන මිනිහෙක් නෙමෙයි.. රොෂානාගෙ අසරණ අම්මා ගැන මං බිංදුවක්වත් හිතුවෙ නෑ.. ඒත් ඔයා ඒ මනුස්සයව බලන්න ගිහින් සල්ලිත් දීලා.. ඔ... ඔයා කොයි තරම් හොඳද නෝට්.. ඔයා තරම් හොඳ කෙනෙක් මේ කුන් ලෝකෙ කොහේවත් නැතුව ඇති...."

අණේන් කාමරේට රිංග ගත්තා. දැන් ඉතිං නෝට්ටත් තියෙන්නෙ කාර්ය බහුල දවසක අවසානය මේ දැන් උදාවුණා කියල හිතාගෙන පස්ස උඩ දාගෙන නිදාගන්න. කවිකල, සුරාජ්ල ආපු එක අණේන්ට කියනවද නැද්ද කියල මං රිගාවට කල්පනා කරා. ඒත් ඉතිං ඒකෙ අමුතුවෙන් කියන්න තරම් වැදගත් දෙයක් නැති හන්ද මුකුත්ම නොකියා ඉන්නව කියල මං හිතාගත්තා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

UPLOADED BY 'NIRO'

04

පනුවෙනිදා දහයයි විසිපහ වෙද්දි මං වෙජිටේරියන් කැබින් එක ළඟට ගියා. නෙතලියි, මමයි හම්බවෙන පුරුදු තැන එතන හින්ද කැබින් එකේ ඕනරුයි, සේවකයොයි හුඟ දෙනෙක් අපි දෙන්නව දැන අඳුනගෙන හිටියා. කැබින් එක ඉස්සරහම අපේ ගෙදර තියෙනව වගේ බොන්සායි ගස් තුනක් තිබුණා. ඒ ගස් තියෙන තැනට වෙලා මං බලන් හිටියෙ කොන්වන්ට් එක පැත්ත. මොකද නෙතලි එනව නම් එත්තෙ ඒ පැත්තෙන් කියනෙක මං දැනගෙන හිටියා. ඒත් එකොලහයි කාල විතර වෙනකන්ම නෙතලි ආවෙ නෑ.. වෙනද කිව්ව වෙලාවට තත්පරයක් හරි කලින් එන පුංචි කෙල්ල අද විනාඩි හතලිස් පහක් පහුවෙලත් තාම නෑ.. කෙල්ලට අමතක වුණාවත්ද...? එහෙම නැත්නම් වෙන අවුලක් වත්ද..? මං එහෙම හිත හිත ඉන්නකොටයි මගේ හෑන්ඩ් ෆෝන් එක රිංග් වෙන්න ගත්තෙ.. ඉවර් එකටම නෙතලි වෙත්තැති කියල මං ෆෝන් එක කනට ලංකර ගත්තා.

"හලෝ නීව්...?"

එහා පැත්තෙ ඉන්නෙ නීව් කියන ලොකු විශ්වාසෙ උඩ මං කතා කරා. ඒත් මට වැරදිලා තිබුණා.

"උඹට වැරදිලා කොෂාල්.. මං නීව් නෙමෙයි.."

වැඩිය අඳුනන්නෙ නැති කටහඬක් මට ඇහුණා. කවුද මේ...? වැඩිවෙලා යන්න කලින් මගේ ඔලුවට ආවෙ ජයලත් පෙරේරාගෙ නම.. ඒත් ඌ කොහොමද මගේ ෆෝන් නම්බර් එක දන්නෙ.. අනික මූ මට කතා කරෙත් නෝට් කියල නෙමෙයි.

"මං කවුද කියල හොයාගන්න බැරුව උඹ අනාත වෙලයි ඉන්නෙ.. කමක් නෑ ඒක හුඟක් හොඳයි... උඹට කවදාවත් මං කවුද කියනෙක හොයගන්න බෑ... මගේ නම්බර් එක උඹේ හතලිස්දාහක් වටින ෆෝන් එකේ නෝට් වෙනවා කියල මං දන්නවා.. ඒත් අවුලක් නෑ.. මං කොයින්ස් බොක්ස් එකකින් කාය කරන්නෙ..."

"විස්තර විචාර අවශ්‍ය නෑ.. තමුසෙ කවුද..? තමුසෙට මොනවද ඕන කියල කියනවා..."

කවුරු නමුත් මං ගැන යමක් කමක් දන්න එකෙක් කතා කරන්නෙ.. ෆෝන් එකේ ගාන වුණත් මිනිතා හරියටම කිව්වනෙ..

"තමුසෙ කෙලින් වැඩ කරනවා කියල මං දන්නවා කොෂාල්.. ඒකනෙ තමුසෙ කිසිම අවුලක් නැතුව රොෂානාව මැරුවෙ..."

"උඹ ජයලත් පෙරේරද....?"

මං කෙලින්ම ඇහුවා. ඒත් ඒකට මට එහා පැත්තෙන් ඇහුණෙ හක හක ගාල හිනාවෙන සද්දෙ විතරයි.

UPLOADED BY 'NIRO'

"උඹට කැමති නමක් හිතාගනිං කොහොල්... හැබැයි හොඳට මතක තියාගනිං... ගේම තාම ඉවර නෑ.. උඹට කවදාවත් රත්වත්තේ ගෘප් එකේ මහ පුටුවෙ වාඩිවෙන්න මං ඉඩ දෙන්නෙ නෑ.. උඹේ ටැලන්ට් රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකත් එක්ක හේදිලා ගියා. දැන් ඇවිල්ල තියෙන්නෙ උඹේ බහින කාලෙ..."

ඇටෑක් එක එන්න එන්නම වැඩිවෙනව කියල මට තේරුණා. වෙනදට නම් මේ වෙලාවට නෝට් ඇට්ටි හැලෙන්න උත්තර දීලා. ඒත් මේක ඊට වැඩිය වෙනස් කතන්දරයක් කියල මට තේරුණා.

"මගේ බහින කාලෙ ගැන මං බලාගත්තම්.. ඊට කලින් උඹ උඹේ වෙලාව බලාගනිං.. මොකක්ද යකෝ කොන්දක් තියෙන පිරිමියෙක් වගේ මං ඉස්සරහට ඇවිල්ල ඔය කියන ටික කියපං.. නපුංසකයෙක් වගේ හැතැම්ම ගානක් දුර ඉඳන් ඇටෑක් කරන්නෙ නැතුව..."

"උඹේ ඉස්සරහට එන්න ඕන නියම වෙලාවට මං අනිවාර්යයෙන්ම එනවා. ඒක තවත්තන්න උඹේ තාත්තටවත් බෑ.. කොටින්ම උඹ වගේ එකෙකුට හැංගිල ඉඳන් ඇටෑක් කරනෙක හුඟක් හොඳයි.. එතකොට උඹ දන්නැනෙ උඹේ හතුරා කවුද කියලා..."

ඒ ටික කියල ඉවර වුණ ගමන්ම කෝල් එක කට්වෙලා ගියා. ඔහොම නෙමෙයි මුණ ඉස්සරහටම ඇවිල්ල ඔය තර්ජනේ කරල ගියත් නෝට් ඔය නෑ.. ප්‍රශ්නෙ තියෙන්නෙ කතාකරපු එකා නෝට් ගැන හුඟක් ඩීටේල්ස් දන්නව වගේ තේරුණ එකයි.. ඇත්තටම මේ කතා කෙරුවෙ කවුරු වෙන්න පුළුවන්ද..? ජයලත් පෙරේරට ඔය වගේ වැඩක් පෝන් එකෙන් හරි කරන්න

තරම් කොන්දක් නෑ කියනෙක මං දැනගෙන හිටියා. මගේ ඔලුවට ඊගාවට එකපාරටම ආවෙ අර එස්. සී. අයි. සී. කාරයාව. මිනිහත් මේ නාට්ටියෙ සැහෙන චරිතයක් කරපු එකෙක්නේ.

"නෝට්.."

පුරුදු කටහඬ ඇහිල මං හැරිල බැලුවා. මගේ ඉස්සරහ හිටියෙ සුරාජ්. මං වටපිට බැලුවෙ නීට් ඉන්නවද කියල බලන්න. ඒත් පුංචි කෙල්ල ජේනමාකෙනවත් හිටියෙ නෑ..

"මං ආවෙ නීට්ගෙන් මැසේජ් එකක් අරගෙන..."

සුරාජ්ගෙ මූඩ් එකක් අවුට් හිහිල්ල තිබුණා. මිනිහ කතා කරෙත් බිම බලාගෙන වගෙයි.

"නීට්ට කරදරයක් නැතෙ සුරාජ්..."

"නෑ.. ඒත් ගෙදර පුංචි ප්‍රශ්නයක්. ඔයා මොන රස්සියාදු වෙයි කියලයි නීට් මාව එව්වෙ..."

ප්‍රශ්නෙ මොකක්ද කියල අහගන්න ඕනෙකම හොඳටම තිබ්බත් මං මූකුත් ඇහුවෙ නෑ.. මොකද කියනව නම් මේ වෙනකොට සුරාජ් මගේ ගැන මොන විදියට හිතාගෙන ඉන්නවද කියල කියන්න මං දැනන් හිටියෙ නෑ.

"සුරාජ්..."

මෙච්චර වෙලා අහක බලාගෙන ඉඳපු සුරාජ් ඔලුව ඉස්සුවා. ඒ ඇස්වල තිබ්බෙ ලොකු ආගංතුක බවක්.

"මමයි, හෙතලියි ගැන සුරාජ් මොනවද හිතන්නෙ..?"

UPLOADED BY 'NIRO"

"මං මුකුත් හිතන්නෑ නෝට්... ඒත් ඔයාල දෙන්න හුඟක් ලෙහින් ආශ්‍රය කරනව කියල මං දන්නවා. ඒ ආශ්‍රය ලව් එකක්ද ලොන්ඩ් ඔප් එකක්ද කියල කියන්න නම් මං දන්නෙ නෑ..."

සුරාජ් ඒ උත්තරේ දුන්නෙ නම් සැකෙන අවංකකමකින් කියල මට තේරුණා.

"මං දැන් සුරාජ්ලහ ආවොහින් ප්‍රශ්නයක් වෙයිද...?"

නීට්ව බලන්න ඕන කියන හැඟීම හිතට වැඩි වැඩියෙන් දැනෙද්දි මං සුරාජ්ගෙ අතකින් අල්ල ගත්තා.

"ඔව් නෝට්... ඔයා ආවොහින් ප්‍රශ්නයක් වෙයි..."

සුරාජ්ගෙන් ඒ වචන විතා පිටවුණේ හුසාන් හෙමිට.

"ප්‍රශ්නයක් වුණත් කමක් නෑ.. මං දැන් එනවා ඔයාලහ..."

නෝට් කියල කියන්නෙ හිතට හිතුණ දේ කරන ජාතියෙ බඩුවක්. ඒක හැමෝටම අදාලයි.

"ප්ලීස් නෝට්..."

"ඔයාලගෙ ගෙදර තියෙන ප්‍රශ්නෙ මොකක්ද කියල මං දන්නෙ නෑ.. ඒ ගැන අහන්න මට අයිතියකුත් නෑ.. මං එන්නෙ නෙතලිව බලන්න. මට දැනගන්න ඕන මෙච්චරයි.. මං නෙතලිව හම්බවෙන එකට සුරාජ් අකමැතියිද...? එහෙම නම් ඒක මට කෙලින්ම කියන්න.. මොකද සුරාජ් දන්නව ඇතිනෙ ඔය වටෙන් වටෙන් ගහන ඒව මට දිරවන්නෙ නෑ කියලා..."

සුරාජ් කෙලින්ම මං දිහා බැලුවා. ඒ මුණෙ තිබ්බෙ තනිකරම අවුල් වෙච්ච පෙනුමක්.

"ඔයා නෙතලිව හම්බෙන එකට මගේ අවුලක් නෑ නෝට්.. ඒත් මං කියන්නෙ තව දවස් දෙක තුනක් යනකං ඉවසන්න කියලා..."

"ඒ ඇයි...?"

"අම්මයි, තාත්තයි ඔයාට වෙච්ච ප්‍රශ්නෙ දැනගෙන.. නීට්ට හොඳටම බැන්නා..."

"මගේ ප්‍රශ්නෙට ඇයි අම්මල නීට්ට බනින්නෙ..? ඒ කෙල්ල මොනව කරාටද..?"

"කවුරු හරි රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැන සම්පූර්ණ විස්තරයක් ෆෝන් එකෙන් අපේ තාත්තට කියලා. ඊයෙ අපේ ගෙදර ගෝරි ගොඩයි.. කොහොම හරි පැයක විතර කෝල් එකක්.. මං ඒත් බැලුවා මේ තරම් වෙලා තාත්තා කාත්තෙක්කද කතා කරන්නෙ කියලා..."

"ඉතිං..?"

මාව ඇරෙස්ට් කරපු සීන් එක සුරාජ්ලගෙ ගෙදරට ආරංචි උනොත් මොනවද කරන්නෙ කියල මං ඒ වෙනකං හිතල තිබුණෙ නෑ.. ඒක හින්ද සුරාජ්ගෙ කතාව මං අහන් හිටියෙ ලොකු උවමනාවකින්.

"පස්සෙ ඊයෙ රෑ තාත්තා තංගිල දෙන්නයි, මාවයි ළඟට අරගෙන රත්වත්තේ ගෙදර එකේ කිසිම කෙනෙකුට මේ ගෙදරට එන්න තහනම් කියල කිව්වා. ඒ වගේම මේ ගෙදරින් කවුරුම හරි නෝට්ව ආශ්‍රය කරනව නම් අද රෑ ඉඳල ඒ ආශ්‍රයත් නවත්තල දාන්න ඕන කියල කිව්වා.."

UPLOADED BY 'NIRO"

"ඒ ඔක්කොම හරි කියමුකො.. නීව් කොහොමද තාත්තත් එක්ක පැවලැවුණේ.. එයා ඇයි බැනුම් ඇහුවෙ...?"

"නීව් ඔයාගෙ පැත්ත අරන් කතා කරාව. තව පොඩ්ඩෙන් එයා තාත්තගෙන් හොඳටම ගුටිකනවා.. මායි, අම්මයි මැද්දට පැනලයි එයාව බේරගත්තෙ..."

දැන් නම් ප්‍රශ්නෙ හිතුවටත් වැඩිය දුර දිග ගිහිල්ල කියල මට තේරුණා. මේ හැම දෙයින්ම ගොඩ එන්නෙ කොහොමද කියල කියන ප්‍රශ්නෙයි ඊගාවට මගේ හිත උඩ තිබ්බෙ.

"මං හිතනවට වැඩිය ලොකු බලල් අතක් රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක පිටපස්සෙ තියෙනවා.., සුරාජ්.. ඒ බලල් අත දැන් ඩිංගෙන් ඩිංග මාව පහුරු ගාන්න අරගෙන.. මට තියෙන එකම හිසරදේ මේ ඇටැක් කරන එකා තේරුම් ගන්නැති එකයි. එහෙම නම් මේක ලේසියෙන්ම ඉවරයක් කරල දාන්න පුළුවන්.. කමක් නෑ.. කොයි වෙලාවෙ හරි ඇත්ත එළියට එයිනෙ..."

"නෝට් දැන් මොනවද කරන්න යන්නෙ...?"

"මුකුත් නෑ.. මේ වෙලාවෙ මුකුත්ම කරන්න හොඳ නෑ.. මොකද හැමදේම අවුල් වෙලා යන වටපිටාවකුයි හැදිල තියෙන්නෙ.. අනිත්තෙක.. මං නිර්දෝෂයි කියල කීදෙනෙකුට කිය කියා යන්නද..? කොලයක් අව්වු ගහල මුළු වවුන් එකේම බෙදන්නද..? ඒව තේරුමක් නැති වැඩ... කොටින්ම රොෂානා මැරුණ වෙලාව හොයා ගන්න පොලිසියට පුළුවන්නෙ.. මරල තියෙන්නෙ කොහොමද කියල හොයාගන්නත් පුළුවන්නෙ.."

"නෝට් කියන්න හදන්නෙ මොකක්ද කියල මට තේරෙන්නෙ

නෑ.. නෝට් කියන්නෙ පොලිසියත් මේ මර්ඩර් එකට සම්බන්ධයි කියලද....?"

"සම්බන්ධ නැත්තං.. පොලිසියට ඇයි බැරි රොෂානා මැරිච්ච වෙලාවෙ මං හිටියෙ කොහෙද කියල හොයන්න... මගේ ෆොටෝ එකක් රොෂානාගෙ බොඩි එක ළඟ තිබ්බ පලියට මං එයාව මැරුව වෙනවද...? මේව නම් පුදුම නර්ක සුරාජ්.. අපිට සල්ලි තිබ්බ හින්ද මං බේරුණා.. වැරදිලාවත් සල්ලි නැති අහිංසකයෙක් ඔය මං අහුවෙච්ච උගුලට අහුවුණා නම් මෙලහකට ඒ මනුස්සයගෙ හත් දවසෙ දානෙත් දීල ඉවරයි..."

"ඔයාගෙ දුක මට තේරෙනව නෝට්.."

"මට දුකක් නෑ.. මට තියෙන එකම ප්‍රශ්නෙ නෙතලි විතරයි.. මේ මුළු ලෝකෙම මාව වැරදිකාරයා කරල, මාව අවිශ්වාස කරත් මට ප්‍රශ්නයක් නෑ.. ඒත් නෙතලි මං ගැන වැරදියට හිතුවොත් ඒක මගේ මුළු ජීවිතේටම බලපාවි.."

මෙච්චර වෙලා ටිකක් ඇතිත් ඉදපු සුරාජ් මට ලංවෙලා මගේ අතකින් අල්ල ගත්තා.

"හැම දෙයක්ම හොඳට වේවි නෝට්... නෙතලි කවදාවත් ඔයා ගැන වැරදියට හිතන්නෑ කියල මට විශ්වාසයි. මේ නරක කාලෙ හුඟාක් ඉක්මනට ගෙවිල යාවි... අපි කලබල නොවී ඉඳිමු.."

"ගෙදරින් මාව හොයනවත් ඇති.. සතියක් විතර යනකල් ගෙදරින් එළියටවත් බහින්නෙපා කියලා තාත්තා උදේම ඇඳිරි නීතිය දැම්මා. ඒත් නෙතලි හින්දයි මං එළියට ආවෙ.. කොහොම උනත් කමක් නෑ.. ඔයාගෙ ප්‍රංචි නංගිව ආදරෙන් මතක් කරා

UPLOADED BY 'NIRO"

කියන්න.. මගේ ෆෝන් එකත් විසි හතර පැයේම ඔත් කියලත් කියන්න..."

මං බයික් එක හරව ගත්තා. වම් පැත්තෙ සයිඩ් කණ්නාඩියෙන් බලද්දිත් සුරාජ් හිටියෙ තාමත් මං දිහා බලාගෙන. ඒ එක්කමයි ආයෙමත් මගේ හැන්ඩ් ෆෝන් එක රිංග් වෙන්න ගත්තෙ. බයික් එක කොන්වන්ට් එකේ මේන් ගේට් එකට ඩිංගක් එහායින් නවත්තල මං හෙල්මට් එක ගැලෙව්වා. ඒ පාර කවුද දන්නැ..

"අ.. අනේ නෝනි අයියේ..."

හීනි කෙඳිරිමකින් වගේ නීටිගෙ කටහඬ එතා පැත්තෙන් මට ඇහුණා. හිතට මහ විශාල සංතෝෂයක් එක පාරටම ගලාගෙන ආවත්, නීටිගෙ කටහඬේ තිබ්බ දුක, මගේ සතුට තැති කරල දැම්මා.

"ඇයි.. ඇයි නීටි ඔයාට කරදරයක්ද...?"

"ම.. මට ඔයාව හම්බවෙන්න ඕන අයියේ...?"

"මටත් ඔයාව හම්බෙන්න ඕන නීටි.. ඒත් මේ වෙලාවෙ තියෙන තත්වෙ ඒ තරම් හොඳ නෑ.. ඔයාලගෙ ගෙදර ප්‍රශ්නෙත් සුරාජ් මට කිව්වා. මුලින් මං හැදුවෙ ඔයාලගෙ ගෙදර ඇවිල්ල ඔයාව හම්බෙන්න.. ඒත් දැන් ඒකටත් ඉඩක් නෑ..."

මං කියාගෙන කියාගෙන ඉයත්, ෆෝන් එකේ එතා පැත්තෙත් මහා සද්දෙට ඉකි ගගහ අඬන සද්දෙ මට ඇහුණා. මෙහෙම ගියොත් තමි පුංචි කෙල්ලව දැන්මම හම්බවෙන්න වෙනවා.

"අඬන්නෙපා නීටි... හොඳ දරුවා වගේ නාඩ ඉන්න.. මේ

මර්ඩර් එකට මගේ සම්බන්ධයක් නෑ කියල ඉක්මනටම මප්පු වෙච්.. එතකන් වුට්ටක් ඉවසන් ඉඳිමු.."

"ඔයා මිනීමරුවෙක් වුණත් මං ඔයාට ආදරෙයි අයියෙ.. ඒකෙ වෙනසක් වෙන්නෙ නෑ.. නීටි කියන්නෙ වචන දෙකේ කෙල්ලෙක් නෙමෙයි. ඒත්... ඒත්.. ඇයි දෙයියනේ.. ඔයා, ඔයා මට ආදරේ කරන ගමන් මගේ අහිංසක අක්කටත් ආදරය කෙරුවෙ..? ඒක මිනිහෙක් මරතවටත් වැඩිය දරුණුයි අයියෙ.. මගෙත් එක්ක යාලුවෙලා, මගේ අක්කව මේ තරම් දුකක දැම්මෙ ඇයි..? මට ඒක විතරක්වත් කියන්න...?"

ඇස් ඉස්සරහම මහ විසාල අකුණක් පුපුරල ගියා වගේ මාව ගැස්සිලා ගියා. දෙයියනේ.. මේ කෙල්ල මොනවද මේ කියවන්නෙ...? මං දෙවිමිණිත් එක්ක යාලුවෙලා හිටියා...? ඒ ප්‍රශ්නෙ මගේ හිතේ එක කොණක ඉඳන් අනිත් කොණට විදුලි වේගෙන් දුවන්න පටන් ගත්තා. මොන කතාවක්ද මේ..?

"ම.. මං මේ විත්තියක් දැනගෙන හිටිය නම් මං කවදාවත් ඔයාට ලංවෙන්නෙ නෑ අයියෙ.. දෙයියනේ මගේ අක්කා කොයි තරම් කාලයක් මේ දුක හිතේ හිරකරන් ඉන්න ඇතිද..? එයා දුකෙන් ඉඳපු කාලෙම මං ඔයත්තෙක්ක කොයි තරම් සංතෝසෙන් හිනාවෙලා ඉන්න ඇතිද...? අ.. අනේ මගෙ ඔලුවත්තෙක්ක අවුල් වෙලා.. අම්මයි, තාත්තයි මට හොඳටම බනිනවා.. ඒක නම් මට දරාගන්න පුළුවන්.. ඒත් මට මෙච්චර ආදරෙන් ඉඳපු ඔයා මේ වගේ දෙයක් කරේ කොහොමද අයියෙ...? අපි දෙන්නටම ආදරේ කරන්න ඔයා හිත හදාගත්තෙ කොහොමද අයියෙ..? අ.. අනේ මං ඔයාව කොයි තරම් විශ්වාස කරාද....?"

පපුව මැදටම වැදිච්ච පාරෙ සැරකමට වචනයක්වත් කතා

UPLOADED BY 'NIRO'

කරගත්ත බැරුව මං ගල් ගැහිල බලන් හිටියා. අඩුම ගානෙ කියන්න මින මොනවද කියලවත් මගේ හිතට ආවෙ නෑ..

"ඔ.. ඔයාට ඔය මහ විසාල බොරුව කිව්වෙ කවුද නීව්.. මං ආදෙර් කෙරුවෙ ඔයාට විතරයි.. මගේ ලෝකෙ හිටියෙ ඔයා විතරයි.."

"නෑ අයියෙ... ඔයා ඔය කියන්නෙ හරි දේවල් නෙමෙයි... ඔයා හුනක් දේවල් මගෙන් හැංගුවා.. මං.. මං ඔයාට ආදරය කෙරුවෙ, හරියකට ඔයාගෙ නමවත් දැනගෙන නෙමෙයි අයියෙ.. මට මින වුණේ ඔයා විතරයි.. මගේ මුළු ජීවිතේම පිරිල තිබුණෙ ඔයා ගැන හීනවලින් විතරයි. ඔයා ඒ හැම හීනයක්ම බින්දා අයියෙ... ඔයා ඒ හැම හීනයක්ම පාගල පාගල විනාශ කරා අයියෙ.."

"ඔයා මේ කියන්නෙ මොනවද කියල මට තේරෙන්නෙ නෑ නීව්.. මට ඩිංගක් කතා කරන්න පදන්න.. මෙහෙම පෝන් එකෙන් මේ ප්‍රශ්නෙ විසඳාන්න බෑ.. අපි හම්බවෙලාම මේ ප්‍රශ්නෙ කේරගමු.."

"මට ආයෙ ඔයාව හම්බෙන්න ඉඩක් ලැබෙන එකක් නෑ අයියෙ.. මේ ගෙදර ඇතුළෙ මාව හිරකාරියක් වගේ වෙලා ඉවරයි.. ඒත් ඒ හැම දෙයක්ම මට දරාගත්ත පුළුවන්.. ඒ වුණාට වැඩක් නෑ අයියෙ.. ඔයා මාව රවට්ටල දාල ඉවරයි..."

"මං ඔයාව රවැට්ටුවෙ නෑ නීව්.. අනික මං දෙවිමණින් එක්ක යාලුවෙලා හිටියෙත් නෑ.. යාලුත් නෑ.."

"බොරු කියන්නෙපා.. බොරු කියන්නෙපා.. ඔයාගෙ හිතට එකඟව කතා කරන්න.. මං අපේ අක්කා ගැන අහපු හැම

පාරකම ඔයා හුනක් ලේසියෙන් ඒ ප්‍රශ්නෙ ඔග ඇරල දැම්මා. අනේ දෙයියනේ මං ඩිංගක්වත් ඒ ගැන හිතුවෙ නෑ.. දැන් තමයි මට හැමදේම මතක් වෙන්නෙ.. නාමල් අයියා අපේ ගෙදරදි ඔයා නැති වෙලාවෙදි ඔයාට බනිනකොට අක්කා පිස්සුවෙන් වගේ කෑගහගෙන ඇවිත් නාමල් අයියට බැනගෙන බැනගෙන ගියේ ඇයි කියල කියන්න මට දැන් තේරෙනවා. ඊට පස්සෙ හුන වෙලාවක් යනකන් කොට්ටෙට මුණ ඔබාගෙන ඇඩුවෙ ඇයිද කියලත් මට දැන් තේරෙනවා.. මං ඒ සිද්ධිය ගැන ඔයාට කියද්දිත් ඔයා මුණ අනිත් පැත්තට හරවගෙන හිටියා. අනේ ඇයි අයියෙ අපිට මෙහෙම කරේ...? ඔයාව දැකපු දවසෙ ඉඳලම ඔයාට ආස කරපු මට මේ වගේ බොරුවක් කරේ කොහොමද අයියෙ...?"

ඩිංගෙන් ඩිංග නීව්ගෙ කටහඬට පණ ඇවිල්ල තිබුණා. ඒ වගේම නෝට්ගෙ හිතත් ඩිංගෙන් ඩිංග බිඳෙන්න පටන් අරන් තිබුණා.

"මං ඔයාට කවදාවත් බොරුවක් කරේ නෑ නීව්..."

මුළු හිත පුරාම තිබ්බ අවංක හැඟීම් එකතු කරල මං යංතම් කියාගත්තා.

"බොරුවක් කරේ නැත්නම් ඇයි ඔයා මට අපේ අක්කා ගැන නොකිව්වෙ..? මගේ අභිංසක අක්කගෙත් පලි ගන්න ඇයි ඔයා මගෙත්තෙක්ක යාළුවුණේ..? මං හැමදාම ඔයා ගැන හිඟුවෙ හොඳ විදියට අයියෙ.. මං මගේ යාලුවො හැමෝම්තත්තෙක්කම ඔයා ගැන කිව්වෙ මහා විශාල ආඩම්බරේකින්.. ඒ ආඩම්බරේට ඔයා දුන්නු තැග්ග හුනාක් ලොකු එකක් අයියෙ..."

"ඔයා ඔය කතාකරන එක දෙයක්වත් හරි දේවල් නෙමේ

UPLOADED BY 'NIRO'

නිව්.. ඔය හැමදේටම මගේ පැත්තෙන් හුඟාක් සාධාරණ දේවල් තියෙනවා..."

"එහෙම සාධාරණ දේවල් තියෙනව නම් ඔයාට තිබුණා මට කියන්න.. මං මගේ ජීවිතයෙ වෙච්චි දේවල් හැම අංශු මාත්‍රයක්ම ඔයාට කියද්දි මේ තරම් වැදගත් දෙයක් ඔයා මගෙන් මින කමින්ම මග ඇරියෙ කොහොමද අයියෙ...? එහෙම මග අරින්නත් ඔයාට සාධාරණ හේතු තිබුණද..?"

දැන් නම් කවත් දුරකට මේ කතාව අරගෙන යන එකෙන් වෙන්නෙ නිව්ගෙයි මගෙයි හිත් දෙකම පුපුරව ගත්ත වෙන එක.. ඊට කලින් ඉස්සර වෙන එක හුඟාක් හොඳයි.

"ඔය හැමදේටම උත්තර මං පස්සෙ දවසක දෙන්නම්.. ඊට කලින් මට කියන්න ඔයාට ඉක්මනටම මාව හම්බවෙන්න පුළුවන් කවදද කියලා..."

"වැඩක් වෙන්නැ අයියෙ..."

නිව්ගෙ කටහඬ එහෙම පිටින්ම ගොරෝසු වෙලා ගිහින් තිබුණා. ඒයා කියපු වචන තුන හෙණ පාරවල් තුනක් වගේ මගේ පපුව ඇතුළටම කිදා බැස්සා.

"වැඩක් වෙන්නැ කියන්නෙ..?"

"මගේ අක්කගෙ කඳුළු දැක දැක මට ඔයාව හම්බවෙන්න එන්න පුළුවන්ද අයියෙ..? එහෙම කරොත් මං මොන තරම් පවිකාරියෙක් වෙනවද..? මගේ අක්කගෙ කඳුළු වල සාපෙ මට වදින්නෙ නැද්ද අයියෙ.. ප්ලීස් නෝට් අයියෙ.. මට මේක විතරක්වත් කියන්න..."

කල්ප කාලයක් පුරාම මුළු ජීවිතේට හිමිවෙලා තිබුණ ආදරණීය බැඳීමක ශක්තිමත් රැහැන් එකින් එක කිඳිල යද්දි, මං කතා කරන්න උත්සාහයක් ගත්තෙ නෑ. ඒ නැති හින්දමද කොහෙද නිව් දිගටම කතා කරන්න ගත්තා.

"ඇයි ඔයා මගේ අක්කව අතැරල දැම්මෙ...?"

"මං ඔයාගෙ අක්කත් එක්ක යාලුවෙලා හිටියෙ නෑ නිව්.. ඔයාට මං කියන දේ විශ්වාස නැද්ද..? අනික ඔයාට පුළුවන්නෙ, ඔයාගෙ අක්කගෙන්ම අහන්න මගෙත්තෙක්ක යාලුවෙලා හිටියද නැද්ද කියල. එහෙම නැතුව නිකරුනේ මෙහෙම චෝදනා කරන්නෙපා නිව්.. මං ඒකට කැමතිනෑ.."

"එතකොට ඔයා අක්කත් එක්ක යාලුවෙලා හිටියෙ නෑ.."

"ආයෙත් මගෙන් ඔය ප්‍රශ්නෙ අහන්නෙපා.. ඔයාට ඔය ගැන වැඩිය දැන ගන්න ඕන්නම් ඉඩක් ලැබිච්ච වෙලාවක මාව හම්බෙන්න එන්න. එහෙම නැතුව වචන වලින් ගහලදාල මගේ හිත කඩල දාන්න එපා.. අනිත්තෙක ඔයා හොඳට මතක තියාගන්න.. මං ඔයාට ආදරය කෙරුවෙ මගේ මුළු හිතින්මයි.. ඒකෙ ආයෙ කාටවත් ඉඩක් තිබුණෙ නෑ.. කොටින්ම එක පාර ලව් දෙකක් කරන්න තරම් මං බල්ලෙකුත් නෙමෙයි. මොනව වුණත් මෙන්න මේකත් මතක තියාගන්න.. ඔයා මගේ හිත හොඳටම රිද්දුවා කියනෙක.. ඒකට බෙහෙත් නෑ නිව්.. ඔයාගෙ චෝදනා හුඟාක් මං ඉවසන් හිටියා. ඔයාගෙ වචන හැම එකක්ම මගේ ෆෝන් එකේ රෙකෝඩ් වෙලා ඇති. ඒ වචන හැමදාකම මාව රිද්දාවි. එහෙනම් ගුඩ් බායි නෙතලි.."

මං ෆෝන් එක සම්පූර්ණයෙන්ම ඕෆ් කරා. එදා සුදු වැල්ල ඕව එකේදි දැනුණු දුකට වැඩිය සිය දහස් ගුණයක දුකක් මගේ හිතට දැනෙන්න ගත්තා.

UPLOADED BY 'NIRO"

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

05

ඒක වචනයකින් දෙකකින් කියල ඉවර කරල දාන්න පුළුවන් දුකක් නෙමෙයි. වචන ලක්ෂ ගාණකින්වත් කියාගන්න බැරි මහා දුකක්. 'මගේ අක්කගෙ කඳුළු දැක දැක මට ඔයාව හම්බවෙන්න පුළුවන්ද අයියෙ..?' නීට් මගෙන් අහපු ලොකුම ප්‍රශ්නෙ ඒකයි. ඒ කියන්නෙ ඔයා ආයෙ කවදාවත් මාව හම්බවෙන්න එන්නෑ කියනෙකද නීට්.. එහෙම හිතෙද්දි මගේ හිත හිරි වැටිල යනව වගේ මට තේරුණා. මං මෙච්චර දවසක් හිතාගෙන හිටියෙ මේ මුළු ලෝකෙන්ම මාව හරියකට තේරුම් ගත්තෙ නීට් විතරයි කියලා. නීට් හැසිරුණෙත් ඒක ඔප්පුවෙන විදියටනෙ. ඒත් ඒක කොයි තරම් ලොකු බොරුවක්ද කියල දැන් ඩිංගකට කලින් නීට්ම ලස්සනට ඔප්පු කරල පෙන්නුවා. ආයෙමත් ගෝන් එක ඔන් කරල, නීට් කියවපු ඒව අහන්න ඕන කියල හිතුණත්, බයික් එකත් හරවගෙන මං ගෙදර එන්න ආවා. කමක් නෑ.. කෝකටත් කියලා නීට්ට තව එකම එක චාන්ස් එකක් දෙන්න මං හිතා ගන්නා. නෝට් සාමාන්‍යයෙන් කාටවත් දෙපාරක් චාන්ස් එකක් දෙන්නෑ.. දෙනව නම් දෙන්නෙ

එක පාරයි. ඒකෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනේ ගන්න ඒ පුද්ගලයා දැනගන්න ඕන. තැත්තං ඉතිං සොරිම තමයි.

"හත් දෙයියනේ.. කොහෙද නෝට් මහත්තයා ගියේ...?"

ගේට්ටුව පහුකරල, වත්ත ඇතුළට බයික් එක දාන්නවත් හම්බ වුණේ නෑ.. මැණිකෙ තැන්දා දුවගෙන ඇවිත් මගේ අතේ එල්ලුණා..

"ඇයි මැණිකෙ නැන්දෙ..?"

"හැයි තමයි.. යන දිල්ලියක කියල යන්න එපාද..? අන්න ලොකු මහත්තයයි, නෝනයි වානනෙත් අරගෙන මහත්තයව හොයන්න ගියා..."

"මාව හොයන්න..? ඇත්තටම මැණිකෙ නැන්දෙ සමහර වෙලාවට අපේ තාත්තත් තනිකර පිස්සුනෙ නටන්නෙ.. ඇයි හත්තිලව්වෙ මගේ මොනව හොයන්නද..? මං මේ යස අගේට ඉන්නෙ.."

"යස අගේට තමයි.. ඇයි නෝට් මහත්තයො කිසිම බරක් පතලක් නැතුව වගේ කතා කරන්නෙ.. අර ගැණි මැරුණ එකේ..., අපි මොන තරම් හිතේ ගින්දරෙන්ද දෙයියනේ ඉන්නෙ.. ඔයිට වැඩිය ඩිංගක් පරිස්සම් වෙන්න මහත්තයො... මේක අපි හැමෝටම හුහක් තරක කාලයක්..."

මැණිකෙ නැන්දගෙ ඇස්වලට කඳුළු ඇවිල්ල තිබුණා. නෝට් කොහොමත් කැමති නෑ කාගෙවත් කඳුළු දකින්න. කඳුළු කියන්නේ ජීවිතේට ලංකර ගන්න හොඳ නැති මල ඉලව්වක් විදියටයි නෝට් දැක්කෙ.

UPLOADED BY 'NIRO"

"ඔන්න ඕකනෙ කියන්නෙ.. ඩිංග ඇත්තන් මැණිකෙ නැන්දා ටැප් එක ඇරගත්තවා.. හරි.. මැණිකෙ නැන්දම කියන්නකො මං මොනවද කරන්න ඕන කියලා.."

"මං කියන තැනකට වදින්නම්.. දවස් දෙක තුනක් පහුවෙලා යනකන් හොඳ මහත්තයා වගේ ගේ ඇතුළට වෙලා ඉන්න.. ම.. මං.. මං මහත්තයව ඇහැක් වගෙයි පරිස්සමට බලා ගත්තෙ.. පු.. පුංචි කාලෙ මං මහත්තයව බිමින් තිබ්බෙ නෑ.. ම.. මට මහත්තයා ගැන බයයි.. ම.. මගේ ජීවිතේට මං කාටවත් මේ තරම් ආදරේ කරල නෑ.. මට බයයි මහත්තයා කරදරේක වැටෙයි කියලා.."

පුංචි ඉකි ගැස්මකින් මැණිකෙ නැන්දගෙ කතාව නැවතුණා. උගුර ගාවින් පටන් ගත්තු මොකක්දෝ හිරවීමක් මගේ හිත රිද්දද්දි, මං හැන්ඩ් ෆෝන් එක මැණිකෙ නැන්දගේ අත උඩින් තිබ්බා.

"මං කරදරේක වැටෙන්නෑ.. මැණිකෙ නැන්දගෙ ආශිර්වාදෙ මට තියෙනවා.. ඔන්න ඕකෙන් තාත්තට කෝල් කරල කියන්න මං ගෙදර ආවා කියලා.. මං යනවා වොන් එකක් දාගන්න.."

මැණිකෙ නැන්දගෙ කම්මුල් දෙකේම අතගාල මං ගෙට ගොවෙන්න පඩිපෙළ නැග්ගා. එතකොටයි මං දැක්කෙ සාලෙට වෙලා තනියම හිටපු කෙනාව.

"ම.. මහත්තයා.."

"මං අපර්ණාට කියල තියෙනව තේද මට මහත්තයා කියන්න එපා කියලා.. ඇයි මං කියන දේවල් අහන්නෙ නැත්තෙ..?"

"මහත්තයට කරදරයක් නෑ තේද..?"

"මය... ආයෙත් මහත්තයා කැල්ල.."

"ම.. මං අහපු දේට උත්තරයක් දෙන්න දෙයියනේ..."

කොහෙන්දෝ ඉඳල ද මංදා මහා කඳුලු ගංගාවක් අපර්ණගෙ ඇස් දෙකෙන් කඩාගෙන වැටුණා. නැවතිල්ලක් නැතුව ගලාගෙන යන කඳුළු ගඟ දැකල මගේ හිතත් ගැස්සිලා ගියා.

"මට කරදරයක් නෑ අපර්ණා.. ඔයා ඇයි මේ අඩන්නෙ.. ඔයා කොයි වෙලාවෙද ආවෙ..?"

ඇත්තටම අපර්ණා අඩන්නෙ ඇයිද කියලා මට හිතාගන්න බැරිවුණා. කොටින්ම අද දවස කඳුළු වලින්ම ඉපදුන එකක්ද කොහෙද..? මුලින්ම නීව් ඇඩුවා. ඊගාවට මැණිකෙ නැන්දා.. දැන් අපර්ණා.. ඔහොම ගිහින් නෝට්ටත් අත්තිමට අඩන්න වේවිද දන්නෑ..

"මහත්තයව පොලීසියෙන් අල්ල ගත්තා කියල ආරංචි වුණාම, මට හිටපු තැනත් අමතක වුණා. ඉඩක් හම්බවෙච්ච ගමන්ම මං මෙහෙට දුවන් ආවෙ ඒකයි.. මං.. මං ආපු එක වරදක්ද මහත්තයො.."

"වරදක් නමයි..."

අඩල අඩල රතුවෙලා තිබ්බ සුදු මුණ, මගේ වචනවලින් සුදුමැලි වෙලා ගියා.

"එ.. එහෙනම් මම යන්නම්.."

"ඩිංගක් ඉන්න.. මං වැරැද්දක් කියල කියන්න හැදුවෙ ඔයා ආපු එක නෙවෙයි.. ඔය මහත්තයා කියල කියන කතන්දරේටයි..

UPLOADED BY 'NIRO'

මොනව වුණත් මාව බලන්න ආපු එකට පිං සිද්ධ වෙනවා.."

සුදුමැලි වෙලා තිබ්බ මුණ මැදට හිතාගන්නවත් බැරි තරමේ ඉක්මනට පුංචි හිනා රැල්ලක් ආවා. මං මේ කතා කරන වචන වලින් මේ අහිංසක කෙල්ලගෙ බලාපොරොත්තු අලුත් වේවිද මංදා..

"මං මහත්තයා කියල කතා කරාට තරහ වෙන්නෙපා. අපේ තාත්තා උනත් කැමති නෑ මං මහත්තයට අයියා කියල කතා කරනවට.."

"හරි.. ඒ කතාව තැත්තකට දාමු.. නැත්නම් ඔය මහත්තයා කතන්දරේ අල්ලගෙන අපි දෙන්නට එළිවෙනකන් රණ්ඩු වෙන්න වෙයි.. ඒක නෙමේ.. දැන් අපර්ණට සනීපද..?"

බයවෙච්ච මුව පැටියෙක් වගේ අපර්ණා මං දිහා බැලුවා. දෙයියනේ.. මේ කෙල්ලගෙ තියෙන අහිංසකම. කවදාවත් නැතිව මට ඒ අහිංසකකමට ලෝබ හිතුණා. ඒත් ඉතිං නීව් හිටියෙත් ඔය වගේම අහිංසක කමෙන්මනෙ.. එයාට මගේ හිත කුඩු පට්ටන් කරල දාන්න විනාඩි දෙක තුනක්වත් ගියේ නැනෙ.

"ම.. මහත්තයා කොහොමද දන්නෙ මට සනීප නෑ කියලා..?"

"මං කොහොම හරි දන්නවනෙ.. අනිත්තෙක උණ තියෙන ළමයෙක් මෙහෙම හුලං වැදි වැදී ඇවිදින්න හොඳද...? ආ..? මෙහෙම ගියොත් පිරිස්ගෙත් මටත් බැනුම් අහන්න වෙනවා.."

"මහත්තයා බලන්න ආවට තාත්තා මට බනින්නෙ නෑ.."

යාංතමට මුණෙ ඉහිරිවව හිනාව තව ඩිංගක් වැඩිවෙලා

යද්දි අපර්ණා මගේ දිහා කෙලින්ම බැලුවා.

"බනින එකක් නෑ.. මට පොලු පාරක් දෙයි.. හැබැයි ඊළඟ පාර මගෙත් එක්ක කතා බහ කරද්දි ඔය මහත්තයා කැල්ල, හලාගන්න ඕනෙ.. තැත්තං මං අපර්ණත් එක්ක කතා කරන්නෙ නෑ.. තේරුණාද..?"

තවත් ඩිංගක් වෙලා ඉඳලා අපර්ණා මිදුලට බැහැලා යන්න ගියා. ගේට්ටුවෙනුත් එහාට අපර්ණා යනකන් ඉඳලා, බාත්රූම් එකට යන්න මං හැරුණා.

"සීදේවි ගැණු ළමයා.. තේද තෝටි මහත්තයො.."

"ඔව්.. වරදක් නෑ.. කැමතියි කියනව නම් මං අදම බඳිනවා මැණිකෙ තැත්දෙ.."

"හත්වලාමයි.. එතකොට අර කොන්වන්ට් එකට යන පුංචි ගැණු දරුවා.."

මැණිකෙ තැන්දා එහෙම ඇහුවෙ යාංතමට හිනාවෙලා උනත් මගේ පපුව ඇතුළෙන් මහා වේදනාවක් මට දැනුණා. ඔයා ගැන මං හිතන් හිටපු හැමදේම ඔයා විනාඩි දෙක තුනකදි කුඩු පට්ටන් කරල දැම්මා නිව්.. ඔයා හැම දෙයක්ම විනාස කරල දැම්මා..

"දේවකාවියො අපි වගේ නරයන්ට හම්බෙන්නෑ මැණිකෙ තැන්දෙ.. ඒක නෙමේ.. තාත්තට කතා කරාද..?"

"ඔව්.. ලොකු මහත්තයා කිව්වා නෝට් මහත්තයට කොහේවත් යන්නැතුව ගෙදරට වෙලා ඉන්න කියලා.. සේල් එකටත් ගිහින් පොලීසියටත් ගොඩවෙලා වැඩි විස්තර ටිකක්

UPLOADED BY 'NIRO"

හොයාගෙන එන්නම් කියලා කිව්වා.."

මැණිකෙ නැන්දගෙ කතාවට මුකුත්ම නොකියා මං කෙලින්ම බාත්රූම් එකට රිංග ගත්තා. මට නොකිව්වට, රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැන තාත්තා හොයන්න පටන් අරන් කියල මට තේරුණා. ඒ කියන්නෙ නෝට්ටත් හෙමින් සීරුවෙ වැඩ පටන් ගන්න වෙලා. ෂවර් එකෙන් මල් වැස්සක් වගේ ඇදන් වැටෙන වතුර පාරට මං ඔලුව අල්ලගෙනම කල්පනා කරන්න ගත්තා. රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැන හොයන්න අද රෑම ගෙයින් එළියට පැන ගත්තොත් අවුලක් නැතුව වැඩේට බහින්න තිබ්බා. ඒත් ඉතිං හැමෝගෙම ඇස් වහල ගෙයින් එළියට පනින එක තමයි වැඩකට තියෙන්නෙ. මොනව උනත් රාත්‍රී කාලය වෙනකත් ඉවසන්න වෙනවා..

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

06

රෑ දහයාමාර වෙනකත් මං ඉවසන් හිටියෙ පුදුම තරමෙ අමාරුවකින්. වැඩේ කියන්නෙ නිදිමත කට කපල එකයි. කොහොමහරි ගෙදරින් අන්තිමට නිදාගත්තෙ අෂේන්. වෙනද අට නවය වෙනකොට නිදාගන්න මනුස්සයා කාමරේ ලයිට් ඔප් කරද්දි රෑ එකොළහත් පහුවෙලා. තවත් විනාඩි විස්සක් විතර ගෙවිල යනකත් ඉඳල මං ඇඳෙන් බැහැ ගත්තා. මගේ උසට හරියන්න ඇඳ මැද්දෙ කොට්ට හතරක් තියල, ලොකු ප්ලැනල් බෙඩ් ෂීට් එකෙන් කොට්ට ටික වහල දැම්මා. දැන් මුල් අදියර සාර්ථකයි. වැරදිලාවත් කාමරේට ආපු එකෙක් හිතන්නෙ, නෝට් ඔලුවත් වහගෙන කන පැලෙන්න නිදි කියලා. මගේ කාමරෙන් එළියෙ කොරිඩෝ එකට යන්න තිබ්බ දොරත් ඇරගෙන, මං හෙමින් සීරුවෙ මිදුලට ආවා. මුළු ගේ වටේම තොරණක වගේ ලයිට් දාල තිබ්බ හන්ද, මං බිත්තිය අයින දිගේම හේත්තු වෙවී ගිහින් පාරට පැන ගත්තා.

"නෝට්.."

UPLOADED BY 'NIRO"

කණ ළඟින්ම ඇහුණු ගොරෝසු කටහඬෙන් මාව උඩ ගිහින් බිම වැටුණා. මගේ ඇස් ඉස්සරහ හිරියෙ වෙන කවුරුවත් නෙමෙයි.. ජෙරාඩ් අංකල්.. මේ මනුස්සයා කොහොමද අප්පේ මෙතෙන්ට ආවෙ. දැන් ඉතිං මගේ සියලු සැලසුම් ගඟේ ගහගෙන ගියා වගෙයි.

"ජෙරාඩ් අංකල්.. මේ මහ රෑ මෙතන මොනවද කරන්නෙ..?"

"මං ඒ ප්‍රශ්නෙම ඔයාගෙනුත් ඇහුවොත්..? මොකක්ද ඔයා දෙන උත්තරේ..?"

මං ඉතිං දැන් දීපංකො උත්තර. වැඩේ කියන්නෙ මං ඕනිහගෙ නේත්‍රා දෙක ඉස්සරහටම පැනපු එකනෙ. දැන් ඉතිං කරන්න දෙයක් නෑ.. අල ගිය මුල ගිය තැන් පටන්, ගෙඩි කඩපු හැටිත් එක්ක කියන්නයි වෙන්නෙ...

"කෑගහන්නෙපා අංකල්.. තව ටිකකින් ගෙදර හැමෝම මෙතෙන්ට දුවගෙන එයි, ඔයාගෙ සද්දෙට..."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ අතින් ඇදගෙන පාර පැත්තට යන ගමන් මං කිව්වා.

"ඔක්කෝටම කලින් මට කියන්න ඔයා මොකක්ද මේ කරන්න හදන්නෙ කියලා..?"

"මං යනවා ජයලත් පෙරේරව හම්බවෙන්න.."

"මේ ඒකට වෙලාව නෙමේ නෝට්.."

ජෙරාඩ් අංකල් මගේ ඉස්සරහින් හිට ගත්තා. බලන් ගියහම සාමදානෙන් මේ ලෝක දෙයක් කරන්න බැනෙ.

"මට නම් හිතෙන්නෙ මේ තමයි හොඳම වෙලාව කියලා.."

"මං කියන දේ ඩිංගක් අහන්න නෝට්.. මෙච්චර රෑ වෙලා ගෙයින් එළියට බහිනෙක ඒ තරම් හොඳ දෙයක් නෙමෙයි... ටවුන් එකට මෙහා තියෙන වෙක් පොයින්ට් දෙකේම පොලීසිය ඉන්නවා. අනික ඔයා යන්නොත් තනියම.. මේ වෙලාවෙ අපේ හතුරොත්ගෙ බලය වැඩ කරනව වෙන්නත් පුළුවන්. මෙච්චර අවාසි දේවල් වටේ කැරකෙද්දි, ඇයි ඔයා දැන දැනම අමාරුවෙ වැටෙන්නෙ..?"

ගේට්ටුව ගාව දාල තිබ්බ දිග ටියුබ් ලයිට් එකේ එළියෙන් මට ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මූණෙ හැම ඉරියව්වක්ම හොඳට පෙනුණා.

"තවත් මට අමාරුවෙ වැටෙන්න දෙයක් නෑ අංකල්.. මූංට තවත් තටන්න ඉඩ දුන්නොත් මට මගේ පැවැත්ම ගැන පුංචි ප්‍රශ්නයක් එනවා. ඔක්කෝටම කලින් මූංගෙ නැටිල්ල අඩු කරල දාන්න ඕන.. මගේ ෆෝන් එකට කතා කරල මට වැලේන්ජ් කරන තරමට ජයලත් පෙරේරල දැන් බලවත් වෙලා.. මොනව ඉවසුවත් මට ඒක ඉවසන්න බෑ..."

"හොඳයි.. දැන් නෝට් කියන්නෙ මට මොනව කරන්න කියලද..?"

"මගේ කාමරේට ගිහිල්ල, පැලෙනකන් නිදාගන්නකො.."

"එතකොට නෝට්...?"

"මං මගේ සුපුරුදු පිති හරඹයට යනවා..."

"ඒකත් එහෙමද..?"

UPLOADED BY 'NIRO"

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මුළු මුණ පුරාම තිබ්බෙ ලොකු කල්පනාවක්. හැබැට මිනිහ මොනව කල්පනා කරනව වෙන්න ඇතිද..? සමහර විට නිදා ගැනීම පිළිබඳ මහා පරිමාණයේ ගැටලුවක්ද දන්නෙ නැනෙ..

"යමු එහෙනම්..."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ කතාවට මං උඩ ගිහින් වීසිවුණා.

"කොහෙද..?"

"කොහෙද අහන්නෙ..? ජයලත් පෙරේරලගෙ ගෙදර.."

ජෙරාඩ් අංකල් ඉස්සර උනා. බලන් ගියහම මිනිහත් මාර බුලට් එකක්නෙ. වෙන පොරක් නම් කැපෙන්නෙ හදන සීත් එකකට, මිනිහා බලෙන්ම අත දාන්නයි හදන්නෙ.. අන්න ඒ වගේ මිනිස්සුන්ට නෝට් නම් බොක්ක උනත් ගලවල දෙනවා..

"බයික් එක ඇත්තෙ අතන කලේ පිටිපස්සෙ.."

ගේ ගාව ඉඳලා කිලෝ මීටරයක් විතර ඇවිදන් එද්දි මං කිව්වා.

"බයික් එකේ පැවි එකක් හන්ද මගදාල ආවා කියල දවල් කියනකොටම මං වැඩේ දැනගත්තා. ඔයා කවදාවත් ඔයාගෙ දෙයක් මග දාලා එන්නෑනෙ..."

"ඒක හරි.. එහෙනම් ඉනිං ඔන්න අපි ගියා..."

බයික් එක ස්ටාර්ට් කරල ඉස්සරහටම ගනිද්දි ජෙරාඩ් අංකල් පිටිපස්සෙන් වාඩිවුණා..

"හෙමින් යමු නෝට්..."

බයික් එකේ වේගෙ ඩිංගෙන් ඩිංග වැඩිවෙද්දි හුළං පාර කපාගෙන මට ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ කටහඬ ඇහුණා. ඒත් මං ස්පීඩ් එක අඩුකරේ නෑ.

"තාත්තට ඔයා ගැන හොඳ ඉවක් තියෙනවා.. අනිත්තෙක ඔයාගෙ හැම දෙයක් ගැනම, තාත්තා හොඳ අවධානයෙන් ඉන්නෙ.. අද ඔයත්තෙක්ක මේ ගමන ගියා කියලා තාත්තා දැනගත්තොත් හෙම ලොකු අවුලක් වෙනවා.. ඒත් මට ඔයාව අතාරින්න බෑ නෝට්..."

ඒ අන්තිම හරිය කියවද්දි ජෙරාඩ් අංකල් මගේ දකුණු උරහිස හයියෙන් මිරිකල දැම්මා.

"මෙන්න මෙතනයි නැන.."

වැඩිය මේන් රෝඩ් එකේ නොගිහින්, මං ෂෝර්ට් කට් වලින් දාල ජයලත් පෙරේරලගේ ගේ ඉස්සරහට ආවා..

මුළු පළාතම අඳුරු වෙලා තිබුණත්, ජයලත් පෙරේරගෙ ගේ වටේට ලයිට් දාලා තිබුණා. ඒ එක්කම මං දැක්කෙ හිත සංතෝසෙන් පිනාල යන දර්ශනයක්. ගෙදර හුඩ් එකට මෙහායින් පුටු දෙකක, ජයලත් පෙරේරයි තවත් කවුදෝ කෙනෙකුයි බියර් බෝතල් දෙකක් ඉස්සරහ වාඩිවෙලා හිටියා. ජයලත් එක්ක හිටපු කෙනාගෙ මුණ මං නොදැක්කෙ මිනිහා මට පස්ස හරවලා වාඩිවෙලා හිටපු හන්ද.

"මං ඉස්සර වෙන්නම්..."

"නෑ අංකල්.. ඔයා බයික් එකක් එක්ක මෙතන්ට වෙලා

UPLOADED BY 'NIRO"

ඉන්න. මං ගණුදෙනු බේරගෙන එන්නම්..."

පුළුවන් තරම් ඉක්මණට හැමදේම කරනෙක කෝකටත් හොඳයි.. මං කෙලින්ම ජයලත් පෙරේරා ළඟට ඇවිදගෙන ගියා. ඒත් මාව ඉස්සෙල්ලම දැක්කෙ, ජයලත් හෙමෙයි.. මිනිහා එක්ක තියර් බීබී ඉඳපු අතින් හාදයා. ඒ මුණ දකිද්දි මගේ හිතට ආවෙ කවදාවත් ආපු නැති තරමෙ මහ විශාල කෝන්තියක්. මාව දවසකට හරි රීමාන්ඩ් කරනව කියපු එස්. සී. අයි. බී. කාරයා තමයි ජයලත් එක්ක බියර් බීබී හිටියෙ. මාව දැක්ක ගමන් බියර් මතින් රතුවෙලා තිබ්බ ඒ මුණු දෙකම ඇකිලිලා ගියා. හරියට යම රජදරුවො තමන් ඉස්සරහ ඉන්නව වගේ ලොකු බයක් ඒ ඇස් හතරෙම රැඳිල තිබුණා.

"තාත්තට කලින් මං උඹ ළඟට එනවා කියලා කිව්වනේ.. ඔන්න මං ඒක ඉෂ්ට කරා.. අපිට ඇති නේද සැහෙන්න ගණුදෙනු ටිකක් බේරගන්න..."

පැත්තකට දාලා තිබ්බ ප්ලාස්ටික් පුටුවක් අරන් එස්. සී. අයි. බී. කාරයාගේ මුණ කෙලින්ම වාඩිවෙන ගමන් මං කිව්වා.

"ජ.. ජයලත් ඔ.. ඔයා පොලිසියට ෆෝන් කරන්න..."

ජයලත් පෙරේරා රූකඩයක් වගේ නැගිටින්න හැදුවා විතරයි. මං උගේ අතකින් අල්ල ගත්තා.

"පොලිසියට ඕනෙ නම් මමම ෆෝන් කරන්නම්. ඒත් ඊට කලින් මේක කාල ඉඳපං.."

මං අත දිග ඇරලා ජයලත් පෙරේරගෙ කම්මුලකට ගැහුවා.

"අ.. අනේ.. ගහන්නෙපා.. අ... අයියෝ.. ම.. මං මෙතනින්

වාඩිවෙලා ඉන්නම්.. මං.. මං.. කොහේවත් යන්නෑ..."

ජයලත් පෙරේරා අත් දෙකෙන්ම කම්මුල් දෙක බදාගෙන පිංසෙන්ඩු වෙන්න ගත්තා. ඒත් මගේ කේන්තිය බිංදුවක්වත් අඩුවුණේ නෑ. නෝට්ට ගේම් එකෙන් අයින් කරල දාල රත්වත්තේ ගෲප් එක විනාශ කරල දාන්න ගහපු ප්ලෑන් හැම එකක්ම අද මුංගෙන් එළියට ගන්නවා කියල මං හිතාගත්තා. ජයලත් පෙරේරා ආයෙ මං කිව්වත් පුටුවෙන් නැගිටින්නෑ කියල මට හේරුණා. ඌ ඒ තරමට බයවෙලයි හිටියෙ. රීගාවට මං කෙලින්ම හැරුණෙ එස්. සී. අයි. බී කාරයා දිහාට.

"තමුසෙ එදා හැම කලර්ස් එකක්ම දැම්මෙ පොලීසිය ඇතුළෙදි, පොලිස් යුනිෆෝම් පිටතෙ.. දැන් මොකද කියන්නෙ.. හැප්පිල බලමුද..? හැබැයි තමුසෙට වගේ රාජකාරි ගිනි අවි මගේ ළඟ නෑ.. ඒත් මට හොඳ අත් දෙකකුයි, කකුල් දෙකකුයි කියෙනවා. ඒවයින් තමුසෙව මාස තුන හතරක් හෙල් බෙන් වෙදෙක් ළඟ නතර කරවන්න පුළුවන්.. කොටින්ම තමුසෙ පිස්ටල් එක අදින්න කලින් මගේ කකුලක් තමුසෙගෙ මුණ ඉම්බි..."

එස්. සී. අයි. බී කාරයගෙ ඇස් තිබ්බෙ කෙලින්ම මගේ මුණට එල්ල වෙලා. ඒවා විංගස්වත් එහෙට මෙහෙට ගියේ නෑ..

"එදා මං කෙරුවෙ මගේ රාජකාරිය.."

"ඔය වගේ රාජකාරි උඹ කීයක් කරල තියෙනවද..? ආ.. දෙකක්.. තුනක්.. හතරක්.. දහයක්.. පහළොවක්.. උඹ ඔය මට කරා වගේ ඒ රාජකාරිත් කරා නම් අභිංසකයා කීදෙනෙක් රීමාන්ඩ් කරන්න ඇතිද..? ලැජ්ජයි මිනිහෝ.. ලැජ්ජයි.. උඹගෙ අපරාධ විමර්ශනය කිරීමේ හැකියාව ඕක නම් උඹ ගිහින් ඔලුව ඔබාගන්න ඕන කක්කුස්සි වලක.."

UPLOADED BY 'NIRO"

මං කියවන් ගියපු දේවල් ඉවසගන්න බැරිවද කොහෙද එස්. සී. අයි. බී කාරයා පුටුවෙන් නැගිට්ටා.

"මගෙන් ඉවසීමෙ සීමාවක් තියෙනවා මිස්ටර් කොකොල්.. ඒක පරීක්ෂා කරන්න හදන්නෙපා.. අනිත්තෙක මං පොලීසියේ වගකිව යුතු නිලධාරියෙක් කියන එකත් අමතක කරන්නෙපා.. ඔහේ මෙතන වැඩිය දහලන්න ආවොත්, මං මගේ රාජකාරිය අකුරට කරනවා.. එතකොට නම් තමුසෙට ගැලවිල්ලක් නෑ.."

එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙ උජාරු කටහඬ මගේ කන් දෙකේ දෝංකාර දෙද්දි, මගේ ඉවසීමෙ බැමි එකින් එක පුපුරලා ගියා. මගේ හිත හිතන්නත් කලින් මගේ කකුලක් එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙ මුණ පුරාම වැදුණා. වෙවව දේ තේරුම් ගන්නත් කලින් මිනිහා පුටුවත් පෙරලගෙන මල් පොව්වි දෙක ඉතක් උඩට ඇදගෙන වැටුණා. මිනිහා මං හිතුවටත් කලින් අමාරුවෙන් නැගිට ගන්න හදද්දි තවත් රවුම් කිස් දෙකක් මිනිහගෙ පපුව මැද්දට වැදිල ඉවරයි.

"එදා තමුසෙ පොලීසිය ඇතුළෙදි මට ගහපු පාරවල් දෙකට රිටර්න් එක තමයි මේ.. හැබැයි.. තව ඉවර නෑ.."

"ග.. ගහන්නෙපා.."

අත් දෙක එකතු කරලා මට වඳින්න වගේ හදන ගමන් මිනිහා කොහෙන්දෝ මංදා පිස්ටල් එකක් අතට ගත්තා. කට දෙපැත්තෙන් බේරිල යන ලේ ගංගාව උරිස්සෙන් පිහිදාන ගමන් මිනිහා මගේ පපුවට පිස්තෝලෙ එල්ල කරා. ඒ මුණට දැන් ඇවිල්ලා තිබුණෙ මහ අවජාතක හිනාවක්.

"දැන් උඹ මොකද කියන්නෙ කොකොල්.. ආ.. උඹ මෙච්චර

දවසක් උඩ පැන්නෙ මේකට තමයි. උඹ දන්නවද පොලිස් නිලධාරියෙකුව අතක් උස්සන එකේ ඛරපතලකම කොච්චරක්ද කියලා.. ම.. මං උඹව ලේසියෙන් අතාරින්නෙ නෑ.."

තව එකම එක රවුම් කිස් එකක් ගහගන්න තිබුණ නම් මූ මේ තරම් වැඩ දාන්න එන්නෙ නෑ.. දැන් ඩිංගකට කලින් මට වඳින්න වගේ පාන්වුණු මිනිහගෙ කටේ සද්දෙ නම් හුහක් වැඩිවෙලා තිබුණා. කටේ සද්දෙ වැඩිවෙන්න හේතුව උගේ අතේ තිබුණා. ඒකෙ කානුව කෙලින්ම එල්ල වෙලා තිබුණෙ මගේ පපුවට. ඒත් මට ඔයක් දැනුණෙ නෑ..

"දැන් නම් මං උඹව කියටවත් අතාරින්නෙ නෑ කොකොල්.. මගෙන් මේ ලේ ගලනව වගේ උඹේ ඇඟෙනුත් මං ලේ හලනවා.. ත්ම්.. ඉස්සර වෙයන්..! ජයලත්.. ඉක්මනට පොලීසියට ෆෝන් කරල ජීප් එකක් ගෙන්න ගන්න.."

"එතකොට ඔක්කොම හරිද මිස්ටර්..?"

මගේ කණ ඉහින්ම ඇහුණෙ රත්වත්තේ ගෑනේ එකේ පුධානියගෙ ගාම්භීර කටහඬ. එහෙනම් තාත්තා මගේ පස්සෙන්ම වගේ ලෝ කරල තියෙනවා..

"මිස්ටර් රත්වත්තේ මට බාධා කරන්නෙපා.. මං මේ කරන්නේ මගේ රාජකාරිය.."

එස්. සී. අයි. බී. කාරයා අලි මලවෙන් වගේ කතා කරා. ඒත් තාත්තගෙ මුණෙ තිබ්බෙ හරිම අපූරු හිනාවක්. ඔය හිනාවම තමයි එදා මට ඇපදීලා බේරගන්නකොට තිබ්බෙත්. ඒ කියන්නෙ අදත් මං බේරෙනවා.

"හොඳයි.. තමුසෙ, තමුසෙගෙ රාජකාරිය කරන්නවා.. හැබැයි

UPLOADED BY 'NIRO"

මෙත්ත මේකක් හොඳට මතක තියාගන්නවා. ඒ තමයි තමුසෙගෙ පුංචි දරුවයි, වයිෆුයි මගේ කැබි එක ඇතුළෙ ඉන්නව කියනෙක. මොකද කියන්නෙ... ඕනෙ නම් ළඟට ගිහිල්ල බලන්නත් පුළුවන්.. අපේ කහනමත් නෑ.."

මගේ කරට අතක් දාලා තාත්තා හක හක ගාලා අමුතු විදියට හිනාවුණා. එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙ මුණ නුණු කොට්ටයක් වගේ සුදුමැලි වුණ හැටි ලයිට් එළියෙන් මං දැක්කා. ඒ එක්කමයි ජෙරාඩ් අංකලුත් අපි ඉන්න පැත්තට ආවෙ. ජෙරාඩ් අංකල් හිටියෙ නැප්පියටම තදවෙලා.

"මයා නියම වෙලාවට ආවෙ 'රතු', නැත්නම් මේ යකා මෙකන වීරයෙක් වෙන්නයි හැදුවෙ.."

බලාගෙන ඉඳිද්දිම එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙ පිස්ටල් එක හිඹිබ අතෙ හෙමින් සිරුණු පහතට වැටුණා.

"ම.. මට මොනවද කරන්න කියන්නෙ..?"

"අන්න එහෙම ඒනවා.. ඔහොම ආවොත් තමයි හැම වැඩක්ම හොඳට කෙරෙන්නෙ.. මං එදත් තමුසෙට කිව්වා මගේ දරුවා දිහා ඇඟැක් ඇරලවත් බලන්නෙපා කියලා.. ඒත් තමුසෙ මගේ දරුවව ආයෙමත් ලොකප් කරන්නයි හැදුවෙ.."

"වැරැද්ද මගේ අතේ හෙමෙයි.. මිස්ටර් රත්නත්තෙගෙ පුතයි මගෙත්තෙක්ක රණ්ඩුවට ආවෙ.."

කට දෙපැත්තෙන් ලාවට වගේ ගලන් යන ලේ බිංදු දෙක තුනක් පිහිදාල එස්. සී. අයි. බී කාරයා කිව්වා.

"හරි.. මං ඒක නෝට්ත් එක්ක බේරගන්නම්.. තමුසෙ දැන්

ජයලත් ගාවිත්ම වාඩිවෙනවා. හැඟැයි වැඩිය ශිල්ප දාන්නෙපා.. මතකනේ.. තමුසෙට හුඟාක් වටිනා වස්තු දෙකක් තියෙන්නෙ මං ගාව.. අනික මං කැමති නෑ මේවා පත්තරවල යනවටවත්, මිනිස්සු දැන ගන්නවටවත්.."

තාත්තා කරන්න හදන්නෙ මොකක්ද කියල පැහැදිලි නැතිමක් මට හිඹිබෙ නෑ.. මගේ මලුවෙ වැඩ කරපු එකම දේ තමයි තාත්තා කොහොමද මගේ පස්සෙන් ආවෙ කියනෙක. කොටිත්ම එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙ ඩයිෆුයි, පුංචි බබයි කොහොමද මෙතෙන්ට අරන් ආවෙ කියනෙක. බලන් ගියහම ජෙරාඩ් අංකල් දැන් ඕංගකට කලින් තාත්තා ගැන කියපු දේවල් ඔක්කොම ඇත්තනේ. මං හිතුවෙ නැතිවුණාට තාත්තා ඉඳල කියෙන්නෙ හොඳ හොඳිසියකින්.

"දැන් ඉතිං අපි, අපි දෙගොල්ලොවම හොඳට අඳුනනවනෙ. ඒත් තමුලෙ දෙත්තම මට දැන් කියන්න ඕනෙ, වෙච්ච මර්ඩර් එකට මගේ පුතාව පටලැව්වෙ ඇයි කියලා.. මොකද දැන් වෛද්‍ය වාර්තාවෙන් හොඳටම ඔප්පු වෙනවා මර්ඩර් එක වෙච්ච වෙලාව මගේ දරුවා ඒ අහලවකවත් හිටියෙ නෑ කියලා.. හ්ම.. මට වැඩිවෙලා නෑ.. කාලය කියන දේ මට හුඟක් වටිනවා.."

මං අහන්න හිතාගෙන ආපු ප්‍රශ්න පත්තරේ තාත්තා කෙලින්ම අහල දැම්මා. ජයලත් පෙරේරයි, එස්. සී. අයි. බී. කාරයයි දෙත්තම මුණෙන් මුණ බලාගෙන හිටියා මිසක කවුරුවත් කතා කෙරුවෙ නෑ.. රොෂානාගේ මර්ඩර් එකට සම්බන්ධව මොනවම හරි වැදගත් දෙයක් මුං දෙන්නා සහසුද්දෙන්ම දන්නව ඇති කියල ඒ වෙනකොට මට හිතුණා. ඒත් අපි හිතුව තරම් ඉක්මනට ජයලත් පෙරේරාවත්, එස්. සී. අයි. බී. කාරයවත් කතා කරේ නෑ.. උං දෙන්නම මුණෙන් මුණ

UPLOADED BY 'NIRO'

බලාගෙන හිටියෙ ඉස්සෙල්ල කතා කරන්නෙ කවුද කියල හිතාගන්න බැරිව වගේ..

"එහෙනම් තමුසෙල දෙන්න කතා කරන්නෙ නෑ.."

තාත්තා කෙලින්ම ගියේ කැමි එක ළඟට. වැඩිම වුණොත් තත්පර පහක් යන්නැති. ලොකු බුල් බෙඩිමිට් එකක් ඇතුලෙ ගුලිවෙලා ඉඳපු පුංචි එකෙක්ව තාත්තා උස්සගෙන ආවා. පුංචි එකා හිටියෙ තද නින්දෙ. ඒ පිටිපස්සෙන් අළුරුදු තිස් පහක විතර තරුණ ගෑණු කෙනෙක් හෙමින් සීරුවේ අඩ අඩා ආවා. එයා හොඳටම බයවෙලයි හිටියෙ.

"ම... මගේ දරුවව මොකුත් කරන්න එපා.."

එස්. ජී. අයි. ජී. කාරයා කෙලින්ම තාත්තා ඉස්සරහට ආවා. වෙන්න යන දේවල් ගැන මට වුණත් ඒ තරම් පැහැදිලි හැඟීමක්වත්, පැහැදීමක්වත් තිබුණෙ නෑ. සමතලයෙකුටත් වැඩිය අහිංසක පුංචි එකෙක්ව ඉස්සරහට දාල මේ කරන්න යන නාඩගම මට කොහෙත්ම ඇල්ලුවෙ නෑ..

"උඹට වගේම ලොකු දරු කැක්කුමක් මටත් තියෙනවා. උඹේ දරුවා පුංචියි. මගේ දරුවා ලොකුයි. ඒත් එහෙම වුණා කියලා දරුවට තියෙන ආදරේ වෙනසක් වෙන්නැ.. උඹේ මුළු ලෝකෙම මේ පුංචි දරුවා වගේම, මගේ මුළු ලෝකෙම වෙන්නෙ, උඹේ ඉස්සරහ ඔය හිටගෙන ඉන්න නෝට්ව.. නෝට් වෙනුවෙන් මේ ලෝක ධාතුවෙ කෙලවරේම තියන නරකාදියට උනත් මං යනවා.."

තාත්තා කියවං ගියපු ඒ වචන විකෙන්, තාත්තගෙ හිතේ මං ගැන කොයි තරම් ලොකු කැක්කුමක් තියෙනවද කියලා මං තේරුම් ගත්තා.

"නෝට් එක්ක මගේ තරහක් තියෙන එක ඇත්ත.. ඒත් මේ මර්ඩර් එකට නෝට්ව පැටලුවෙ මං නෙමෙයි.."

මෙච්චර වෙලා 'නිශ්ශබ්ද විලියම්ගෙ' චරිත රහපාපු ජයලත් පෙරේරා ඉස්සරහට ආවා.

"එහෙනම්..?"

"ඔත්තුව දීල තිබුණෙ සම්පූර්ණෙන්ම පිටස්තර පුද්ගලයෙක්. මිනිහා කවුද කියන්න අද වෙනතුරු අපි දන්නෙ නෑ.. මේ මැරුණ ගෑණිගෙ අම්මට, නෝට් මුදල් වලින් ආධාර කරනව කියනෙක පවා අපි දැනගත්තෙ ඒ ඔත්තුවෙන්. ඉතිං නෝට්ත් එක්ක පැටලෙන්න බලන් ඉඳපු මං හිතුවෙ, මේක තමයි මට ලැබුණු ලොකුම චාන්ස් එක කියලා.. ඒත්.. හැම තැනදිම වගේ මෙතැනදිත් නෝට් වැරදි නෑ කියනෙක තේරුම් ගියහම හැම දෙයින්ම මං අතැරල දැම්මා. මොකද මං කැමති නෑ මගේ ප්‍රබලම විරුද්ධවාදියට වුණත්, බොරුවට චෝදනා කරන්න.. නෝට්ගෙයි, මගෙයි අතරෙ ප්‍රශ්න තියෙන එක ඇත්ත.. ඒත් ඒවා මෙතෙන්ට මං ගාගත්තෙ නෑ.."

ජයලත් පෙරේරා සැහෙන ගැරන්ටියක් මට දුන්නා. මං කෙලින්ම මිනිහා දිහා බැලුවා.

"හරි.. එහෙනම් මෙන්න මේ වෙලාවෙ ඉඳල තමුසෙගෙ උපරිම ශක්තිය දාල මිනීමරුවව අල්ල ගන්න ඕනෙ. අපේ නෝට්, මේ මර්ඩර් එකත් එක්ක සම්බන්ධ නෑ කියල තමුසෙල දෙන්නම පිළිගත්වනෙ. අපිත් අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය තමුසෙලාට දෙනවා. ඒ වගේම වෙච්ච කරදරවලට අපේ කණගාටුවත් ප්‍රකාශ කරනවා.."

අහස ගොරවනව වගේ මහ සද්දෙට ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ

UPLOADED BY 'NIRO"

කටනඩ ඇහුණා.

"රත්වත්තේ ගෑපේ එක කොයි තරම් බලවත්ද කියලා තමුසෙලා දෙන්නම තේරුම් ගන්න ඇතිනේ.. මෙතනින් එහාට මගේ පස්සෙන් පන්නල හොඳට තියෙන ශරීර සෞඛ්‍යය අවුල් කරගන්නෙපා.. ඒක තමයි අපේ ලාස්ට් වෝනිං එක.."

ජයලත් පෙරේරාටයි, එස්. සී. අයි. ඩී. කාරයටයි කියල මං බයික් එක ස්ටාර්ට් කරගත්තා. ජේරාඩ් අංකලුත් දුවගෙන වගේ ඇවිත් බයික් එකේ වාඩිවෙද්දි තාත්තා කැබ එක ස්ටාර්ට් කරගත්තා.

"උං දෙන්න කියපුව නෝට් විශ්වාසද..?"

ගෙදරට ගොඩවුණ ගමන්ම තාත්තා මගෙන් අහපු මුල්ම ප්‍රශ්නෙ ඒක..

"විශ්වාස නැතිවුණත්, විශ්වාස කරන්න වෙනවා.. උං දන්න උපරිමේම තමයි ඔය අපිට කිව්වෙ.."

"මමත් හිතන්නෙ එහෙමයි. දැන් ඉතිං සද්ද බද්ද කරන්නැතුව ගිහින් නිදාගන්න.. ගෙදර කට්ටිය ඇහැරුණොත් හෙම, දෙන්න උත්තර තමයි නැතිවෙන්නෙ.."

අන්තිමට එච්චරයි තාත්තා කිව්වෙ. මං හිතන් හිටපු විදියට කිසිම බර බරයක් දැම්මෙ නෑ.. නෝට්ට බරබරයක් දාල කිසිම වැඩක් වෙන්නෑ කියල තාත්තට අන්තිමට හිතෙන්නැති. මොකද තාත්තා කරන්න ගියපු වැඩේම, මං ඊට ටිකක් කලින් කරන්න ගිහින් තිබුණ හින්ද. මොනව වුණත් මං කාමරේට රිංගගෙන පැය බාගයක් විතර ගෙවිල යනකනුත්, තාත්තගෙයි ජේරාඩ් අංකල්ගෙයි කුටු කුටු සද්දෙ මට යාංතමට වගේ ඇහුණා.

07

පහුවෙනිදා උදේ වරුව කිසිම අවුලක් නැතුව ගෙවිල ගියා. මං දවල්ටත් කාල සුපුරුදු විදියටම ඇඳ බදා ගත්තා. ඇත්තමයි.. ඔලුවට කිසිම නිදහසක් නම් නෑ.. වෙනදට මං කොයි තරම් බාල්දි, බේසම්, කෝප්ප පෙරලලාද..? ඒත් මේ දවස්වල මෙලෝ වගතුවක් නෑ..

"ඒ පාර කොහේ යන්නද ලැස්ති වෙන්නෙ..?"

මැණිකෙ නැන්දා කාමරේට එබුණා. බලන් ගියාම මෙයාව නම් යවන්න ඕන කොහේ හරි සී. අයි. ඩී. බ්‍රාන්ච් එකකට.

"අර වුට් ගැණු ළමයා මගෙත්තෙක්ක තරහ වෙලා. මං මේ යාලුවෙන්න යන ගමන්..."

ඇත්තම විස්තරේ මං කිව්වා. වෙන වෙලාවක නම් අහන දේට නෙමේනෙ මං උත්තරේ දෙන්නෙ. සමහර විට මැණිකෙ නැන්දටත් පුදුම ඇති මං ඇත්තම කියන හින්ද.

UPLOADED BY 'NIRO"

"නෝට් මහත්තයා පනුවුණු ටිකේ නුහක් වෙනස්වෙලා.. අනේ කලින් හිටිය වගේ ඉන්නකො මහත්තයො.. මේ විදියට සද්ද බද්ද නැතුව ඉඳල මට රිපා වෙලා.."

"හැම දෙයක්ම හොඳ විදියට වෙයි මැණිකෙ තැන්දෙ.. වැඩේ කියන්නෙ මේ දවස්වල නෝට් සංතෝසෙන් නෙමේ ඉන්නෙ. ඉතිං නෝට් සංතෝසෙන් තැතිවුණහම මුළු ලෝකෙම අවුල් වෙනවා. ඒකයි ඔය වෙලා තියෙන්නෙ.."

මං මැණිකෙ තැන්දට ඒ ගැන වැඩිය කියන්න ගියේ නෑ. මොකද ඒ වෙනකොට නීව් මගෙන් එක්ක අන්තිමට කරපු කතාබහේ රෙකෝඩින් එක සිය පාරක් විතර මං අහල තිබුණා. සුරංගනාවියක් වගේ පුංචි කෙල්ලෙක්ගෙ කටුක වචන වලින් මගේ පපුව ඇතුළෙ හැරුණ තුවාල වලින් ඒ වෙනකොටත් ලේ ගලමිනුයි තිබුණෙ.

"එහෙනම් හැම දෙයක්ම හොඳින් විසඳගෙන ඉක්මනට එන්න බලන්න.. නෝට් මහත්තයා මේ ගෙදරින් යනවට වැඩිය සංතෝසෙන් ආපනු ඒව කියලා මං හිතාගෙන ඉන්නම්.."

මැණිකෙ තැන්දා ගේ ඇතුළට යද්දි මං බයික් එකට නැග ගත්තා. මේ දවස්වල අපේ ගේ ඇතුළෙ මෙලෝ හැල හොල්මනක් නෑ.. අඹේත් ගේ ඇතුළෙ ඉන්නවද නැද්ද කියලවත් මට හිතාගන්න බැරිවුණා. අනිත් දේ තමයි, මං එන එක ඩේන්ජර් කියල සුරාජ් කියල තියෙද්දි, ආයෙමත් සුරාජ්ලහට යන එක හරිද කියල මගේ හිත මගෙන්ම ප්‍රශ්න කරපු එක. සුරාජ්ලගෙ අම්මයි, තාත්තයි වුණත් ඉන්නව ඇත්තෙ මං ගැන හොඳ ප්‍රතිරූපයකින් නෙමෙයි කියන එකත් මං දැනගෙන හිටියා. බලන් ගියහම ඒ මිනිස්සුන්ගෙත් ඇති වැරැද්දක් නෑ. මිනීමැරුමකට සැකපිට අත්

අඩංගුවට ගත්තු මනුස්සයෙක්ව ගෙදෙට්ට වැද්ද ගන්න කොයි මිනිහද කැමති වෙන්නෙ..? තමන්ගෙ ළමයින්ව ආශ්‍රය කරනවට කොයි දෙමාපියොද කැමති වෙන්නෙ..?

"කාව හම්බවෙන්නද..?"

බයික් එක සුරාජ්ලගෙ ගෙදර මිදුලෙ නවත්තල මට ඉස්සරහ දොර ගාවට යන්න හම්බවුණේ නෑ.. මගේ මුණ ඉස්සරහම හිටියෙ සුරාජ්ගෙ අම්මා. මීට කලින් දැකල තිබුණෙ නැති වුණත්, දෙවිමිණිගෙයි, නීලිගෙයි මුණුවල හැඩරුව වලින් කොටසක් ඒ මුණෙ රැඳිල තිබුණා. එයා අහපු ප්‍රශ්නෙට දෙන්න ඕන උත්තරේ හිත හිතා ඉදිද්දි තමයි, අර මහත අංකල්, සුරාජ්ගෙ තාත්තා ගෙයින් එළියට ආවෙ. මාව දැක්ක ගමන් ඒ රවුම් මුණ වෙනස් වුණා.

"ඇයි මෙහේ ආවෙ..?"

මේ වගේ තත්වෙකට මුණ දෙන්න වෙනව කියල මං දැනත් හිටියා. ඒ දේට ඕනෙ කරන විදියටම මං හිත හයිය කර ගත්තා.

"මට නෙතලිව හම්බවෙන්න ඕන.."

මං කෙලින්ම කියල දැම්මා. ඕක ආයෙ මොකට කෙපර බබා ඉන්නවද..? ඒත් මහත අංකල්ගෙ මුණ සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වුණා.

"නෙතලි කියා, වෙන කාවවත් ඔයාට හම්බවෙන්න බෑ.. ඔයාට මේ ගෙදර දොරවල් වැහිලයි තියෙන්නෙ.."

මහත අංකල් කෙලින්ම මං ඉස්සරහට ආවා. කලින් දවසක

UPLOADED BY 'NIRO"

මං වෙනුවෙන් ඒ මුණෙ තිබ්බ ලොංගතුකමේ බිංදුවක්වත් දැන් ඒ මුණෙ තිබ්බෙ නෑ..

"ඒ ඇයිද කියල මට දැනගන්න පුළුවන්ද..?"

ඇත්ටත්, අංකල් ළඟට ළංවෙද්දි මමත් එයාල ළඟට තවත් ළංවුණා. ඒ වියපත් මුණු දෙකේම පැහැදිලිවම පේන්න තිබුණෙ, මං ගැන ඉපදිච්ච මහා අප්‍රසාදයක ලකුණු.

"මිනිමරුම් නඩුවක සැකකාරයොකුට, ඕහෙමත් නැත්තම් මිනිමරුවෙකුට මගේ හෙදර දොරවල් ඇරල දාන්න කියලද මයා මට කියන්නෙ..?"

ආයෙ දෙකක් නෑ.. දෙකේ දෙකේ පොල්ලකින් ඔලුව මැද්දටම පත බැවා වගේ අංකල් කෙලින්ම මගෙන් ඇහුවා. ඒත් ඔය වගේ ප්‍රශ්නවලින් සරෙන්ඩර් වෙන හිතක් මට තිබ්බෙ නෑ..

"අංකල් ඔය කියපු ජාතියෙ මිනිහෙක් නම්, මට මේ විදියට එළියට වෙලා නිදහසේ ඉන්න පුළුවන්ද...? ඇයි මාව පොලිසියෙන් ඇරෙස්ට් කරන්නෙ නැත්තෙ..? ඇයි පත්තරවල මගේ නම යන්නෙ නැත්තෙ..? ඔය අංකල් කියපු කතාව මහ බොරුවක් විතරයි.. ඒකෙ කිසිම ඇත්තක් නෑ.."

"සල්ලිවලට කරන්න බැරි දෙයක් නෑ කියල මං දන්නවා. රත්වත්තේ ගෑස් එකට කොයි තරම් සල්ලි තියෙනවද කියලත් මං දන්නවා. ඒක හින්ද ඔය ගැන කියල තවත් මහන්සි වෙන්නෙපා. වෙලා තියෙන හැමදේම අපි හැමෝම සහසුද්දෙන්ම දන්නවා. කරුණාකරල අපේ කාලෙ නාස්ති කරන්නෙ නැතුව මෙතනින් යන්න.."

මහත අංකල්ගෙන් මට කිසිම බුරුලක් නම්බවුණේ නෑ. මං

හිතුවට වැඩිය කාරණේ බරපතලයි කියල හිතට දැනෙද්දි මේච්චර වෙලා හිතේ ගොඩ ගහගෙන ඉඳපු ධෛර්යයෙ බැමි එකින් එක බිඳෙන්න ගත්තා.

"ඒත්.. ඇත්ත ඒක නෙමේ අංකල්.. ඔය කියන ලේඩිගෙ මරණය වෙච්ච වෙලාවෙදි මං ඒ අහලකවත් හිටියෙ නෑ.. කොටින්ම ඒ මරණෙට මගේ කිසිම සම්බන්ධයක් නෑ.. ඒක මට දිවුරල කියන්න පුළුවන්.."

"එච්චර කරදර වෙන්න ඕනෙ නෑ.. මං කලිනුත් කිව්වා වගේ සල්ලි වලට කරන්න බැරි දෙයක් නෑ.. ඕනම දෙයක් ඕනම හැනකදි වෙනස් කරන්න සල්ලි වලට පුළුවන්.."

"ඒ කියන්නෙ ඔයාල පිළිගන්නෙ, මං මේ මර්ඩර් එක කරා කියලා.."

තවත් බැගෑපත් වෙන්න දෙයක් තිබුණෙ නෑ.. ඒත් හිතේ ලොංගතුකමක් ඇති කරපු මිනිස්සු වෙනුවෙන් තව ටිකක් ඉවසනව කියල මං හිතාගත්තා.

"ඔව්.. අපේ ළමයි තුන්දෙනාගෙන්ම ඔයා අයිත් වෙනවා දකින්න අපි කැමතියි. කරුණාකරලා අපිට කරදර කරන්නෙපා. මගේ ළමයි රටට, ලෝකෙට මුණ දෙන්න ඕන. කසාද බඳින දවසට මිනිමරුවෙක්ගෙ නමක් නොගැවෙන්න තරම් මගේ දුලා වාසනාවන්ත වෙන්න ඕනෙ. මං හිතනවා දැන් හැමදේම පැහැදිලියි කියලා.."

මේ වගේ පිටුපෑමක්, පහරකෑමක්, අවුරුදු විසි ගණනක ජීවිතයේ කොතැනකදිවත් මට හම්බවෙලා තිබුණෙ නෑ.. වැදිච්ච පාරෙ සැරකමට මාව වෙවිලලා ගියා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"නුහක් පැහැදිලියි අංකල්.. නුහක් පැහැදිලියි. හිතාගත්තාවත් බැරි තරමට අසරණ වෙච්ච වෙලාවක මං හිතුවෙ, මං මේ ඇවිත් ඉන්නෙ යාලුවො ළඟට කියලා. ඒත් ඒක එහෙම නෙමෙයි කියලා අංකල් මගේ ඇස් ඉස්සරහදිම මට ඔප්පු කළා. රටේ ලෝකෙ වටෙන්ම එන තිවිස් කන් දෙකෙන් අහගත්තට කමක් නැහැ අංකල්. කමත්ගෙ පපුවෙන් ඒ හැම දෙයක්ම සුද්ධ කරල බලන්න. කමක් නෑ. මගේ මුණ දිහා එක පාරක් කෙලින් බලල මට කියන්න.. මාව පේන්නෙ මිනිමරුවෙක් වගේද කියලා..?"

අංකල්ගෙයි, ඇන්ටිගෙයි ඇස් හතර මැදට මං එබුණා. නත්පරයක්වත් ගියේ නෑ.. එයාල දෙන්නම කිම බලාගත්තා.

"මේ අත්දෙකෙන් මිනිස්සු බේරන්නව මිසක කවදාවත් මිනිහෙක් මරන්න නෑ අංකල්. කමක් නෑ.. දේදුන්නෙ පාට හතෙන් ලස්සනම පාට අන්තිම පාට කියලා තියෙනවනෙ.. ඒ වගේ ලස්සනම දේ තව පහුවෙලා එළියට ඒවි.. අන්න එදාට ඉඩක් තිබ්බොත් අපි හම්බවෙමු.. එතකොත් මට මේ සලකපු විදිය මගේ පපුව ඇතුළෙ හැමදාමට හිරවෙලා තියේවි.."

මං බයික් එක හරව ගත්තා. මහා තනිකමක කියාගන්න බැරි අපරිමිත වියෝගයක් ඒ වෙනකොට මගේ හිතට දැනෙන්න අරන් තිබුණා. අඩුම තරමෙ මට සුරාජ එක්කවත් කතා කරන්න පුළුවන් වුණා නම්..? ඒත් ඉතිං මෙතන, සුරාජ්ටත් කරන්න දෙයක් නෑ කියල මං දැනන් හිටියා. සමහර විට සුරාජ්වත්, නීට්වත්, දෙවිමිණිවත් ගෙදර ඉන්න හැඟුව ඇති කියල මට හිතුණා. හිටිය නම් ඒ තුන්දෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් හරි එළියට නැවිදින් ඉන්නැනෙ. දාහක් දේ හිත හිතා, බීච් සයිඩ් එක පැත්තෙ ඉඳල මේන්රෝඩ් එකට මං බයික් එක හැරෙව්වා විතරයි. මගේ ඉස්සරහටම ආපු ගැණු රූපෙ මං අදුනගත්තා.

"නෝට්... කොහේද ගියේ..?"

බයික් එක ස්ලෝ කරද්දිම දෙවිමිණි මගෙන් ඇහුවා. නවත්තනවද, දමිල ගහල යනවද කියල හිත හිතා ඉදිද්දිම දෙවිමිණි මට තවත් ළංවුණා. ඕන දෙයක් කියල බයික් එක නවත්තල මං බැස්සා. අනිත්තෙක මට දෙවිමිණිත් එක්ක බේරගන්නත් ප්‍රශ්නයක් තියෙනවනෙ..

"මං ඔයාලහ ගියා.."

කෙල්ලගෙ දිග ඇස්දෙක හලලවම ගියා.

"දෙ.. දෙයියනේ.. අ.. අපේ තාත්තා මොනවද කිව්වෙ..? ඔ.. ඔයාට බැන්නද..? අනේ.. අපේ අයියවත් හිටියෙ නැද්ද..?"

"අයියල, නංගිලා කවුරුවත් හිටියෙ නෑ.. හැබැයි ඉතිං අහගන්න තියෙන ඒවා හැම එකක්ම අහගෙන පිනා වගේ මම ආවා.."

"දෙ.. දෙයියනේ.. ඔ... ඔයා ඇයි අපේ ගෙදර ආවෙ නෝට්.. අඩුගාන අයියවත්, නීට්වත් ඔයාට ගෙදර නත්වෙ ගැන කිව්වෙ නැද්ද..?"

"සුරාජ් මට හැම දෙයක්ම කියලයි තිබුණෙ.. ඒත් මං මෝඩයා වගේ ආවා. ආවමත් නෙමෙයි.. මට නැවිල්ල බැරිවුණා.."

මං කියාගෙන යන දේවල් අහගෙන ඉදිද්දි දෙවිමිණිගෙ බටර් පාට මුණ මැද්දෙ තිබ්බෙ මහා පුදුමයක ලකුණු. එයා ඇත්තටම හිටියෙ හොල්මං වෙලා වගේ.

"ඔ... ඔයා කියන දේවල් මට තේරෙන්නෙ නෑ නෝට්.."

UPLOADED BY 'NIRO'

"තේරුම් ගන්නත් එපා.. මං ඇත්තටම ඔයාලහ ආවෙ නෙතලිව හම්බ වෙන්න.. එයයි මගෙයි අතරෙ ප්‍රශ්නයක් තිබුණා.. ඒක බේරගන්නයි මං ආවෙ.. ඒත් හැමදේම කැරකැවිල ගියේ මං හිතුවෙ නැති පැත්තකට.."

"ඔයාට නෙතලිව හම්බ වෙන්න ඕන නම් මං උදව් කරන්නම් නෝට්.. ඔයා දන්නවනෙ.. මං ඔයා වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරන බව.."

"ඒක මං දන්නවා.. ඒකනෙ ඔයා නෙතලිට කිව්වෙ මායි, ඔයයි යාලුවෙලා හිටියා.. මං ඔයාට කුඩි එන තිබ්බා.. අරකයි මේකයි කියලා.."

"මොං... මොනවා.. ඔ.. ඔයා මොනවද මේ කියන්නෙ..?"

"මං කියන්නෙ ඔයා කියපු දේවල් නමයි. ආයෙ අමුතුවෙන් හදල කියන්න තරම් දෙයක් එපාය නෑ.. මං හීනෙකින්වත් කරපු නැති දේවල් කරා කියල කියන්න ඔයාට කොහොම නම් පිටි එකක් තියෙන්න ඕනෙද..? අනික ඔයා මාව ප්‍රතික්ෂේප කරල තියෙද්දි, ඔයා ඇයි නෙතලිට කිව්වෙ, මං ඔයාව මගේ ජීවිතෙන් අයින් කරා කියලා.."

"දෙ.. දෙයියනේ.. මට.. මට මේ මුකුත් හිතාගන්න බෑ.. මං.. මං ඇයි ඔය වගේ දේවල් නෙතලිට කියන්නෙ..?'

අන්තිමට දෙවිමිණිගෙ කටහඬ වේවිලල ගියා. ඒත් තව එයාට කියන්න හුඟක් දේවල් මගෙ හිතේ ඉතිරිවෙලා තිබුණා.

"ඔයා.. ඔය දේවල් නෙතලිට කියන්නෙ ඇයිද කියන ප්‍රශ්නෙට බොහොම සරල උත්තරයයි තියෙන්නෙ. ඒ තමයි මීට හුඟාක් කාලකට කලින් ඔයයි, මායි අතරෙ තිබ්බ වැලේන්ජ් එක.. මං

ඒක ඒ දවස්වලම අමතක කරාට ඔයා කවදාවත් අමතක කරල නෑ දෙවිමිණි.."

මේ ලෝකෙ තියෙන තපුරුම දේ ඇස් දෙකට දැක්කා වගේ ඔයසිත් දෙවිමිණිගෙ මුණ ඇදවෙලා ගියා. මං කියපු දේවල් අදහගන්න බැරුව වගේ එයා ඩිංග වෙලාවක් මගේ මුණ දිහා බලන් හිටියා.

"ම.. ඔයා මොනවද මේ කියන්නෙ නෝට්...?"

"මං මේ ඇත්ත කියන්නෙ.. එදා සුදුවැල්ල බිච් එකේදි ඔයා මගේ හිත ඉරල දැම්මා වගේ මේ පහුවුණු දවසක නෙතලිත් මගේ හිත ඉරල දැම්මා. ඒ හැමදේටම වග කියන්න ඕන ඔයයි දෙවිමිණි.. ඔයයි මේ හැමදේටම මුල.. ඔයා හිත්දයි මේ හැම දෙයක්ම. ඔයා මගේ මුණ ඉස්සරහට එදා ආවෙ නැත්නම් මේ කිසි දෙයක් නෑ.. එහෙනම් අදත් මං හුඟක් සංතෝසෙන් ඉන්න කොලු පැංචෙක්.."

ඔලාගෙන ඉදිද්දිම දෙවිමිණිගෙ ඇස්වලින් කඳුළු කඩාගෙන වැටෙන්න ගත්තා. එයා එකපාරටම මගේ අත්දෙකෙන් අල්ල ගත්තා.

"දෙයියන්ගෙ නාමෙට කියන දෙයක් තේරෙන විදියට කියන්න නෝට්.. මට මේ කිසිම දෙයක් තේරෙන්නෙ නෑ.. ප්ලීස්.. එදා සුදුවැල්ල බිච් එකේදි වෙච්ච දේවල් ආයෙ මෙතෙන්දි අදින්නෙපා.. මං ඒවට ඔයාගෙන් සමාව ගත්තනෙ.. ඔයත්තෙක්ක කරගනිපු වැලේන්ජ් එකත් එකතින් ඉවරයි.. ඇරත් මං ඒ වැලේන්ජ් එක ගැන කීපාරක් නම් දුක් වුණාද නෝට්.."

දෙවිමිණි කතා කෙරුවෙ, වෙච්ච කිසිම දේකට එයා සහභාගී

UPLOADED BY 'NIRO"

වුණේ නෑ වගේ. එයා දැනගෙන හිටියෙ නෑ වගේ.. ඒත් ඒක කියටවත් වෙන්න බෑ කියල මං දැනගෙන හිටියා. නැත්නම් නෙතලි කොහොමද මායි, දෙවිමිණියි ගැන දැනගත්තෙ..?

"මං ඒවා මුකුත්ම දන්නෙ නෑ.. ඒත් මං ඔයාට ලව් කරලා, පස්සෙ ඛුට් එක හිබ්බා කියල නෙතලිට කියල හිබ්බෙ කවුද..? නෙතලිගෙ කණට ඒවා ගියේ කොහොමද..?"

"දෙයියන්ගෙ නාමෙට මාව විශ්වාස කරන්න නෝට්.. ඔයයි මායි අතරෙ වෙච්ච කිසිම දෙයක් මේ වෙනතුරු මං නෙතලිට කියල නෑ.."

දැන් නම් මේක උභතෝකෝටික ප්‍රශ්නයක් වෙලා ඉවරයි කියල මට තේරුණා. ඇයි ඉතිං මොනම දේකටවත් හරි හමන් උත්තරයක් පේනතෙක් මානෙක නැනෙ..

"ඔ.. ඔයා කියන්නෙ මට ඒවා විශ්වාස කරන්න කියලද..? ආ... දෙවිමිණී..?"

මේ කෙරෙන කතාබහ කිසිම වැඩක් නෑ කියල වෙලාවකට හිතුණත්, මම්කෙත් ගත යුත්තක් තිබුණා. දෙවිමිණී බලන් හිටියෙ මගේ ඇස් දෙක කියටවත් අතාරින්නෙ නෑ වගේ. එක තත්පරයකටවත් එයා මගේ මුණෙන් ඇස් දෙක අතකට ගත්තෙ නෑ..

"ඔව් නෝට්.. ඔව්.. මං ඔයාට ඕන තැනක දිව්රල කියන්නම්.. ඔයාගෙයි, නෙතලිගෙයි ප්‍රශ්නෙට මගේ සම්බන්ධයක් නෑ කියලා..."

"මගෙයි, නෙතලිගෙයි ප්‍රශ්නෙ මොකක්ද කියලා හරියටම දන්නෙ නැතුව ඔයා කොහොමද ඒ වගේ දෙයක් කියන්නෙ..?

ඔක නමයි කියන්නෙ කට බොරු කිව්වත් දිව බොරු කියන්නෙ නෑ කියලා.."

"ම.. ඔයා හොඳටම නපුරු වෙලා නෝට්.. මට.. මට හිතාගන්නවත් බෑ.. කවිතාවයි, අමේන්වයි එක්කහු කරන්න මගෙත් එක්ක එකට වැඩ කරපු ඔයාට මොකද වෙලා තියෙන්නෙ කියලා.. ඔයා.. ඔයා හිතාගන්නවත් බැරි තරමට වෙනස් වෙලා.. අනිත්තෙක තමයි ඔයාගෙයි, නෙතලිගෙයි ෆ්‍රෙන්ඩ්ෂිප් එක අවුල් කරන්න තරම් ශක්තියක් මට තියෙනව කියල මං දැනත් හිටියෙ නැති එක.."

ඇස් දෙකෙන් එක සීරුවට කඩාගෙන වැටුණු කඳුළු පේලි බර ගානක් පිහිදාන ගමන් දෙවිමිණී මට තවත් ලංවුණා. මෙහෙම ගියොත් මේ කෙල්ල මගේ ඇහ උඩට තව ඩිංගකින් හේත්තු වෙවි කියල මට හිතුණා.

"ෆ්‍රෙන්ඩ්ෂිප් එක අවුල් උනාට කමක් නෑ දෙවිමිණී.. ඒත් ඔයා අවුල් කරල දැම්මෙ මගෙයි, නෙතලිගෙයි ආදරේ.. කොටිත්ම අපේ ලව් එපෙයාර් එක..."

මං කිව්ව දේට දෙවිමිණීගෙ ඇස් දෙක තළලටම ගියා.. මේ ලෝකෙ තියෙන නපුරුම වචන ටික ඇහුණා වගේ එයා ගල් ගැහුණා.

"දෙ.. දෙයියනේ.. ම.. ඔයා මොනවද මේ කියන්නෙ..? ඔයයි, මගේ නංගියි අතරේ ලව් එපෙයාර් එකක් තිබුණද..? අ.. අනේ.."

තත්පරයක්වත් ගියේ නෑ.. කුණාටුවකින් මුල් ඉදිරිලා වැටෙන මහ ගහක් වගේ දෙවිමිණී මගේ ඇහට කඩාගෙන වැටුණා..

UPLOADED BY 'NIRO'

මං අත්දෙක ඉස්සරහට දාලා එයාව තද කරල අල්ල ගත්තෙ නැත්නම්, ඕමටම දඩබඩෝං තමයි..

"දෙ.. දෙවිමිණී.. දෙවිමිණී.. ම.. මයාට මොකද වුණේ..? කතා කරන්න දෙවිමිණී..?"

මගේ ඇහට ගුලිවෙලා ඉඳපු දෙවිමිණී වචනයක්වත් කතා කෙරුවෙ නෑ.. එයා යාංකමට ඇස් දෙක ඇරල මං දිහා බලල ආයෙත් ඇස් පියාගත්තා. මොනව උනත්, මගෙයි නෙතලිගෙයි එපෙයාර් එක කෙල්ලට දරාගන්න බැරිවුණා කියලා මට තේරුණා. ඇත්තටම මම තමි ඒ වෙනකොට හිතල තිබුණෙ නෙතලිගෙයි, මගෙයි එපෙයාර් එක දෙවිමිණීට රහසක් නෙමෙයි කියනෙක. අනික කවිතා උනත් මායි, නෙතලියි ගැන දන්නවනෙ.. ඉතිං මං කොහොමද හිතන්නෙ, දෙවිමිණී මෙලෝ දෙයක් දන්නෙ නෑ කියලා.."

"අ.. අනේ නෝට්.. මයා ඇත්තටම නෙතලිත් එක්ක යාලුද..?"

දෙවිමිණීගෙ මුණෙ තිබ්බ අහිංසකකම, මං එයාව දැකපු ඉස්සෙල්ලම දවස මට මතක් කරා. අනේත්ව හොයාගෙන අපේ ගෙදරට ආවහම මං නැවි ගාතට බොරු කොළයක් කියල මේ කෙල්ලව මඩවපු හැටි.. එහෙම තත්පරේට දෙකට මගේ හිතේ ඇදිල ගියා.

"මයා ඒ විත්තිය දැන හිටියෙ නැද්ද..?"

නාමත් මගේ ඇහට බරවෙලා ඉඳපු දෙවිමිණීව බයිත් එකේ බඳට හේත්තු කරල, එයාව වැටෙන්න නොදෙන්න අත් දෙකෙන් මං අල්ල ගත්තා.

"නෑ දෙයියනේ නෑ.. මං මේ කිසි දෙයක් දන්නෙ නෑ..

මගේ මුළු හිත පුරාම පිරිල හිටියෙ මයා විතරයි.. මයාට.. මයාට වෙන කා එක්කවත් යාලුවෙන්න බෑ නෝට්.. මයා අයිති මට විතරයි.."

පිස්සුවෙන් වගේ කියාගෙන කියාගෙන ගිහිල්ල දෙවිමිණී මගේ මුණට එබුණා. ඒ දිග ඇස්වල තිබ්බෙ මොකක්දෝ ලොකු අධිෂ්ඨානයක්.

"ඊක කවදාවත් වෙන්නෙ නැති වැඩක් දෙවිමිණී.. මයා මාව මයාගෙ ලෝකෙත් එළියට දැම්මෙ, මීට හුණාක් කාලෙකට කලින්.. මයා එළියට දාපු තැන ඉඳල මං හුණාක් දුර ඉස්සරහට ඇවිදත් ඇවිත් තියෙනවා.. මයාට ඒ දුර එන්නත් බෑ.. ආවත් වැඩක් වෙන්නෙත් නෑ.. මේ වෙනකොට නේට් ඒ දුර ඇවිත් තියෙනවා..."

මං බලන් ඉඳිද්දිම දෙවිමිණීව වෙවිලල ගියා.. ඒ බටර් පාට මුණ ඩිංගෙන් ඩිංග සුදුමැලි වෙන්න පටන් අරන් තිබුණා.

"අ.. අනේ මයාට මහොම දේවල් කියන්න බෑ නෝට්... මගේ ඇස් ඉස්සරහම මයාව මට නැතිවෙනව කියල මං කොහොමද දෙයියනේ හිතන්නෙ..? මෙච්චර කාලයක් මගේ හිත ඇතුළෙ තිබ්බ බලාපොරොත්තු වලට මොනවද වෙන්නෙ..? මට වෙන්නෙ ඒ බලාපොරොත්තුත් එක්ක නැතිවෙලා යන්නද..? අනේ.. මට ඒකවත් කියන්න නෝට්..?"

"මේ හැම දෙයක්ම මයා වපුර ගත්ත දේවල් දෙවිමිණී.. ඒක හිත්ද මේ අස්වැන්නක් මයාම එකතු කරගත්ත.. මගෙත් එක්ක හරහ වෙන්නෙපා.. මොකද මට හීනෙකින්වත් නෙතලිට ද්‍රෝහිකමක් කරන්න බෑ.. එහෙම කරොත් මට හෙණ ගහන දවස වැඩි ඇතක නෑ.."

UPLOADED BY 'NIRO'

වම් අතට ඉලිවෙලා තිබ්බ ලා කොළපාට පුංචි ලේන්සුව ඇස් දෙකට තද කරගෙන දෙව්මිණී මගෙන් ඇත්වුණා. ඒ මුදු මොළොක් ගැණු ශරීරෙම පිරිල තිබුණෙ මහා අසරණකමකින්. මට තවත් ඒ දිහා බලන් ඉන්න පුළුවන්කමක් තිබුණෙ නෑ..

"ම.. මට ඔයාව කවදාවත් හම්බෙන්නැද්ද නෝට..?"

ඒ ප්‍රශ්නෙ අහන්න දෙව්මිණි මොනතරම් උත්සාහයක් ගන්න ඇතිද කියලා දැනෙද්දි මගේ හිත තොතේරෙන දුකකින් කොනිකි ගහන්න ගත්තා.

"සොරි දෙව්මිණි. මගේ ලෝකෙ පුරාම ඉන්නෙ නෙතලි විතරයි. එක අදට විතරක් නෙමෙයි.., හෙටවත් වලංගුයි.."

මං බයික් එක ස්ටාර්ට් කරගත්තා. තව එක තත්පරයක් හරි මෙතන හිටියොත් මටත් දෙව්මිණි එක්කම අඩන්න වෙනවා.

"අ.. අනේ ය.. යන්නෙපා නෝට්.. මා.. මාව මේ විදියට දාල යන්නෙපා.."

තරු ඇස්දෙක මං ඉස්සරහ දිළිසුම් දෙද්දි බයික් එක ෆස්ට් ගියර් එකට දාලත්, ආයෙත් නියුට්‍රල් කරගත්තා. නෝට් කවදාවත් ඉස්සරහට තිබ්බ අඩිය ආපහු පස්සට අරගෙන නෑ. ඒත් තව කියන්න මිත දේවල් මුහුද ගොඩ ගලන්න වගේ හිත ඇතුළෙන් ගලන් එද්දි නෝට් පස්සට නියා ඉස්සරහටවත් යන්නෑ.

"ඔයාව විතරක් නෙමේ. මට හිතුණොත් මං මේ හැම දෙයක්ම දාල යනවා.."

වචන පහ හයකට කෙල්ලෙක්ව කොයිතරම් අවුල් කරල දාන්න පුළුවන්ද කියනෙක දෙව්මිණිගෙ මුණෙ අපූරුවට සටහන්

වෙලා තිබුණා.

"ම.. මයා කො.. කොහේද යන්නෙ..?"

"යන්න කියලා එහෙමටම තැනක් මට නෑ. ඒත් මං මේ පුංචි රට දාල යනව කියනෙක මගේ හිතට තේරිලා ඉවරයි. ඒ දේ ඇත්තටම සිද්ධවෙච්.."

"දෙ.. දෙයියනේ.. ම.. ඔයා මය තීරණේ ගත්තෙ මං හින්දද..? අ.. අනේ මට මේ කිසිදෙයක් හිතාගන්න බෑ.."

ඇස් ඉස්සරහම අකුණක් පිපුරුවා වගේ දෙව්මිණි ගල් ගැහිලා ගියා. මං කිව්ව දේ බරපතලකම මට තේරුණේ දෙව්මිණිගෙ මුණ දිහා බැලුවහම. දෙව්මිණිව සම්පූර්ණයෙන්ම සුදුමැලි වෙලා තිබුණා.

"නෑ.. මේ දේට ඔයාගෙ සම්බන්ධයක් නෑ. ඔයා මේකට ගැවෙන්නත් එපා. ඒ වගේම තව දෙයක් තියෙනවා.."

අන්ත අසරණ වෙලා තිබ්බ දෙව්මිණිගෙ මුණ ඉස්සරහට මං දබරහිල්ල දික්කරා.

"මං දැන් ඩිංගෙට කලින් ඔයාට කියපු දේ මේ වෙනකන් කාටවත්ම නොකියපු දෙයක්. අඩුගානෙ එක බඩවැල කවාගෙන ආපු මගේ සහෝදරයටවත් මං කිව්වෙ නෑ. මගේ ජීවිතේටත් වැඩියෙන් මං ආදරේ කරපු තීට්ටවත් මං කිව්වෙ නෑ. ඒත් මං මේ රට දාලා යනවා කියලා ඔයාට කිව්වා. ඇයි ඒ..? ඇයි ඒ.."

කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බැරි කිරි දරුවෙක් වගේ දෙව්මිණි මං දිහා බලන් හිටියා. බලාගෙන ගියහම දිගටම කතා කරන්න

UPLOADED BY 'NIRO'

වෙන්නෙ නෝට්ට වගේ. දෙවිමිණි මයික් එක ගත්තව තියා ස්ටේජ් එකටවත් නගින්නෙ නෑ.

"ඔයාට හිතාගන්න බෑ නේද..? ඔව්.. ඔයාට කවදාවත් හිතාගන්න පුළුවන් වෙන්නෙ නෑ. මොකද මං ඒ වගේ කතාවක් ඔයාට කිව්වෙ රහසක් රකින්න ඔයාට පුලුවන්ද බලන්න. අඩුගානෙ මං මේ රටෙන් යනකන්වත්. එහෙම නැත්නම් ඔයාට පුලුවන් දන්න අදුනන හැමෝමත් එක්ක ඔය ගැන කියල වැඩේ ලීක් කරලා දාල හිතාවෙන්න.."

"දෙයියනේ.. ඔ.. ඔයා ඇයි මට ඔහොම කතා කරන්නෙ..? මං ඔයාට වැරැද්දක් කෙරුවෙ නෑ නෝට්.."

"වැරැද්ද කෙරුවෙ මමනේ දෙවිමිණි. එදා සුදුවැල්ල ගිව් එකේදි මං ඔයාට ආදරෙයි කියල කියද්දි ඔයා සත පහකට ගණන් ගත්තෙ නෑ. ඔයාට ඕන වුණේ තනිකරම මගෙන්නෙක්ක හැප්පෙන්නනෙ.."

"දෙයියන්ගෙ තාමෙට ඔය කතාව අදින්නෙපා නෝට්. මගේ පපුව පැලෙයි. අනේ අපි මේ කතා කරන දේවල් නවත්තල දාමු. මට මේවා දරාගන්න බෑ.."

දිග ඇස්වලින් හෙමින් සීරුවෙ කඳුළු බිංදු එකින් එක හැලෙන්න ගත්තා. හිතේ අමාරුව හින්දා මොන තරම් දේවල් කිව්වත් අන්තිමට මට දුක හිතුණා. කරපු වැරදිවලට පසුතැවිලි වෙන හිතක්, තවත් පාගන එක හරි නෑ කියලා මගෙ පපුවට දැනුණා.

"සමහරවිට අපි තනියම හම්බවෙන අන්තිම පාර මේක

වෙන්නත් පුලුවන්. අඤ්ඤයි, කවිතාවයි එක්කහු කරන්න අපි දෙන්නම මහන්සි උනා. ඒත් ඒක වැඩක් වුණේ නෑ. මොනවා උනත් එතෙන්දි ඔයා මට දීපු සහයෝගයට තුතක් ස්තුතියි. පුලුවන්කමක් තිබ්බොත් මං යන දවසට ඔයාට කියන්නම්. මොකද මං යනව කියල කිව්වෙත් ඔයාට විතරනේ. එහෙනම්.. සංතෝසෙන් ඉන්න බලන්න. නෝට් දැන් යන්නයි යන්නෙ.."

දෙවිමිණිගෙ මුලු මුණම කඳුලු වලින් වැහිලා තිබුණා. තවත් ඒ දිහා බලන් ඉන්න බැරිකමට මං ඕම බලාගත්තා.

"ඔ.. ඔයා නැතුව මට සංතෝසයක් නෑ නෝට්. වුට්ටක් ඉන්න. මටත් කියන්න දේවල් තියෙනවා. ඔයා කිව්වා මේ අපි දෙන්නා හම්බවෙන අන්තිම පාර වෙන්න පුලුවන් කියලා. ඒක හින්ද හිතේ තියන් ඉන්න හැම දෙයක්ම මම එළියට දානවා.."

ලා කොළ පාට වැටුණ සුංචි ලේන්සුවෙන් මුලු මුණම තදින් පිහිදාලා දෙවිමිණි මගේ මුණට එබුණා. දැන් ඒ මුණෙ තියෙන්නෙ කඳුළු බිංදුවල පරණ වෙච්ච නටබුත් විතරයි.

"ම.. මං මේ කියන දේවල් ඇත්ත කියල ඕනම තැනක දිවිරන්න මට පුලුවන්. නෝට් ඔයා දන්නවද.. ඔයාව දැකපු පළවෙනි දවසෙ ඉඳලයි මං ඔයාට ආදරේ කරේ. මං ඔයාගෙ විස්තර හෙව්වා. ඒ විස්තර වලට අනුව ඔයා කොයි වගේ කෙනෙක්ද කියල මං හොයාගත්තා. ඒත් මගේ අවාසනාවට ඔයා මට කැමතියි කිව්ව වෙලාවෙ මං හිටියෙ අමුතුම ලෝකෙක. ඒ ගැන මේ හත්පරෙත් මං පසුතැවිලි වෙනවා නෝට්.."

"ඔව්වරද කියන්න තියෙන්නෙ..?"

මං ටිකක් තදයා වගේ දැනුවා. මොකටද නිකං..

UPLOADED BY 'NIRO'

"නෑ.. තව පුංචි දෙයක් තියෙනවා. ඒ දේත් මං කියන්නම්. ඔයා කිව්වා මට රහසක් රකින්න පුලුවන්ද කියලා බලන්න අර වගේ කතාවක් කිව්වා කියලා. රහස් රකින්න මට පුලුවන් නෝට්. මං ඔය රහස හැමදාකම මගේ හිතේ හංගගෙන ඉන්නම්. ඔය රහස තරම් මගේ හිත පුවවන දෙයක් මේ ලෝකෙ කොහේවත් නෑ කියලත් ඔයා දැනගන්න. අනිත්තෙක නෝට් ඔයාට ඕනෙත් මාව රිද්දන්නනේ... කමක් නෑ. ඔයාට ඕන තරමක් මාව රිද්දන්න. හැබැයි මං කැමතියි ඔහොම ඩිංග ඩිංග රිද්දල මාව ටිකෙන් ටික මරන්නෙ නැතුව එකපාරටම මගේ බෙල්ල මිරිකල මරල දානව නම්.."

හෙමීට පොද වැටුණු වැස්සක් මුරුගසන් වරුසාවක් උනා වගේ දෙව්මිණිගෙ කටහඬෙත් සද්දෙ වැඩි වුණා. මං හිතුවටත් වැඩිය හුඟ වෙලාවක් ගෙවිලා ගිහිල්ලත් තිබුණා. මේ වෙනකොට අපේ ගෙදර හැමෝම මාව හොයනවා වෙන්නත් පුලුවන් කියලා මට හිතුණා. ඒත් ඉතිං දෙව්මිණි මේ කියන කතන්දරවලට උත්තර නොදී යන්නෙ කොහොමද..?

"මං ඔයාට එක දවසක් හරි ආදරේ කරා දෙව්මිණි. ඒ ආදරේ කරපු හින්දා ඔයාගෙ තාත්තට දැන් ඩිංගකට කලින් කියපු වචන ටිකම මං ඔයාවත් කියන්නම්. මේ අත්දෙකෙන් මිනිස්සු බේරගත්තව මිසක කවදාවත් මිනිහෙක් මරන්නෙ නෑ. ඒක ඊයෙට, අදට වගේම හෙටටත් වලංගුයි. ඕයි දෙව්මිණි.."

මං ඔයික් එක ඉස්සරහට ගත්තා. තවත් මෙතන ඉඳල වැඩක් නෑ. හිටියොත් වෙන්නෙ දෙව්මිණි වගේම මාත් අසරණ වෙන එක විතරයි. ඒත් වැරැද්ද මගෙ අතේ නෙමෙයි කියනෙක මං දැනගෙන හිටියා. මං දෙව්මිණිට දුකක් දුන්නෙ නෑ. ඒක මට ඕන කෙනෙක් ඉස්සරහ විවරන්න උනත් පුලුවන්. මගේ

හිත උවත්ම තිබ්බෙ දෙව්මිණි මට රිද්දුවා කියන දේ විතරයි. හුඟාක් කාලෙකට කලින් සුදුවැල්ල ඕවි එකේදි මගේ ඇස්වලින් ගලපු ගින්දර වගේ කඳුළු සුදුවැල්ලට එක්කහු උනේ දෙව්මිණි හින්දා කියන දේ තාමත් මගේ හිතින් අයින් කරන්න බැරිවෙලා තිබුණා. අනිත් දේ තමයි, දෙව්මිණිගෙයි, මගෙයි අතරේ තිබ්බ වැලෙන්ජ් එකට දෙව්මිණි බයිට් එකට ගත්තෙ මගේ අහිංසක ආදරේ කියන එක. ඔය හැමදෙයක්ම එකින් එක මතක් වෙද්දි දෙව්මිණි ගැන මගේ හිතට ආපු දුක හෙමින් සීරුවෙ දියවෙලා ගියා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

UPLOADED BY 'NIRO"

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

08

මේන් රෝඩ් එකේ ඉඳල ගේ පැත්තට බයික් එක දානකොටම මං ලොකු වෙනසක් දැක්කා. ඒ තමයි අපේ ගෙදර ලොකු යකඩ ගේට්ටුව සම්පූර්ණයෙන්ම ඇරල දාල තියෙන එක. මට මතක තියෙන කාලෙකින් ඔය ගේට්ටු පලු දෙකම ඇරල තිබුණෙ නෑ. මොකද කියනව නම් එක පලුවක් ඇරියහම ඕන වාහනයක් වත්ත ඇතුළට ගන්න ඉඩකඩ තිබ්බ හින්දා. හිතට දැනුණු අමුත්ත හින්දම මං බයික් එක මිදුලෙ නවත්තලා වැරන්ඩා එකට දුවගෙන ආවා. බාගෙට අඩවල් කරලා වගේ තිබ්බ ඉස්සරහ මහ දොරත් තල්ලු කරගෙන මං ගේ ඇතුළට එබුණා.

"මැණිකෙ නැන්දේ..?"

තුන් හතර පාරක්ම මැණිකෙ නැන්දට කතා කෙරුවත් මට උත්තරයක් හම්බ උනේ නෑ..

"අක්කේ..."

හිතේ අමුත්ත සැකයක් වගේ දැවටෙද්දි මං කැගැහුවා. නෝට් සාමාන්‍යයෙන් අවුල්වෙන්නෙ නෑ.. ඒත් මේ වගේ වෙලාවල් වලදි ඕන මනුස්සයෙක් අප්සට් යනවා. කාමර හැම එකකමයි, ගෙයින් එළියෙයි හැමතැනම බැලුවත් මම දැකල පුරුදු කවුරුවත් හිටියෙ නෑ.. දෙයියනේ.. මේ ගෙදර මිනිස්සුන්ට මොකද වුණේ..? හැමෝම එකතුවෙලා මාව හොයන්න ගියාවත්ද..? ඒත් ඉතිං ගෙදර දොරවල් මෙහෙම ඇරල දාල තියෙද්දි කොහෙද යන්නෙ..? කෝකටත් සේල් එකට ෆෝන් කරල බලන්න ඕන කිල හිතාගෙන හැන්ඩ් ෆෝන් එක මං අතට ගත්තා. ඒ එක්කම තමයි හැන්ඩ් ෆෝන් එක රිංග් වෙන්න ගත්තෙ. ෂුවර් එකට අපේ ගෙදර කට්ටිය වෙන්නැති. ෆෝන් එක ඔන් කරන්න කලින් මං ස්ක්‍රීන් එක දිහා බැලුවා. ඒත් වැටිල තිබ්බ නම්බර් එක මට පුරුදු එකක් වුණේ නෑ...

"සුබ පැන්දැවක් වේවා කෙෂොල්.."

හෙලෝ... කියල කියන්නත් කලින් එහා පැත්තෙන් ගොරෝසු කටහඬක් ඇහුණා. ඒ කටහඬේ තිබ්බෙ මහා අමනුස්ස ගතියක්. වැඩේ කියන්නෙ නෝට්ට ඔය වගේ දේවල් හොඳට තේරෙනවා..

"කවුද කතා කරන්නෙ..?"

ගෙට ගොඩවෙද්දි හිතට දැනුණ අමුත්ත ඩබල් වෙලා දැනෙද්දි, කතා කරන මනුස්සයව අඳුනගන්න මං ට්‍රයි එකක් දුන්නා.

"කතා කරන්නෙ කවුද කියන එක උඹට වැදගත් වෙන්නෑ කෙෂොල්.. අනිත් දේ තමයි උඹ කොයි තරම් ටැලන්ට් පොරක් වුණත් මං කවුද කියල හොයාගන්න උඹට කවදාවත් බෑ.. මං කලින් දවසකත් උඹට කතා කෙරුවා.. උඹට ඒක අමතක

UPLOADED BY 'NIRO"

වෙන්න බෑ.."

දවස් ගාණකට කලින් මේ ෆෝන් එකටම ආපු කෝල් එක මට මතක් වුණා. ඒ කතාවෙදි ෆෝන් එකේ වටිනාකමයි, මට රත්වත්තේ ගෑස් එකේ මහ පුටුවෙ වාඩිවෙන්න දෙන්නෑ කියපු එකයි මගේ ඔළුවට ආවා. එහෙනම් හැංගි හොරා ඉඳන් මට ඇටැක් කරන එකා තමයි මේ කතා කරන්නෙ..

"මට කිසි දෙයක් අමතක තෑ.."

"මං ඒක දන්නවා.. මං තමුසෙට කතා කෙරුවෙ අලුත්ම අලුත් නිව්ස් එකක් දෙන්න.. මේක අහල තමුසෙගෙ ඇඟ කිලි පොළල යයි... තමුසෙට කලන්නෙ දායි.. මොකද කියන්නෙ.. නිව්ස් එක අහමුද...?"

හොරෝපු කටහඬේ අහල පුරුදු ගතියක් යාන්තම් වගේ තිබුණත්, මේ කටහඬ කාගෙද කියල මගේ ඔළුවට ආවේම නෑ.. මොනව උනත් මේ කතා කරන එකා තෝට් ගැන හුඟක් ඊටෙල්ස් දන්න එකෙක්. ඒකෙ ආයෙ හෝදන්න දෙයක් නෑ..

"නිශ්ශබ්දකාවයෙන් පෙනී යන්නේ තමුසෙ නිව්ස් එක අහන්න කැමතියි කියලනෙ.. එහෙනම් අහ ගන්නවා.. දැන් තමුසෙගෙ තියෙන හැම වැඩක්ම අතැරල දාල දුවනවා කලුබෝවිල හොස්පිට්ල් එකට.. ඒ විතරක් මදි.. එතනින් යනවා ඒකෙ එක්සිඩන්ට් වෙච්ච එකට.."

"ඇයි තමුසෙගෙ තාත්තවත් ඒකෙ ඉන්නවද..?"

මං තෝන්ඩියට වගේ අහපු දේට එහා පැත්තෙන් හක හක ගාලා හිනාවෙන සද්දෙ මට ඇහුණා.

"මම.. උඹගෙ බිහින කාලෙ කොහාල්.. ඒ වගේම මගේ දෙවනි ඇටැක් එක.. පළවෙනි ඇටැක් එක අපි නිකං විහිලුවට එගේ මතක් කර ගනිමුද...?"

වැඩේ මං හිතුවට වැඩිය සීරියස් පාටයි කියල මට හෝරුණා. කතා කරන එකා මොකා වුණත් උං සෑහෙන්න පරිස්සම් වෙලයි කතා කරන්නෙ. ඒ කතාව වගේම වැඩක් කරන පාටයි.

"තමුසෙගෙ පළවෙනි ඇටැක් එක මොකක්ද කියල මං දන්නෙ නෑ.. එහෙම ඇටැක් එකක් කරා නම් මට ඒක දැනුණෙවත් නෑ කියල හිතාගන්නවා.. අනිත්තෙක තමුසෙත් එක්ක පිස්සු කෙලින්න මට වෙලාවක් නෑ.. නිකං තමුසෙගෙ වෙලිපෝන් බිල යවාගන්නැතිව ෆෝන් එක තියනවා.."

"ඒ ගැන තමුසෙ කරදර වෙන්න ඕන්නෑ කොහාල්.. මං ඒවා බලාගත්තම්.. ආ.. තමුසෙ මොකක්ද කිව්වෙ.. මගේ පළවෙනි ඇටැක් එක මොකක්ද කියල දන්නෑ කිව්වා.. තමුසෙට ඒක දැනුණෙවත් නෑ කිව්වා.. එහෙමනේ... බලන් ගියහම තමුසෙ මහ පුදුම මනුස්සයෙක්නෙ.. ඇයි ඕනිහො උඹට රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැන දැනුණෙ නැද්ද..? උඹව රිමාන්ඩ් කරන්න අරගෙන ගියේ නැද්ද..?"

කවදාවත් වුණේ නැති විදියට මගේ හිත හෙල්ලිලා ගියා. එහෙනම් රොෂානගෙ මිනීමරුවද මේ කතා කරන්නෙ..

"තමුසෙ නේද රොෂානාව මැරුවෙ..?"

මං කෙලින්ම ඇහුවා. ඒත් ඒකට උත්තරේ විදියට මහ සද්දෙට හිනාවෙනව විතරක් මට ඇහුණා.

"රොෂානා මැරුවෙ මම නෙමෙයි කොහාල්.. උඹයි රොෂානාව

UPLOADED BY 'NIRO"

මැරුවෙ.. ඒක මුළු ටවුන් එකම දන්නවා.. රත්වත්තේ ගෙදර එනට කියෙන සල්ලි කන්ද හින්ද උඹ බේරිලා ඉන්නවා.. මොකද මං කියන්නෙ බොරුද..?"

"මං රොෂානාව මැරුවෙ නෑ මිනිහෝ..."

මගේ ඉවසීමෙ බැම් එකින් එක පුපුරල යනව කියල මට තේරුණා.. ඒත් කරන්න දෙයක් තිබුණෙ නෑ.. මොකද කියනව නම් එහා පැත්තෙන් කතා තරන එකා මගේ අතේ දුරින් හිටියෙ නැති හින්ද.

"ඔව්වර හයියෙන් කෑගැහුවට වැඩක් නෑ යකෝ.. උඹ ගිරිය කඩාගෙන කෑගැහුවා කියල මගේ මයිලකටවත් දැනෙන්නෙ නෑ.. ඒක තේරුම් ගනිං.."

"තේරුම් ගන්න නම්, කොන්දක් කියෙන එකෙක් වගේ මගේ මුණ ඉස්සරහට වරෙන්.."

"මං උඹට කලිනුත් කිව්වා.. වෙලාව ආවහම මං උඹේ ඉස්සරහට එනවා.. ඒක මං උඹට දිවිරල කියනවා.. දැන් ඔය හැම කතාවක්ම පැත්තකට දාලා කලුගොවිල හොස්පිට්ල් එකට දුවපං.. උඹේ ආදරණීය සහෝදරයා එහෙන ඉන්නවා හතරගානෙ දාලා වැටිලා.."

එක පාරටම සපුව මැද්දෙන් පිඹිපාරක් ඇදිල ගියා වගේ වේදනාවක් දැනෙද්දි මං ෆෝන් එක තද කරල අල්ල ගත්තා..

"අ.. අෂේන්..? උ.. ඔ මොනවද අෂේන්ට කරේ..?"

මලුව උඩින් මහා කලුගලක් තිබිබ වගේ බරක් දැනෙද්දි මට මුකුත්ම හිතාගන්න බැරිවුණා.. මූ මේ ඇත්තක්ද, බොරුවක්ද

කියන්නෙ..?

"මොකද උඹ ගොලුවුණේ..? ආ කොහොල්.. උඹ හිතන්නෙ මං බොරුවක් කරනව කියලද..? ලස්සනට වැඩක් දීල බොරුවක් කියන්න තරම් උනක් මට නෑ.. කොටින්ම මං දැන් ඉන්නෙත් හොස්පිට්ල් එක ළඟ. උඹගෙ මුළු පැමිලි එකම ඩිංගකට කලින් හොස්පිට්ල් එක ඇතුළට ගියා. උඹට මාව සැක නම් ගෙදර ගිහිල්ලා බලපං.. ගේ ඇතුළෙ බල්ලෙක්වත් නැතුව ඇති.."

එහෙනම් මූ කියන කතන්දරේ ඇත්ත. කිව්වත් වගේ ගෙදර කිසි කෙනෙක් නැනෙ.. දෙයියනේ.. මේ වෙනකොට අෂේන්ට මොනව වෙලාද දන්නෑ..

"එහෙනම් කොහොල්.. අපි තුන්වෙනි ඇටෑක් එකේදි හම්බවෙමු.. මං ආයෙත් උඹට කතා කරනවා.."

"හොඳට මතක තියාගනිං.. මං උඹට තුන්වෙනි ඇටෑක් එකක් කරන්න චාන්ස් දෙන්නෑ.. වැඩි දවසක් යන්න කලින් මං උඹ කවුද කියලා හොයා ගන්නවා.. හැබැයි.. අෂේන් ගැන කියපු විස්තරේ ඇත්ත නම්, උඹ අෂේන්ට ඇටෑක් කරල නම් මේ ගෙවිල යන්නෙ උඹේ ජීවිතේ අන්තිම දවස් ටික.. ඒක හින්ද මෙත්න මේ වෙලාවෙ ඉඳල උඹ මගෙන් පරිස්සම් වෙයං..."

"උඹට පුළුවත් දෙයක් උඹ කරපං කොහොල්.. මං මගේ ගේම දිගටම ගෙනියනවා.. තව ඉස්සරහට උඹට හුතාක් රිදෙයි.."

තව එක වචනයක්වත් මට කියන්න නොදී එහා පැත්තෙන් කෝල් එක කට් වෙන සද්දෙ මට ඇහුණා. තවත් හිතන්න වෙලාවක් තිබුණෙ නෑ. මං තැරිල බයික් එක ගාවට දුවගෙන ආවා. කෝල් කරපු එකා කවුරු උනත් උං ෆෝන් කෙරුවෙ

UPLOADED BY 'NIRO'

කලුබෝවිල හොස්පිට්ල් එක ගාව ඉඳන් කියනෙක ඉවර්.. මොකද අපේ කට්ටිය හොස්පිට්ල් එකට ගියා කියලා මිනිහා කිව්වනේ.. කොහුවල හන්දියෙන් වමට දානකොට මගේ ඔලුවෙ තිබ්බෙ එක දෙයයි. දීපු කෝල් එක ඇත්ත නම් මේ වෙනකොට අෂේන්ට මොනව වෙලාද කියන එක විතරයි. යාංනමට ඇරිල තිබ්බ ගේට් එකෙන් බයික් එක හොස්පිට්ල් එක ඇතුළට දාද්දිම සිකියුරිටි එකේ දෙන්නෙක් දුවගෙන ආවා. බයික් එකේ ස්ටෑන්ඩ් එකවත් ගහන්නැතුව, උං දෙන්නව පැත්තකට තල්ලු කරල දාල මං ඇක්සිඩන්ට් වෝඩ් එක දිහාට දුවගෙන ගියා.

"නෝට් මහත්තයා.."

මෙලෝ ඕනියක් නැතුව දුවගෙන ගියපු මං හතර පස් දෙනෙක්ගෙම ඇහවල්වල හැපුණා. පීරිස්ගෙ කටහඬ අහම්බෙන් වගේ ඇහුණෙ නැත්තං, අඩුගානෙ මං තව දහ දෙනෙක්ගෙවත් ඇහවල් වල හැපෙනවා.

"පීරිස්... අෂේන් කෝ..?"

හතර අතේ බලන ගමන් මං ඇහුවා, ඒත් මං හිතපු තරම් ඉක්මනට පීරිස් කතා කරේ නෑ..

"පීරිස්... තමුසෙට කතා කරන්න බැරිද..?"

පීරිස්ගෙ ඇස් දෙකේම කඳුළු පිරිල තියෙනව මං දැක්කෙ එතකොට.. හිත තනුලෙන්ම ආපු මහා බයකින් මාව වෙව්ලල ගියා.

"ම.. මං මුකුත් ද.. දන්නෙ නෑ... අෂේන් මහත්තයව ඔපරේෂන් තියටර් එකට අරන්.."

පීරිස්ගෙ කතාවට මට කෙලින් ඉන්නවත් පණ නැති වුණා වගේ. බිත්තිය අයිනෙන්ම දික් අතට දාල තිබ්බ ලී බංකුවක, මං එහෙම්මම වාඩිවුණා. දෙයියනේ.. මොනවද මේ වෙලා තියෙන්නෙ...?

"ම.. ඔපරේෂන් එකක් කරන්න තරම් අෂේන්ට ඩැමේජද පීරිස්.. අෂේන්ට හුසක් අමාරුද..? කොහොමද එයාට මේ වගේ දෙයක් වුණේ..?"

බංකුව ළඟින්ම හිටගෙන ඉඳපු පීරිස්ගෙ අත් දෙකෙන්ම අදින ගමන් මං ඇහුවා. කවදාවත් නැති තරමට පීරිස් ළඟ තිබ්බ නිහඬ බව මට ඒ තරම් ඇල්ලුවෙ නෑ..

"ම.. මං කිසි දෙයක් දන්නෑ මහත්තයො.. අෂේන් මහත්තයා කා එක්කවත් රණ්ඩු කරගන්න යන කොනෙක් නෙමේනෙ.."

"පීරිස්.. තමුසෙ මගුලක් කියවනවා.. මං ඇහුවෙ අෂේන්ට කොහොමද කියලා...?"

"සැහෙන්න අමාරු පාටයි මහත්තයො.. කීප දෙනෙක් වට කරලයි ගහල තියෙන්නෙ..?"

"ෂිට්.."

මං අත්දෙකෙන්ම අල්ලල ඔලුව බදාගත්තා. අපේ ගෙදර හැමෝම හැදුවෙ මාව ආරක්ෂා කරන්න විතරයි. අපි කවුරුවත් අෂේන් ගැන බිංදුවක්වත් හිතුවෙ නෑ.. නියපොතු පාරකට හීරුණත් ඇස්වලට කඳුළු එන අෂේන් මේ ඇටුක් එකට කොහොම මුණ දෙන්න ඇතිද කියල මට හිතාගන්න බැරිවුණා. මං සැරෙන් කතා කරහම උනත් අෂේන්ගෙ අහිංසක මුණ බෙරිවෙන හැටි

UPLOADED BY 'NIRO'

මට මැවිල පෙනුණා.

"අ... අනේ නෝට්..."

ඔපරේශන් තියටර් එකේ වීදුරු දොර ළඟටවත් මට යන්න හම්බවුණේ නෑ.. අම්මා අඩාගෙන ඇවිත් මාව බදාගත්තා. හිතේ කොනක ගුලිවෙලා සිඩිබ මොකක්දෝ කියාගන්න බැරි බයකින් මාව ආයෙත් ඇකිලිලා ගියා. අඩුගානෙ අෂේන්ට කොහොමද කියලවත් අහන්න මගෙ හිතට වචන ආවෙ නෑ.. තියටර් එක ළඟ හිටපු තාත්තා, ජෙරාඩ් අංකල්, අක්කා, මැණිකෙ නැන්දා ඔය හැමෝගෙම මුණු හොඳටම අවුල්වෙලා තිබුණා.

"අෂේන්ට හුඟක් වැමේජද...?"

විතාඩි ගාණක් ගියාට පස්සෙ මං තාත්තට ලංවුණා. තාත්තා උනත් ඉන්නෙ කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බැරිව තියනෙක මට තේරුණා. මගේ එක අතකින් අල්ල ගන්න ගමන් තාත්තා මුණ අහකට හරවා ගත්තා.

"අෂේන්ට මොකද වෙලා තියෙන්නෙ..?"

මුලින් අහපු ප්‍රශ්නෙට කාගෙත්වත් උත්තරයක් හම්බ වුණේ නැති හන්ද මං ආයෙත් ඒ ප්‍රශ්නෙම ඇහුවා. ඇයි මේ කවුරුවත් කතා කරන්නෙ නැත්තෙ..?

"නෝට්.. අපි ටිකක් එහාට යමු.."

ජෙරාඩ් අංකල් මගේ කරට අතක් දාගත්තා. කවදාවත් දැනුනෙ නැති තරමෙ බයක්, අෂේන් ගැන හිතට දැනෙද්දි මං ජෙරාඩ් අංකල් එක්ක කොරිඩෝ එක ළඟට ඇවිදගෙන ආවා. ඊට ඩිංගත් එහායින් තිබබෙ පල්ලෙහා තට්ටුවට බහින පඩිපෙළ.

"මේ වෙලාවෙ ඔයා අවුල්වෙලා බෑ.. ඔයා කෙලින් න්නෝන.. තාත්තා උනත් ඉන්නෙ හොඳටම අස්සට වෙලා.. අම්මා, අක්කා, මැණිකෙ නැන්දා ගැන ඔයාට කියන්න ඕන නැනේ.."

ඒ පාර ජෙරාඩ් අංකල් ධර්ම දේශනාවක් කියන්නයි යන්නෙ.. ඔව කියපුවාවෙ, මුද මැද්දෙ ඉඳගෙන ඇත ඒන්න මාලුත්ට.. මට තදවුණා.

"මං අහපු දේට උත්තර දෙන්න අංකල් ජෙරාඩ්.. අහපු ප්‍රශ්නෙ ඔයාට අමතක නම් මං, ආයෙ අහන්නම්.. අඩුගානෙ අෂිට මෙහෙම දෙයක් උනා කියල, ඇයි මට ෆෝන් කරලවත් කිව්වෙ නැත්තෙ..? ඇයි මාව අතැරල දැම්මෙ..?"

මගේ කටහඬේ සද්දෙ වැඩිවෙලා තිබුණා. කවත් ඩිංගක් වත් ඉවසන්න බෑ.. මෙහෙම ගියොත් නෝට් අමු පිස්සෙක් වෙයවා. මං ආයෙත් කට අරින්න ලෑස්ති වෙනකොටම ජෙරාඩ් අංකල් මගේ තොල් දෙක මැදට එයාගෙ දබරහිල්ල තියල නදකරා. ඒ කියන්නෙ මේක ඉස්පිරිතාලයක් කියන වෝනිං එක එයා මට දුන්නා.

"කලබල වෙන්නෙපා නෝට්.. මං හැමදේම ඔයාට කියන්නම්.. ඒකටයි මං ඔයාව මෙතෙන්ට එක්කරගෙන ආවෙත්.. ඔයාගෙ ටැලන්ට්ස් තියෙන්න ඕන මෙන්න මේ වෙලාවෙයි. මේ වෙලාවෙ තමයි ඔයා කෙලින් ඉන්න ඕන කියල මං කිව්වෙත් හේතු ඇතිව.. මේ ඇටුක් එකට ඊවර්න් එක අනිවාර්යයෙන්ම දෙන්න වෙනවා.."

"අංකල් ජෙරාඩ්.. මං තව තත්පරයක්වත් ඉවසන්නෑ.. අර කියටර් එකේ දොර කඩාගෙන ගිහින් මං අෂේන්ව බලනවා. ඒක හන්ද මං අහපු දේට උත්තර දෙන්න.. ඇටුක් එකට

UPLOADED BY 'NIRO'

රිටර්න් එක දෙන එක මං බලාගන්නම්..."

ජෙරාඩ් අංකල් මගේ අත් දෙකෙන් අල්ල ගනිද්දි මං අත් ගසල දැම්මා. ජීවිතයෙ කවදාවත් දැනුණෙ නැති තරමෙ බයක් අෂේන්ගෙ ජීවිතේ ගැන දැනෙද්දි මං ඔපරේෂන් තියටර් එක දිහාට ඇවිදන් ආවා. ඒ එක්කමයි තාත්තා මගේ ළඟට ආවෙ.

"නෝට්.. මෙතන කලබල කරන්නෙපා.. හොඳ දරුවා වගේ ජෙරාඩ් අංකල් ළඟට යන්න..."

මගේ වම් අතින් අල්ලගෙන තාත්තා මාව ඇදගෙන වගේ ජෙරාඩ් අංකල් ළඟට ආවා.

"අෂිට මොකද වෙලා තියෙන්නෙ කියල මට කියන්නැත්තෙ ඇයි..?"

තාත්තගෙ ඔර්ට් එකෙන් අදින ගමන් මං හයියෙන්ම ඇහුවා. අෂි මට නැතිවෙන්න යනවා කියන හැඟීම කොහෙන්දෝ ඉඳන් මගේ හිතට ඇවිල්ල තිබුණා.

"අෂේන්ට හුඟක් ඩැමේජ් නෝට්.. මෙහාට ගේනකොටත් එයාට සිහිය තිබිල නෑ.. හුඟක් ලේ ගිහිල්ලත් තියෙනවා.. හොස්පිට්ල් එකට ගෙනාපු ගමන්ම තියටර් එකට අරගෙන.. ඩොක්ටර් සමරසිංහ තමයි තියටර් එක ඇතුළෙ ඉන්නෙ.."

තාත්තාගෙ කතාවෙන් මාව වෙවිලල ගියා. පුංචි කාලෙ ඉඳන්ම මගේ ළඟින් ඉඳපු අහිංසක සහෝදරයා.. ඔයාට මේ මොකද වුණේ අෂි..? මිනිහෙක් එක්ක ගහගන්න තියා මිනිහෙක්ට බනින්නවත් අෂේන්ට බෑ කියල මං දැනන් හිටියා. අෂේන්ට මේ ඇටෑක් එක එන වෙලාවෙ මං එතන හිටිය නම්..

"අෂිට හොඳ වෙයි නේද තාත්තා..?"

මුළු පරිසරයෙම තිබ්බෙ මහා නිහැඬියාවක්. මගේ කටහඬ ආපිට්ට දෝංකාර දෙන සද්දෙ පවා මට ඇහුණා. ජෙරාඩ් අංකල්ගෙයි, තාත්තගෙයි වියපත් මුණුවල තිබ්බෙ කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බැරි ගතියක්. ඒත් ටිකකින් තාත්තගෙ මුණට ලේ පිරෙන හැටි මං දැක්කා.

"ජෙරාඩ්.. මේක කරපු ඇයො හොයාගන්නෝන.. උංගෙ පවුල් පිටින් විනාස කරල දාන්නෝන.. අද වෙනකන් මං උඹෙන් උදව්වක් ඉල්ලල නෑ.. මං උඹෙන් ඉල්ලන එකම උදව්ව මේක විතරයි. නෝට්න් එක්ක එකතුවෙලා මේක ඉවරයක් කරල දාපං.. හැබැයි අෂේන්ව මට නැතිවුණොත්.. මං මේ පලාතම මල ගෙයක් කරනවා.."

තාත්තගෙ පපුව ඇතුළෙන්ම ආපු වචන මගේ හිතේ දෝංකාර දෙන්න ගත්තා. තාත්තා කිසිම දෙයක් නිකං කට වාචාලකමට කියවන්නෑ.. තාත්තා කියන හැම වචනෙකම මොකක් හරි තේරුමක් තියෙනව කියල මං දැනන් හිටියා.

"රතු... මේක හොස්පිට්ල් එක.. අපි ටිකක් කුල්වෙලා වැඩ කරමු.. වැඩි කතන්දරවලට යන්න නරකයි.."

ජෙරාඩ් අංකල්ට කතාව ඉවර කරන්න නම්බ වුණේ නෑ.. ඔපරේෂන් තියටර් එකේ දොර ඇරගෙන ඩොක්ටර් සමරසිංහ එළියට ආවා. අපි හැමෝම එක පොදියට ඩොක්ටර් ළඟට කිට්ටු වුණා.

"ම.. මගේ දරුවට මොකද ඩොක්ටර්..?"

තාත්තාගෙ ගාම්භීර කටහඬට මොනවදෝ වෙලා තිබුණා.

UPLOADED BY 'NIRO'.

ඒත් තාත්තා අහපු දේ තිබ්බෙ පුදුම පැහැදිලිකමක්..

"මිස්ටර් රත්වත්තේ කලබල වෙන්නෙපා.. අපි පේෂන්ට්ව බේරගත්තා. ඒත් දැන්මම ඔයාලට පේෂන්ට්ව බලන්න බෑ... අපි තව දවසක් ඉවසමු.."

"සොරි ඩොක්ටර්.. මම ඒකාව බලන්න ඕනෙ.."

තාත්තවත් පුතුකරගෙන මං ඉස්සරහට ආවා. ඩොක්ටර් මගේ දිහා බලන් හිටියෙ බයවෙලා වගේ.

"පේෂන්ට්ව තවම සිහිය නෑ.. ඒ ආවත් කතා බහ කරන්න තරම් සුදුසු තත්වයක ඒකා නෑ.. පේෂන්ට් හොඳ කරන්න අපි අපේ උපරිම ශක්තිය යොදවනවා.. ඒක අපේ වගකීම.. ඒක හින්ද ඔයාල හෙට එන්න.. පේෂන්ට්ට තව ට්‍රීට්මන්ට් දෙක තුනක් කරන්නෝන.."

"ඩොක්ටර් කියන දේ හරි නෝට්.. අනේන්ව කියටර් එකෙත් මාරු කරනකන් අපි ටිකක් බලන් ඉමු.. අනික ඔපරේෂන් තියටර් එක ඇතුළට කාටවත් යන්න දෙන්නෙ නෑ.."

ජෙරාඩ් අංකල් මගේ ඉස්සරහට ඇවිත් පවුලෙ වෛද්‍යවරයා වගේ කිව්වා. කාටවත් යන්න දෙන්නෙ නැතිවුණාට නෝට්ට නම් ඔවා වලංගු නෑ.. ඒත් මේ ඉවසපු ටිකේ තවත් ඩිංගක් ඉවසනව කියල මං හිතාගත්තා.

"අනේන්ට කරදරයක් නෑ කියල ඩොක්ටර්ට කියමද..?"

හිතේ තිබ්බ සැකේ හත්දම මං ආයෙත් ඇහුවා. අවුරුදු පනස් ගාණක් වගේ වුණු ඩොක්ටර්ගෙ මුණට සිරා හිනාවක් ආවා. මිනිහා හිතුවද දන්නෑ.. මං ඒකාව ටෙස්ට් කරනව

කියලා.

"ඔව් පුතා.. හැබැයි මගේ වචන විශ්වාස නැත්නම් හෙට උදේම ඇවිත් පේෂන්ට්ව බලන්න.. ඕකේ.."

කියටර් එකේ ඉඳල රූම් එකට අනේන්ව ගේන්න තවත් වෙලාව තිබ්බ හත්ද මං ආයෙත් කොරිඩෝ එකට ආවා.

"නෝට්.. අපි අපේ වැඩේට බහිමුද..?"

කල්පයක් වගේ ගෙවිල ගියපු කාලෙකට පස්සෙ, මගේ පිටිපස්සෙන් ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ කටහඬ ඇහුණා. ඔය කියන්නේ 'හේම පටන්ගමු' කියලනෙ. ඔය වගේ දේවල් වලට නෝට් පැනලනෙ එන්නෙ.. ඒත් එක්කම එක ප්‍රශ්නයක් මං ඉස්සරහ තිබුණා..

"අනේන්ව මෙහෙම දාලා..?"

"අනේන් ගැන බයවෙන්න දෙයක් නෑ.. තාත්තා මොහන ඉන්නවනෙ.. තාත්තා ඉන්නකන්, අමිට ආයෙත් ඇටැක් කරන්න කවුරුවත් හිනෙකින්වත් හිතන්නෙ නෑ.."

ජෙරාඩ් අංකල් කතාව ඉවර කරනකොටත් මං කොරිඩෝ එක දිගේ එළියට ඇවිල්ලා ඉවරයි.. ඒත් ගුවුන්ඩ් ෆ්ලෝ එකට බහින, පඩිපෙළ ළඟටවත් මට යන්න වුණේ නෑ..

"නෝට්.. ඔයා කොහේද යන්නෙ..?"

අම්මයි, මැණිකෙ තැන්දයි දෙන්නම මගේ ළඟට දුවගෙන ආවා. මෙයාල දෙන්නව ඡේප් කරගත්තෙ නැත්නම්, නෝට් කරන්න යන වැඩේ සම්පූර්ණෙන්ම වඩේ වෙනවා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"ගෙදර..! ඔයාල ඇවිල්ල තියෙන්නෙ දොරවල් ජනේල ඔක්කොම ඇරල දාලා. මෙලහකට කවුරු හරි ගේ පිටින්ම උස්සගෙන ගිහිල්ලද දන්නෙ නෑ.. කෝකටත් මං ගිහින් දොරවල් ජනේල වහල එන්නම්..."

අම්මයි, මැණිකෙ නැන්දයි මුණෙන් මුණ බලාගතිද්දි මං පඩිපෙළ බැස්සා. ඔය මොන බයිලෙ ගැහුවත් මේ දෙන්නම දන්නව ඇති මං මේ යන්නෙ ගෙදර ජනේල, දොරවල් වහන්න නෙමෙයි කියලා..

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

09

"නෝට්... බයික් එක ඔහොම්මම තියෙද්දි මගේ කාරෙකේ යමු.."

හතරගාතෙ දාලා තිම වැටිල තිබ්බ ට්‍රෙල් බයික් එක දිහා බලල ජෙරාඩ් අංකල් කිව්වා. බයික් එක කෙලින් කරනව තියා ඒ පැත්ත බලන්නෙවත් නැතුව මං කාර් එකට නැග්ගා. කලුබෝවිල ඉඳල නුගේගොඩ හංදියට එනකන්ම ජෙරාඩ් අංකල් වචනයක්වත් කතා කරේ නෑ. ලොකු කල්පනාවකින් ඒ මුළු මුණම වැහිලා තිබුණා.

"නෝට්... අපි ටිකක් කතා කරලම යමු. එතකොට වැඩේ ලේසියි.."

හයිලෙවල් රෝඩ් එකෙන් හරස් පාරකට දාල අංකල් වාහනේ නැවැත්තුවා. නුවරඑළියෙ සීතලටත් වැඩිය තද සීතලක් කාර් එක ඇතුළෙන් එද්දි, එළියෙ තිබ්බෙ ඇඟ පුවිවල දාන තරම් රස්නයක්.

UPLOADED BY 'NIRO"

"රොෂානගෙ මර්ඩර් එකේ ඉඳන් එක දිගටම වෙන මේ සීන් ගැන අංකල් මොනවාහරි දන්නවද..?"

"ඔව්.. මං ටිකක් දේවල් දන්නවා. මගේ ගානටම ඔයත් දේවල් දන්නවා කියලා මට හිතෙනවා. අපි ඒ දේවල් බෙදා හදාගමු. එතකොට අපේ තතුරව අදුනගන්න ලේසියි.."

"අදුනගත්තා කියන්නෙ නාත්තා අපිට දීපු මිනේ එක ක්ලෝස් කියන එකනේ. ඔන්න ඕක අතල ගලන්න. වැඩේ කොහොමද කියලා. මොකද හරි ලස්සන දෙබස් ටිකක් ඔකන තියෙනවා.."

පැයකට විතර කලින් මගේ හැන්ඩ් ෆෝන් එකට ආපු කෝල් එක ආයෙත් ඔන් කරලා මං ජෙරාඩ් අංකල්ට අහන්න දුන්නා. රෙකෝඩ් වෙලා තිබිච වචන එකින් එක ඇහෙනකොට අංකල්ගෙ ඇස් දෙක තේන්තියෙන් පුංචි වෙනවා මං දැක්කා.

"ඕට කලින් දීපු කෝල් එක කෝ නේවි..? ඔයා ඒක රෙකෝඩ් කරගත්තද..?"

"ඒක ඊතරම් වැදගත් නෑ. මේකා තමයි ඔර්ජිනල් කෝල් එක. දැන් මොකද අංකල් හිතන්නෙ..?"

"අපි හිතුවට වැඩිය අපේ සතුරා ඉස්සරහින් ඉන්නවා. මොකද කියනව නම් අපි හැමෝම හොස්පිටල් එකේ ඉන්දෙද්දි මිනිහා එතන ඉඳල තියෙනවා. ඇයි නෝට් මේ විත්තිය මට කලින් කිව්වෙ නැත්තෙ..? අඩුගානෙ අර මුලින් ආපු කෝල් එක ගැනවත්. ආ.. ඇයි ඔයා හැමදේම තනියෙන් කරන්න යන්නෙ..?"

"තනියම කරහම වැරදි වෙන්න තියෙන ඉඩකඩ අඩුයි. අනික මං කලිනුත් කිව්වනෙ, අංකල්, පළවෙනි කෝල් එකේ

ඒතරම් ගත යුත්තක් නෑ කියලා.."

"නැත්තෙ නෑ නෝට්... දෙවනි කෝල් එක වගේම ඒකත් වැදගත්. රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැනත් මේ කතා කරන එකා සම්පූර්ණ විස්තරේ දන්නවා. ඒක මට හොඳටම ෂුවර්.."

නෝට්ටත් ඔය ටිකම තේරිලයි තිබුණෙ. වැඩේ කියන්නෙ ජෙරාඩ් අංකල්ටත් ඕක තේරුණ එකනෙ. එහෙම නම් ඉතිං මේ කෝල්ස් දෙකම දීලා තියෙන්නෙ මිතිමරුවම තමයි. ඒකෙ ආයෙ නෝදන්න දෙයක් නෑ.

"රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකයි, අමිගෙ ඇටුක් එකයි ආරෙ සම්බන්ධයක් තියෙනව කියලද අංකල් කියන්නෙ..?"

"අනිවාර්යයෙන්ම.."

"ඒත් ඉතිං රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට කවුරුහරි ඇයි අමිට ඇටුක් කරන්නෙ..? ඕන මනුස්සයෙකුට පේනවනේ මෙතන ප්‍රධාන චරිතෙ රඟපෑවෙ මං කියලා. රහස් පොලිසියෙන් වුණත් ඇරෙස්ට් කරන්න හැදුවෙ මාවනෙ.."

"අපි දන්නැති පැත්තක් මේ සීන් එකේ තියෙනව නෝට්. එක්කො අමේන් අපිට හැම විස්තරයක්ම කියල නෑ. ඒ දේවල් දැනගන්න වෙන්නෙ එයාට සිහිය ආවහම. සමහරවිට ගහපු අයව උනත් එයාට මතක තියෙන්න පුලුවන්. කෝකටත් අපි මේ රෙකෝඩ් කරගත්තු වොයිස් එක රහස් පොලිසියට දෙමුද නෝට්.."

ජෙරාඩ් අංකල් අත්හිමට නියම තැනට ආවා. කරන්න තියෙන්නෙ නම් එච්චර තමයි. ඊට පස්සෙ අත පිහිදගෙන පැත්තකට වෙන්න පුලුවන්. ඒත් ඊට කලින් නෝට්ට මොනවම

UPLOADED BY 'NIRO"

හරි කරන්න පුලුවන් වෙන්න ඕන. එහෙම නැත්නම් නෝට්ගෙ තියෙන වැලන්ටස් වලින් ඇති වැඩකුත් නෑ.

"දැන්ම ඕන්නෑ. අපි නව ටිකක් ඉවසමු. අඟේන්ට නොද වෙන්නත් ටික දවසක් යයිනෙ. දැන් ඉතිං අංකල් දන්න දේවල් මට කිව්ව නම් හරි.."

මුණ පුරෝලා වවල තිබ්බ යෝට රැවුල අත් දෙකෙන්ම පිරිමදින ගමන් අංකල් මගේ මුණට එබුණා.

"මේකෙ අගක් මුලක් හොයාගන්න ඕන හින්දා පනුගිය දවස් ටිකේම මං නයිට් ඩියුටි කරා. ඔටත් ඕනෙ මේකෙ 'රන්ඩ්' එකක් හොයාගන්න. මොකද මගේ ඕප් එක තව සති තුනකින් පිටත් වෙනවා. ඊට කලින් ඔයාලගෙ ෆැම්ලි එක සතුටින් කියන්න පුලුවන් හැමදේම කරලයි මං යන්නෙ.."

"මයා කිව්ව නයිට් ඩියුටි කතාව මට තේරුණේ නෑ.."

අංකල්ගෙ කටින් පිටවෙච්ච වැදගත් වචන දෙක තුනක් මං අල්ලගත්තා.

"පනුගිය ටිකේම මං ජයලත් පෙරේරාගෙයි, අර එස්. සී. අයි. බී. කාරයගෙයි පස්සෙන් පත්තපු එක තමයි කරේ. ඒත් උං දෙන්නම අර ගුටිකාපු දවසෙන් පස්සෙ ඇහැ කණ පියාගෙනයි ඉන්නෙ. කොටින්ම රත්වත්තේ ගෲප් එක ගැන තියා 'ර' යන්නෙත් එන වචනයක්වත් උං දෙන්නා කියන්නෙ නෑ. ඕන මනුස්සයෙක් තමන්ගෙ ජීවිතේට ආසයිනෙ නෝට්. එදා තාත්තා කියපු කතන්දරෙත් උං දෙන්නා හොඳටම බයවෙලා.."

"එහෙනම් ජෙරාඩ් අංකල් හිතන්නෙ මේවා කොහොම උනා කියලද..? මම නම් හිතන් හිටියෙම ජයලත් පෙරේරායි, එස්. සී.

අයි. බී කාරයයි මේ හැමදේම පස්සෙන් ඇති කියලා. ඒත් දැන් උං දෙන්නත් පැත්තකට දාන්න වෙලා. මොනව උනත් ඔයාට මේ දේ හිතෙන්නෙ නැද්ද අංකල්. පොලීසිය රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක ගැන හොයන එක අතැරල දාලා කියනෙක. එක්කො කේස් එක හැන්ඩ්ල් කරන අයට කවුරුහරි බලපෑම් කරනවා. කොටින්ම ඔව ඇරෙස්ට් කරන්න තිබ්බ උනත්දුව පොලීසියට මේ වෙනකනුත් තිබ්බ නම්, මිනිමරුවව ලේසියෙන්ම අල්ලලා.."

"නෑ නෝට්. මං ඒ ගැනත් හෙව්වා. තාත්තා රහස් පොලීසියත් එක්ක කතා කරලත් තිබ්බනෙ. ඒත් වෙලා තියෙන වැරේ මේකයි. මේ අද වෙනකන්ම මර්ඩර් එකට සම්බන්ධ මෙලෝ දෙයක් හොයාගන්න පොලීසියට බැරිවෙලා තියෙනවා. මිනිමරුවා අපි දක්ෂයෙක් කියලයි පොලීසිය කියන්නෙ.."

එහෙම නම් නෝට්ටයි, අංකල් ජෙරාඩ්ටයි කොහෙන්ද පටන් ගන්න වෙන්නෙ..? මොකද කියනව නම් මිනම දෙයක් ස්ටාර්ට් කරන්න තැනක් තියෙනවනේ. අනවශ්‍ය තැන්වලින් පටන් අරගෙන වැඩක් නෑ. එතකොට හැම දෙයක්ම අවුල් වෙනවා. නෝට් මේ වෙනකනුත් ඉවසුවෙ ඒකයි. ඒ හරි තැනින් පටන් ගන්න. ඒත් හරි තැන කොතනද කියන ප්‍රශ්නෙ නෝට් ඉස්සරහ තිබුණා.

"හරි.. ඒ කතාව අපි පැත්තකට දාමු. මයා මට මෙන්න මේ දේට උත්තරයක් දෙන්න. මේ මර්ඩර් එකට නෝට්ට සැක කවුද..?"

ජෙරාඩ් අංකල් කෙලින්ම මගෙන් ඇහුවා. මුලින්ම රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට මං තාත්තවයි, ජෙරාඩ් අංකල්වයි සැක කරපු හැටිත් මට මතක් වුණා.

UPLOADED BY 'NIRO'

"කවුරුවත් නෑ.."

"කවුරුවත් නැතිවෙන්න බෑ නෝට්. ඔයාට ඉඳපු අංක එකේ තරහකාරයා කවුද..?"

මං ටිකක් වෙලා කල්පනා කරා. ඒත් එහෙමටම කියල නමක් මගේ ඔළුවට ආවේ නෑ.

"පිළිගන්න පුළුවත් තරමේ එකෙක් නෑ අංකල්. හිටියත් ඉන්නෙ ඔක්කොම ලපයි සිපයිලා.."

"ලපයි, සිපයි ගැන හරි අඩු තක්සේරුවක් කියන්නෙපා නෝට්. ඒක අපිට අවාසියි. මං ඔයාගෙන් ඇහුවෙ ඔය ලව්කේස් එහෙකට හරි ඇටෑක් වෙච්ච කවුරුහරි හිටියද..?"

"මගේද..?"

මෙච්චර කාලයක් අමතක වෙලා තිබ්බ නමක, නාම මාත්‍රයක රතු එළියක් හිත ළඟම පත්තුවෙද්දි මං ඇහුවා. බලන් ගියහම ජෙරාඩ් අංකල් තියම පොටකටනෙ ඇවිල්ල තියෙන්නෙ.

"ඔයාගෙම නෙමේ... අක්කගෙ, අත්තේගෙ.."

හිතේ නිවී නිවී පත්තුවුණු රතු එළිය එක පාරටම දිගටම පත්තුවෙලා තිබුණා. එහෙනම් උඹද මේ හැමදේම විට්පස්සෙ ඉන්නෙ..? දෙයියනේ.. ඇයි මට මේ දේ මුලින් මතක්වුණේ නැත්තෙ. මං මොනතරම් අඩු ලංසුවක්ද උඹට කියල තියෙන්නෙ..

"එකෙක් ඉන්නවා අංකල්. උං තමයි මිනිහා.."

"කවුද..?"

ජෙරාඩ් අංකල් මට හොඳටම ළංවුණා. ඒ ඇස්වල තිබ්බෙ මහ විශාල වෛරයක යෝධ හෙවණැල්ලක්. රත්වත්තෙ ගෘප් එකට අංකල් ජෙරාඩ්ගෙ සපෝට් එක ආවොත් හෙම අපිට ඇටෑක් කරන ඇයොන්ගෙ මයිලක්වත් ඉතුරු වෙන්නෑ කියලා මට දැනුණා.

"නාමල්.."

මෙච්චර දවසක් මගේ ඔළුවට ආපු නැති හුහක් දේවල් ඒ වෙලාවෙ හෝ ගාල ගලාගෙන ආවා. රත්වත්තේ ගෘප් එක ගැනයි, මං ගැනයි හුහක් දේවල් දන්නෙ නාමල් ඇරෙන්න වෙන කවුද..? අනිත්හෙක මගෙත්හෙක්ක ඩිංගක් හරි ලේස් වුලේස් හැප්පුණෙත් මිනිහ විතරනෙ.

"කවුද නාමල් කියන්නෙ..? මිනිහා කොහොමද මේකට සම්බන්ධ වෙන්නෙ..?"

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මුළු මූණෙම තිබ්බෙ ලොකු උනන්දුවක්. දැන් ඉතිං මගේ කතන්දරේ මුළු ඉඳලම අංකල්ට කියන්න වෙනවා. නැත්නම් ජෙරාඩ් අංකල් කොහොමද නාමල් ගැන දැනගන්නෙ. එතැන ඉඳල, මාස ගාණක් එක දිගටම රහ දැක්වුණු මේ නාට්‍යයෙ නාමල්ගෙ චරිතෙ ගැන ලොකු විස්තරයක් මගෙන් පිටවුණා. එතෙන්දි සුරාජ් ගැනයි, දෙව්මිණි ගැනයි, නීට් ගැනයිත් කියන්න මට සිද්ධ වුණා. මුලින් මං හිතුවෙ නීට්ලා ගැන කතා නොකර කතන්දරේ කියලා ඉවරයක් කරල දාන්න. ඒත් කතාව ගලාගෙන යද්දි මට ඒ අය ගැන කතා නොකර ඉන්න බැරි වුණා.

"ඔයා හරි නෝට්. ඔයා ඔය කිව්ව විස්තර වලින් හැමදේම පැහැදිලියි. මිනිහ තමයි රොෂානාගෙ මර්ඩර් එක කරන්න

UPLOADED BY 'NIRO"

ඇත්තෙ. ඒ වගේම අමේන්ට ඇටැක් කරෙත් මේ යකාම තමයි.."

"මිනිහා ඇයි අමේන්ට ඇටැක් කරන්නෙ..? මිනිහගෙ අවුල සිබ්බෙ මගෙන්නෙක්කනෙ.."

"ඔය ඔක්කොටම උත්තර ඔය බැල්ලිගෙ පුතාව අල්ලගත්තහම අපිට දැනගන්න හම්බවෙයි. උගේ ලයිප් එක අද ඉඳලා අපිට අයිතියි නෝට්... මේ ගෙවිල යන්නෙ උගේ ජීවිත කතාවෙ අන්තිම දවස් ටික... එතන ඉඳලා උගේ කතාව සැහෙන්න දුක්බරයි.. අපි යං... පොලිසියට හොයාගන්න බැරිවුණ දේ අපි හොයාගත්තා කියලා ඉතිහාසෙ ලියවෙයි. ඒ කියන්නෙ ඔයයි, මමයි අලුතින් ඉතිහාසයක් ලිව්වා.. හත්.. හත්.. හා.."

මහා සද්දෙට හිනාවෙන ගමන් 'U' වර්ග් එකට කාර් එක හරවගන්න ජෙරාඩ් අංකල්ට තත්පර කාලක්වත් ගියේ නෑ. ඒක නම් මාරම ස්පීඩ් එකක්.

"අමේන්ට කිහිය එනකොට අපි ගේම ඉවර කරල කියෙන්නෝන අංකල්. නැත්නම් අද රෑට නිදාගන්නෙක ගැන මට ලොකු ප්‍රශ්නයක් එනවා.."

"ඔයාට විතරක් නෙමේ. මටත් නින්ද ගැන ප්‍රශ්න තියෙනවා. ඒක හින්ද අපි මේක ඉක්මණට ඉවර කරල දාමු. තව එක ප්‍රශ්නයයි මට තියෙන්නෙ. කොහෙද ඔය බැල්ලිගෙ පුතා ඉන්නෙ..? දැන් නම් ඉතිං උඹව බේරගන්න හිස්තුන් කෝටියක් දෙයියොන්ටවත් බැරි වෙයි.."

"උං ඉන්න තැන නම් මං දන්නෙ නෑ අංකල්. ඒක් උං ගැන දන්න කොනෙක් ඉන්නවා. අපි එතනට යමු. හැබැයි මං ඒ ගේ ඇතුළට යන්නෙ නෑ. මං කා එහෙම ඉන්නම්. අංකල්

ඇතුළට ගිහින් විස්තරේ අහගන්න.."

"ඔයාල වෙනුවෙන් මං අපායට උනත් යනව නෝට්.."

නුගේගොඩ ට්‍රැෆික් ලයිට් එකට කාර් එක විනාඩි ගානක් නතරවෙද්දි ජෙරාඩ් අංකල් ඉවසිල්ලක් නැතුව ස්ටියරින් වීල් එකට ගැහුවා.

"මොනව නැතත් ඔයා කිව්ව දේ නම් හරි අංකල්.."

ඕව් සයිඩ් එකේ දෙව්මිණිලගෙ ගෙවල් පැත්තට කාර් එක හරවනකොටම මං කිව්වා.

"මොකක්ද..?"

"ලපයි, සිපයි ගැන අඩු තක්සේරුවක් කරන්නෙපා කිව්ව එක. මොකද මේ නාමල් හිටියෙත් ලපයි, සිපයි ගානට.."

කාර් එක මිදුලෙ නවත්තනකොටම වගේ ගේ ඇතුලෙ ඉඳල සුරාජ් එළියට ආවා. ඇවිත් ඉන්නෙ කවුද කියලා අදුනගන්න බැරුව වගේ මිනිහගෙ ඇස් පුංචි උනා. සුරාජ් එක්ක මමම කතා කරා නම් හොඳයි කියලා හිතෙද්දිම ජෙරාඩ් අංකල් කා එහෙන් බැහැලා ගේ දිහාට ගියා. සුරාජ්ගෙ පිටිපස්සෙන්ම වගේ ඉන්න අම්මයි, තාත්තයි මං දැක්කෙ එනකොට. කලින් මාව එළවගත්තා වගේ ලොකු දෙන්න ජෙරාඩ් අංකල්වත් එළවගනීද දන්නෑ.. මොන පිස්සුද..? හැම බුරුත කලාබරයම නෝට්ට විතරයි. ජෙරාඩ් අංකල් ඔය යස අගේට කතා කර කර ඉන්නෙ. මේ වෙලාවෙ අක්කයි, තාංගියි දෙන්නම ගේ ඇතුළෙ ඉන්නවද දන්නෑ. හිත කුඩුපට්ටත් කරල දාන්න මොනව කිව්වත් තව එකම එක පාරක් හරි නීව්ගෙ මුණ දකින්න තියෙනව නම් කියල මට හිතුණා. හැම දුක් කරදරයක්ම උනුලගෙන හිටියට

UPLOADED BY 'NIRO'

නෝට් කියල කියන්නෙත් සාමාන්‍ය මනුස්සයෙක්නෙ. අනිත් දේ තමයි මුලු ලෝකෙම නෝට්ට ආදරය කරද්දි නෝට් ආදරය කෙරුවෙ 'නීට්' ට විතරයි. ඒත් ඒ පුංචි සුදු කෙල්ල මොකතරම් නපුරු විදියට නෝට්ව අතැරල දැම්මද..? ඒ අතැරල දැම්ල්ල එසේ මෙසේ එකක් නෙමෙයි. නියමම නියම පිටුපෑමක්. ඒකට කියන වෙන වචනයක් මගේ හිතට ආවෙ නෑ.

"අපි යං නෝට්.."

ජෙරාඩ් අංකල් කාර් එකට ගොඩවෙද්දි මං මුලුව ඉස්සුවා. ඒ වෙනකොට සුරාජ් අපේ කාර් එක ළඟට ඇවිත් තිබුණා. සුරාජ්ගෙ මුලු මුණෙම තැවරිලා තිබ්බෙ ලොකු දුකක්. හරියට තමන්ගෙ හොඳම යාලුවා තමන්ට නැතිවෙලා ගියහම දැනෙන දුකක් වගේ.

"නැත අහගත්තද අංකල්..?"

"ඔව්.. පංසලට ඩිංගක් එහායින් ඉයෙන්නෙ. ඒත් අපි එන්න විනාඩි විස්සකට විතර කලින් රහස් පොලිසියෙන් මෙහෙට ඇවිත් තියෙනවා.."

"රහස් පොලිසියෙන්..?"

"ඔව් නෝට්... ඒ යක්කුත් සුරාජ්ගෙන් අහල තියෙන්නෙ නාමල් එක්ක තිබ්බ ලෙන්ඩ්බිජ් එක ගැන.."

"ඒ කියන්නෙ අපි යන පාර හරියි කියනෙක නෙ. මොනව උනත් උංට කලින් අපි ඉස්සර වෙන්න ඕන.."

මගෙන් ඒ වචන පිටවෙද්දිම ජෙරාඩ් අංකල් මගේ මුණට එබුණා. යෝධ රැවුලකින් වටවෙච්ච මුණෙ තිබ්බ පුංචි ඇස්දෙක

ලොකු කේන්තියකින් දිලිසෙනව මං දැක්කා.

"ඒක හරි... අපිට කලින් පොලිසිය මිනිහව ඇරෙස්ට් කරොත් උංට පයින් පාරක්වත් ගහගන්න චාන්ස් එකක් එන්නැ, කොටින්ම මං ඒ දේට කැමති නෑ.."

"ඔයා විතරක් නෙමේ අංකල්. මාත් කැමති නෑ.."

ඒ වෙනකොට නාමල් ගැන මගේ හිතේ තිබ්බෙ කවදාවත් ඉවරවෙන්නෙ නැති තරමෙ තරහක්.. උංට දෙන්න ඕන දඬුවම මොකක්ද කියල මං එතකොටත් හිතලා තිබ්බෙ නෑ. මට මොන ඇටෑක් එකක් කරත්, උං අකේන්ට කරපු දේට කිසි සමාවක් දෙන්නෑ කියලා මං හිතාගත්තා..

"කියපු හැටියට මෙහනයි තැන.."

ජෙරාඩ් අංකල් කියනකොටත් මං කාර් එකේ දොර ඇරගෙන එළියට බැහැලා ඉවරයි. එතන තිබ්බෙ බාගෙට කපරාරු කරපු තනි තට්ටුවෙ ගෙයක්. ඒත් මිනිස්සු ජීවත්වෙනව කියල කිසිම සලකුණක් එතන තිබ්බෙ නෑ. ඒ කියන්නෙ නාමල් ආදා වගේ ලිස්සල ගිහින්ද..?

"කවුරුවත් නෑ වගේ.."

ගේ වටේම ඇවිදල ඉවරවෙලා මං කාර් එක ළඟට ආවා. මුලු වටපිටාවෙම තිබ්බෙ මහා මුසල ගතියක්.

"සුරාජ් කිව්වෙ බොරුවක්වත්ද නෝට්..?"

"මිනිහට බොරුවක් කියන්න තරම් උවමනාවක් නෑ අංකල්. මං ඒක හොඳටම දන්නවා. අනික මිනිහා මට බොරු කියන්නෙ

UPLOADED BY 'NIRO"

නෑ.."

"එහෙනම් මේ වැඩේ මෙහෙමම තියල අපි ආයෙ හොස්පිට්ල් එකට යං. ඔට තාත්තව හම්බෙන්නත් ඕන. සමහරවිට අෂේන්ට සිහිය ඇවිල්ලා තියෙන්නත් පුලුවන්නෙ.."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ කතාවෙන් හිතේ ගුලි ගැහිලා තිබ්බ අෂේන් දකින ආසාවට පෝර හොත්ඩරයක් දැම්මා වගේ වුණා. මං ඒ ආසාව හුඟාක් අමාරුවෙන් යටපත් කරන් හිටියෙ. ඉස්සෙල්ල ඔපරේෂන් තියටර් එක ගාවදි මං එක ඇතුළට යනවට හැමෝම බකට් එක ඇද්දත් දැන් නම් නෝට් තියටර් එක ඇතුළට යනවා. ඒක බුදු සූවර්. එතන ඩොක්ටර් නෙමේ, ඩොක්ටර්ගෙ තාත්තා හිටියත් වැඩක් වෙන්නෑ.

"රොෂානාත් එක්ක නාමල් හැමි තුනම රවුම් ගැහුව නම් ඇයි රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකේදි පොලිසිය මිනිහා ගැන සැක හිතුවෙ නැත්තෙ..?"

ආයෙත් හොස්පිට්ල් එක පැත්තට කාර් එක හරවන ගමන් ජෙරාඩ් අංකල් මගෙන් ඇහුවා. ඒත් ඒකට දෙන්න තරම් හොඳ උත්තරයක් මගේ ගාව තිබ්බෙ නෑ. පොලිසිය උනත් කෙලින්ම ආවෙ මාව හාන්සිපයිස් කරන්නනෙ.

"ඒක ඉතිං අහන්න තියෙන්නෙ එච්. සියු. අයි. රාජපක්ෂගෙන්. එදා පොලිසියෙ සීන් එකෙන් පස්සෙ මට මිනිහව හම්බවුණේ නෑ.."

"හම්බවුණේ නැත්තෙ අපිටනෙ නෝට්. ඒත් ඔයාගෙ තාත්තා නම් ඊට පනුවදාම රාජපක්ෂ එක්ක හුඟක් වෙලා කතා කරා. එක හින්ද එතන වෙලා තියෙන දේවල් තාත්තා ඔක්කොම

දන්නවා. හැබැයි ඔයාව ඇරෙස්ට් කරන ගේම් එක ආවෙ වෙනිත්ම තැනකින්. මොකද රාජපක්ෂවත් සීත් එක ගැන මෙලෝ දෙයක් දන්නෑ. අපි එදා මිනිහට ෆෝන් කරල වෙලාවට පොලිසියට යැව්වා. තැත්තම් අර එස්. සී. අයි. බී. කාරයා ඔයාව රිමාන්ඩ් කරනවා.."

ජෙරාඩ් අංකල් කියපු අන්තිම වචන විතර මට ඇහුණෙ නෑ. මොකද ඒ වෙනකොටත් මං හිටියෙ ඇක්සිඩන්ට් වෝඩ් එක පටත් ගන්න තැන. රූමිස් දෙක තුනක් පනු කරද්දිම මගේ ඉස්සරහට ආවෙ ගයියා. මූ කොහොමද දන්නෑ වැඩේ දැනගත්තෙ.

"අෂේන්ට සිහිය ආවද..?"

ගයියට වචනයක්වත් කතා කරන්න හොඳි මං ඇහුවා. නැත්තම් මේ වෙලාවෙත් මූගේ විස්තර වචාරෙ දිග අරින්න ගනියි.

"ද.. දන්නෑ නෝට්.. ම.. මං මේ ආව විතරයි. මේ.. මේවා කොහොමද බං වුණේ.. කවුරුවත් මාත් එක්ක කතා කරන්නෙ නෑ. මට කිසිදෙයක් හිතාගන්නවත් බෑ. ඇත්තටම මොකද නෝට් වුණේ..?"

"ඉස්සෙල්ලම කියපං උඹ කොහොමද සීත් එක දැනගත්තෙ කියලා. අපේ ගෙදර කවුරුවත් උඹට කියන්න විදියක් නෑ.."

"මට කවුරුවත් කිව්වෙ නෑ බං. උදේ හොස්පිට්ල් එක ඉස්සරහින් යනකොට මං දැක්කා චිරිස් අංකල් ඉන්නවා. මං හිතුවෙ අපර්ණාත් ඇති කියලා. ඒකයි මං හොස්පිට්ල් එක ඇතුළට ආවෙ. ඒ ආවට පස්සෙනෙ දන්නෙ මෙච්චර හරියක්.."

ගයියා හිටියෙ තනිකරම හොල්මං වෙලා වගේ. උඹට හෙමින්

UPLOADED BY 'NIRO"

සීරුවෙ වෙච්ච දේවල් කියන ගමන් මං ඔපරේශන් කියටර් එක ළඟට ඇවිදන් ආවා.

"අශේන් මහත්තයව රූම් එකට ගෙනිච්චා.."

මගේ ළඟට දුවගෙන ආපු මැණිකෙ නැන්දා එක හුස්මට කිව්වා. ඒ අහිංසක ඇස්වල කඳුලු පිරිලා.

"අශේන්ට සිහිය ආවද..?"

අශේන්ව දාල තිබ්බ රූම් එක ළඟට යනකොට මං මැණිකෙ නැන්දගෙන් ඇහුවා.

"ඔව්.. නෝට් මහත්තයාගෙ නම කමයි සිහිය ආපු ගමන් කියෙව්වෙ. එක දිගට දහ සැරයක් විතර නෝට් කියලා කියෙව්වා.."

පපුව ඇතුළෙ ඉඳන් ආපු මහා වේදනාවකින් මගේ හිත හිරිවැටිලා ගියා. කෙල්ලො එකෙක් නෙමෙයි, පියක් එක්ක යාලු වුණත්, ගැණි මිනිහා වගේ උං එක්ක ජීවත් වුණත් අශේන්ගෙ මුලු ලෝකෙම පිරිලා තිබ්බෙ මගෙන් කියලා මං දැනගෙන හිටියා. පාරෙ යනකොට ගලක කකුල හැපුණත් හැමෝටම වගේ කියවෙන්නෙ 'මුදු අම්මේ' කියලා. ඒත් අශේන්ට කියවුණේ 'නෝට්' කියලා. මිනිහගෙ ලෝකෙ මං ඒතරම් ඉහළ තැනක හිටියා. ඒතරම් ඉහළින් මාව හිතේ කියන් ඉඳපු අශේන්ව බේරගන්න මට බැරිවුණා කියන හැඟීම හිතට එද්දි මගේ හිතට දැනුණේ සුලුපටු වේදනාවක් නෙමෙයි.

"නෝට් මහත්තයා ඇතුළට යන්නැද්ද..?"

පපුව ගැහෙන වේගෙ හෙමින් සීරුවෙ වැඩිවෙද්දි වහල තිබ්බ දොර ඇරගෙන මං කාමරේට එලුණා. මගේ පිටිපස්සෙන්ම

මැණිකෙ නැන්දා එන අඩි සද්දෙ ඇහුණත් එකපාරටම මගේ ඇස් දැකපු දෙයින් මාව ගල් ගැහිලා ගියා. අශේන්ගෙ වම් අතයි, දකුණු කකුලයි සම්පූර්ණයෙන්ම බැන්ඩේජ් කරලා තිබුණා. ඔලුව වටේම දාපු සුදු බැන්ඩේජ් එක තද රතුපාටින් පෙනිලා. මෙව්වර වෙලා ඇඳ වටේ හිටපු අම්මයි, තාත්තයි, අක්කයි මං එතැන දැකල පැත්තකට උනා. මොකක්දෝ කියාගන්න බැරි මහා වේදනාවකින් පපුව ඇදුම් කද්දි මං අශේන්ගෙ මුණ උඩින් විතක් පහත් වුණා. වෙනද මං දිහා ලොකු ආදරේකින් බලන් ඉන්න පුංචි ඇස්දෙකම පියවිලා ගිහින් තිබුණා.

"අ.. අම්ට සිහිය ආවෙ නැද්ද..?"

මුණෙන් හැම තැනම ප්ලාස්ටර් දාලා තිබ්බ නිත්දා හිතට ආපු දුක අම්ව ඉඹලවත් පිට කරගන්න මට විදියක් තිබ්බෙ නෑ. මෙව්වර වැමේජ් එකක් ඔයාට වෙනකන් ඔයා ඉවසන් හිටියෙ කොහොමද අම්..

"ඩොක්ටර් සමරසිංහ ඇවිත් 'ට්‍රග්ස්' වගයක් දුන්නා. දැන් ඩිංගකට කලින් තමයි නින්ද ගියේ. සිහිය ආපු ගමන් ඇහුවෙ ඔයා ගැන නෝට්.."

අම්මා ඇවිත් මගේ ඉණ වටේට අතක් දාලා මාව ළං කරගන්නා. අම්මගෙ මුණෙ වුණත් අර මුලින් තිබ්බ අවුල් ගතිය තිබ්බෙ නෑ. තාත්තගෙ මුණ වුණත් විතක් පාට වෙලා තිබුණා. ඒත් ඔපරේශන් එක කරන්න කලින් අශේන්ගෙ ජීවිතේ ගැන විශ්වාසයක් තියන්න බෑ කියලා ඩොක්ටර් සමරසිංහ මුලින් කිව්වා කියලා අක්කා හෙමින් සීරුවෙ කියද්දි මගේ පපුව ඊතල වෙලා ගියා. අනේ මගේ අහිංසක සහෝදරයා. ඔයාට මේ දේවල් වෙද්දි මං එතන හිටිය නම්..

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

UPLOADED BY 'NIRO'

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

10

එදා මුලු රෑම අපේ ගෙදර කවුරුවත් නිදා ගත්තෙ නෑ. තාත්තා හොස්පිට්ල් එකේ ඉඳලා ගෙදර ආවෙත් පාන්දර. ගයියත් ගෙදර නොයා මගෙත්තෙක්කම නතර වුණා. රෑ වෙලා තේරාවි අංකල් හොස්පිට්ල් යනව කියල ගිහින් තිබුණත් තාත්තා එතකොටත් එයා ඇවිල්ලා තිබුණෙ නෑ. මට නම් බුදු ඹුවර්, මිනිහා ගියේ හොස්පිට්ල් එකට නෙමෙයි කියලා. ආයෙත් පාරක් අෂේන්ට ඇටැක් එකක් එන්න පුලුවන් කියලා හිතුණු හන්ද තාත්තා ඒ වෙනුවෙන් උපරිම ආරක්ෂාව අෂේන්ට දීලා තිබුණා. කාටත් නොරෙන්ම මිනිස්සු පස්දෙනෙක් අෂේන්ගෙ රූම් එක ගාවයි, හොස්පිට්ල් එකෙන් එළියෙයි කියලා තිබුණා. ඒ විස්තරේ උතත් තාත්තා පහුවෙනිද උදෙයි මගෙත්තෙක්ක කිව්වෙ.

"නෝට්.. උදේම හොස්පිට්ල් යනව නේද..?"

මගේ දම්රෝ ස්ප්‍රින් මෙට්‍රස් එක බිමට දාගෙන නිදාගෙන ඉඳපු ගයියා මහ සද්දෙට ඇනුමක් ඇරියා. ඒක හන්ද උෆ කියපු වචනත් අරහෙන් මෙහෙන් ඇහුණෙ. උගේ ඇනුමේ සයිස් එකට

නම් අද මුලු දවසම මස්ක බාල්දු වෙයි වගේ. කටට අතක්වත් තියන්නැතුව මූ අලියා වගේ කට ඇරපු හැටි. මෙන්න මේ වෙලාවට අපර්ණා මෙනන ඉන්න තිබ්බෙ. එහෙනම් මූගේ වැදගත්කම රෙද්ද පල්ලෙන් කේරෙයි.

"නෑ.."

ගයියගෙ ඇස් දෙක බලන් ඉන්දෙද්දිම කුරුම්බා ඇට්ටි සයිස් එකට ලොකු වුණා..

"ඒ කියන්නෙ උඹ අෂේන්ව බලන්න හොස්පිට්ල් යන්නෑ. එහෙමද..?"

දැන් ගයියගෙ කටත් ඇරිලා.

"ගෙදර හැමෝම උදේ පාන්දර ගියානෙ බං. මං ටිකක් පහුවෙලා යනවා. අනික හොස්පිට්ල් යන්න කලින් මට පුංචි වැඩ ටිකක් තියෙනවා..."

"අෂිව බලනවට වැඩිය උඹට තියෙන වැඩේ මොකක්ද නෝට්..? ඕන්.. උඹේ හැසිරීම නම් මෙලෝ රහක් නෑ.."

"අෂිව බලන එක වැදගත් තමා ගයි. ඒත් ඊට කලින් මං හිතන් ඉන්න වැඩේ කරන්න ඕන. නැත්නං කුරුල්ලා කුඩුවෙන් ඉගිල්ලිලා යාවි. එතකොට කිසිම දෙයක් වැඩක් වෙන්නෙ නෑ.."

දැන් නම් ගයියගෙ මුණ අවිචාරු දාන්න හොඳයි. කිසිම අපහසුවක් නෑ. හොඳ ගානට බෙරි වෙලා.

"උඹ කියන මෙලෝ දෙයක් මට තේරෙන්නෙ නෑ බං. ඔය කියන කුරුල්ලා මොකාද..? නීල කොබෙයියෙක්ද..?"

UPLOADED BY 'NIRO"

"නෑ.. මූ සුදු රෙදි හොරෙක්.."

එතනින් එහාට ගයියා වචනයක්වත් කතා කෙරුවෙ නෑ. මං මිදුලට බැහැලා බයික් එක ස්ටාර්ට් කරා. හෝට පිටින්ම ගයියා ගේ ඇතුළෙ ඉඳලා දුවගෙන ආවා.

"ප්‍රශ්න අහන්නෙපා. යනව නම් නැගපං. උඹ නාම මූණවත් හෝදල නෑ නේද..?"

'නෑ' කියලා තොල් වලින් විතරක් කියල ගයියා බයික් එකට නැග්ගා. මං කෙලින්ම බයික් එක රයිඩ් කෙරුවෙ ඩේමියන් අයියගෙ රෙස්ටුරන්ට් එකට. නාමල් ගැන ඩීටේල්ස් ගන්නව නම් මෙතනින් ඇරෙන්න වෙන කොහෙන්වත් බෑ කියලා මං දැනගෙන හිටියා. ගයියා උනත් මගෙන් ඇහුවෙ අහේන්ට ඇටැක් කරේ කවුද කියල දන්නවද කියලා. මං උට උනත් වැඩි විස්තරයක් කිව්වෙ නෑ. ඒත් ගෙදර ඉඳන් ඩේමියන් අයියගෙ රෙස්ටුරන්ට් එකට එන අතරතුරේදි රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකට නාමල්ගෙ තියෙන සම්බන්ධෙ ගැන ගයියට මං කිව්වා. අහේන්ට කරපු ඇටැක් එකට මං සැක කරන්නෙ නාමල්ව කියල කිව්වහම උං මගේ පිට තද කරල මිරිකගත්තා.

"හිතාගන්නවත් බෑ නෝට්. මිනිහෙකුට මේ තරම් දේවල් කරන්න පුලුවන්ද බං. බලන් ගියහම මූ ඔන මෙලෝ රහක් නැති එකෙක්නේ.."

බයික් එක පාරෙන් නවත්තලා මං ඩේමියන් රෙස්ටුරන්ට් එකට ඇතුල්වුණා. කවුන්ටරේ ඉස්සරහම පුටුවල වාඩිවෙලා හිටියෙ වවුන් එකේ කොල්ලො ගැන්සියක්. වැඩි බජනයක් නැති වුණත් උං කවුද කියන්න මං දැනගෙන හිටියා. මාව දැක්ක ගමන් කොල්ලො ගැන්සියම පුටුවලින් නැගිට්ටා. උං

හැම එකාම ලාවට වගේ මගෙත්තෙක්ක හිතාවෙද්දි මං කෙලින්ම රෙස්ටුරන්ට් එක ඇතුළට ගියා.

"හප්පට පිරි..! නෝට් මල්ලි.."

මාව දැක්ක ගමන් ඩේමියන් අයියට කියැවුණා. මිනිහාගෙ ඇස් දෙකත් නළලටම ගියා.

"මොකද ඩේමියන් අයියා අවුල..?"

"ම.. මල්ලි කවදද එළියට ආවෙ..?"

"කොහේ ඉඳලද..?"

ඩේමියන් අයියට නම් මොකක්හරි අවහසුවක් තියෙන පාටයි. නැත්නම් මේ වගේ ඛාල බොළඳ විදියට හැසිරෙන්නෙ නෑ.

"මල්ලිව ඇරෙස්ට් කරා කියලා කතාවක් ගියා. අර බර්ගර් කෙල්ලගෙ මර්ඩර් එකට. දැන් මුළු වවුන් එකම කතා වෙන්නෙ ඒ ගැන.."

එහෙනම් ආරංචි ගලා ඒම සැහෙන්න ප්‍රමාදයි වගේ. ඩේමියන් අයියා කියන ඔය සිද්ධි වුණේ පහුගිය ගතවර්ෂයෙනෙ.

"වවුන් එකම නෙමේ, මුලු ලංකාවම කතා කරන්නේ මට කමක් නෑ. මොකද මං නෙමේ ඒ කෙල්ලව මැරුවේ. හොඳයි ඩේමියන් අයියා හිතන විදියට කවුද රොෂානාව මරන්න ඇත්තෙ..?"

මං කෙලින්ම ඇහුවා. මිනිහා හිත ඇතුලෙ එකයි, බඩ ඇතුළෙ එකයි තියාගෙන කතා කරන්නැ කියලා මං දැනගෙන

UPLOADED BY 'NIRO"

හිටියා.

"අයියට හිතෙන්නෙත් නෝට් මේ වැඩේ කෙරුවා කියලද..?"

මෙච්චර වෙලා කට වහගෙන ඉඳපු ගයියා කට ඇරියා.

"නෑ.. නෝට් මය වගේ දෙකේ පංතියෙ වැඩ කරන්නැ කියල මං දන්නවා. මං විතරක් නෙමේ..., මේ ටවුන් එකේ කොල්ලො පෙට් එකේ කවුරුවත් එහෙම හිතන්නැ. අපි මයාව ආශ්‍රය කරල තියෙනවනේ මල්ලි. ඒත් කොල්ලො කියන්නෙ වෙනින්ම කතාවක්.."

"වෙනින් කතාවක්..?"

"ඔව්.. මුළු ටවුන් එකම හිතන් ඉන්නෙ රොෂානාව මැරුවෙ අනේත් කියලා. මයාලා දෙන්නා ට්‍රින්ස්ලා හින්දා පොලිසියට වැරදිලා මයාව ඇරෙස්ට් කරා කියලයි හැම එකාම කියන්නෙ.."

මගේ මුණට පුංචි හිනාවක් ආවා. අනේත්ට මය වගේ වැඩක් හිතෙන්වත් කරන්න බෑ කියලා මං දැනගෙන හිටියා. වතුරෙ තාවෙලා යන පුංචි කුඹියෙක් වුණත් බේරාගන්න අම්බානකට ලුයි කරන අනේත් මය වගේ වැඩක් කරාවිද..

"ඇත්ත ඒක නෙමෙයි ඩේමියන් අයියෙ. කවුරු මොනව කිව්වත් රොෂානාව මැරුවෙ අනේත් නෙමෙයි.."

බලන් ඉන්දෙද්දිම ඩේමියන් අයියගෙ මුණ වෙනස්වෙලා ගියා. කලින් පිරාවට වවල තිබුණු පොන්ටින් කට් එක අයින් කරලා, නිකට මැද්දෙන් ඇහිල්ලක් තරම් මහතට අමුතුම කට් එකක් මිනිහා ගහගෙන තිබුණා. හෝට් නම් මය කිසිම කට් එකක් ගහන්නැ. හොඳට තියෙන සුදු මුණට ජල්තරස් කට්

මොකටද කියලයි නෝට් හිතන්නෙ.

"නෝට් මල්ලි හිතන්නෙ කවුරු කියලද..?"

ඩේමියන් අයියගෙ කටහඬ අමුතු වුණා. මිනිහා හිතනවද දන්නැ මං අනේත්ව සුද්ද කරනවා කියලා. හිතේ කොනකට කනටක් වගේ හැඟීමක් ආවත් මං මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ. කොහොම වුණත් මගේ මුඩි අවුට් ගියා කියලා ඩේමියන් අයියට පටාස් ගාල තේරුණා. මිනිහා මගේ වම් අත තද කරල අල්ලගන්නා.

"මං අහපු දේ ගැන වැරදියට හිතන්නෙපා මල්ලි. මයාල ගැන, කොවින්ම රත්වත්තේ ගෘහේ එක ගැන අහිතකින් අහපු ප්‍රශ්නයකුත් නෙමෙයි ඒක... හිතේ එකයි, බඩේ එකයි තියාගෙන මං කතා කරන්නෙ නෑ කියලා මයා දන්නවනෙ.."

ඩේමියන් අයියා ඒ ටික නම් කිව්වෙ සැහෙන අවංකකමකින් කියල මට තේරුණා. ඒක හින්දම ඒ ප්‍රශ්නෙ ගැන තවත් ටිකක් කතා කරනවා කියල මං හිතාගන්නා.

"රොෂානාව මැරුවෙ කවුද කියල කියන්න මං දන්නෙ නෑ. ඒත් ඇයි මේ මර්ඩර් එකට රත්වත්තේ ගෘහේ එකම පටලවන්න හදන්නෙ..? රොෂානාත් එක්ක හනිමුන් ගියේ අනේත් විතරද..? රොෂානාට ප්‍රශ්න තිබ්බෙ අනේත් එක්ක විතරද..?"

නලලෙ වම් පැත්තට දකුණිල්ලෙන් තව්ටුවක් දාගන්න ගමත් ඩේමියන් අයියා කෙලින්ම මං දිහා බැලුවා. ඒ ඇස්වල කලින් මගෙන්නොක්ක තිබ්බ පිටි එක කාමත් තියෙන හැටි මං දැක්කා. ඔහොම එනව නම් මොනව කරන්න බැරිද ලොක්කා.

"පිරා ප්‍රශ්නයක් මල්ලි. ඔයා කියනකන් මං ඩිංගක්වත් ඔය

UPLOADED BY 'NIRO"

සයිඩ් එක ගැන හිතලා තිබ්බෙ නෑ. දැන් නම් මටත් එක එක දේවල් හිතෙනවා.."

"වැඩි දේවල් හිතන්න මිත්‍රා. මයාට මතකද රොෂානාත් එක්ක අන්තිමට සෙට් වෙලා ඉඳපු මැන්ව. අර සුදු උස හැන්ඩියා. මිනිහා මේ වෙලාවෙ ඇත්තෙ කොහේද..? එස්. ඩී. අයි. බී. එකෙනුත් මිනිහව හොයනවා කියල මට ආරංචියි.."

ඩේමියන් අයියගෙ ඇස්දෙක තලලටම ගියා. හරියට මංකියන දේවල් අදහගන්න බැහැ වගේ.

"මෑන් මර්ඩර් එකට සම්බන්ධ නම් මේ වෙනකොට මිනිහගෙ වල්ගෙවත් අල්ලන්න වෙන්නැ මල්ලි. ඔයා පන්තගෙන ආපු පාර හරි කියලා මටත් හිතෙනවා. ඒත් වැඩක් වෙන්නෙ නෑ.."

"ඇයි ඒ..?"

මටත් කලින් ප්‍රශ්නෙ අහන්න ගියා ඉස්සර වුණා.

"මිනිහා මෙලහකටත් ඉතාලියෙ ඇති. පහුගිය දවස්වල ලක්ෂ හතරක්ද කොහෙද අතේ තියෙනව කියල කයිය ගහල තියෙනවා. මීගමුව පැත්තෙ නාඩාර් කෙනෙක් එක්ක මෑන් සෙට් වෙලයි හිටියෙ. මෙහේ උනත් ආවෙම නෑ.."

"ඒ කියන්නෙ හොර පාරෙන් ඉතාලියට පනින්න ඇති.."

"ඔව් මල්ලි... එතකොට මේ පැත්තෙ කිසිම නැනක මිනිහගෙ ඔරිජිනල් ඩිටේල්ස් නෝට් වෙන්නෙ නෑ.. මර්ඩර් එක කරල වුණත් මිනිහට නුලට මාරුවෙන්න පුලුවන්. ඕන්... මට ඔය ගැන ඩිංගක්වත් මීටරේට ආවෙ නැනේ.."

ඩේමියන් අයියා නලලට වටාස් ගාල අල්ලෙන් ගහගත්තා. එහෙනම් නෝට්ගෙ අන්තිම නුල් පොටත් කැඩිල ගියා. කුරුල්ලා කුඩුවෙන් බොහොම නිදහසේ ඉගිල්ලිලා ගිහින්. දැන් මිනිහා නෝට්ට පස්ස පැත්තෙනුත් හිනාවෙනවා ඇති. රත්වත්තේ ගෘෂ් එකේ සිරාම වැඩකාරයට ඕමට වැටෙන්නම ගේම දුන්නා කියලා..

"දැන් මොකද නෝට් කරන්නෙ..? මේ වෙන දේවල් නම් මෙලෝ රහක් නෑ. දෙයියනේ කියලා ඉවසගෙන ඉන්න පුලුවන් දේවල්ද වෙන්නෙ.."

ආපහු හොස්පිට්ල් එකට එන අතරමගදි ගයියා කියවන්න ගත්තා. මගේ ඔලුව උනත් තිබ්බෙ හිතාගන්නවත් බැරි විදියට අවුල් වෙලා. ඩේමියන් අයියා කිව්ව විදියට නාමල් හොරෙන්ම ඉතාලියට පැනල නම් මේ ප්‍රශ්නෙට උත්තරයක් හොයාගන්න සැහෙන්න අමාරු වෙනවා. එතකොට අනේන්ට ඇටැක් කරේ කවුද..? හොස්පිට්ල් එකට එනකන්ම මගේ ඔලුවේ කරකැවි කරකැවි තිබ්බ එකම ප්‍රශ්නෙ ඒකයි.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

UPLOADED BY 'NIRO"

11

"නෝට්.. ෆෝන් එක ඩිංගක් දීපං.."

හදිසි අනතුරු ඒකකයෙ පඩිපෙල නගිද්දිම මං හැන්ඩ් ෆෝන් එක අතට ගත්තා.

"ඇයි..?"

"අම්මා බයවෙලත් ඇති මං පරක්කු මොකද කියලා. විස්තරේ ඩිංගක් කිව්ව නම් අවුලක් නෑ.."

ගයියලගෙ ගෙදර නම්බර් එක ඔබල මං ෆෝන් එක ගයියට දුන්නා. ඒ දෙනකොට ස්ක්‍රීන් එකේ වම් පැත්තෙ පුංචියට, අන්තිමට ආපු කෝල් එකේ නම්බර් එක මෙමරි වෙලා තියෙනවා මං දැක්කා. ඔලුව මැද්දට දෙකේ දෙකේ පොලු පාරක් වැදුණා වගේ මට එක දෙයක් මතක් වුණා. අඟේන්ට කරපු ඇටෑක් එක ගැන වීරයා වගේ කියෙව්වෙ නාමල් නම්, ඌ තාමත් ඉන්නව ඇත්තෙ ලංකාවෙ. ඒකෙ ආයෙ දෙකක් නෑ. මොකද වෙන රටක

නම්බර් එකක් නෙමෙතෙ ස්ක්‍රීන් එකේ මෙමරි වෙලා තිබුණෙ. අඩුම ගානෙ ඊයෙ උදේ වෙනකන් හරි ඌ ලංකාවේ ඉඳලා තියෙනවා. එහෙම හිතෙද්දි මගේ හිතට මාර පිට් එකක් දැනුණා.

"ආ නෝට් ෆෝන් එක.."

අම්මට විස්තරේ වටින් ගොඩින් කියලා ඉවරවෙලා ගයියා මට ෆෝන් එක දුන්නා.

"මං හිතන විදියට නාමල් තාම ඉන්නෙ ලංකාවෙ.."

එකපාරටම මං කිව්ව දෙයින් ගයියා ඩිම් වුණා.

"ඒ කිව්වෙ..?"

"ඌ ඉතාලි පැනලා නම් මට ෆෝන් කෙරුවෙ කොහොමද ගයි..? දැන් නම් මේ සීන් එක කෙලින්ම එව්. කියු. අයි. රාජපක්ෂ අංකල්ට කියන්නෝන. මිනිහා ගානට දැල ඊලයි. නාමල් තාමත් ලංකාවෙන් පැනලා නැත්නම් සොරිම තමයි. පැනල නම් ඌ දිනුම්.."

රාජපක්ෂ අංකල්ගෙ නම්බර් එක ඩයල් කරලා මං දැහැමින්, සෙමින් විස්තරේ කිව්වා. රටින් පනින සීන් එක ඇරෙන්න අනිත් හැම විස්තරයක්ම රාජා අංකල් දැනගෙන හිටියා. ඒ කියන්නෙ ජෙරාඩ් අංකල් මං හිතුවටත් වැඩිය ඉස්සර වෙලා.

"අෂිට කොහොමද..?"

රූම් එකේ දොර ඉස්සරහ ඉඳපු අම්මගෙන් මං ඇහුවා. දවස් ගානකින් ඇහැට දැක්කෙ නැති ලස්සන හිනාවක් අම්මගෙ මුණෙ පිපුණා. ඒ හිනාවෙන් අෂි ගැන මගේ හිතේ තිබ්බ හැම

UPLOADED BY 'NIRO"

ඔයක්ම හේදිලා ගියා.

"මයාම ගිහිල්ලා බලන්න නෝට්.."

මාව හෙමින් සීරුවෙ රූම් එක ළඟට තල්ලු කරන ගමන් අම්මා කිව්වා.

"මෙන්න අෂී.. ඔයාගෙ නෝට් ආවා.."

වෙනද කියන වචන සෙට් එකම කියාගෙන මං රූම් එකට එනුණා. ඒත් මගේ ඇස් එකපාරටම දැක්ක දෙයින් මුළු හිතම අවුල්වෙලා ගියා. මේ වෙලාවෙ කවිතාව දකින්න මගේ කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තිබ්බෙ නෑ. අපේ ගෙදරටම ඇවිත් මගේ ආත්මෙම පාගල කතා කරන්න තරම් ශක්තියක් තිබ්බ ගැණු ළමයා නෝට්ගෙ ඇස් මුණගැහිච්ච පළවෙනි පාරම ඕම බලාගත්තා.

"උ.. උ.. මට හැඟුණා නෝට්.."

මං අෂේත් ළඟට ළංවෙද්දිම මිනිහට ඇඩුණා. බැන්ඩේජ් කරල තිබ්බ වම් අතේ අලුත් ලේ පාරක් ගලන් ගිහින් තිබුණත් අෂේත් ඒ අසීක්ම කඳුළු පිහිදාගන්න හැදුවා. නෝට් බලන් ඉන්න ඇති කියලද හැමෝම හිතන්නෙ..? මොන පිස්සුද.. නෝට් පටස්ගාල පහත්වෙලා අෂේත්ගෙ කඳුළු පිහිදාල දැම්මා.

"අඩන්නෙපා අෂී.. මං ඒ හැම දෙයක්ම බලාගන්නම්. ඔයාට ඇටෑක් කරපු එකෙක්වත් මං ඉතිරි කරන්නෑ. දෙයියන්ගෙ පිහිටෙන් ඔයා ඉක්මණට සනීප වෙන්නකො.."

"ම.. මං හින්ද ඔ.. ඔයා රංඩු වලට පැටලෙන්නෙපා නෝට්. මේක මට වෙන්න තිබ්බ දෙයක්. මගේ පව්කාරකම්වලට

දෙයියො දීපු දඬුවමක්. ම.. මං හින්දා ඔයාටවත් සැනසීමක් නෑ නෝට්. මං හැමදාම කෙරුවෙ මෝඩකම්. ඒ මෝඩ වැඩ හන්ද ඔයා කොච්චර අමාරුවෙ වැටුණද..? ඒත් කවදාවත් ඔයා මට උඹ නොදකිං කියල නෑ. අන්තිමේදි මං හින්දා ඔයාව රිමාන්ඩ් කරා. අ.. අනේ දෙයියනේ.. ම.. මං මගේ පණ වගේ හිතන් ඉන්න ඔයාට මොනතරම් දුකක්ද මේ දෙන්නෙ..?"

අෂේත් ආයෙත් අඩන්න ගත්තා. ලාවට වගේ ඉකිගහන තවත් සද්දයක් ඇහිලා මං හැරිල බලද්දි මෙන්න කවිතාත් හොඳටම අඩනවා. දැන් එහෙනම් නෝට්ටත් අඩන්නද වෙන්නෙ..?

"ඔයා වෙනුවෙන් රිමාන්ඩ් එකට නෙමේ අපායට උනත් මං යනවා අෂී.. ඒක මට සතුටක්. ඔයා වෙනුවෙන් දෙයක් කරන්න හියෙනවා කියලා හිතන එකම ලොකු සැනසීමක්. ඒ වගේම තමන්ගෙ අය වෙනුවෙන් හරි අනුන් වෙනුවෙන් හරි තැපවීමක් කරලා ඒ ගැන ආයෙත් කතා කරන්න මං කැමති නෑ. වෙච්ච හැමදෙයක්ම මං හිතේ තියන් ඉන්නවා අෂී. එතකොට කවදම හරි දවසක මං තනිවෙච්ච වෙලාවක කර්පු දේවල් ගැන සංකෝසෙන් හිතන්න මට පුලුවන් වෙවි..."

"ඔ.. ඔයා මේ මොනවද කියන්නෙ නෝට්..?"

"මුකුත් නෑ අෂී.. ඔයා ඉක්මණට සනීප වෙන්නකො. මං ටිකක් පල්ලෙහාට ගිහින් එන්නම්. ඔයාලට කතා කරන්නත් දේවල් ඇතිනෙ.."

මං ආපහු හැරුණා. 'යන්න එපා' කියල කියන්න වගේ මුණ හදාගෙන කවිතා මං දිහා බැලුවා. ඔය අහිංසක මුණ කියාගෙනම තමයි, මං ඇප පිට නිදහස්වෙලා ආපු දවසෙ මට අම්බානකට කියෙව්වෙ. බලන් ගියහම කෙල්ලො කවුරුත් එකයි.

UPLOADED BY 'NIRO"

අමුතු දෙයක් නෑ. සුලු සුලු වෙනස්කම් තිබ්බට මොඩල් එක එකයි. අනිත් දේ තමයි මට හුඟාක් ළංවුණු කෙල්ලො තුන්දෙනාම වචනවලින් මාව ඇතිවෙන්න රිද්දපු එක. නෙතලි, දෙවිමිණි, කවිතා. මයාල තුන්දෙනාම මගේ හිත කැවුවා. ඒක ආයෙ හදන්න බෑ..

"කෝ අම්මෙ.. මැණිකෙ නැත්දා..?"

රූම් එකෙන් එළියට ඇවිල්ලා මං ඇහුවා. ගයියයි, අම්මයි බර කතාවක හිටියෙ.. ෂූටර් එකට අපි දැන් ගියපු ගමන ගැන ගයියගෙන් අම්මා අහන්නැති. මුත් ඉතිං මෙලෝ රහක් නැති උත්තරයක් දෙන්නැති.

"අක්කයි, මැණිකෙයි දැන් ඩිංගකට කලින් මගදර ගියේ.. ඒක නෙමෙ නෝට්. කවුද අර ඟැණු දරුවා..?"

"අම්මා හිතන්නෙ කවුරු කියලද..?"

මං ඒක අහපු තාලෙට අම්මට පුංචි හිතාවක් ගියා. අම්මා හිතාවෙනකොට මාර ගති. හැබැයි ඉතිං හැමෝම කියන්නෙ නෝටිගෙ දත හිතාවත් අම්මගෙ හිතාව වගේමලු.

"මට හිතාගන්න බෑ නෝට්.. ඔයාගෙ යාලුවෙක්ද..?"

"පිස්සුද අම්මා.. ඔය ඇවිත් ඉන්නෙ ඔයාගෙ ඕදේව ලේලි පොඩ්ඩ.."

'රොෂානාව මැරුවා කියල ඔයා හිතනවද මමයි, අමේනුයි ආයෙත් එකතු වේවි කියල' කවිතා කියපු ඒ වචන ටික හතර අතින්ම ආයෙමත් ඇහෙද්දි මං එහෙම කිව්වා. අම්මා මගේ දිහා බලන් හිටියෙ ලෝකෙ අටවෙනි පුදුමය හරියට මං වගේ.

"දෙයියනේ..! ගැණු ළමයෙක් ගැන විහිලුවටවත් හිතපු නැති ඔයාට ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවද නෝට්..?"

අම්මා තොසැහෙන්න අප්සට් වෙලා. අප්සට් වෙන්නෙ නැතුව තියේවියැ. නෝට් සමතර වෙලාවට කියන්නෙ අප්සට් කතාතේ.

"මට ඇති ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් නෑ අම්මා. ඒ අතින් මට අමේන් වගේ වාසනාවක් නෑ. ඔය ඉන්න ගර්ල්ගෙ නම කවිතා. එයා අමේන්ගෙ ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ්. හුඟාක් අහිංසක, හිත හොඳ ගැණු ළමයෙක්. අපේ අම්ට ඕනවටත් වැඩිය ගැළපෙනවා. ඔන්න නෝට් නම් ඒ එෆෙයාර් එකට අම්බානකට සපෝර්ට්. අද ඉඳන් අම්මත් සපෝර්ට්.. නේද..?"

අම්මගෙ අත්දෙකෙන් අල්ලලා දෙපැත්තට හෙමින් සීරුවෙ පද්දන ගමන් මං ඇහුවා. අම්මගෙ මූණ මැද කලින් පිපිච්ච හිනාව තාමත් එහෙම්මම ඉතුරුවෙලා තිබුණා. ඒ කියන්නෙ වැඩේ පිව් කියනෙකනෙ.

"ඔයා සපෝර්ට් නම් මාත් සපෝර්ට් තමයි නෝට්. අන්න තාත්තා කියල ගියා බයික් සේල් එක පැත්තට ටිකක් හොඩවෙලා යන්න කියලා.."

ඒක නම් ඒතරම් දිරවන්නෙ නැති කතාවක් උනත්, බිස්නස් පැත්තත් ටිකක් හරි බලන්න වෙනවා. නැත්නම් නෝට් කොහොමද කාල ඇඳල ඉන්නෙ.

"එහෙනම් මං සේල් එක පැත්තෙ ගිහින් එන්නම්.. 'ගයි' මොකද කරන්නෙ..?"

"මාත් එනවා. ගෙදර ළඟින් බහින්නවත් බැරියැ. ඊට කලින්

UPLOADED BY 'NIRO'

අපි එක්ක වචනයක් දෙකක් කතා කරල එන්නම්. ඔන්න මාව දාලා යන්නෙපා. පිං හාල මං එනවා.."

දොරක් ඇරගෙන ගියා අපිගෙ රූම් එකට යද්දි අම්මත් ඒ පස්සෙන්ම ගියා. දැන් ඉතිං නෝට්ගෙ රාජකාරි කටයුතු තියෙන්නෙ මෙතන නෙමෙයි. සේල් එකේ අත්තෙන්ගෙ කැරකෙන පුටුව උඩයි. කිව්වත් වගේ ගියා ටිකක් පරක්කු වුණු හන්දා මං පඩිපෙළ බැහැගෙන බයික් එක ළඟට ආවා. බයික් එකට එනායින් තවත්තලා තිබ්බ ලා නිල් පාට ෂෙරිනා වෑන් එක මං දැක්ක එතකොට. එහෙනම් කවිතා එන්න ඇත්තෙ මේ ෂෙරිනා එකේ තමයි. කවිතාව මුලින්ම මං දැක්කෙත් මේ ෂෙරිනා එක එයා ට්‍රයිව් කරන් එනකොටනෙ. ඇත්කටම ඒ අතීතය කොයිතරම් ලස්සනද.. කවිතා වෙනුවෙන් කරපු හැම කැපවීමක්ම එකින් එක මතක් වෙද්දි මගේ පපුව හෙල්ලිලා ගියා. ඒ හැමදෙයක්ම ගඟට කපපු ඉනි වගේ වුණා.

"නෝට්.."

අතීතයෙ තුනාක් දුර ඇවිදගෙන ගියපු මගේ හිත ආයෙත් වර්තමානයට ආවා. වර්තමානයට එන්නැතුව අතීතයෙම මට ඉන්න පුලුවන් උනා නම්..

"නෝට්.."

කලින් පාරට වැඩිය හයියෙන් කවිතාගෙ කටහඬ පස්සෙන් ඇහෙද්දි මං හැරිලා බැලුවා. බයවෙච්ච මුව පැටියෙක් වගේ මං දිහා බලන් ඉන්න කවිතාව දැක්කහම මට දුකක් හිතුණා. ඒත් බය බයවෙච්ච මුව පැටියටම, නොරි පැටියෙක් වෙන්නත් පුලුවන් කියල මං දැනගෙන හිටියා.

"ම.. ඔයා මගෙත් එක්ක කතා කරන්නැත්තෙ ඇයි නෝට්..?"

අඩන්න වගේ මුණත් හදාගෙන කවිතා මට ළංවුණා. කොහොක්ව ඕනවට වැඩිය හිත ඇතුළට ගත්තහම ගත්තු එකාට වෙන්නෙ සදාකාලිකවම දුක් විඳින්න. ඒක දුකක් විතරක් නෙමෙයි, මහා වේදනාවක්. නෝට් ඒ විත්තිය හොඳටම දැනගෙන හිටියා.

"කතා කරන්න තරම් දේවල් අපිට තියෙනවද කවිතා..?"

"අ.. අනේ ඔහොම කතා කරන්නෙපා නෝට්... ඔයා.. ඔයා ඔහොම කියනකොට මට දරාගන්න බෑ.."

කවිතගෙ ඇස් දෙකේම කඳුළු පිරිලා. නෝට් කියන්නෙත් සංවේදී පොරක් තමයි. ඒත් මේ වෙලාවෙ නම් නෝට්ට දුකක් දැනුණෙ නෑ.

"මං කියපු වචන දෙක තුනක් අල්ලගෙන ඔයා කියනවා ඔයාට දරාගන්න බැරිලු. ඒත් ඔයාට මතකද මංදා, මං ඇප පිට නිදහස්වෙලා ආපු දවසෙ ඔයා මට කතාකරපු හැටි. ඔයාට අමතක නම් මං ඒ ඩයලොග් ටික මතක් කරලා දෙන්නම්. මොකද නෝට්ට කිසිම දෙයක් අමතක නෑ. අමතක කරන්නෙත් නෑ.."

කවිතායි, මගෙයි අතරෙ පරතරය තිබ්බෙ අඩි දෙක තුනක් විතරයි. කෙල්ලගෙ රෝසපාට කම්මුල් වේදනාවෙන් තලියන හැටි මං දැක්කා. කරන්න දෙයක් නෑ ඔබා. මේතරම් හොඳට පිහන් ගඩොල් අල්ලලා, සිරාවට ඔවර් හයිකරලා තියෙද්දි ඔයා තමයි පල්ලෙහා ලිදෙත් ඇදගෙන නැවේ.

"රොකොකාගෙ ඔර්ඩර් එකට ඔයා කෙලින්ම ඇහිල්ල දික්කරේ මට. අපේ ෆැමිලි එකට ළංවෙලා හැම ගැණු ළමයටම අත්තිමටම

UPLOADED BY 'NIRO"

හම්බවෙන තැන්ග මරල දාන එකද කියලා ඔයා මගේ මුණටම ඇහුවා.."

"න්.. නෑ.. නෝට්.. ම.. ම..."

"ඩිංගක් ඉන්න... මං නාම කතා කරල ඉවර නෑ. රොෂානාව මැරුවහම ඔයාවයි, අෂේන්වයි ආයෙත් එකතුවේවි කියල මං හිතනවද කියල ඔයා ඇහුවා. ඔයා ඒ හැමදෙයක්ම කතා කෙරුවෙ හිතට ආපු පලියට කියලා මං හිතන්නෙ නෑ. අවුගාතෙ ඔය හැමදේම මගේ මුණට කියන්න කලින් ඔයාට ඩිංගක් හරි හිතන්න තිබුණා. නෝට් මේ වගේ දෙයක් කරාවිද කියලා. ඔයා මාව දවසක් හරි ආශ්‍රය කරානේ.. නේද..? කමක් නෑ කවිතා. ඔයා කියපු හැමදේම මං බාරගත්තා. නෙතලි ඉස්සරහදි මීට හුඟාක් කලින් ඔයා මං ගැන දීපු ගැරන්ටියත් මං ඔය වගේම බාරගත්තා. හැබැයි එක දෙයක් තියෙනවා. ඔයා මට මොනව කිව්වත්, කරත් මං ඒ දේ ගැන නම් හුගාක් සංතෝස වෙනවා.."

ඒ මොකක්ද කියලා දැනගන්න වගේ කවිතාගෙ ඇස්දෙක ලොකු වුණා. ගෙවිල ගියපු අතීතයෙ ලස්සන දවස්වල මගෙන් එක්ක හිනාවෙච්ච සුදු මුණ මිහා දුකකින් වැහිලා ගිහින් තිබුණා.

"අෂේන්ගෙ ජීවිතේ ගැන වැඩි විශ්වාසයක් තියන්න බැ කියලා ඩොක්ටර්ස්ලා කියලා තියෙනවා. ඒ ඔපරේෂන් එකට කලින්. ඒත් දැන් නම් තත්වෙ හුඟක් වෙනස්. ඔයා ඒක දකින්න ඇතිනේ. ඉතිං එහෙම තියෙද්දි හරි අෂේන්ව බලන්න ආපු එක ගැන මං සංතෝස වෙනවා. මේ හැම දෙයක්ම මෙහෙම වෙද්දි ආයෙත් අෂේන්ට ලංවෙන්න කියලා ඔයාට බල කරන්න මට බෑ. මං හැමදාම හැදුවෙ අෂේන්ව සංතෝසෙන් තියන්න. අෂේන්ට

පතුට ළංකරන්න, සතුට දෙන්න පුලුවන් එකම ගැණු ළමයා ඔයා කියල මං දැනන් හිටියෙ හුඟාක් කලින්. ඒකයි ඔයාවයි, අෂේන්වයි එකතු කරන්න මං මෙච්චර මහන්සි වුණෙත්. ඒත් කොහෝවත් ඉන්න අසරණ කෙල්ලෙක්ව මරල දාල ඔයාවයි, අෂේන්වයි එකතු කරන්න මං කවදාවත් හැදුවෙ නෑ. ඒ දේ මට කරන්නත් බෑ. කොටින්ම ඔයා නාමත් හිතන් ඉන්නො මං මේ මර්ඩර් එක කරා කියලනෙ... කමක් නෑ. කවදම හරි ඇත්ත එළියට ඒවිනෙ.."

එක දිගට කතා කරගෙන ගිහිල්ලා මං කවිතා දිහා කෙලින්ම බැලුවා. රතුවෙච්ච ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරවලා එකයි. දැන් බිමට වැටෙයි, දැන් බිමට වැටෙයි කියලා මට හිතුණත් මං අතක බලාගත්තා. කවිතාට අඩන්න තරම් දෙයක් මං කිව්වෙ නැතෙ.

"මොනව උනත් අෂේන්ව බලන්න ආපු එකට පිං සිද්ධ වෙනවා.."

බයික් එකට නැගලා ඉවරවෙලා මං වටපිට බැලුවෙ ගයියා එනවද බලන්න. ඒත් උගේ හුළඟක්වත් නෑ. මූ මොන කොංගෙඩියක් කරනවද කියල මං දන්නෑ. සිං ගාල එනවා කියලනෙ මූ ගියේ. දැන් සිං නෙමේ සං වෙන්නයි යන්නෙ.

"ඔ.. ඔයා ඔය යන්නද හදන්නෙ නෝට්..?"

හුත වෙලාවකට පස්සෙ කවිතා කතා කෙරුවා. මං හිතුවෙ කෙල්ලට කතා කරන්න වචන අමතකවෙලා ඇති කියලා. බැලුවහම එහෙම ආබාධයක් නෑ.

"ඇයි ඔයාට මොනව හරි හෙල්ප් එකක් ඕනද..?"

බලන් ඉන්දෙද්දිම කවිතාගෙ ඇස් වලින් කඳුළු එළියට

UPLOADED BY 'NIRO"

පැන්නා. ඒ එක්කම එයා කයික් එකේ පෙට්‍රල් ටැංකිය උඩින් අත්දෙක තියලා, ඒකෙ මඳුව තියාගත්තා. ඒසාර මේ මොකද වෙන්න යන්නෙ. මෙහෙම ගියොත් නම් නෝට්ට ඇඩුස් නැති වෙනවා.

"ක.. කවිතා.. මොකද මේ..? මිනිස්සුත් බල බල යනවා. හොඳ ළමයා වගේ මය කඳුළු පිහිදාගන්න.."

තවත් බලන් හිටියොත් වැඩේ වගේ වෙන හිත්දා හැම තරහක්ම පැත්තකට දාලා මං කතා කෙරුවා. මගේ වචනවල තිබිබ ලිහිල්කම හින්දද කොහෙද කවිතා පටාස්ගාල මඳුව ඉස්සුවා. කඳුළු පිරුණ ඒ මුණෙ තිබ්බෙ මහා අසරණ පෙනුමක්. හරියට මුලු හදවතේම දුක ඇස්දෙකට ඇරන් වගේ.

"ම.. මගෙත්තෙක්කා හරිහද නෝට්..?"

මුලු ආත්මෙම මං ඉස්සරහ තියලා කවිතා ඇහුවා. ඒ එක එක වචනවල දුක වෙන වෙනම මගේ හිතට දැනුණා. ඒත් එයා අහපු දේට උත්තරයක් දෙන්න කලින් ගියා දුවගෙන එනවා මං දැක්කා.

"කවිතා.. අන්න ඔයාව අම්මි හොයනවා. ඉක්මණට යන්න. නැත්නං අම්මි බැන්ඩේජ් පිටින් 'මමිය' වගේ මෙතෙන්ට එයි.."

"අම්මට මුකුත් කියන්නෙපා.."

ඇහෙන නැහෙන ගානට කවිතා කෙඳිරුවා. එහෙනම් අහේන්ට මොනව හරි දෙයක් කියනවට කවිතා කාමත් කැමති නෑ. ඒ කියන්නෙ කවිතා ආයෙමත් අහේන් ගැන හිතනවා කියනෙකද..?

"නෑ.. නෑ.. අපි අහේන්ට මුකුත් කියන්නෙ නෑ.."

ලාවට හිනාවෙවී ගියා කියද්දි කවිතා ආයෙත් මගේ මුණට එබුණා.

"ඔ.. ඔයා ඉස්සරහ කවදාවත් අඩන්නෙ නෑ කියලා ප්‍රොමිස් වෙලා තියෙද්දිත් මං අද ඇඩුවා. ගැනු ළමයි අඩනවා බලන්න ඔයා ඩිංගක්වත් කැමති නෑ කියලා මං දන්නවා නෝට්. ඒත් මං ඔයාට හිතාගන්නවත් බැරි තරමේ නපුරු දේවල් කියල තියෙද්දිත් ඔයා දැන් ඩිංගකට කලින් මගෙන් ඇහුවෙ 'මොනව හරි හෙල්ප් එකක් මිනෙද?' කියල. අනේ දෙයියනේ..! මගේ පපුවට මේ දේවල් දරාගන්න බෑ. ඔයා අම්මත් එක්ක කරපු කතාබහත් මං අහගෙනයි හිටියෙ. ඔයාට ඕන තමි මාව අහේන් ළඟින් ඊලවල දාන්නත් තිබුණා. ඒත් ඔයා එහෙම කරේ නෑ. අම්මත්තෙක්ක මගේ හොඳ කිව්වා. අ.. අනේ නෝට්. මං එදා කියපු වචන ආපහු ගන්න බැරිද..?. ඔයාට ඒ දේවල් අමතක කරල දාන්න බැරිද..?"

හුඟාක් දේවල් කියල ඉවරවෙලා කවිතා [illegible] ඇහුවෙ සිරා ප්‍රශ්නයක්. දෙන්න ඕන උත්තර සිය ගානක් දිව ළඟ තියෙද්දි මං ඕනකමින්ම ප්‍රශ්නෙ මගඇරියා.

"මං කියන්නෙ මේකයි කවිතා. ඔයා එදා කතා කෙරුවෙ හුඟක් දෙනෙක් ඉස්සරහදි. ඒත් අද මෙතන ඉන්නෙ එදා ඉඳපු අයගෙන් ගියා විතරයි. කොහොම උනත් ඔයයි, අහේනුයි කතා කරලා ප්‍රශ්න විසඳගන්න බලන්න. මං ආයෙ ඔයාලගෙ දේවල් වලට අත දාන්නෙ නෑ.."

"අ.. අනේ නෝට් ඔහොම කතා කරන්නෙපා. එතකොට 'ඔ.. ඔයා හුඟක් ඇතයි කියල වගේ මට දැනෙනවා.."

UPLOADED BY 'NIRO"

"මං කියන්නෙ ඇත්ත. අමේනුයි, ඔයයි එකතු වෙනවද නැද්ද කියන තීරණය තියෙන්නෙ ඔයාල දෙන්නගෙ අතේ. ඒක මේ අවිවට, වැස්සට, පින්හට වෙනස්වෙන එකක් වෙන්න බෑ. එහෙම උනොත් ඒ දේට කිසිම පදනමක් නැති වෙනවා. අනිත් දේ තමයි කවිතා ආදරේ හිතේ තිබ්බට මදි. ඒක පෙන්නන්න. එතකොටයි ඒකෙ වටිනාකම වැඩි.."

මෙතන ගතකරපු කාලෙ හුඟාක් වැඩියි කියලා වොව් එක කිව්වත් ඒක මගේ හිතට තේරුණේ නෑ. අනිත්හෙක කවිතා මට කියපු දේවල්, රොෂානා ගැන එයාගෙ හිතේ තියෙන දේවල් ආයෙත් මුල ඉඳලා පෙල ගස්සවගන්න මිට වැඩිය හොඳ වෙලාවක් ආයෙ එන්නෑ කියල මට දැනුණා.

"ඔ.. ඔයා දැන් මට කියන්නෙ මොනවා කරන්න කියලද නෝට්..? ඔයා කියන ඕනම දෙයක් මං කරන්නම්. ඔයා මට වරදක් කරන්නෑ කියල මං දන්නවා.."

හැම කඳුළු බිංදුවක්ම වෙලිලා ගිහින් තිබ්බ සුදු මුණෙ දැන් තිබ්බෙ අපූරුම සොඳුරුකමක්. හිතේ ගුලිවෙලා තිබ්බ දුක පැත්තකට දාලා කවිතා කෙලින්ම මගෙත්තෙක්ක කතා කරන්න අරන් තිබුණා. එයාට හිතෙන්නැති තවත් දුරට හැමදෙයක්ම හිතේ තියන් ඉඳලා වැඩක් නෑ කියලා. 'මං කියන ඕනම දෙයක් කරන්නම්' කියලා එයා කියන්න ඇත්තෙ ඒකනෙ.

"ඒක ඇත්ත. ඔයා ඔහොම අන්තිමට හරි හිතපු එක ගැන මං සංතෝස වෙනවා. මං නිතරම බැලුවෙ මයාවයි, අමේන්වයි සංතෝසෙන් කියන්න. මොකද මගේ කෑනා වෙන්න පුලුවන් එකම කෙනා ඔයා විතරයි කියලා මගේ හිත මට කියලා තිබුණ හන්ද නාමත් මගේ හිතේ ඒ දේට ඉඩ තියෙනවා. ඒත් මට, අපේ

හැමිලි එකට මේ ඇවිල්ලා තියෙන ප්‍රශ්නෙක් එක්ක හැමදේම වෙනස් වෙන්න ඉඩ තියෙනවා.."

"ඒ.. ඒ කිව්වෙ..?"

කවිතාගෙ ඇස්දෙක පුංචි වෙලා ගියා. අර ඕංගකට කලින් තුණෙ පිපිලා තිබ්ක සංතෝසෙ එහෙම්මම ඇතට පාවෙලා ගියා.

"බයවෙන්නෙපා... වෙනස්වෙන්න ඉඩ තියෙනවා කියල මං අදහස් කරේ වෙනිං දේවල් ගැන මිසක් ඔයාලගෙ එකොයාර් එක ගැන නෙමෙයි. ඒක ඔයයි, අමේනුයි කතා බහ කරල තීරණෙ කර ගන්න. හුඟක් දුරට මටයි, රත්වත්තේ ගෘප් එකටයි ආපු මේ ප්‍රශ්න තව ටික දවසකින් විසඳෙයි. ඒක මගේ හිතට දැනෙනවා. එහෙම විසඳිච්ච දවසෙන් පස්සෙ මේ පැත්ත පලාතක ඉන්න නෝට්ට හිතෙන එකක් නෑ. මොකද මං මගේ කියලා හිතපු කිසිම දෙයක් මට උරුම නෑ. මගේ ජීවිත කතාවෙ ලියවිලා තියෙන්නෙ හැමදාම අනිත් අයව සංතෝසෙන් තියන්න වැඩකරන විදියක් ගැන විතරයි. ඒකෙ මගේ සංතෝසෙ ගැන එක වචනයක් වත් නෑ.."

කතාව මං හිතුවෙ නැති පැත්තකට ඇදිලා යද්දි දැන් කතා කෙරුවා ඇති කියන දේ මගේ හිතට වැදුණා. අනිත් දේ තමයි කවිතා හිටියෙ ඉස්සෙල්ලා හිටියටත් වැඩිය අප්සට් වෙලා. කිව්ව කිසිම දෙයක් තේරුම් ගන්න බෑ වගේ එයා මම දිහා බලන් හිටියා.

"ඔයා ඇයි ඔහොම කතා කරන්නෙ..? ඔයාට අපි හැමෝම ඉන්නවා නෝට්. අනික ඔයාට කවුරු නැති වුණත් 'නීට්' ඉන්නවා. ඒ පුංචි කෙල්ල ඔයාව කවදාවත් අතාරින්නෙ නෑ. මං ඒක ඕන තැනක දිවරන්නම්.."

UPLOADED BY 'NIRO"

'පිටුපැ ඔබගෙන් - මා ලද ඉසුරයි - තුන්සින දවනා - මේ කඳුලැල්..' කියලා කැලුම් අයියා ලියපු සිංදුවක් නෝට්ට මතක් වුණා. කවිතා ඔය කියපු සිසිම දෙයක් වර්තමානයට වැදගත් වෙන්නෙ නෑ කියලා මං හොඳටම දැනගෙන හිටියා.

"මං ඔය කිසිදෙයක් පිළිගන්නෑ කවිතා. කොච්චර ආදරේ කරත්, කොච්චර ළඟින් හිටියත් හැමෝම වෙනස් වෙනවා. ලෝක විනාසෙ වුණත් 'මං ඔයාට ආදරෙයි' කියන අය ලෝක විනාසෙ එන්නත් කලින්ම වෙනස් වෙනවා. ඇත්තටම වෙන අය ගැන මගේ බලාපොරොත්තුවක්, විශ්වාසයක් නෑ කවිතා. මං විශ්වාස කරන්නෙ මං ගැන විතරයි. ඒ විශ්වාසෙ ඕනවටත් වැඩිය තියෙද්දි මං කිසිම දේකට බයවෙන්නෑ.."

"අම්මත් වැඩිය නොදට ඔයා ඔගේ හිත අඳුනගෙන තිබ්බෙ නෝට්. එහෙම තියෙද්දි මං මහ හුඟාක් ආත්මාර්ථකාමී උනා. ඔයාගෙ හිත රිද්දවා. ඔට ඒ වෙලාවෙ දැනුණෙ අමි මගෙන් ඇත්වෙන වේදනාව විතරයි. හැම වෙලාවෙම මගේ පැත්තෙ ඉඳපු ඔයා ගැන ඩිංගක්වත් මං හිතුවෙ නෑ. ඇත්තමයි නෝට්... මං, මං ගැනම ලැජ්ජා වෙනවා. ඔයාගෙ හිත හදන්න, ඔයාට සපෝර්ට් කරන්න ඕන වෙලාවෙ මං කෙරුවෙ ඔයාව මගඇරපු එක. මං ඒ දේ හන්ද කොයිතරම් පසුතැවිලි වෙනවද කියලා ඔයා දන්නෑ නෝට්. ඔයා මං වෙනුවෙන් කොයිතරම් දේවල් කෙරුවද කියලා එදා ඔයා ළඟින් ආපු වෙලාවෙ ඉඳලා මට මතක් නොවුණු වෙලාවක් නෑ. ඔයාට කියවපු දේවල් වලට මං ඇතිවෙන්න විදෙව්වා.."

කවිතා, ඉස්සර ඉඳපු කවිතාම විදියට කලඑළි බැහැලා තිබුණා. එයා මගදි දාගෙන ඉඳපු වෙස්මුණ ගලවල පුරුදු හිනාවම මුණ මැදට ගත්තා. ඒක හත්දම හැම දෙයක්ම පැත්තකට

දාල නෝට්ත් සැහැල්ලු වුණා. නෝට් කොහොමත් කැමති 'ඔපන් හාට්' වලටනේ.

"තවත් විඳවන්න ඕන්නෑ කවිතා. පහුගිය දේවල් ආයෙ ඔයා ඉස්සරහදි නෝට් කවදාවත් එළියට දාන්නෑ. ඒත් ඔයාට තව එක දෙයක් කියන්න තියෙනවා. ඒ තමයි ඔයා දැන් ඩිංගකට කලින් නෙතලි ගැන දීපු ගැරන්ටිය වැරදියි කියනෙක.."

"මං මොකක්ද නෙතලි ගැන කිව්වෙ..?"

"ඒක ඔය තරම් ඉක්මණට අමතක වෙන්න විදියක් නෑ කවිතා. ඇයි ඔයා කිව්වෙ, ඔයාට කවුරු නැති වුණත් නීට ඉන්නවා. ඒ පුංචි කෙල්ල ඔයාව කවදාවත් අතාරින්නෙ නෑ කියලා.."

"ඔව්.. මං එහෙම කිව්වා තමයි නෝට්.. ඇ.. ඇයි ඔ.. ඔයා ඒක වැරදියි කියන්නෙ..? ඒ කෙල්ල ඔයාව දාල යන්නෙ නෑ කියලා ඕන තැනක දිවරන්න මට පුලුවන්. නීට කවදාවත් හිත් දෙකක් තියෙන කෙල්ලෙක් නෙමේ.."

"ඒක මං දන්නෙ නෑ. ඒත් ඔයා ඔය තරම් ගැරන්ටි කරලා දිවරන්න හදන පුංචි කෙල්ල මාව දාල ගිහින් හුඟාක් කල් වෙනවා. මගේ කියලා හිතපු සිසිම දෙයක් මට උරුම නෑ කියලා මං කලින් කිව්වෙ ඒකයි.."

මං කිව්ව දේ විශ්වාස කරගන්න බැරුව වගේ කවිතා ගල් ගැහුණා. මෙච්චර වෙලා වචනයක්වත් කතා කරන්නෙ නැතුව නිශ්ශබ්ද විලියම්ස්ගෙ පාට් එක ඇටි කරපු ගයියා මගේ අත තද කරලා අල්ලගත්තා. උගේ මුණ මළ මිනියක් වගේ සුදුමැලි වෙලා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"ඊ.. එහෙනම්.. අක්කා කරපු දේම, අඩුපාඩුවක් නැතුවම නංගිත් උඹට කරා.."

ගයියගෙ ඇස් කොනට කඳුලු උනාගෙන එන හැටි මං දැක්කා. ජීවිතයෙ මොනම ප්‍රශ්නයක් ඉස්සරහදිවත් අඩන්නෙ නැති ගයියා වගේ කොල්ලෙක් මගේ දුක ඉස්සරහදි ඇස්වලට කඳුලු ගත්තා කියන දේ මහා ලොකු දෙයක් විදියට මගේ හිතට දැනුණා.

"මේක මගේ ලැබීම ගයියා. මොනදේ ඉස්තරම් විදියට හම්බවුණත්, ආදරේ කියනදේ නෝට්ට හිමි නෑ. ඒකයි ඇත්ත තත්වෙ... එහෙනම් කවිතා, නෝට් දැන් යන්නයි යන්නෙ. ඔයයි, මමයි හුඟක් ළංවෙලා ආශ්‍රය කරාතේ... ඒ ලස්සන දවස් නෝට්ගෙ පපුව ඇතුළෙ හැමදාම තියෙනවා. අනික් දේ තමයි මේ ප්‍රශ්න ඉක්මනටම ඉවරවේවි කියලා මං කිව්වා. ඒ ඉවරවෙච්ච දවසට අපි හැමෝම හිනාවෙමු. එහෙනම් හැමදාම සංතෝසෙන් හිනාවෙලා ඉන්න. බායි කවිතා.."

තවත් කතා කරන්න මහ හුඟක් දේවල් කවිතාගෙ මුණෙ ලියවිලා තියෙනවා මං දැක්කා. ඒ වෙනකොටත් ගයියා බයික් එකට නැගලා ඉවරයි.

"ඔ.. ඔයාට මෙහෙම් වෙන්න දෙන්න බෑ නෝට්. ඔයාගෙ සංතෝසෙ වෙනුවෙන් මං ඕනම දෙයක් කරනවා.."

කවිතා තවත් මොනවදෝ කිව්වත් මට ඒ දේවල් ඇහුණෙ නෑ. මං බයික් එක රේස් කරලා ඉස්සරහට ගත්තා. ටිකක් දුර ගිහින් ඔලුව හරවල බලද්දි කවිතා තාම හිටපු තැනම ගල්ගැහිලා ඉන්නවා මං දැක්කා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

12

"නෝට්.. මට උඹෙත් අහන්න දෙයක් තියෙනවා.."

ගයියලගෙ ගේ ගාවින් උඩ බස්සලා ආපහු එන්න හදද්දි මගේ අතින් ඇද්දා.

"ඉක්මණට අහන දෙයක් අහපං. මට සේල් එකට යන්නත් පරක්කු වෙලයි තියෙන්නෙ.."

ඒත් මං හිතුව තරම් ඉක්මනට ගයාන් කතා කරේ නෑ. උගේ මුණෙ හිබලෙ මොකක්දෝ කියාගන්න බැරි ලතැවිල්ලක කතන්දරයක්. මුත් පිස්සු නටන්න තියාගත්තෙ මේ වෙලාවෙමනෙ. කුවර් එකටම අපර්ණා ගැන පුරස්නයක් වෙන්නැති. ඔව් ඉතිං.. ඒකෙ බරපැණත් මූ දැම්මෙ මගේ ඔලුව උඩටනෙ.

"උඹේ ප්‍රශ්න ඉවර වෙච්ච දවසට මේ පැත්ත පලාතක උඹට ඉන්න හිතෙනකක් නෑ කියලා උඹ කවිතාට කිව්වා. උඹ ඒ කිව්වෙ කවිතාව බය කරන්න නේද..?"

UPLOADED BY 'NIRO"

"කවුරුවත් බය කරන්න මං බොරු කියන්නෑ ගයියා. උඹ දන්නවා බොරුව කියන දේ මගේ ජීවිතයෙ නෑ කියලා. මං කිව්වෙ ඇත්ත.."

කනට ඇහුණ දේ අදහගන්න බැරුව වගේ ඇස්දෙකත් ලොකු කරන් ගයියා මං දිහා බැලුවා.

"ඒ කියන්නෙ උඹ මේ හැම දෙයක්ම දාලා යනවා..?"

ගයියගෙ කටහඬ පැටලිලා තිබුණා. ඇත්තම කියනව නම් උඹට කතා කරගන්නත් බැරි වුණා.

"නුහක් දුරට එහෙම වෙයි. ඒත් උඹ ඒ ගැන වැචිය හිතන්නෝන්ත නෑ. මං කැමති නෑ මගේ ගැන කවුරුවත් වැචිපුර හිතනවට.."

"නෝට්.. උ... උඹ මටත් එක්කද ඔය කියන්නෙ..? උ.. උඹ ඇයි මටත් ඔහොම කතා කරන්නෙ.. මං.. මං උඹට වරදක් කරලා නෑ.."

"උඹව ඉලක්ක කරලා මං කිසිම දෙයක් කිව්වෙ නෑ ගයි. ඒත් උඹම හිතලා බලපං... මගේ ළඟින් හිටපු අයගෙන් මට හම්බ වුණේ මොනවද කියලා. මං කාගෙන්වත් දෙයක් බලාපොරොත්තු වෙන මිනිහෙක් නෙමෙයි. මගේ රඳා පැවැත්ම තියෙන්නෙ මගේ අතේමයි.."

"ඔ.. ඔය මොනව කිව්වත් අර මුලින් කියපු ටික කිව්වෙ මටයි නෝට්... ඒක නෑ කියන්න උඹට බෑ.."

ගයියා හඳන්නෙ ඇදගෙන නාන්න. බලන් ගියහම මං වටේ ඉන්න හැම එකාම එකයි. හොඳට ඔවර් දාලා තියෙද්දි මුං

හැමෝම පල්ලෙහා ඉඳෙන් ඇදගෙන නානව.

"කොප්පිය හරි නම් දාගනිං. එහෙම නැතුව ඇදගෙන නාන්නෙපා.."

මං ටිකක් සැරෙන් වගේ කිව්වා. ගයියගෙ ඇස් දෙක තවත් ලොකු වුණා. දැන් නම් මටත් බයයි මුගේ ඇහේ බෝල දෙක ගැලවිලා බිමට වැටේවිද කියලා.

"හරි... උඹ ඒක මට නෙමෙයි කිව්වෙ.. මං එහෙම හිතන්නම්.. එහෙනම් උඹ යන්න හදන්නෙ නිව් හන්දද..?"

ඉඳලා ඉඳලා ගයියත් ඇහුවෙ හොඳ ප්‍රශ්නයක්. දෙන්න ඕන උත්තරේ ගැන මට වැඩි වෙලාවක් කල්පනා කරන්න ඕන උනේ නෑ. උත්තරේ මගේ දිව ළඟම තිබුණා.

"එහෙම එක්කෙනෙකුට කියල මට මේකෙ බරපැණ දාන්න බෑ ගයි. මං ළඟින් ආශ්‍රය කරපු හැමෝම මට රිද්දුවා. ඒත් මං හැදුවෙ හැමෝම සංතෝසෙන් තියන්න. කමක් න්‍ෑ... මේක මට ලැබෙන දේ වෙන්නැති... මං මෙහේ හිටියා, නොහිටියා කියලා ඒක වෙනස් වෙන්නෙ නැතෙ. කාත් කවුරුවත් නැති තැනකට වෙලා, තට්ට තනියම මේ පහුගිය දවස් ගැන කල්පනා කරලා ඉස්සරහට ජීවත්වෙන්න මට පුලුවන්.."

"උඹව ළඟින් ආශ්‍රය කරපු හැමෝම උඹව රිද්දුවා කියලා උඹ කිව්වා. ඒ දේ මටත් අදාල වෙනවද නෝට්..?"

"ඔව්.."

ඇස්දෙකට විශ්වාස කරන්න බැරි දෙයක් ඇස් ඉස්සරහට ඇවිල්ලා තියෙනවා වගේ ගයියා ගල් වුණා. උඹට කතා කර

UPLOADED BY 'NIRO"

ගත්ත පුලුවන් උනේ ටිකක් වෙලා ගියාට පස්සෙ. උගේ වචනත් පටලැවිලා තිබුණා.

"ම.. ම මොනවද උඹට කරේ නෝට්..?"

"මට මේවා එකින් එක හෝරල බේරල දෙන්න බෑ ගයි. ඒත් අපර්ණා සම්බන්ධ සිද්ධියෙදි උඹ මාව තනිකරම මිස් අන්ඩස්ටැන්ඩ් කරා. උඹට මතකද උඹ මට එවපු ලියුම..? ඒකෙ වචන නෝට්ගෙ පපුවෙ හැමදාම තියෙනවා. කරන්න දෙයක් නෑ ගයි. මට යන්න වෙලා තියෙන්නෙ ඔය විගේ සුන්බුන් ගොඩක් මේ පපුව ඇතුළෙ තියාගෙන.."

"ම.. මට ක.. සමාවෙයං නෝට්.. ම.. මං ඒ ගැන එච්චර හිතුවෙ නෑ.."

ගයාන් මගේ අත්දෙකෙන්ම අල්ලගත්තා. උගේ මුණ තත්පරේට දෙකට කලුවෙලා ගිහින්.

"අපි කවුරුත් කතා කරන්නෙ හිතන්නැතුව ගයි. හොඳම උදාහරණෙ කවිතා. එදා අපේ ගෙදර ඇවිත් මට කතා කරපු හැටි උඹට මතකනෙ... හීට් උනත් එහෙමයි.. දෙවිමිණි උනත් එහෙමයි. එයාලගෙ අම්මයි, තාත්තයි මාව එළවගත්තු හැටි නෝට්ගෙ පපුවෙ හැමදාටම තියෙනවා. මාව තේරුම් ගොගත්තු, මට ආදරේ කරපු නැති කට්ටියක් මැද්දෙ ඉඳගෙන දුක් වෙනවට වැඩිය කාත් කවුරුවත් නැති තැනකට වෙලා තනිවෙන එක හොඳයි කියලා මට හිතෙනවා. හැබැයි, තව එක දෙයක් තියෙනවා. ඒ තමයි උඹයි, අපර්ණයි එකතු කරන එක. මං කොහේ යනත් යන්නෙ ඒ දේ කරලා ඉවරවෙලා.."

"උඹ මගේ ලෝකෙන් ගියාට පස්සෙ මට අපර්ණලා කියන්

හිටියත් වැඩක් නෑ නෝට්.. ම.. මං උඹට කොයිතරම් ආදරේද කියලා දන්නෙ මං විතරයි. ඔහෙන් වෙච්ච පුංචි වරදකට මට මුලු ජීවිතේම එපා කරන්නෙපා බං... අ.. අපිව දාලා යන්න උඹට බෑ.. ම.. මං ඒක හොඳටම දන්නවා.. උ.. උඹ ඔය විහිලුවක් කරන්නෙ.."

"නෑ.. ගයි. මං ජීවිතෙත් එක්ක විහිලු කරන්නෑ. තාම ස්ථිර නැති මේ තීරණේ තව ඉස්සරහට ස්ථිරම වෙවි. මට ලංවුණු කෙල්ලො දෙන්නම කොරුවෙ මගේ ජීවිතෙත් එක්ක සෙල්ලම් කරපු එක. ඒත් මං එහෙම කරේ නෑ ගයි. මට එහෙම කරන්නත් බෑ. උඹ ඕවා ගැන වැඩිය හිතන්නත් එපා. හැමදේම හොඳ විදියට වෙයි.. මං යනවා.."

ගයියා මගේ වැලමිට හරියෙන් අල්ලන් ඉඳිද්දිම මං බයික් එක රේස් කරලා ඉස්සරහට ගත්තා. අන්ත අසරණ වෙච්ච හිහන්නෙක් වගේ ගයියා බලන් ඉඳපු හැටි එතන ඉඳලා සේල් එකට එනකන් මගේ හිතට වද දුන්නා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

කල්පනා සාගරයකින් මුලුව පුරවගෙන මං බයික් එක සේල් එකේ ගේට් එකෙන් ඇතුළට දැම්මා. බයික් එක නවත්තලා, ස්ටෑන්ඩ් එක ගහන්නත් කලින් පිස්සු පීරිස් මං ළඟට දුවගෙන ආවා.

"සේල් එකේ වැඩ අවුලක් නෑ නේද පීරිස්..?"

"ඒ ගැන බයවෙන්නෙපා නෝට් මහත්තයා. මං ඒ හැම දෙයක්ම හොයලා බැලුවා. කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෑ.."

අනේන්ගෙ ඔෆිස් කාමරේ වීදුරු දොර තල්ලු කරගෙන

UPLOADED BY 'NIRO"

ඇතුළට එද්දිම සමන්තයි, විජේදාසයි මගේ පස්සෙ වැටුණා.

"එකතුවෙන සල්ලි වැඩිය මෙතන තියාගන්නෙපා. කැන්ක් එකට ගිහින් ඩිපොසිට් කරන්න. නිතරම ලක්ෂ තුන හතරකට වැඩිය ළඟ තියාගන්නෙපා.."

මැලවිලා වගේ තිබ්බ පිරිස්ගෙ මුණ දිහා බලාගෙන මං කිව්වා. ඒ වෙලාවෙම බයික් එකක් බලන්න කස්ටමර්ස්ලා දෙන්නෙක් ආපු හින්දා සමන්තයි, විජේදාසයි එළියට ගියා. උං දෙන්නත් ඇවිල්ලා මාරම බඩු දෙකක්. මං සේල් එකට ආවොත් මගේ ළඟින් හෙල්ලෙන්නෙ නෑ.

"ඇ.. ඇයි නෝට් මහත්තයා එහෙම කිව්වෙ..?"

"කොහොමටත් කරන්න ඕන දේ ඒකනේ පිරිස්. වැඩිය සල්ලි ළඟ තියාගන්නෙක ලොකු අවදානමක්. ඕන වෙලාවක රොබරියක් දෙන්න ඉඩ තියෙනවා. සල්ලි ටික නම් අරගෙන ගියාට කමක් නෑ. ඒත් අපේ ජීවිත ගැන කවුද වග කියන්නෙ...? අනිත් දේ තමයි අෂිට ඇටෑක් කරා වගේම මේ සේල් එකටත් ඇටෑක් කරන්න පුලුවන්. අපි ඒකට රෙඩි වෙලා ඉන්නෝන. මේ දවස් ටිකේ මං පුලුවන් තරම් සේල් එකට වෙලා ඉන්න බලන්නම්.."

"ඒක නම් හොඳයි නෝට් මහත්තයො. එතකොට මේකට ඇටෑක් කරන්න හිතන් ඉන්න එකෙක් හරි ඇටෑක් එක නවත්තයි.."

"ඒ මොකද පිරිස්..?"

"නෑ ඉතිං නෝට් මහත්තයත් එක්ක ඇටෑක් වෙන්න පුලුවන් මනුස්සයෙක් තාම පහල වෙලා නැනේ. ඒකයි.."

පිරිස් ඒ ටික නම් කිව්වෙ බොක්කෙන්මයි. මොනව උනත් ඒ කතාව ඇත්ත. නෝට්ත් එක්ක හැරෙන්න පුලුවන් එකෙක් තාම ඉපදිලා නෑ. හැමෝම ඉන්නෙ නෝට්ට හුහක් පිටිපස්සෙන්.

"නෝට් මහත්තයා. ෆෝන් එක රින්ග් වෙනවා නේද..?"

පැය දෙක තුනක් එක දිගට වැඩ කරගෙන යද්දි ෆෝන් එක වදිනවවත් මට ගානක් වුණේ නෑ. විදුරු දොරට එහා පැත්තෙ ඉඳලා සමන්ත කැගහනවා උනත් මට ඇහුණේ යාන්තමට. අලුතින්ම ගෙන්වපු බයික් ලෝඩ් එකේ දත්ත සටහන් කරලා තිබ්බ කම්පියුටර් ෂීට් පොත වහල දාලා මං රිසීවරේ අතට ගත්තා.

"නෝට් නේද කතා කරන්නෙ..?"

පුරුදු නැති කටහඬක් එහා පැත්තෙන් ඇහුණා.. කවුද මේ..?

"ඔව්.. නෝට් තමයි. ඔය කවුද කතා කරන්නෙ..?"

මං ටිකක් තදයා වගේ ඇහුවා.

"මං අසිල.. ඔයාට කියන්න වැදගත් දෙයක් තියෙනවා. පුලුවන් තරම් ඉක්මණට 'ලංකා ෆාමසියේ' ළඟට එන්න.."

"ඔයාට අවුලක්ද..?"

අනාගතේ මගේ මව මං වෙන්න ඉන්න මනුස්සයනේ. මං බොහොම සාන්ත දාන්තව ඇහුවා.

"නෝට්ට අවුලක් වෙනවා කියන්නෙ, ඒක මටත් අවුලක්

UPLOADED BY 'NIRO"

නමයි. කතා කරන්න වෙලාවක් නෑ. ඔයාගෙ ස්පීඩ් එකට හුඟක් දේවල් කරන්න පුලුවන් වේවි.."

තවත් වචනයක්වත් කතා කරන්න කලින් අකිල ෆෝන් එක තිබ්බා. කතා කරපු හැටියට වැඩේ සීරියස් පාටයි. අකිල කිව්ව විදියට නම් අවුල තියෙන්නෙ නෝට්ට... මරාල පහල වෙනකොට පහල වෙන්නෙ බුරුතු පිටින්... සමහරවිට මේ කාල සීමාව බාල්දි එකසිය ගානට පෙරලෙන වකවානුවක් වෙන්නැති. බලමුකො මේකත් ඒ වගේ එකක්ද කියලා.

"පීරිස්.. තාත්තා ඇහුවොත් කියන්න මං ගෙදර ගියා කියලා. මං ඉක්මණට එනවා.."

'මගේ ස්පීඩ් එකට හුඟක් දේවල් කරන්න පුලුවන් කියලා අකිල කිව්ව දේ හිත උඩම තියාගෙන මං සේල් එකෙන් එළියට ආවා.

"මොන දේ කරන් පරිස්සමින් නෝට් මහත්තයා.."

පීරිස්ගෙ වචන ටික ඇහෙනකොටත් මං සේල් එකේ ගේට්ටුවෙන් පිටවෙලා ඉවරයි. එතැන ඉඳලා 'ලංකා ෆාමසියේ' ළඟට එන්න මට විනාඩි දෙක තුනකට වැඩිය ගියේ නෑ. ඒත් ලංකා ෆාමසිය ඉස්සරහ අකිල හිටියෙ නෑ. ඒ පාර මේ මනුස්සයට මොකද වුණේ..? සමහරවිට මං ආවා ස්පීඩ් වැඩිද දන්නැහෙ.

"මයිගොඩ්. ඔ.. ඔයා සේල් එකේ ඉඳලා මේතරම් ඉක්මණට මෙතනට ආවද..?"

ෆාමසියට පැත්තකින් හදලා තිබ්බ පඩිපෙළට එහා පැත්තෙ ඉඳලා අකිල මගේ ළඟට දුවගෙන ආවා. මිනිහට කොහොමටවත්

හිතාගන්න බැරි වෙන්නැති මෙච්චර ඉක්මණට නෝට් කොහොම ආවද කියලා.

"ඇයි ඔයාමනෙ කිව්වෙ, 'ස්පීඩ් එකට හුඟක් දේ කරන්න පුලුවන්' කියලා. එහෙම කියලා තියෙද්දි නෝට් ඇඹරි ඇඹරි ඉන්න මනුස්සයෙක් නෙමෙයි. ඉතිං කියමු බලන්න අවුල මොකක්ද කියලා.. කොටින්ම මේක අපේ අක්කගෙයි, ඔයාගෙයි ප්‍රශ්නයක් නෙමේනේ.."

"නෑ.. නෝට්.. ඔයා ඔයික් එක ඔහොම්මම දාලා ඩිංගක් මේ පැත්තට එන්න.."

මේ හාදයා මොනවා කරන්න හදනවද කියල නෝට්ට තම් තේරෙන්නෙ නෑ. ලංකා ෆාමසියෙන් මේ වෙලාවෙ නැව ගානට සෙනහ. ඊට හුඟාක් කාලෙකට කලින් නම් අකිලගෙ නිජ භූමිය වෙලා තිබ්බෙ රේල්වේ ස්ටේෂන් එක. ඇයි ඉතිං අපේ අක්කව මිටි උනේම මිනිහා එතෙන්දිනෙ. දැන් ඒ ප්ලේස් එක අතැරලා මෙතන තෝරගෙන වගේ කියල නෝට්ට හිතුණා.

"ඇයි මේතරම් හැංගි හොරා කතා කරන්න හදන්නෙ..?"

පඩිපෙළ උඩට හෙමින් සීරුවෙ නගින ගමන් මං ඇහුවා. උඩම පඩිය ළඟට වෙනකන් නැගලා අකිල ඒකෙ වාඩිවුණා. බලන් ගියහම මෙතනත් සිරා තැනක්නෙ. මුලු පලාතෙන් තුන්කාලක් විතර අවුලක් නැතුවම නෝට්ට පේන්න ගත්තා.

"ඔයාට ඊයෙ අප්සට් කෝල් එකක් ආවද..?"

අකිල එකපාරටම අහපු දෙයින් මං හොල්මං වෙලා ගියා.

"අප්සට් කෝල් එකක් කිව්වෙ..?"

UPLOADED BY 'NIRO'

අකිල වාවිවෙලා හිටපු පඩියෙම වාඩිවෙන ගමන් මං ඇහුවා. මගෙත් එක්ක කතා කරා උනත් අකිලගෙ ඇස් දෙක තිබ්බෙ පල්ලෙහා පාමසිය හරියෙ.

"ඒ ගැන විස්තර මං කියන්නම්. ඊට කලින් අර 'ට්‍රයිටෙල්' බොක්ස් එක ළඟ ඉන්න මැන්ව නෝට් කරගන්න. මං හිතුවටත් වැඩිය ඉක්මණට මාලුවා ඇම ගිල්ලා.."

හෙමින් සීරුවෙ වටපිට බල බල හොරගල් අනුලන ගමන් ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක ළඟ කරකැවෙන මිටි මනක පොරක් මගේ ඇස්වලට අනුවුණා. මිනිහව මිව කලින් නම් දැකලා තිබුණෙ නෑ.

"කවුද ඒ..?"

"කවුද කියලා නම් මං දන්නෑ නෝට්. ඊයෙ තමයි මායි, ෂෙනුනියි හම්බෙන දවස. මං එයාට කියලා තිබ්බෙ 'ලංකා පාමසිය' ළඟට එන්න කියලා. මේ පාමසියෙ 'ඕනර්' මගේ යාලුවෙක්. මං මෙතෙන්ට ආපු ගමන්ම මිනිහා මට මැසේජ් එකක් දුන්නා, ෂෙනුනිට අද එන්න වෙන්නැ කියලා. අෂේන්ව හොස්පිට්ල් ඇඩ්මිට් කරලා කියලත් එයා කියලා තිබුණා. ඒත් හොස්පිට්ල් ඇඩ්මිට් කරේ ඇයි කියලා වැඩි විස්තරයක් දීලා තිබුණෙ නෑ. ඒක හින්දා මාත් හොස්පිට්ල් එකට යන්න ඕන කියලා හිතාගෙන අර ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක දිහාට ගියා. බස් නවත්තන්නෙ ඊට ඩිංගක් එහායින්නෙ.."

පුදුම තරම ස්පීඩ් එකකින් අකිල කතා කරගෙන කතා කරගෙන ගියේ. හරියට වෙලාව ඉතුරු කරගන්න වගේ. අකිල මගෙත්කෙක්ක කතා කරා උනත් එයාගෙ ඇස් දෙක කෙලින්ම පෝකස් වෙලා තිබුණෙ ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක ළඟ ඉන්න

මිනිහා දිහාට.

"මගේ මවුවෙ ඒ වෙලාවෙ තිබ්බෙ අෂේන්ගෙ අසනීපෙ මොකක් වෙන්න ඇතිද කියලා විතරයි. ෂෙනුනි හම්බවුණහම ඔයාගෙයි, අෂේන්ගෙයි විස්තර කියන හන්දා ඔයාලගෙ ගෙදර දැන් ඇතිවෙලා තියෙන තත්වෙන් හුඟක් හරියක් මාත් දැනගෙන හිටියා. ෂෙනුනි වුණෙත් නිකරම කිව්වෙ මේ හැම සිද්ධියක් පිටිපස්සෙම ජේන්නැති හතුරෙක් ඉන්නවා කියලා. ඒ හතුරව අඳුනගන්නා නම් මේ හැම ප්‍රශ්නයක්ම ඉවරයි කියලා.."

අකිල නාමක් කතාබහ හරි කැනට අරගෙන ඇවිල්ලා තිබුණෙ නෑ. නෝට් සාමාන්‍යයෙන් විස්තර විචාර වලට කැමති නෑ කියලා මින මනුස්සයෙක් දන්නවා. නෝට් කොහොමත් කැමති පොල්ලෙන් ගැහුවා වගේ කෙලින්ම කියලා දානව තමි. ඒත් මේ කතන්දරේ නම් ඊට වැඩිය හුඟක් වෙනස් පාටයි. මේකට විස්තර විචාර සැනෙන්න අවශ්‍ය වෙයි වගේ.

"ඔය පේන ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එකට පිටිපස්ස හරවගෙනයි මං හිටියෙ. දැන් ඔය ඉන්න මැන් කාත් එක්කද කතා කර කර හිටියෙ. එකපාරටම මට ඇහුණා. 'මේ උඹගෙ බහින කාලෙ කොහොල්.. මේ මගේ දෙවනි ඇටැක් එක. පළවෙනි එක අපි නිකමට වගේ මතක් කරගනිමුද' කියලා. ඒත් මට ඊකරම ගානක් වුණේ නෑ. කාට හරි ගේමක් දීලා, ඔලු ඒ ගැන කියවනව කියල වගෙයි මට දැනුණෙ. ඒත් අන්තිම හරියෙදි 'රක්ෂවන්තෙ ගෙදර' එකට කියෙන සල්ලි කන්ද හින්දා උඹ බේරිලා ඉන්නවා කියලා ඇහෙද්දි මට හැමදේම තේරුණා.."

දෙයියො දෙනකොට දෙන්නෙ උව පැන පැනලු. මේකත් ඒ වගේම තමයි. අගක්, මුලක් නොයාගන්නම බැරි වෙන්න

UPLOADED BY 'NIRO"

පටලැවුණු නුල් බෝලෙ එක කොනක් ඔන්න යාංතං මතුවෙලා තිබුණා. දැන් ඉතිං කාගෙ කාගෙත් හදහත් ටික බලවගෙන, බෝට් පූජා දෙකතුනක් කරගත්තොත් හොඳයි.. නෝරි ගේම පටන් ගන්නයි යන්නෙ..

"හොස්පිට්ල් යන එක පැත්තකින් තියලා මිනිහව පලෝ කරන්න ඕන කියලා මං හිතාගත්තා. එතකොටම වගේ මිනිහා කෝල් එක ඉවර කරලා මගේ ළඟට ආවා. මූන්ගෙ හැඩරුව බලාගන්න ඊට වැඩිය චාන්ස් එකක් ජීවිතේට එන්නෑ. කවදාවත් අමතක වෙන්නෙ නැති විදියට මූන්ගෙ රූපෙ මං හිතේ ඇඳගත්තා. ඒත් අපි ඉන්න තැනට ආපු බස් දෙක තුනකටම මිනිහා තැග්ගෙ නෑ. මිලුවත් කහ කහ වටපිට බලන ගමන් මං දිහාටත් අප්සට් බැල්මවල් දෙක තුනක් දැම්මා. මං පටාස් ගාල අතික් පැත්ත බලාගත්තා.."

අකිල කතාව කියවන් යන අතරතුරේදි මං හැන්ඩ් ෆෝන් එක අරන් 'ට්‍රයිටෙල් බොක්ස්' එක ළඟ ඉන්න මනුස්සයගෙ ෆොටෝස් දහයක් විතර එක දිගට ගත්තා. සමහරවිට මූ අපිව මගැරලා ගියොත් වත් කියන දේ මගේ හිතේ තිබුණා. ඒ එක්කම ෆෝන් එකේ වීඩියෝ යුනිට් එක ඔන් කරලා මූන්ගෙ හැම ඉරියව්වක්ම මං වීඩියෝ කරා. දැන් නම් ඉතිං කුරුල්ලා කොටු වෙලා ඉවරයි.

"මේ මූන් නම් මේ තැක්කෙ පොරක් නෙමේ. විහිලුවටවත් මං දැකලා නම් නෑ. සල්ලිවලට කන්ට්‍රැක්ට් බාරගෙන ගේම දෙන පොරක් වගෙයි පේන්නෙ. ඒත් ඉතිං මිනිහා මොකද මේතරම් ඇඟරෙන්නෙ..?"

"ඒක නම් මටත් හිතාගන්න බෑ නෝරි.. මයා දැන් මොකක්ද

කරන්න යන්නෙ..?"

"මුකුත් නෑ. මේ විස්තර ටික හම්බවෙච්ච එක නම් කියලවත් කරගන්න බැරි වැඩක්. මේ උදව්ව මං කවදාවත් අමතක කරන්නෙ නෑ අකිල. දැන් ඉතිං මට ඕන් එකේ ඉතිරි ටිකත් කියන්න.."

"පස්සෙ මූන් ආයෙත් ට්‍රයිටෙල් එක ළඟට ගිහින් තව කෝල් එකක් ගත්තා. ඒකෙදි කිව්වෙ අද මේ වෙලාවට ලංකා පාමසිය ඉස්සරහදි හම්බවෙමු කියලා. මං ඔයාව ඕවත් කලින් මෙතෙන්ට එක්කන් එන්නෙ, මේ හැමදේම කියලා. ඒත් ගෙදර වැඩ වගයකට මං හිරවුණා. ඒකයි හැමදෙයක්ම මේ වෙලාවෙදි හදිස්සියෙම කියන්න වුණේ.."

"ඒ කියන්නෙ මේ මූන් තව කාවහරි හම්බවෙන්නයි ඉන්නෙ. ඔලමුකෝ.. හොඳ හොඳ සෙල්ලම් එළිවෙන ජාමෙට කියල තියෙනවනෙ. මේ නෝට්ට අනුවෙච්ච එකෙක් ලේසියෙන් ගැලවිලා යන්නෙ නෑ.."

පඩිපෙලින් පහල ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක ළඟ හිටපු මිනිහා ටිකෙන් ටික කලබල වෙනවා කියලා මට තේරුණා. ඒත් ඒ ඇයිද කියලා තේරුම්ගන්න මට පුලුවන්කමක් තිබ්බෙ නෑ. අකිල වුණත් මං කරන්න හදන්නෙ මොකක්ද කියලා බලාගෙනයි හිටියෙ.

"ඔයා මූන්ගෙ පිටිපස්සෙන් කොයිතරම් දුර ගියාද..?"

"මං මුලින් හිතුවෙ මූන් බස්සෙකේ යයි කියලා. එහෙම උනා නම් මට ලේසියි. ඒත් වැඩේ එහෙම වුණේ නෑ. විනාඩි දහයක් විතර යද්දි සුදු වබල් කැබි එකක් ආවා. වටේ වීදුරු

UPLOADED BY 'NIRO'

කලු කරලයි තිබ්බෙ. තත්පරයක් ගියේ නෑ. මෑත් දඩබඩ ගාල කැබි එකට නැගගත්තා. මටත් බලන් ඉන්න වෙලාවක් තිබ්බෙ නෑ. මගේ පැත්තට ආපු ත්‍රීවිල් එකක් ආපහු හරවගෙන මං උංව ෆලෝ කරන්න ගත්තා.."

"ඔයා මාර ගේමක්නෙ දීලා තියෙන්නෙ.."

අකිලගෙ මුණ පුංචි ආඩම්බරේකින් වැහිලා ගියා. ඒත් අපේ ඇස් වැඩිපුරම යොමුවෙලා තිබ්බෙ පල්ලෙහා ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක දිහාට. කොයි වෙලාවෙ හරි මොනවහරි දෙයක් සිද්ධවේවි කියන දේ මගේ හිතට දැනුණා. ඒක නම් මාරම ගහි හැඟීමක්. ඒ දේට ගයියා නම් කියන්නෙ 'ඇඟ කිලිපොළා යන ආශ්වාදය' කියලා. අවුලක් නෑ. මාත් ඒකම කියනවා.

"ඔව්.. කැබ් එකත් එක්ක රේස් යන එක නම් ඒතරම් ලේසි වුණේ නෑ. ඒත් කැබ් එක ගියපු තැන හොයාගන්න මට පුලුවන් වුණා.."

"ටෙම්පල් රෝඩ් එකේ බාගෙට හදන ගෙයක් ළඟටනේ.."

ලෝකෙ ලොකුම පුදුමෙ ඇස් දෙකට දැක්කා වගේ අකිලගෙ මුණ අමුතු වෙලා ගියා. කොටින්ම මං අනුදේ එයාට අදහගන්න බැරි වුණා.

"ඔ.. ඔයා කොහොමද ඒ ගෑන දන්නෙ..?"

"කොහොම හරි මං දන්නවා. තැන එහැන නම් කේස් එක හැන්ඩල් කරන්නෙ කවුද කියලත් මං දන්නවා. දැන් නම් කියටවත් ඌ මගෙන් බේරෙන්නෙ නෑ.."

"මො.. මොනව කරත් පරිස්සමෙන් නෝරි.."

"ඔයා බයවෙන්නෙපා.. පරිස්සම් වෙන්නෙ කොහොමද කියලා නෝරි හොඳටම දන්නවා. රන්වත්තේ ගෙදර් එක වෙනුවෙන් ඔයා මේ කරපු දේට ලොකු තෑග්ගක් ඔයාට හම්බවේවි. ඒක ඔයාට හිතාගන්නවත් බැරි තරමේ එකක්.."

"තෑගි බලාගෙන මං මේවා කරේ නෑ නෝරි.."

එතනින් එහාට අපි දෙන්නට කතා කරන්න හම්බවුණේ නෑ. ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක ළඟ හිටපු මෑත් ගාවට වෙස්ටත් ටයිප් එකට ඇඳගත්තු කෙල්ලෙක් හෙමින් සීරුවෙ ඇවිදගෙන ආවා. උතාවට ඇවිදින ගමන් වගේටම තියම හොර ප්‍රස් බැල්මක් කෙල්ල දැම්මා. මං කෙරුවෙ පෝන් එකේ කැමිරා එක කෙල්ල දිහාට සෙට් කරලා ෆොටෝ දහයක් විතර ගත්තු එක. හැම දෙයක්ම රෙඩි පිට තියන් ඉන්නෙක කෝකටත් හොඳයි. පුංචි කතාබහකින් පස්සෙ කෙල්ල ට්‍රයිටෙල් බොක්ස් එක ඇතුළට ගියා. කෙල්ලගෙ පිටිපස්සෙන් ඉඳපු මිරි මහත මෑත් සාක්කුවෙන් පහේ කාසි තොගයක් අතට ගන්නවා මං දැක්කා. මුං දෙන්නා මේ පෝන් කරන්න හදන්නෙ කාටද..? ඒ ප්‍රශ්නෙ ඇවිත් තත්පරයක්වත් ගියේ නෑ. විදුලි වේගෙන් මට එක දෙයක් මතක් වුණා. මුං මේ කතා කරන්න හදන්නෙ මට වෙන්නත් පුලුවන්නෙ කියල. කෝකටත් කියල මං 'රිගින් ටෝන්' එක වොලියුම් එකට වගේ වෙනකන් අඩු කරලා නිවාඩු පාඩුවෙ පල්ලෙහා ඔලත් හිටියා. අකිලගෙත් සද්දයක් නෑ. මේ වගේ වැඩවලට මිනිහා ඊලකිරි පොරක්. සහයෝගය කියන්නෙ කියලා වැඩක් නෑ. උතුරා ගලා යනවා..

"කාටහරි කතා කරනව වගේ නේද..?"

UPLOADED BY 'NIRO'.

කෙල්ලයි, මිටි මහත මැනුයි එකතුවෙලා කොයින් බොක්ස් එකෙන් කාන් එක්කද බර කතාවක් කියලා මං දැක්කා. කමක් නෑ. කතා කරපල්ලා. ඔය උඹලගෙ අවසාන කතාබහනේ.

"ඔව්.. ඒ වගේම උං මටත් කතා කරයි. නෝට්ට පේන්නැති වෙන්න සෙල්ලම් දාන එකෙයි, නෝට්ට පේන්න සෙල්ලම් දාන එකෙයි වෙනස මුං දෙන්නා යස අගේට දැනගනියි. ඔයා දැන් කෙලින්ම පොලීසියට ගිහින් එව්. කියු. අයි. රාජපක්ෂව හම්බවෙන්න. වැඩි වෙලා ගන්නැතුව රාජා අංකල්ව මෙතනට අරගෙන එන්න. මං මුං දෙන්නව මෙතන තියන් ඉන්නම්. ඕන් එක ලීක් කරන්නෙපා කියන්න. මුං දෙන්නව ඇරෙස්ට් කරා කියලා දැනගත්තොත් අනිත් ඇයො පනිනවා.. ආ බයික් එකේ යතුර.."

යතුර අරගෙන අකිල පඩිපෙළ බහිද්දිම මගේ ෆෝන් එක රින්ග් වෙන්න ගත්තා. නියම ආතල් වැඩක් තමයි වෙන්න යන්නෙ. ස්ක්‍රීන් එකේ වැටිලා තිබ්බෙ කොයින්ස් බොක්ස් එකක නම්බර් එකක්. කතා කරන්නෙ උඹලා දෙන්න නම් මේ තමයි උඹලගෙ ජීවිත කතාවෙ සෝවනීයම විනාඩි දහය. මං හෙලෝ කියද්දි කෙල්ල බොක්ස් එකෙන් එළියට ඇවිත් වටපිට බලනවා මං දැක්කා. වැඩේ කියන්නෙ උංට මාව පේන්නෑ.. ඒත් මට උංව හොඳට පේනවා. මාර ප්ලේස් එකක් තමයි අකිල හොයාගෙන තියෙන්නෙ..

"කොහොල් මහත්තයා... සැපදුක් එහෙම කොහොමද..?"

මීට කලින් දෙපාරක්ම අහලා සුරුදු කටහඬක් ෆෝන් එකෙන් ඇහෙද්දි මගේ හිත තත්පරෙන් තත්පරේ ගිනියම් වෙන්න

ගත්තා. එහෙනම් මෙච්චර දවසක් මගෙන්තෙක්කා සෙල්ලම් දැම්මෙ උඹයි. ඉඳපංකො උඹේ අසනීපෙ අද නිට්ටාවටම සුව කරන්න..

"කවුද කතා කරන්නෙ..?"

කතා කරන්නෙ කවුද කියලා දන්නවා උනත්, කතා කරන එකා මගේ ඇස් ඉස්සරහ ඉන්නව පෙනුණත්, මං බබා වගේ ඇහුවා. මං අහපු එකෙන් උංට මාර ගතියක් ගියා වගේ. උං කෙල්ලත් ෆෝන් එකට ළං කරගත්තා. එළ.. එළ.. ඔහොම යමං... ඔහොම යං...

UPLOADED BY 'NIRO"

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

13

"තමුසෙට හැම වෙලාවෙම මාව මතක් කරල දෙන්න වෙලාතෙ. කොහොමද තමුසෙගෙ සහෝදරයා ඇක්සිඩන්ට් වෙච්චි එකේ සතීපෙන් ඉන්නවද..? තමුසෙ මැන්ව බලන්න යන්න ඇතිනෙ. හරිම දුක හිතෙන දර්ශනයක් නේද..? අපි මැන්ට දෙන එක නම් දුන්නා පැණි බෙරෙන්න.."

මිට්ටගෙ ඒ වචන ටික ඇහෙනකොට මං පඩිපෙළින් පඩි හත අටක් පහලට බැහැලත් ඉවරයි. තත්පරෙන් තත්පරේ ගිනියම් වෙච්ච හිතට ඒ වෙනකොට මහා වෛරයකුත් එක්කහු වෙලා තිබුණා.

"හරි.. තමුසෙල ගේම ලස්සනට දීලා තියෙනවා. ඒකෙ ආයෙ කිසිම ඇදක් කුදක් නෑ. තමුසෙල කීදෙනෙක් එකතුවෙලාද මගේ ඉදර්ට ගැහුවෙ..?"

"වැඩිය නෑ. අපි පස්දෙනයි. හැබැයි උඹව අයින් කරන්න එනකොට නම් අපි දහදෙනෙක්වත් එනවා. ඒ නමයි අපේ

කුන්වෙනි ඇටෑක් එක. කොහොමද ඇඟ නිකං සලිත වෙලා යනවා නේද..?"

එතනින් පස්සෙ උං හක හක ගාලා හිනාවෙන සද්දෙ මට ඇහුණා. ඒ වෙනකොට මං පඩිපෙළින් බැහැලා තාර පාර අයිනට ඇවිල්ලත් ඉවරයි.

"ඔව්.. උඹ කියන ඒවට මගේ ඇඟ සලිත වෙලා යනවා. තව ටිකකින් මට 'වු' ත් යයි. ඒ තරම් මං බයවෙලා ඉන්නෙ. ඔක්කොටම කලින් කියපන් උඹ මාව දැකලා තියෙනවද කියලා..?"

කොයින්ස් බොක්ස් එකට තව තිබ්බෙ අඩි තුන හතරක දුරක් විතරයි. කතා කරන එකාව මරල දාන්න තරම් ලොකු කේන්තියක් ඒ වෙලාවෙ මගේ හිතේ පිරිලා තිබුණා. නෝට්ට මල පැන්නහම අම්මා, තාත්තා උනත් පේන්නෑ කියලා මේ කැලකණ්ණියා සමහරවිට දන්නැතිව ඇති.

"ඇයි උඹ දැක්කොත් මං බයවෙයි කියල උඹ හිතනවද..? උඹට වැඩිය කෙරුම්කාරයො ඕන තරම් මං දැකල තියෙනවා. අනේ ඇහිලි ගාතට වැඩිය ගානක් මං බාවලත් තියෙනවා. එහෙම එකේ උඹ මොකෙක්ද කොහොල්..?"

"කයිය නවත්තලා කියපං. උඹ මාව දැකල තියෙනවද කියලා.."

මං ඒ ටික කිව්වෙ කොයින්ස් බොක්ස් එකට හොඳටම ළංවෙලා. මිට්ටයි, කෙල්ලයි හිටියෙ මට පිටිපස්ස හරවගෙන. උං සම්පූර්ණ ආතල් එකක් ගන්නවා.

"උඹව දැකලා තියෙන්නෙ පිංතූර වලින් විතරයි. උඹ මාර හැන්ඩියලු නේද..? ඒත් උඹේ හැන්ඩි මූණ අපි ඉවර කරල

UPLOADED BY 'NIRO"

දානවා, බල්ලෙකුටවත් බලන්න බැරිවෙන්න.. හොඳට මතක තියාගනිං. තව දවස් දෙකක් යන්න කලින් අපි උඹව නොයාගෙන එනවා. එතකොට උඹටත් උඹේ බ්‍රදර් ගාවින්ම ඇලට් එකක් දාගෙන ඉන්න පුලුවන්.."

"මාව හොයන්න මහන්සි වෙන්න ඕන්නෑ. මෙන්න මං ඉන්නවා. ඩිංගක් හැරිලා බලපං.."

මිට්ටයි, කෙල්ලයි ආපහු හැරුණු විදුලි වේගෙන්. මිට්ටා අතින් රිසිවර් එක බිමට අතැරුණා. උං දෙන්නටම එළියට පනින්න බැරිවෙන්න මං කොයින්ස් බොක්ස් එක හරස් කරගත්තා. මිට්ටගෙ මුණ මළමිනියක් වගේ සුදුමැලි වෙලා තිබුණා.

"මගේ බ්‍රදර් ගාවින් ඇලට් එකක් දාගෙන ඉන්න වෙන්නෙ මට නෙමේ උඹට. ඊට කලින් මට දැනගන්න දේවල් ටිකක් තියෙනවා. හැබැයි මෙතනින් පැනලා දුවන්නෙපා. දුවන්න හැදුවොත් ඒකම උඹලගෙ අවසානෙ වෙයි... තේරුණාතේ.."

ෆෝන් එක ඔප් කරල සාක්කුවෙ දාගත්ත ගමන් මං වම් අතින් මිට මොලවලා මිට්ටගෙ මුණ මැදටම ඇන්නා. බලාගෙන ඉඳිද්දිම නතයෙනුයි, උඩු නොලෙනුයි ලේපාරවල් දෙක තුනක් පහලට ගලා ආවා. ඒක දැකපු කෙල්ල කොයින්ස් බොක්ස් එකේ ඇලුමිනියම් බඳට බයේම හේත්තු වුණා.

"මේ ගේම එකේ ලීඩර් කවුද..?"

උත්තරේ එන්න පරක්කු උනේ තත්පර දෙක තුනයි. මං ඒ වෙනකොට තවත් පාරවල් හය හතක්ම මිට්ටගෙ මුණට දීලා ඉවරයි. කෙල්ල නම් හිටියෙ බයේ සිහිය නැතිවෙච්ච ගානට.

"එයාට ග.. ගහන්නෙපා.. ම.. ං.. මං කියන්නම්.."

කෙල්ලට ගොත ගැහුණා. මිට්ටගෙ මුණ ඉස්පිරිතාල තුවාල වාට්ටුව වගේ. ආයෙ දෙකක් නෑ. නෝට් දෙන එක දීලා තියෙනවා පැණි බේරෙන්න. මිට්ටගෙ මුණ යථා තත්වෙට එන්න මාසයක්වත් යයි.

"මේ හැම දෙයක්ම කරන්න කියලා උඹලට කන්ට්‍රැක්ට් එක දුන්නෙ කවුද..?"

කෙල්ල 'හැමදේම කියන්නම්' කියලා තියෙද්දිත් මං මිට්ටගෙ බෙල්ලෙන් අල්ලගත්තා. උගේ නම් සියලු පව ඉතේ ඒ ඩිංගට නිමාවෙලා තිබුණා.

"නාමල් මහත්තයා.."

ඒ නම ඇහෙනකොට මගේ ඇඟේ මාලු හටන්න ගත්තා. එහෙනම් ජෙරාඩි අංකලුයි, මමයි හිතුව හරියටම හරි. මේ හැමදේම පිටිපස්සෙ ඉන්නෙ උං තමයි..

"එතකොට උඹලව ලීඩ් කරේ ඒ බැල්ලිගෙ පුතා. එහෙමනෙ.. මට දැන් කියපං උං ඉන්නෙ කොහෙද කියලා.."

"එ.. එයාව අතාරින්න.. ම.. මං කියන්නම්.."

කෙල්ලගෙ වෙස්ටන් ගතිය දැන් පැත්ත පලාතක නෑ. තියම ගැමිගතිය ඔය දැන් ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ.

"ටෙම්පල් රෝඩ් එකේ අර බාගෙට හදපු ගේ ඇතුළෙ තමයි නාමල් මහත්තයා ඉන්නෙ.."

"බොරු කියන්නෙපා යකෝ. මං එතෙන්ට ගිහින් බැලුවා.

UPLOADED BY 'NIRO".

බලු බල්ලෙක්වත් එතන නෑ.."

මේ වෙනකොට කොයිත්ස් බොක්ස් එක වටේ ටිකක් ඇතින් මිනිස්සු එකා දෙන්නා වටවෙලා ඉන්නවා කියලා මට තේරුණා. ඒ කියන්නෙ පුලුවන් තරම් ඉක්මණට ගේම ඉවර කරන්න වෙනවා. ඒත් අකිල මොකද දන්නෑ පරක්කු.

"ඒ ගේ ඇතුළෙන් පොළව යටට බහින්න පුලුවන් කාමරයක් තියෙනවා. නාමල් මහත්තයගෙ වැඩ මිස්කොම් වෙන්නෙ එතන.."

කෙල්ල දුන්නෙ සැනෙන්න හොඳ උත්තරයක්.. හරියට නිකං ගණං ප්‍රශ්න පත්තරේට ලකුණු කියම ගත්තා වගේ.

"උඹ බොරුවක් කියලා තිබ්බොත් ඒවට රිටන් එක හුනාක් ඉක්මණට හම්බුවෙයි. දැන් ඉතිං උඹ ටිකක් අයින් වෙයං. මට මුන්නෙක්ක පුංචි ගණුදෙනුවක් තියෙනවා බේරගන්න.."

කෙල්ලව පැත්තකට තල්ලු කරලා දාන ගමන් මං මහත මිට්ටව කොයිත්ස් බොක්ස් එකෙන් එළියට ඇදලා ගත්තා. උගේ මුණ දිහා දැන් බලන්න බෑ. හොල් පැලිලා, දත් කැවිලා, මුලු මුණෙම ලේ එකයි. ඔහොම තමයි ඉතිං හෝටිගෙත් කෑවම.

"මගේ ඉදර්ට උඹලා පැණි බේරෙන්න දුන්නලු නේ..? අපි දැන් ඒවට ගණං හිලවි බේරගමු.."

මගේ පුරුදු රවුම් කිස් එක මිට්ටගෙ මුණ පුරවල වදිද්දි කපල දැම්ම ගහක් වගේ උං බිමට ඇදගෙන වැටුණා. උං නැගිටිනවා කියා නැගිටින්න පුංචි ලුයි එකක්වත් දුන්නෑ. හොඳම වැඩේ කියන්නෙ කෙල්ල අඩුගාතෙ දුවන්නවත් හැදුවෙ නෑ. සමහරවිට මිට්ටව දාල යන්න බැරිකමට කෙල්ල හිරවෙලා ඇති. බිම වැටිලා හිටපු මිට්ටගෙ ඉණ දෙපැත්තට පයින් පාරවල්

හත අටක් ගහනකොට කෙල්ලට කැගැහුණා. ඒ කැගැහිල්ලට ඔලුව උස්සල බලද්දි බස් හෝල්ට් එක උතුරන්න සෙනග වටවෙලා ඉන්නවා මං දැක්කා. හෝටිගෙ වැඩ එහෙම තමයි. හැම දෙයක්ම කරන්නෙ ඔහජනතාව ඉදිරියේ.

"අ.. අනේ එයාට ගහ.. ගහන්නෙපා.. ම.. මං දන්න හැමදේම කියන්නම්.."

කෙල්ල කැගහන අඩන්න ගත්තා. හෝටිට දිරවන්නෙම නැති දෙයක් තමයි ගැණු අඩන එක. ඔනම ලස්සන ගැණියෙක් හොවු පෙරාගෙන අඩනකොට මොන තරම් කැතද කියලා හෝටි දන්නවා. ඒත් ඉතිං දෙවිමිණි නම් අඩනකොට ආර ගතියක් තියෙනවා කියල හෝටිගෙ හිත හෝටිට කිව්වා.

"දන්නව නම් කියපං යකෝ. තවත් හංගත් ඉන්නැතුව. උඹ පරක්කු වෙන එකෙන් වෙන්නෙ මූ මගේ අතින් ඉවර වෙන එක. ඒක වෙන්න ඉඩ තියන්න එපා.."

කෙල්ලගෙ ඇඩිල්ල තත්පරේට, දෙකට නතර වුණා. තවත් බලන් හිටියොත් වැඩේ කුණුවෙනවා කියල ඒකිට තේරෙන්න ඇති. දැන් නම් කඳුලු බේරෙන මුණට ගැමි ගතිය විතරක් නෙමේ ගැමි දිරියත් ඇවිල්ලා වගේ.

"නා.. නාමල් මහත්තයා අනිද්දට ඉතාලි යනවා. ඒ යන්න කලින් ඉවමයි, ගේයි අපේ නමට ලියනවා කිව්වා. අ.. අපි දෙන්නට මැරි කරන්න සල්ලි නැති හන්දයි මේකට ගැටුණේ.. ම.. ම.. මහත්තයලත් එක්ක අපේ තරහක් නෑ.. අ.. අ.. අපිට යන්න දෙන්න.."

කෙල්ල මගේ ඩෙක්සුස් දෙක බදාගත්තා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"උඹල දෙන්නටම යන්න දෙන්න වෙන්නෙ තනත්තට තමයි. වෙන තැනක් නෑ. උඹල රත්වත්තේ ගෙදර එකට ඇවැක් කරා නම් අවුලක් නෑ. එහෙනම් ඒකට මුණ දෙන්නෙ මම. ඒත් උඹල ඇවැක් කරේ මගේ අභිංසක සහෝදරයට.."

කෙල්ලව පයින් පැත්තකට තල්ලු කරල දාලා මං පහත්වෙලා මිට්ටව උස්සල වගේ ගත්තා.

"මතක තියාගනිං. උඹල මට ගැහුව නම් මේ නෝට් උඹලට සමාව වුණත් දෙනවා. ඒත් උඹලා ගැහුවෙ නෝට්ට නොමෙයි.. එහෙමනෙ.. උඹලා ගැහුවෙ නෝට්ගෙ පණට.. ඉතිං උඹලට නෝට්ගෙන් සමාවක් නෑ.."

මිට්ටව කෙලින් කරලා තවත් පාරවල් දෙක තුනක් අනිනකොට කෙල්ලත් මැදට පැන්නා, නෝට්ගෙ සැර පාරවල් එකක්, දෙකක් කෙල්ලටත් වැදුණා. කරන්න දෙයක් නෑ. ඕව ඔහොම තමයි. වපුරපු දේවල්වල අස්වැන්න හොරෙන් කපාගන්න ගියහම. හතරගාතෙ දාල වැටිල හිටිය මිට්ටව බදාගෙන කෙල්ල ගිහ දිගාවුණා. ඒකි හිටපු තාලෙට තව එකපාරක් හරි මං ගැහුවොත් ඒ පාර වදින්නෙ කෙල්ලට කියලා මට තේරුණා.

"තාමල් අර ගෙදරට එන්නෙ රෑ කීයෙන් පස්සෙද..?"

දෙකට තුනට නැම්ලා හිටපු කෙල්ලගෙ නිකටෙන් අල්ලලා උඩට හරවන ගමන් මං ඇහුවා. කෙල්ලගෙ ඇස්වල තිබ්බෙ පරාණ බයක්.

"හැමදාම එන්නෑ.. ඒත් අ.. අද එයි.."

"මං ඇහුවෙ වෙලාව ගැන.."

"ද.. දහයෙන් පස්සෙ වගේ.."

කෙල්ලට ඒ විකා විතරයි කියන්න හම්බවුණෙ. කාගෙදෝ බර අතක් මගේ උරහිස උඩ තදවුණා. තත්පරේට හැටේ වෙගෙන් මං ඒ අත අඹරලා අනිත් පැත්තට හැරුණෙ සයිඩ් කික් එකක් අත අයිතිකාරයට යවන්න. ඒත් ඒ අත අයිතිවෙලා තිබ්බෙ රාජපක්ෂ අංකල්ට. තව තුලෙන් අලි වැඩේ තමයි වෙන්නෙ. එහෙනම් රාජපක්ෂ අංකල්ටත් ගිහ තමයි ඉන්න වෙන්නෙ. ගැලත් ඉන්න මිනිස්සු කියයි අරූ නම් මාර පොරක්. එව්. කියූ. අයි. මහත්තයටත් ගිහට වැටෙන්න ගැහුවා කියල..

"සොරි අංකල්.. මන්න මගේ වැඩ ටික ඉවරයි. දැන් කියෙන්හෙ ඔයාලගෙ මිඟත් එක.."

මිට්ටවයි, කෙල්ලවයි පොලිස් ජීප් එකට දාගන්න කියලා පොලිස් නිලධාරීන්ට කියලා ඉවරවෙලා රාජපක්ෂ අංකල් මගේ ළඟට ආවා.

"අකිල මට හැම විස්තරයක්ම කිව්වා නෝට්. මෙතන ඉඳලා මං හැමදෙයක්ම බලාගත්තම්. හැබැයි ඔයා අර හැඩියට නොදව සලකල තියෙන පාටයි. උෆ මොනවද කිව්වෙ..?"

"ඕකුත් නෑ... උෆට වචනයක්වත් කියන්න නොදී මං ගැහුවනෙ. උෆ තමයි අශේන්ට ඇවැක් කරලා තියෙන්නෙ.."

කොයින්ස් බොක්ස් එක හරියෙ වටවෙලා ඉඳපු මිනිස්සුන්ව රාජා අංකල් එක්ක ආපු පොලිස් නිලධාරියො විසුරුවන හැටි මං දැක්කා. ඒත් අපිට ඇතින් තාමත් මිනිස්සු සැනෙන ගානක් වටවෙලා ඉන්න හැටි රාජා අංකල් මට ඇස්වලින් පෙන්නුවා.

"ඔයා මුට සලකල තියෙන විදියට ඕගෙන් අද කට

UPLOADED BY 'NIRO"

උත්තරයක්වත් ගන්න වෙන්නෑ වගේ. කෝකටත් දැන් ඔයා ගෙදර යන්න. මං මුං දෙන්නව පොලීසියට අරන් යන්නම්.."

"ඔකෙ කට උත්තරේ ගන්නත් අර එස්. සී. අයි. ඩී. කාරයටම කියන්න. රාජා අංකල් ඕකට ගෑවෙන්නෙපා. මේ සීන් එකත් වැඩිය ලේමස් කරන්නෙපා. මං පැත්ත පලාතක හිටියෙ නැති විදියට වැඩේ කරන්න. හොඳද අංකල්..?"

නෝට් තමයි පොලිස්පති වගේ ඔඩර් දෙන්නෙ. රාජා අංකල් ලාවට වගේ හිනාවෙලා ජීප් එක ළඟට ගියා. ඒ එක්කම බයික් එකත් ස්ටාර්ට් කරගෙන අකිල මගේ ළඟට ආවා.

"ඔයාට අවුලක් නෑ නේද නෝට්..?"

මං හිනාවුණා විතරයි. හැමදෙයක්ම හුහාක් ඉක්මණට ඉවරවෙලා යයි කියලා මට හිතුණා. හෙට ඉර පායන්න කලින් නාමල්ගෙ කතන්දරේ ඉවර කරල දාන්න ඕන කියලා මං හිතාගත්තෙ පොලිස් ජීප් එක අපි ගාවින් ගියාට පස්සෙ. උං අපිට වද දුන්නා සෑහෙන්න වැඩියි.

"අපි යමු.."

බයික් එකේ පස්ස සීට් එකෙන් මං වාඩිවුණා. වටවෙලා ඉඳපු මිනිස්සු අස්සෙන් අකිල බයික් එක ඉස්සරහට ගනිද්දි මං මිනිහගෙ පිටෙන් ලාවට වගේ අල්ලගත්තා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

14

හවස අෂේන්ව බලලා මං කෙලින්ම ආවෙ ගෙදරට. ඒ වෙනකොට අෂේන්ගෙ තත්වෙ දෙයියනේ කියලා සෑහෙන්න හොඳ පැත්තට හැරිලා තිබුණා. තව දවස් තුන හතරකින් අෂේන්ව ගෙදර එවයි කියලා මට හිතුණා.

"අෂේන් මහත්තයට දැන් හොඳයි නේද..?"

වැරන්ඩා එකේ ඉඳලා ගෙට ඇතුල් වෙනකොටම මැණිකෙ නැන්දා මගේ ඉස්සරහට ආවා.

"ඔව් මැණිකෙ නැන්දෙ.. තව දවස් දෙක තුනකින් ටිකටුත් කපයි.."

"ආ... මට කියන්න අමතක වුණා. නෝට් මහත්තයව හම්බ වෙන්න අර ගැණු ළමයා ආවා.."

විදුලියක් කෙටුවා වගේ එළියකින් මගේ හිතම එළියවෙලා යද්දි මං කෙලින්ම මැණිකෙ නැන්දා දිහා බැලුවා. මගේ හිතට

UPLOADED BY 'NIRO"

මුලින්ම ආවෙ 'නීට්' ව. එනව නම් එන්න ඉන්නෙ එයා විතරනෙ. ඒත් මමයි, නීට්ටුයි අන්සිමට කරපු කතාබහෙන් පස්සෙ මාව බලන්න එන්න නම් නීට්ට ලොකු ශක්තියක් ගන්න වෙනවා කියලා මං දැනගෙන හිටියා.

"කවුද..?"

"පීරිස් අයියගෙ දුව.."

මං උඩ ගිහින් බිම වැටුණා. මේ මහප්‍රාණ අස්සෙ අපර්ණා ඇයිද මංදා ආවෙ.

"හදිස්සියක්ද දන්නෑ තේද මැණිකෙ නැන්දෙ..?"

මං ටිෂර්ට් එක ගලවල වොෂින් මැෂින් එක උඩට දැම්මා. උදේ ඉඳන් ඇඳගෙන ඉඳපු එකනෙ. දාඩිය කියන්නෙ.. මුළු ඇඟම හෙමිල වගේ..

"ගෑණු දරුවා මගෙත්තෙක්කත් වැඩි කතාවක් කරේ නෑ මහත්තයො.. හැබැයි මොනව හරි ප්‍රශ්නයක් තියෙන පාටයි. හොස්පිටල් එකටත් ගිහින් තියෙනවා.. සමහර විට ආයෙත් මෙහේ එන්න පුළුවන්.."

මැණිකෙ නැන්දට කියල කටගන්න හම්බවුණේ නෑ.. පුංචි සද්දයක් ඇහිල මං හැරිල බලද්දි මගේ ඉස්සරහ හිටියෙ, වෙනින් කවුරුවත් නෙමෙයි.. අපර්ණා..

"අපර්ණා වාඩිවෙන්න.. මං ටොෂ් එකක් දාගෙන එන්නම්.."

ටී ෂර්ට් එක ගලවල දැම්මට පස්සෙ මගේ ඇඟේ ඉතුරු වෙලා තිබ්බෙ ට්‍රවුසර් එක විතරයි. හෝට් 'වේව්' කරේ නැතිවුණත්

හෝටලගෙ ඇඟ හුඟක් ලස්සනයි කියල හැමෝම කියනවා. අපර්ණා ඇස් දෙක අහකට ගන්නැතිව බලන් හිටියෙ ඒ ඇඟ දිහා. මේ කෙල්ල මං ගැන මොනව හිතන් ඉන්නවද දන්නෑ..

"ඉසිං අපර්ණා.. ඇයි මේ හදිස්සියෙන්ම ආවෙ..?"

ටොෂ් එකක් දාගෙන ඉවරවෙලා මං අපර්ණා ඉස්සරහයින් වාඩිවුණා. අපර්ණාගෙ ඇස් තිබ්බෙ මගේ මුණෙමයි.

"ම.. මට මහත්තයා ගැන බයයි.. තාත්තා සමහර දාට ගෙදර ඇවිත් කියන දේවල් හන්ද රෑට මට නින්ද යන්නෙත් නෑ.. මහත්තයාගෙ ජීවිතෙත් තියෙන්නෙ අනතුරේ කියල තාත්තා කියනවා. ඒත් මහත්තයා ඒක සනපහකටවත් ගණන් ගන්නැල්ලු..."

ඇස් දෙක මගේ මුණෙ තිබ්බට අපර්ණා ඒ ටික කිව්වෙ බයෙන් බයෙන්. සමහර විට මං ඇහට කඩාගෙන පනිවි කියල හිතුවද දන්නෑ..

"ඇත්තමයි.. පීරිස්ට නම් දෙක තුනක් අනින්නෝන.. ගෙදර ගිහින් මේ හැමදේම කියනවට.. අනිත් දේ තමයි අපර්ණා මට ඇටැක් කරන්න කාටවත් බෑ.. කවුරුවත් මට ළංවෙන්නෙ නෑ.. ඒක හින්ද ඔයා බයවෙන්නෙපා.. මං මටම කරදරයක් කර ගත්තොත් මිසක, ඔය අනනින් මෙතනින් ඇදිල යන වාන කේස් වලට මං අත දාන්නෙ නෑ.. තේරුණානේ.."

එතන ඉඳල ටිකක් වෙලා යනකන්, අමේන්ගෙ ඇටැක් එක ගැන, අපර්ණයි මමයි කතා බහ කෙරුවා. කලින් අපර්ණගෙ මුණෙ පිරිල තිබ්බ වැහි වළාකුළු ටික හෙමින් සීරුවෙ ඇතට පාවෙලා ගිහින් තිබුණා.

"ම.. මහත්තයා.. මං දෙයක් අහන්න තරහ වෙන්නෙ නෑ

UPLOADED BY 'NIRO"

නේද..?"

බයවෙච්ච මුව පැටියෙක් වගේ ඇස් දෙකත් හදාගෙන අහිංසක කෙල්ල මගේ මුණට එබුණා. ගයියා කොයි තරම් කයිය ගැහුවත් ගයියට මේ සුදු මුණ අයිති කරගන්න තාම බැරිවුණානෙ..

"නෑ.. අපර්ණා ඔතු දෙයක් අහන්න..."

මං එහෙම කියලත් ටිකක් වෙලා යනකන් අපර්ණා මගේ මුණ දිහා බලන් හිටියා. මේ කෙල්ල අද ඇවිල්ල ඉන්නෙ අනිමිස ලෝචන පූජාව කරන්නද මංදා..

"අ.. අර.. පුංචි නංගි හුඟ දවසකින් දැක්කෙ නෑ.. එ.. එයා කොහේ හරි ගිහින්ද..?"

අර පුංචි නංගි කියන වචන තුන එළියට එනවත්තෙක්කම මගේ පපුවට මහ මොකක්දෝ වුණා. ඔය අහන්නෙ නිව් ගැහනෙ. බොරුවක් කියල ප්‍රශ්නෙ මග අරින්න පුළුවන් උනත් මේ අහිංසක කෙල්ලට බොරුවක් කරන්න තරම් මගේ හිත නැමුණෙ නෑ..

"එයාව මට ළඟදි හම්බවුණේ නෑ අපර්ණා.."

මගේ කටහඬ මටම අඳුනගන්න බැරි තරමට ගොරෝසු වුණා.. එකපාරටම උනේ මොකක්ද කියල හිතාගන්න බැරිව අපර්ණා ගැස්සුණා. ප්‍රශ්න මහ හුඟක් මගෙන් අහන්න ඕනෙකම ඒ මුණෙ තිබ්බත්, එයා වචනයක්වත් කතා කෙරේ නෑ.

"ඇත්තම කියනව නම් මේ වෙනකොට ඒ පුංචි කෙල්ල, එයාගෙ ලෝකෙන් මාව එළියට දාල ඉවරයි.."

"දෙයියනේ.. ම.. මට හිතාගන්නවත් බෑ.. මහත්තයා වගේ හොඳ කෙනෙකුට එයා එහෙම කරේ ඇයි...?"

"මම හොඳ කෙනෙක්ද නරක කෙනෙක්ද කියල මං දන්නෑ... ඒත් මාව, අයින් කරල දාපු දේට නම් එයාට සාධාරණ හේතු තෑ.. අඩුගානෙ මට මං වෙනුවෙන්වත් කතා කරන්න වාන්ස් එකක්වත් එයා දුන්නෑ.. එයාගෙ පැත්තෙන් නැමදේම කියල, එයා නිදහස් වුණා.. කරන්න දෙයක්නෑ.. මේක මට ලැබෙන දේ වෙන්නැති.."

මං ඔලුව උස්සල බලද්දි, අපර්ණගෙ ඇස් වලට කඳුළු ඇවිල්ල තියෙනවා දැක්කා.

"අ.. නේ මහත්තයා.. මේවා දරාගත්තෙ කොහොමද..?"

"ලැබෙන හැමදේම දරාගන්න හරි බාරගන්න හරි මං ලැස්ති නෑ.. ඒ වගේම ඔාව එපා කියපු කෙනෙක් පස්සෙ වැදගෙන මං යන්නෙත් නෑ.. මගෙත්තෙක්ක කතාබහ කරල හුඟක් දේවල් විසඳගන්න පුළුවන්කම තියෙද්දි ඒ දේ මගැරල දාල යන කෙනෙක් එක්ක මුළු ජීවිතේම ගත කරන්න හිතන එකත් මෝඩකමක්.. ආදරේ නැතිවෙලා තියහම හිත රිදෙන එක ඇත්ත.. ඒත් ඊට වැඩිය මට මගේ ආත්මය වටිනවා.. කවුරුවත් ගාව ඒක පීවං කරන්න මං කැමති නෑ.."

"ඒ.. ඒ.. වුණාට ඒ පුංචි නංගි මහත්තයට හුඟාක් ආදරෙන් හිටියනෙ.. මහත්තයට හුඟාක් ආදරේ කරානෙ.."

"ආදරේ කරා නම් මාව දාල යන්න විදියක් නැතෙ අපර්ණා.. අපි දැනට ඔය කතාව නවත්තමු.. මට ඔයාට කියන්න දෙයක් තියෙනවා.."

UPLOADED BY 'NIRO"

අපර්ණගෙ ඇස්වල තිබ්බ කඳුළු බිංදු ටික නිකම්ම වෙලිලා ගියා. මං හිතුවෙවත් නැති විදියට ඒ දිග ඇස් දිප්තිමත් වුණා. එයා ඇඳල හිටිය ලා නිල්පාට දිග ගවුමෙ ඉස්සරහට අල්ලල තිබ්බ ලොකු රවුම් බොත්තම් දිගේ ඇඟිලි තුඩු යවන ගමන් මගුව උස්සලා එකපාරටම මං දිහා බැලුවා. ඒක නම් හිත ඇඳල ගන්න සුදුම තරම් සොඳුරු ඉරියව්වක්.. ඕනම කොල්ලෙකුට පස් හය වතාවක් හිතන්න තරම් දේවල් ඒ බැල්මෙ තිබ්බා. ඒත් අපර්ණා කියල කියන්නෙ, නෝට්ගෙ ජීවිතේට සහෝදරියක් විකරයි. එතනින් එහාට දෙයක් නෝට්ගෙ හිතේ බිංදු මාත්‍රයක්වත් නෑ...

"කියන්න දෙයක් කියල තිව්වට... මේක ඉල්ලීමක් අපර්ණා.. සමහර විට මං මේ කරන්නෙ, පළවෙනි වගේම අන්තිම ඉල්ලීමත් වෙන්නැති.."

"මට තේරෙන්නෑ මහත්තයා.. මගේ හිතට මොකක්දෝ බයක් දැනෙනවා.. ඇත්කටම මට බය දැනෙන්නෙ මහත්තය ගැන.. මහත්තයගෙ ජීවිතේ ගැන.. කමක් නෑ.. මහත්තයා ඕන දෙයක් ඉල්ලන්න.. මහත්තයට දෙන්න බැරි දෙයක් මගේ ළග නෑ.."

අපර්ණා ඒක කිව්වෙ බොක්කෙන්මයි. ඒකෙ ආයෙ ඇදක් කුදක් නෑ.. නෝට්ගෙ හිතට ඕය වගේ දේවල් හරියට දැනෙනවා.

"මං ඒක දන්නවා.. ඒකයි මං මෙහෙම ඉල්ලීමක් ඔයාගෙන් කරන්නෙත්.. ගයාත් ගැන මං මීට කලිනුත් ඔයාට කියල තියෙනවා.. දැන් මම කතා කරන්න යන්නෙත් ඒ ගැනයි.."

'ඔය කතාව නවත්තමු..' කියල වගේ හැඟීමක් අපර්ණගෙ මුණ මැද්දට ඇවිත් නැතිවෙලා ගියා. ගයියා ගැන බලෙන්

වගේ අපර්ණගෙ ඔලුවට දාන එක එච්චර හොඳ දෙයක් නෙමෙයි කියල පළවෙනි පාරට මට දැනුණා. තමන් කතා කරන්න අකමැති මාතෘකාවක් දිගේ කතා කරන්න වෙනකොට මුණට එන අපහසුකම අපර්ණගෙ මුණෙ අපූරුවට පටහන් වෙලා තිබුණා.

"මට ඔයාට බලකරන්න බෑ.. ඒත් මං හිතනවා ඔයා මං කියන දේ විංගක් හරි අහවි කියලා. ගයියා කියන්නෙ නරක කොල්ලෙක් නෙමේ.. ඔයා සමහර විට දන්නවත් ඇති නොදන්නවත් ඇති.. මං අවුරුදු ගාණක්ම යාලුවෙක් කියල ඉතින් ආශ්‍රය කරේ ගයියා විතරයි.. ඒක හින්දම මං උං ගැන හුඟක් දේවල් දන්නවා.. උං ඔයාට තවදාවත් නරකක් කරනෙකක් නෑ.."

මං කතා කරගෙන යන අතරතුරේ අපර්ණා එක පාරටම මගේ අතින් තද කරල අල්ල ගත්තා.

"මං.. මං මගේ ජීවිතේටත් වැඩිය මහත්තයට ආදරේ කරද්දි, මහත්තයට ඕය වගේ කතාවක් මගෙන් අහන්න පුළුවන්ද කියල මට නම් තේරෙන්නෙ නෑ.. මහත්තයගෙ හිතේ මං ගැන පුංචි අනුකම්පාවක්වත් නැද්ද..?"

කතාව ආයෙත් එන්නො පටන් ගත්තු නැනටමයි. දැන් නම් නෝට්ටත් තේරෙන්නෑ අපර්ණාට කියන්න ඕන මොනවද කියලා..

"අපර්ණට ඕය දේ ගැන මං මීට කලිනුත් කියල තියෙනවා. ඔයාව මං සලකන්නෙ මගේ නංගි කෙනෙක් වගේ. එතකොට එහාට ඔයා ගැන බැඳීමක් ඇති කර ගන්න මට බෑ.. ඔයා ඒ දේ තේරුම් ගන්න. සමහර විට ගයාත් කියන්නෙ ඔගේ කොලිටීස් වලටත් වැඩිය හොඳ කොලිටීස් තියෙන කොල්ලෙක් වෙන්න

UPLOADED BY 'NIRO"

පුළුවන්.. ඔයා ඒ ගැනත් හිතන්න.. හුඟක් වෙලාවට අපි ආශෙ හම්බ නොවෙන්නත් පුළුවන්.. ඒකයි මං මුලින්ම කිව්වෙ, මේක මගේ පළවෙනි ඉල්ලීම වගේම අන්තිම ඉල්ලීමත් වෙන්න පුළුවන් කියලා.."

මෙච්චර වෙලා මගේ අතින් තද කරල අල්ලගෙන හිටිය අපර්ණගෙ අත ඉබේටම වගේ ගැලවිලා ගියා. නෝට් කියන්නෙ.., කාටවත් තමන්ගෙ අත බදාගන්න ඉඩදීලා බලන් ඉන්න එකෙක් නෙමෙයි. ඒත් අපර්ණා වගේ අහිංසක කෙල්ලෙක්ගෙ ආදරේ එපා කියල කිව්වට, ඒ අතත් ගසල දාන්න නෝට්ට බෑ..

"මහත්තයා කියන හැමදේම මට තේරෙනවා.. මට මහත්තයාව කවදාවත් ලබාගන්න පුළුවන් වස්තුවක් නෙමෙයි. ඒක මං හොඳටම දන්නවා. ඒත් ඒ දේ මගේ හිත පිළිගන්නෙ නෑ.. මට ඒක මගේ හිතට තේරුම් කරල දෙන්න තේරෙන්නෙත් නෑ.."

"මං ඔයාට ආයෙත් කියන්නෙ, ඔයා මට මගේ නංගි කෙනෙක් වගේ කියලයි.. මං ඔයාට සලකන්නෙත් එහෙමයි. අනික මං වචන දෙකේ මිනිහෙක් නොමෙයි.. තවත් දුරට මේ ගැන කතා කරොත් ඔයාගෙ හිතයි ඊදෙන්නෙ.. අපි මේ කතාව නවත්තමු..."

"එතකොට මහත්තයා කිව්වෙ ඇයි හුඟක් වෙලාවට අපි ආශෙ හම්බ නොවෙන්නත් පුළුවන් කියලා.. මහත්තයා මට සලකන්නෙ නංගි කෙනෙක් විදියට නම් අයියා කෙනෙක් ඔය වගේ කතා කියනවද..?"

අපර්ණාගෙ කටහඬේ සද්දෙ ටිකක් වැඩිවෙලා තිබුණා. හැබැයි මුලින්ම ගේ ඇතුළට ගියපු මැණිකෙ නැන්දගෙ නම් මෙලෝ සද්දයක් තිබුණෙ නෑ..

"අපි හිතන පකන කිසිම දෙයක් ඒ විදියටම වෙන්නෙ නෑ අපර්ණා.. අපි ආදරේ කරන්නෙන්න අපිට ආදරේ කරන අයට මියක්, අපි ආදරේ කරන කෙනෙකුට නෙමෙයි.."

"ඒක වෙන්න පුළුවන්.. මහත්තයා කියපු දේම මමත් මහත්තයට කියන්නම්.. ඒ තමයි, මහත්තයයි මමයි හම්බ වෙන අන්තිම පාර මේකයි කියලා.. මං ආශෙ කවදාවත් ඔය මුණ ඉස්පරතට එන්නෙ නෑ.. ඒක මං නෝට් මහත්තයට දෙන පොරොන්දුවක්.."

ඒ අන්තිම හරිය කියනකොට කෙල්ලගෙ කටහඬ වෙවිලලා ගියා. මෙහෙම ගියොත් තම් වැඩේ සැහෙන්න සීරියස් වෙනවා. ඒත් ඉතිං වැඩේ සීරියස් වුණා කියල මට කරන්න දෙයක් තිබුණෙ නෑ.. ආදරයෙන් මත්වෙච්ච හිතකට මොන දේ කිව්වත් වැඩක් වෙන්නෙ නෑ කියල මං දැනන් හිටියා.

"ඔයා මට දුන්නා වගේම පොරොන්දුවක් මාත් ඔයාට දෙනවා. ඒ තමයි.. ඔයාගෙ පොරොන්දුව රකින්න මං උදව් කරනවා කියලා.. ඒක මට හුඟක් ලේසියෙන් කරන්න පුළුවන් වෙයි.."

"ම.. මට තේරුන් නෑ.."

"හව දවස් දෙක කුතකින් ඒක ඔයාට ආරංචි වෙයි.. ඒක ඔයාට විතරක් නෙමෙයි.. මේ පළාතටම ආරංචි වෙයි.. ඒ හින්දා මං ඒ ගැන තව මුකුත්ම කියන්නෙ නෑ.."

මං එහෙම කිව්වයින් පස්සෙ අපර්ණා ඒ ගැන මුකුත්ම කතා කරේ නෑ.. හිතේ තවත් මොකදෝ දේවල් මහ හුඟක් පිරිල තිබුණත්, අපර්ණා හිටියෙ ඒ කිසිම දෙයක් මට කියාගන්න විදියක් නැතුව.. අනිත් දේ තමයි අද රෑ දහයෙන් පස්සෙ

UPLOADED BY 'NIRO"

කරන්න තියෙන මිශන් එක.. ටිකෙන් ටික කරුවල වැටෙද්දි මගේ හිත ඒ පැත්තට බර වෙන්න ගත්තා.

"මං ඉන්නෙක මහත්තයට කරදරයක්ද..?"

හුහක් වෙලාවකට ප්‍රස්සෙ අපර්ණගෙ කටහඬ මට ඇහුණා. ඒක නිකං හරියට ඈත ලෝකෙකින් ආපු තොනේරෙන සද්දයක් වගේ.

"නෑ අපර්ණා.. ඒත් මට කරන්න ඕන වැදගත්ම වැඩක් තියෙනවා. ඒ වැඩේට මං ලෑස්ති වෙන්නෝන.. අනික දැන් ටිකක් රෑත් වෙලා. ඔයා තවත් රෑ වෙන්න කලින් ගෙදර ගියා නම් හොඳයි.. මොකද පීරිසුත් මග බලාගෙන ඇති.."

මට කතා කරල ඉවර කරන්නවත් හම්බ වුණේ නෑ.. කෙල්ල දඩබඩ ගාල නැගිට්ටා. කාල වේලාව පිළිබඳ මතක් වෙලා තියෙන්නෙ දැන් වගේ. අපර්ණගෙ මුළු මුණම පිරිල තිබ්බෙ මහ විශාල කලබලයකින්.

"දෙ.. දෙයියනේ හයත් පහුවෙලා.. අද රෑ තාත්තට බඩ ගින්නෙ තමයි ඉන්න වෙන්නෙ.. මං යනවා මහත්තයා.."

මං මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ.. 'මහත්තයා' කියල කියන්නැතුව, අයියා කියල කියන්න කියල තියෙද්දි අපර්ණා දිගින් දිගටම මට කතා කෙරුවෙ මහත්තයා කියලා. සමහර විට එහෙම කතා කරාම නෝට්ගෙ හිත රිදෙනව කියල අපර්ණා ගෙස්ට් කරන්න ඇති. කමක් නෑ.. හැම හුණු කන්දක්ම බේරුවල බොක්කට කියල කතාවක් තියෙනවනෙ.. ඒක හිත්ද මං බේරුවල බොක්ක මතක් කරගෙන, අපර්ණාව මතක පතයෙන් ඇත් කරල දැම්මා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

15

"නෝට්.."

ජේරාඩ් අංකල්ගෙ කටහඬ කණගාවින්ම ඇහෙද්දි මං උඩ ගහින් බිම වැටුණා. මේ මනුස්සයා කතා කරන්නෙ හරියට තාමත් ඉන්නෙ නැවක ඩෙක් එක උඩ වගේනෙ. ටිකක් හෙමින් කතා කරහම මොනව වෙනවද අප්පා.. මගේ කන් දෙකම සවුත්තු වුණා.

"නෝට්.. මොනවද ආරංචි.."

මං ඔලුවෙ ඉඳන් පොරවගෙන ඉඳපු බෙඩ්ෂීට් එක ඇදල අයින් කරන ගමන් ජෙරාඩ් අංකල් කෑගැහුවා. මේක නම් මාර සවුන්ඩ් එකක් තමයි.. හරියට නිකං අහස ගොරවනව වගේ.

"මෙලෝ ආරංචියක් නෑ අංකල්.."

මහා අලිපත ඇනුමක් යවන ගමන් මං කිව්වා. ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මුණ බලන් ඉඳිද්දිම වෙනස් වුණා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"එහෙනම් මට මැණිකෙ ෆෝන් කරල කිව්වෙ, නෝට් මහත්තයා කිව්වා කියල රෑ නමයට කලින් ගෙදරට එන්න කියල... මං මගේ හැම වැඩක්ම පැත්තකට දාලා දුවගෙන ආවහම මයා කියනව ආරංචි මුකුත් නෑ කියලා.."

"හරි.. හරි.. අපි හෙමින් කතා කරමු අප්පා.. මයා කතා කරනකොට නිකං පොලවත් හෙල්ලෙනව වගේ... භූමිකම්පාවක්වත් වෙයිද මංදා.."

අප්සට් වෙලා තිබ්බ ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මුණ මැදට පුංචි හිනාවක් ආවා. හිනා නොවී ඉන්න මිනිස්සු ඉඳල හිටල හරි හිනාවෙන කොට මාර ගති අප්පා. ඒක මේ මිනිස්සුන්ට තේරෙන්නැති එකනෙ වැඩේ.

"භූමිකම්පාවක් උනාට නම් කමක් නෑ. ඒත් මට නම් හිතෙන්නෙ මයා හරි උත්තරේ හොයාගෙන ඉවරයි කියලා. ඒකනේ ඔය තරම් ජොලියෙන් ඉන්නෙ.."

"මයා කොහොමද එහෙම කියන්නෙ..?"

"මෙහොමයි. මයා මැණිකෙට කියලා මට ෆෝන් කෙරෙව්වා හරියට නමයට එන්න කියලා. ඊට පස්සෙ මයා නිදාගත්තා. ඒ හරියටම නමයට ඇහැරවන්න කියලා. ඉතිං එහෙම එකේ මට හිතුණා මයාගෙ මොකක්හරි සක්සස් එකක් ඇති කියලා.."

ජෙරාඩ් අංකල් ඊයාගෙ අලිපත රැවුල අත්දෙකෙන්ම පිරිමැද්දා. මෙච්චර හේවන්ග් ක්‍රීමුයි, ආෆ්ටර් ෂේවුයි, රේසරුයි තියෙද්දි මිනිස්සු මොකට රැවුල වවනවද කියල නෝට්ට නම් තේරෙන්නෙ නෑ.

"මයා හිතුවා හරි අංකල්, නෝට් වැඩකට බැස්සොත්

බැස්සම තමයි. ගේම ඉක්මණට ඉවර කරල දානවා. ඔන්න ඉතිං අහගන්නතකෝ ස්ටෝරියම.. අපි පස්සෙ අතුරු කතා ඇදගමු.."

එතන ඉඳල අකිල ෆෝන් කරපු තැනින් පටන් අරන්, එව්. කියු. අයි. රාජපක්ෂ පොලිස් ජීප් එකෙන් ඇවිත් ගියපු තැනට වෙනකං දිග විස්තරයක් මං ජෙරාඩ් අංකල්ට කිව්වා. මගේ ස්ටෝරි එක මිනිහට අදහගන්නත් බැහැ වගේ. නෝට්ගෙ වැඩ ඔහොම තමයි. කරේ කොහොමද කියලා කාටවත් හිතාගන්නවත් බෑ. ඒකයි නෝට් දෙන ගේම්වල තියෙන වටිනාකම.

"මං දවස් ගානක් හොයන්න මහන්සි වුණ දේ මයා පැයකින්, දෙකකින් හොයලා ඉවර කරලා. මයා නම් ග්‍රේඩ් මැන් කෙනෙක් නෝට්. මට මයා ගැන හුඟක් සංතෝසයි.."

ආයෙ දෙකක් නෑ. ජෙරාඩ් අංකල් ඒ වෙලාවෙම සංතෝසෙ ප්‍රකාශ කරා. නෝට් කොහොමත් කැමති කෙලින් කරන දේවල් වලටනෙ.

"මයාට මයිට වැඩිය සංතෝස හිතෙන දෙයක් මං කියනවා. හැබැයි ඒ මේ මිනත් එකෙන් පස්සෙ.."

"දැන් කිව්වොත් ඒකෙ අගේ අඩුවෙනවද නෝට්..?"

"නෑ.. නෑ.. ඒක මොන වෙලාවෙ කිව්වත් ඒකෙ අගේ අඩුවෙන්නෙ නෑ. හැබැයි දැන් කිව්වොත් ඒකෙ කිසිම ගතියක් නෑ.."

ඒපාර අංකල් ජෙරාඩ් මුණ හතරැස් කරන් කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"එහෙනම් මේ මිනේ එක ඉවර කරලම අපි ඒ ගැන කතා කරමු. එතකොට අපේ මේ යාලුවා කලඑළි බහින්නෙ දහයෙන් පස්සෙ.. එහෙමනෙ.. අපි දැන්ම පිටත් උනොත් නරකද නෝට්..?"

"තව ටිකක් ඔහොම යන්න දෙමු අංකල්. වැකයො දඩයමේ යනකොට ටිකක් රෑ වෙලා යන්න කියලා අර කවුදත් කියල තියෙනවනෙ.."

"ඒක හරි.. අපි මේ පත්තන්නෙ වැකයෙක් පස්සෙම තමයි. ප්‍රශ්නෙ තියෙන්නෙ උගේ එක්ක ඉන්න රංචුව විශාලද කියන එකයි. උව ගාඩ් කරන්න අපි හිතනවට වැඩිය කට්ටිය දාලා හිටියොත් මයාටයි, මටයි උව හාංසි කරවන්න ටිකක් වෙලා යයි. එහෙම වෙනකොට මේ වෑසා නාමිකා මාරුවෙන්න හදාවි. එහෙම වුණොත් මොකද කරන්නෙ..?"

"ඒක අපි වැඩේ දියත් කරලම බලමුකෝ.. දැන්මම ඒ ගැන කලබල වෙන්නෙපා. මොකද කියන්නෙ යමුද..?"

ටී පර්ට එක ඔලුවෙන් දාගන්න ගමන් මං ඇහුවා. ජෙරාඩ් අංකල් මුකුත් කියන්නෙ නැතුවම මාපටැහිල්ල උරුස් කරා..

"නෝට්.. මගේ වෙපන් එක තමි මං ගත්තා.."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ පිස්ටල් එක මං මීට කලිනුත් දැකලා තිබුණා. ඒත් මේ ඇටෑක් එකට ඒක අරන් ඒවි කියල මං නිකංවත් හිතුවෙ නෑ.

"මට නම් අතපය හතරම තියෙනවනෙ. ඒකත් ඉතිං වෙපන්ස් හතරක් වගේ තමයි. කොහොමටත් වෙපන්ස් වලට වැඩිය මට මගේ අතපය හතර කුවර්.."

මං කිව්ව දේට ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ මුණට පුංචි හිනාවක් ආවා. ලාවට වගේ හිනාවෙලා ඉන්නකොට අංකල්ගෙ මුණෙන් මාර ගතියක් තියෙනවා. ඒත් මං ඒ විත්තියක් අංකල්ට කියන්න ගියේ නෑ. බයික් එක මිදුලෙ තියෙද්දි මං ගරාජ් එකෙන් කැබ් එක එළියට ගත්තා. මේ වගේ වැඩවලදි පාවිච්චි කරන්න තියෙන හොඳම වාහනේ කැබ් එක කියල මං දැනගෙන හිටියා.

"මැණිකොට මොනවද කිව්වෙ නෝට්..?"

"අම්ට බලල එන්න යනවා කිව්වා.."

වර්ව් එක ගාව වංගුව ගනිද්දි මං කැබ් එකේ ස්පීඩ් එක හොඳටම අඩු කරා. හුඟ දවසකින් ඩ්‍රයිව් කරේ නැති වුණත් කැබ් එක එළවද්දි හිතට මාර ගතියක් ආවා.

"මේ බැල්ලිගෙ පුතා දැනගනීවිද දන්නෑ අර කෙල්ලයි, අනිත් එකාවයි රිමාන්ඩ් එකේ කියලා.."

ජෙරාඩ් අංකල් හතර වටේටම කල්පනා කරනවා වගේ. ඒත් මය හැමදේටම උවමනා ප්‍රතිකාර නෝට් දීලා තියෙනවා.

"උං දෙන්නා ඇරෙස්ට් කරපු එක ලීක් කරන්නෙපා කියලා මං රාජා අංකල්ට කිව්වා. හැබැයි අද රෑම මගෙත් ගුටිකාපු එකාගෙත් කට උක්කරයක් ගත්තොත් පොලිසිය අපි යන තැනටම කඩත් පාත්වෙන්න පුලුවන්. එතකොට මයාටයි, මටයි මුකුත්ම කරන්න බැරි වෙනවා.."

ලා අදුරෙ ඉඳගෙන වුණත් ජෙරාඩ් අංකල් හෙමින් ඊරුවෙ ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවා. ඒ වෙනකොටත් මං පන්සල පාරට හැරෙන තැනට කැබ් එක අරගෙන ඇවිල්ලා තිබුණා. ඔන්න දැන් තමයි වැඩේ පටන් ගන්න තියෙන්නෙ.

UPLOADED BY 'NIRO"

"මෙතන ඉඳල අපි ප්ලේස් එකට යනකන් පයින් යමු. කැබ් එක අරන් යන්න ගියොත් වැඩේ නෝන්ඩි වෙනවා. මොකද කියන්නෙ අංකල් ජෙරාඩ්..?"

පාර අයිනටම කරල කැබ් එක නවත්තලා දාල මං පාරට බැස්සා.

"නෝට්ට මේ වගේ වැඩ කරලා සැහෙන පලපුරුද්දක් තියෙනව වගේ.."

"පිස්සුද අංකල්.. හිතේ තිබ්බ එකටයි, සහෝදර කැක්කුමටයි මේවා කරාට මට මේ වැඩ වැඩිය අල්ලන්නෙ නෑ.."

පන්සල පාරෙ ඉඳලා හාමල්ගෙ ගාගෙට හදපු ගේ ළඟට එනකන්ම පාරෙ දෙපැත්තෙ පුංචි එළියක්වත් තිබ්බෙ නෑ. හරියට නිකං මුලු පැත්ත පලාතම ලොකු අඳුරකින් වැහිලා ගිහින් වගේ. ඒත් ඉතිං ඕන කලුවරක ඇස් පේන නෝට්ටයි, අංකල් ජෙරාඩ්ටයි ඕව වැඩ නෙමේ.

"නෝකටත් මං ඉස්සර වෙන්නම්. ඔයා මගේ පස්සෙන් එන්න. හැබැයි මොනවම හරි දෙයක් මට උනොත් ඔයා එක තත්පරයක්වත් මෙතන ඉන්න බෑ. ඔයා කෙලින්ම ගෙදර යන්නෝන.."

"වෙන්නැති දේවල් ගැන කතා කරන්න ඕනෙ නෑ අංකල්. නෝට් කියන්නෙ කවදාවත් තමන්ගෙ යාලුවෙක්ව මගහලල දාන කොල්ලෙක් නෙමෙයි. උස්සගෙන හරි ආපනු එනවා. කතාව එව්වරයි.."

මං අන්තිම තීරණේ දුන්නා. 'හිට් තමයි' කියල ඔහපටැහිල්ල

උරුක් කරන ගමන් ජෙරාඩ් අංකල් ඉස්සර වුණා. කමක් නෑ. පොඩි එකාගෙ ආසාවනෙ.. ඔහොම යං.. ඔහොම යං.. ලැලි ගහල හරස් කරල තිබ්බ පැති ගේට්ටුව උඩින් ජෙරාඩ් අංකල් පුංචි සද්දයක්වත් නොකරම පැන්නා. නෝට්ත් ඒ වගේම තමයි. අවුගානෙ වත්ත ඇතුළට නෝට් පැනපු සද්දෙ නෝට්ටවත් ඇහුණෙ නෑ. හඳ එළිය යාංතමට වැටිලා තිබ්බත්, ගාගෙට වැඩ ඉවර කරපු ගෙයි තිබ්බෙ ඔහා මුසල ගතියක්.

"කවුරුවත් නෑ වගේ.."

ජෙරාඩ් අංකල් රහසින් වගේ කියැදි, 'කතා කරන්නෙපා' කියලා මං අංකල්ට කිව්වා. මොකද මේ පාර කුරුල්ලා මිස් වුණොත් ආයෙ කොහොමටවත් අල්ලන්න නම්බෙන්නෙ නෑ. ඌ අවුලක් නැතුව ඉතාලියටම පියාඹලා යාවි. උලුවහු විතරක් හදල තිබ්බ ලොකු ජනේලෙකින් ගේ ඇතුළට කිසිම සද්දයක් ඇහෙන්නෙ නැතිවෙන්න මං පැන්නා. තත්පරයක් ගියේ නෑ. මගේ නලලෙ වම් පැත්තට ඇලුමිනියම් කඳක තද සීතල දැනුණා.

"වැඩිය වැඩ පෙන්නන්න ආවොත් ඔලුකට්ට ඇතුළෙ තියෙන දේවල් බොහොම ලස්සනට එළියට එයි. තේරුණානේ.. අපේ බොස් උඹව දැක්කහම හුඟක් සංතෝස වෙයි..."

ඔලුවට තදවුණේ පිස්ටල් එකක් කියන එක මට තේරුණා. මුට හතරක් පහක් අනින්නවත් මෙතන ඉඩ මදිනෙ. ඒකටත් තව ඩිංගක් යනකන් ඉවසන්න වෙනවා

"කවුද උඹලගෙ බොස්..?"

"ගියහම බලාගනිං.."

මැන්ට කියන්න හම්බවුණේ එව්වරයි. හෙණ ගහන්න වගේ

UPLOADED BY 'NIRO"

පිටිපස්සෙන් වැදුණු අලි පත පාරකින් මැන් හතරගාතෙ දාලා බිමට ඇදන් වැටුණා. වැටිච්ච එකාව පාගගෙන මගේ මුණ ඉස්සරහට ජෙරාඩ් අංකල් ආවා. එයා ඒ විංගට වැටිච්ච එකාගෙ පිස්ටල් එක අතට අරන් තිබුණා.

"හෝව්.. අපි ටිකක් පරිස්සම් වෙන්න ඕන. මෙතන ඉන්න හැම එකාගෙම අතේ වෙපන්ස් ඇති.."

බිම වැටිච්ච එකා අමාරුවෙන් කෙඳිරි ගාද්දි මං බිමට නැමුණා. බාගෙට ඇරිලා තිබ්බ කට මං අත්දෙකම දාලා තවත් පළල් කරා. සමහරවිට මුගේ වචන හිරවෙලා තියෙන්න පුලුවන්නෙ.

"ම.. මාව මරන්නෙපා.."

කෙඳිරි ගාපු කටහඬට යාංතම් වචනත් එක්කහු වුණා. ජෙරාඩ් අංකල් තාමත් උගේ ඇඟ උඩ හිටගෙනයි හිටියෙ.

"උඹලගෙ බොස් ඉන්නෙ කොහේද..?"

කම්මුල පුරවලා අතුල්පාරක් මැන්ට දෙන ගමන් මං ඇහුවා. ඒ වෙලාවෙම ජෙරාඩ් අංකල් කකුල උස්සලා මැන්ගෙ යටිබඩ හරියට ඇනල දැම්මා.

"ම.. මෙතන මැද්දෙ කාමරෙන් පල්ලෙහාට බහින්න පුලුවන් තැනක් තියෙනවා. එතන පොළව යට හදපු කාමර තුනක් තියෙනවා. බොස් ඉන්නෙ එතන තමයි.."

එහෙනම් අර කෙල්ලයි, මිට්ටයි කියපු කතන්දරේ හරි. දෙකක් තුනක් අනිනකොට මුං හැම එකාටම ඇත්ත කියවෙන එක තමයි වැඩේ. අසත්පුරුෂයෝ යහමගට ගත හැක්කේ

අම්බානකට නෙලීමෙන් පමණයි කියලා මය කොහේද පොතක තිබ්බා කියල නෙරිට්ට මතකයි. එහෙම උනා කියලා මේ යකාව මෙතන දාලා ජෙරාඩ් අංකල්ටයි, මටයි පහළට බහින්න බැනෙ. මු අපි දෙන්නටම දෙයියනේ කියල සම්බුව දීලා ස්වර්ගෙට යවයි.

"අංකල්. ඔයා මුව ගාඩ් කරන් ඉන්න. මං පල්ලෙහාට බහින්නම්. උඹලගෙ තව කීදෙනෙක් පල්ලෙහා කාමරවල ඉන්නවද..?"

වැටිල හිටපු එකාගෙ මුණ මගේ පැත්තට හරවලා තවත් කම්මුල් පාරක් අත පුරවලා දෙන ගමන් මං ඇහුවා. දැන් නම් පොරට කෙඳිරි ගාගන්නත් බැරි තරමට අමාරුයි වගේ.

"දෙ.. දෙන්නයි.."

"හැබැයි උඹ කොරුවක් කරල තිබ්බොත් උඹේ ලයිල් එක අද රැයින් පස්සෙ ඉවරවෙනවා. තේරුණානේ.."

ජෙරාඩ් අංකල් පහත්වෙලා කියද්දි වැටිල හිටපු එකා බයටම ඇස්දෙක පියාගත්තා. මුං හැමෝම වැඩකාරයො වෙන්නෙ අතේ වෙපන් එකක් තියෙනකොට විතරයි.

ඇතුළෙ කාමරේක බිත්තිය අයිනෙන්ම වගේ තිබ්බ කොන්ක්‍රීට් පැල්ල මං හෙමිට උස්සද්දි පොළව යට ඉඳල ආපු එළියකින් මුලු ගෙදරම තිබ්බ මුසලකම නැතිකරල දැම්මා. උඩ කාමරේ ඉඳලා පොළව යට කාමරේට තිබ්බ පඩිපෙළට මං කකුල තිබ්බෙ ගුහාක් පරිස්සමින්. සමහරවිට මේ තත්පරෙන් පස්සෙ මගේ ජීවිතේ නැතිවෙලා යන්න උනත් පුලුවන්. මං මේ අඩිය තියන්නෙ මොන වගේ නරකාදියකටද කියලා කාමත් හිතාගන්න

UPLOADED BY 'NIRO'

පුලුවන්කමක් මට තිබ්බෙ නෑ. මොනවා උනත් මං මේ හැමදේම කරන්නෙ අනේත් වෙනුවෙන්, මගේ පවුල වෙනුවෙන්. එනෙම හිතලා මං හිත හදාගත්තා. රත්වත්තේ ගෙදර් එකට තියෙන බාධක අයින් කරල දැම්මහම බස්නස් හෝ ගාල දියුණුවෙන හැටි මට මැවිලා පෙනුණා. ඒ දියුණුව අස්සෙ තාත්තා, අම්මා, අක්කා, අකිල, අනේත්, කවිතා, මැණිකෙ නැන්දා සංතෝසෙන් හිනාවෙන හැටි මං මතක් කරගත්තා. එහෙම වෙද්දි මගේ අඩුවක් උනත් එයාලට දැනෙන්නෙ නැතිවෙයි. හිමින් සීරුවෙ පඩිපෙළ බැහැගෙන මං පොළව යට හදල තිබ්බ කාමරේට ඇතුල්වුණා. ඒ කාමරෙත් එක්ක එකට අල්ලල වගේ තිබ්බ අනිත් කාමරේ ඇතුළෙත් පටහඩවල් දෙක තුනක සද්දෙ මට ඇහුණා. එකපාරටම කාමරේ ඇතුළට කඩාගෙන පනින්නැතුව ප්‍රවේනි සිරස්තල බලලම මේම පටන්ගන්නවා කියල මං හිතාගත්තා.

"තව පැය භාගෙකින් මං පිටත් වෙනවා. බෝට් එක එන්නෙ පාන්දර තුනට. උඹල දෙන්න මේතන වැඩ ටික ඉවරයක් කරල දාල මාරුවෙයල්ලා. මං ඉතාලියට ගිය ගමන් උඹලවත් එහෙට ගෙන්න ගන්නවා.."

කැවි කැවි වගේ ඇහුණු පටහඩ නාමල්ගෙ කියල මං අඳුනාගන්නා. එහෙනම් මාලු රංචුවෙ ලොකුම එකා මෙතන ඉන්නවා. මගේ හිතට දැනුණු සංතෝසෙ නම් කියලවත් ඉවර කරගන්න බැරි එකක්. මෙච්චර දවසක් රත්වත්තේ ගෙදර් එක එළේට හමුදු ලොකුම කුණුවුව අදින් ඉවර වෙන්නයි යන්නෙ.

"අරුත් දෙන්නට මොකද කරන්නෙ බොස්..? උං ට මේ ගේ ලියනවද..?"

"හොට පිස්සුද යකෝ. මං දුක් මහන්සියෙන් හම්බ කරගත්තු දේවල් උං ට ලියන්න. හෙට දවල් වෙන්න කලින් උං දෙන්නවත් ඉවර කරල දාපල්ලා. ඊට පස්සෙ ඔය කොහේහරි ඇත පළාතකට ගිහිල්ල නැංගිලා ඉඳපල්ලා. පුලුවන් තරම් ඉක්මණට මං උඹලා තුන්දෙනාව ගන්නවා.."

නාමල්ගෙ කතාවෙන් උං මොනතරම් පහත් තිරිසනෙක්ද කියලා මට හොඳටම තේරුණා. උගේ මුණෙ තියෙන ලස්සන පොලිටිය, පපුව ඇතුළෙ සිංදුවක්වත් නැතෙ. කොටින්ම අර කෙල්ලගෙයි, මිටටගෙයි ජීවිත දෙක මං හින්දා බේරුණා කියන දේ මගේ හිතට ලොකු පිටි එකක් ගෙනාවා.

"තොරිටවත් ඉවර කරල දාන්නද..?"

මගේ පපුව ගැහෙන වේගෙ සිංගෙන් සිංග වැඩි වුණා. මුං එහෙනම් මාවත් ක්ලෝස් කරන්නයි හදන්නෙ.

"ඕන් නෑ. ඒක මං බලාගන්නම්. මේ වෙලාවෙ උං හෙදරට වෙලා බොහොම දුකෙන් නිදි ඇති. මං උඹව දුකෙන්ම එහා ලෝකෙට යවන්නම්. ඊට පස්සෙ හොස්පිටල් එකට ගිහින් අරුගෙන් වැඩ කටයුතු ඉවර කරල දාල මං දෙයියනේ කියල මේ රටින් පැනල යනවා. හෙට වෙනකොට මං තරම් සංතෝසෙන් ඉන්න එකෙක් මේ තුන්ලෝකෙම නෑ.."

එතන ඉඳලා මට ඇහුණෙ නාමල් හක හක ගගා හිනාවෙන සද්දෙ විතරයි. මූ එහෙනම් හැම දෙයක්ම ගාතට, තුලට ප්ලෑන් කරල ඒවා ක්‍රියාත්මක කරල බබා වගේ රටිනුත් යන්නයි හදන්නෙ. ඒත් ඉතිං ඒ හීන හැම එකක්ම ඇස් පනාපිටම කඩා වැටෙන්නයි දැන් යන්නෙ. කිසිම හෙවිල්ලක් බැලිල්ලක් නෑ. මං කෙලින්ම නාමල්ලා ඉන්න කාමරේට ඇතුල් වුණා. කාමරේ

UPLOADED BY 'NIRO"

ඇතුළෙ නාමල් එක්ක තව කොල්ලො දෙන්නෙක් හිටියා. උං දෙන්නව මං මීට කලින් දැකලා තිබුණෙ නෑ.

"උඹේ සංසෝසෙ මේ වෙලාවෙ ඉඳලා ඉවරයි නාමල්..."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙන් ඉල්ලගත්තු පිස්ටල් එක වම් අතට ගන්න ගමන් මං කැගැහුවා. නාමල් මං දිහා බලන් හිටියෙ හරියට හොල්මනක් දැකලා බියවෙලා වගේ. උං ඒතරම්ම අවුල්වෙලා තිබුණා.

"ග.. ගහපියව් යකෝ.. ගහපියව්.. මු.. මුව මරල දාපියව්.."

නාමල් පිස්සුවෙන් වගේ කැගහද්දි උගේ උන ඉඳපු කොල්ලො දෙන්නා මං ඉස්සරහට ආවා. කාමරෙන් පිටවෙන්න තැනක් හොයනව වගේ, නාමල්ගෙ ඇස් බොහොම කලබලයෙන් එනෙට මෙහෙට දුවන හැටි මගේ ඇස් දැක්කා. මු මොකනින් පැන්නොත් නම් පැන්නම තමයි. ආයි මයිලක්වත් හොයන්න වෙන්නැ. ඒක හින්දා කරන්න තියෙන දේවල් පුලුවන් තරම් ඉක්මණට ඉවර කරල දාන්න මං හිතාගත්තා. මගේ අතේ පිස්ටල් එක තියෙද්දිත් බය හැකුව මං ඉස්සරහට එන කොල්ලො දෙන්නා ගැන මගේ හිතට පුංචි ආඩම්බරයක් දැනුණා. මු දෙන්නා ඔය අතින් ඇයො වගේ ගැහුවහම අඩන හොටු කෝස් නෙමෙයි වගේ. සමහරවිට මුංගෙ ඉන හරියෙ ආයුධ තියෙන්න පුලුවන් කියන දේ නිකමට මගේ හිතට වැටුණා. ඒක හින්දා මං මගේ ගේම ඉක්මණට දියත් කරා. ඉස්සරහට ආපු කොල්ලො දෙන්නට හිතන්නවත් වෙලාවක් තිබුණෙ නෑ. දෙපැත්තට සමානව බෙදිලා ගියපු පාරවල් හත අටකින් උං දෙන්නම පොළව බදාගත්තා. ඒ එක්කම වගේ උඩදි අල්ලගත්තු එකාව බෙල්ලෙන්ම ඇදගෙන ජෙරාඩ් අංකලුත් මගේ ළඟට ආවා.

"උඹ හිතන තරම් ඉක්මණට දේවල් කරන්න බෑ නාමල් ඒවටත් වෙලාවක් කලාවක් තියෙනවා.."

අතේ තිබ්බ පිස්ටල් එක ජෙරාඩ් අංකල්ට දීල මං නාමල්ට කිට්ටු කරා. උගුලකට අනුවෙච්ච කැලෑ සතෙක් වගේ උං බිත්තිය මුල්ලට කොටුවෙලා කැගහන්න ගත්තා.

"මගේ ළඟට එන්නෙපා.. නෝට්.. මං කියන දේ අහපං.. ම.. මට මුකුත් කරන්න උඹට බෑ.."

පිස්සුවෙන් වගේ නාමල් කැගහද්දි මං උං ඉස්සරහට පැන්නා. අර කලින් උගේ ළඟ තිබ්බ සිංහ පෙයියාව සම්පූර්ණයෙන්ම නැතිවෙලා තිබුන්.

"උඹව නම්බවෙන්න මං මොනතරම් ආසාවෙන්ද හිටියෙ. ආ යකෝ.. උඹ හිතන් හිටියෙ මේ හැමදෙයක්ම තුලට කරලා ලස්සනට රටින් පනින්න හේද..? ආ බැල්ලිගෙ පුතේ.."

මගේ පළවෙනි වමත් පාර වැදුණෙ නාමල්ගෙ හක්ක හරියට. දෙවනි තුන්වෙනි පාරවල් මුලු මුණ පුරාම වදිද්දි උගේ මුලු මුණම ලේ විලක් වුණා.

"ග.. ගහන්නෙපා නෝට්.. ම.. මං වැඳලා කියන්නම්.. ම.. මට ගුටිකන්න බෑ.."

"නෑ.. උඹ තව කන්න ඕන. උඹගෙ ගෝලයො කෑවා වගේ දහ ගුණයක් උඹ කන්න ඕන. එහෙකොට තමයි උඹට මේ රටින් ලස්සනට පිටවෙලා යන්න පුලුවන් වෙන්නෙ.."

එතැන ඉඳල විනාඩි පහක් විතර යනකන් කිසිම හෙවිල්ලක් බැලිල්ලක් නැතුව නාමල්ට ගහන පාර මං ගැහුවා. අන්තිමට

UPLOADED BY 'NIRO"

මගේ වම් කකුලෙන් පපුව හරියට වැදුණු පාරත් එක්කම මිනිහා බිත්ති දෙකක වැදිලා බිමටම ඇදන් වැටුණා.

"ඔය ඇති නෝට්.. තව ගැහුවොත් ඔකා මැරේවි: අපි දැන් මුගෙත්තෙක්ක කතා කරන්න බලමු.."

බලන් ඉන්න බැරි තැනමද කොහෙද ජෙරාඩ් අංකල් කැගැහුවා. ඒත් මගේ හිතේ පිරිලා තිබ්බ කේන්තිය එහෙමම තිබුණා. තව කෙදිරියක් හරි ගැවොත් ගේම ආයෙත් පටන් ගන්නවා කියලා මං හිතාගත්තා. ඒත් තාමල්ගෙ වාසනාවටද කොහෙද උං පුංචි සද්දයක්වත් දැම්මෙ නෑ. මල් මිනිය වගේ ඔහේ බිමට කඩන් වැටිලා හිටියා.

"එකෙක්වත් හෙල්ලෙන්නෙපා.."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙයි, මගෙයි පිටිපස්සෙන්ම ඇහුණු ගොරෝසු කටහඬ මං අඳුනගත්තා. මිනිහා කොහොමද මෙතෙන්ට ආවෙ..?

"ඇත්වල තියෙන ආයුධ බිම දාල මේ පැත්තට හැරියල්ල. පොලීසියෙන් උඹලව වට කරලයි තියෙන්නෙ.."

රාජපක්ෂ අංකල් වීරයගෙ වරිතෙ රඟපාන්නයි යන්නෙ. ඒත් ඉතිං මාව දැක්කහම මිනිහට පිස්සු හැදෙයි. මායි, අංකල් ජෙරාඩුයි කාමරේ දොර පැත්තට හෙමින් සිරුවෙ හැරුණා.

"ම.. මයිගොඩ්.. ඔයා මෙතනත් ඉන්නවද..?"

රාජා අංකල්ගෙ ඇස් දෙක තළලුටම ගියා. ඒත් රාජා අංකල්ට පිටිපස්සෙන් හිටපු කෙනා දැක්කහම මගේ ඇසුත් තළලටම ගියා. තාත්තා..!

"අපිට කරන්න දෙයක් මෙතන ඉතුරුවෙලා නෑ. උදේ වගේම තමයි... ජී. සී... මුන් හතරදෙනාව ජීප් එකට දාගන්නවා.."

"තුන්දෙනෙක් දාගන්න අංකල්... අපි එකෙක් එක්ක විතරක් කතා කරමු. මිනිහා කතා කරන හද්වල් අපිට හුඟක් වැදගත් වෙයි.."

තාත්තා මගේ ළඟට ඇවිත් අතින් අල්ලගනිද්දි මං කිව්වා. තාත්තගෙ මුණෙ තිබ්බෙ මහ විශාල ආඩම්බරයක්. ඒ ආඩම්බරකම මං වෙනුවෙන් ඉපදිච්ච දෙයක් කියලා මං දැනගෙන හිටියා.

"උදේ නෝට් අල්ලලා දුන්නු ඇයො දෙන්නා කට උත්තර දෙද්දි මේ ප්ලේස් එක ගැන කිව්වා. මං රහුටත් පෝන් කරලා මෙතෙන්ට ආවෙ ඒකයි. ඒත් අපිට කලින් නෝට් හැමදෙයක්ම දැංගෙනනේ. ඔයා නම් හරියන්නෙ පොලීසියටම තමයි නෝට්.."

රාජා අංකල් මගේ පිටට තට්ටු කරල කියද්දි අනිත් පොලිස් නිලධාරියො ටික තාමල්ගෙ කගාලව ජීප් එකට උස්සන් ගියා.

"කෝ උඹේ ලස්සන මුණ ඩිංගක් අපිට පෙන්නපං බලන්න.."

තාමල් ළඟට ගියපු රාජා අංකල් කකුලෙන්ම මිනිහව අනිත් පැත්තට පෙරලුවා. මුලු මුණම ලේවලින් පෙඟිලා ගිහින් තියෙද්දි තාමල් ඇස් ඇරල වටපිට බැලුවා. ගහපු ගැහිල්ලට මැන්ට තව දවසක් දෙකක් යනකන් නැගිටගන්න බෑ කියලා මං දැනගෙන හිටියා.

"ව.. වතුර.. වී.. ටිකක්.."

මොන වැරදි කරත් මැරෙන්න පණ අදින මිනිහොත්ට

UPLOADED BY 'NIRO"

වතුර උගුරක් දුන්නට පවි නෑ කියලා දැනෑ හිටියත් වටවෙලා හිටපු කවුරුවත් තාමල්ට වතුර උගුරක් දුන්නෙ නෑ. රාජා අංකල් ළඟ හිටපු පොලිස් නිලධාරියා තාමල්ගෙ බඩ මැදට පයින් පාරවල් දෙක තුනක් අනිද්දි තාත්තයි, ජෙරාඩ් අංකලුයි අනික් පැත්ත බලාගත්තා.

"රාජා අංකල්... මං මුට ගැනුවෙ කතා කරන්න ඉඩ තියලා. තව එක පාරක් හරි ගැනුවොත් මුට කතා කරගන්නවත් පණක් නැති වෙයි. ඒක හින්දා කාරුණිකරලා ඔය ගහන එක නවත්තන්න.."

ආයෙ දෙකක් නෑ. මං හෙළින්ම කිව්වා. තවත් බලන් හිටියොත් තාමල්ගෙ පණ මෙතනම යනවා. උගේ හත් දවසෙ දානෙත් මෙතනම දෙන්න පුලුවන් වෙවි. ටිකකින් කාමරේ ස්ටුල් එකක් උඩ තිබිච වතුර ඩිගැන්ටරය අරගෙන රාජා අංකල් තාමල්ගෙ ඔලුව උඩටයි, මුණටයි හලල දැම්මා. කාමරේ දාල තිබිච මර්කරි බල්බ් එකේ එළියෙන් මිනිහගෙ මුලු මුණම බෙර කොටයක් වගේ ඉදිමිලා තියෙන හැටි මං දැක්කා.

"කවුද රොෂානාව මැරුවෙ..?"

රාජා අංකල්ගෙ කටහඬ මුලු කාමරේ පුරාම දෝංකාර දුන්නා. දැන් ඉතින් කෝට්ට තියෙන රාජකාරිය තමයි තාමල් කියවන් යන දේවල් අහගෙන ඉන්න එක. ඒත් අපි හිතපු තරම් ඉක්මණට තාමල් කතා කෙරුවෙ නෑ. මිනිහගෙ මුණ වේදනාවෙන් විරූප වෙලා තිබුණා.

"මොකද.. උඹේ කටේ පිට්ටුද..?"

රාජා අංකල්ගෙ පිට මොලවපු අත තාමල්ගෙ තහය ළඟටම

ළංවුණා. උගේ ඇස්දෙක දොළු නෙඩි දෙකක් තරම් ලොකු වුණා.

"ග.. ගහන්නෙපා.. ම.. මං හැමදේම කියන්නම්.."

අත් දෙක එකතු කරල රාජා අංකල්ට වඳින ගමන් තාමල් අමාරුවෙන් කිව්වා.

"රොෂානාව මැරුවෙ මමයි. ඒකි මගෙත් එක්ක එකට ඉන්න ගමත් අහේන්ට ආදරේ කෙරුවා. ඒකි කවදාවත් මට ආදරේ කෙරුවෙ නෑ. ඒ බැල්ලිගෙ මුලු ලෝකෙම පිරිලා තිබිලා අහේන්ගෙන්.."

කාමරේ ඇතුළෙන් ඇහුණෙ තාමල්ගෙ කටහඬ විතරයි. ඒ කටහඬේ තිබිලා පුදුම හිතෙන තරම් දුකක්, වේදනාවක්.. තමන් කරපු හැම වැරැද්දකටම පසුතැවෙන මිනිහෙක්ගෙ අදෝනාව ඒ කාමරේ ඇතුළෙන් නොතැවෙනි ඇහෙන්න ගත්තා.

"රොෂානාට මං කොයිතරම් ආදරේ කරාද කියලා දැනෑ හිටියෙ මං විතරයි. මගේ උවමනාවට මං බලෙන් වගේ ඒකිව තියාගෙන හිටියෙ. අන්තිමට මං හින්දා ඒකිට ළමයෙක් හම්බවෙන්න ආවා. මං හොඳටම දන්නවා ඒ ළමයා මගේ කියලා. ඒත් හැමදෙයක්ම ඔහොම වෙද්දි රොෂානා අහේන් එක්ක ආයෙත් රවුම් ගහන්න ගත්තා. ඒ බැල්ලිට තියෙන ආදරේට මං ඒකත් ඉවසුවා. ඒත්.. ඒත්.. එක දවසක් ඒකි කිව්වා හම්බෙන්න ඉන්න දරුවා අහේන්ගෙ කියලා. එතෙන්දි තමයි මගේ මුලු ලෝකෙම පුපුරල ගියේ.. ම.. මං... ඒකිව බඳින්නයි හිටියෙ. ම.. මං ඒකිව මගේ කරගන්නයි හිටියෙ.."

එතනින් එහාට කතා කරගන්න බැරුව තාමල්ට ඇඩුණා.

UPLOADED BY 'NIRO"

නාමල්ගෙ මේ කැපිරීමට වි-ගක් හරි සාධාරණ හේතු තියෙනවා කියල පළවෙනි පාරට මට හිතෙන්න ගත්තා.

"රොෂානා දවසක් අෂේන්ලගට ගිහින් හම්බවෙන්න ඉන්න දරුවා අෂේන්ගෙ කියලා වතදි ඉල්ලලා තිබුණා. අෂේන්ව ඔන්දල දෙන්න කියලත් ඉල්ලලා තිබුණා. මට ඔය හැම දෙයක්ම ආරංචි වුණා. එතන ඉඳන් මට තේරුණා මං තනිවෙනවා කියලා. අෂේන්ගෙ සපෝර්ට් එකට ආපු හැම එකෙක්ම මං සැලකුවෙ මගේ හතුරො විදියට. එදා අෂේන්ලගෙ ගෙදර ගිහින් එනකොට මේසෙ උඩ තිබ්බ හෝට්ගෙ ෆොටෝ එකක් රොෂානා හොරෙන් අරන් ඇවිල්ලා තිබුණා.."

එහෙනම් රොෂානාගෙ කොඩි එක දුකට මගේ ෆොටෝ එක ගියේ එහෙමයි. ගැණි අපේ ගෙදර ඇවිත් කතා කර කර ඉඳපු වි-ග වෙලාවෙදි මගේ ස්නැප් එක උස්සල තියෙනවා. ඒත් ඇයි මගේ ස්නැප් එකක්ම උස්සන් ගියේ..?

"ෆොටෝ එක දැකල මං ඒ ගැන ඇහුවහම රොෂානා කිව්වෙ, කොල්ලෙකුට තියෙන්න ඕන හොඳම කොලිටිස් තියෙන කොල්ලෙක්ගෙ ෆොටෝ එකක් දුන්න තියාගත්තහම ඇති වැරැද්ද මොකක්ද කියලා. අපි එදත් රංචු වුණා. ඊට පසුවෙනිදා මං රොෂානාව බලන්න යද්දි ඒකි වමනෙ දානවා. හැම දෙයක්ම අමතක කරලා ඒකිව බලන්න ආපු වෙලාවෙ ඒකි වමනෙ දානවා. මං ඇහුවා මොකද කියලා.. ඒකි ගත් කටටම කිව්වා, අෂේන් ඒකි ගැන බලාගනියි, මට ඒවට අත දාන්නෙපා කියලා. මට වෙන කරන්න දෙයක් තිබ්බ නෑ. මගේ ඒකිව ගේ ඇතුලට එළවගෙන ගිහින් බෙල්ල මිරිකල මරල දැම්මා. ගේ ඇතුලෙ හිටියෙ ඒකිගෙ අංශබොගෙ හැදිච්ච අම්මා විතරයි. ඒ ගැණිට මට විරුද්ධව අතක් උස්සන්න බෑ කියලා මං දැනගෙන හිටියා.

එතන ඉඳලා රක්ෂත්කේ ගමේ එක ගැන මගේ හිතේ විශිෂ්ට ලොකු වෛරයක්. රොෂානා දුක තිබ්බ නෝට්ගෙ ෆොටෝ එක රොෂානා දුකට දාලා මං පොලීසියට කෝල් කරා. ජයලත් පෙරේරටත් කෝල් කරලා මගේ තම හොකියා විස්තරේ කිව්වා.."

නාමල් හැම දෙයක්ම එක සීරුවට, පේලියට කියාගෙන යද්දි මගේ හිතට මිනිහා ගැන තරහක් ආවෙ නෑ. මට මිනිහා ගැන ලොකු අනුකම්පාවක් දැනුණා. ආදරේ හින්දා මිනිස්සු කොයිතරම් අසරණ වෙනවද..? තිරිසන්නු වෙනවද..?

"එතකොට අෂේන්ට ගැහුවෙ කවුද..?"

ඒ ප්‍රශ්නෙ ඇහුවෙ ජෙරාඩ් අංකල්. හැමෝගෙම මුණුවල අර කලින් තිබ්බ පිරි ගතිය දියවෙලා ගිහින් තිබුණා.

"රොෂානාව මට නැතිවුණේ අෂේත් හින්දා. ඒක හන්ද ඒකෙ වාසුවත් මට ගන්න ඕන වුණා. ඒකයි මං අෂේන්ට ගහන්න කන්ට්‍රැක්ට් එකක් දුන්නෙ. අනිත් දේ තමයි මගේ හැම වැඩකදීම මට හිටිය අංක එකේ තරහකාරයා නෝට්. මට එයාවත් ඊල්ඩ් එකෙන් අයින් කරන්න ඕන උනා. මං හිතපු විදියට හැමදේම උනා නම් මට නිදහසේ මේ රටින් පිටවෙලා යන්න තිබුණා. ඒත් හැමදාම වෙන විදියටම මං මේපාරත් නෝට්ට පරාද වුණා.."

තවත් විනාඩි ගානක් ගෙවිලා යද්දි පොලීසියෙ ගැන්සිය නාමල්ව ඕම දිගේ ඇදගෙන ගිහින් පිස් එක ඇතුළට දාගත්තා.

"මෙතන ඉඳලා හැමදෙයක්ම මං හැන්ඩිල් කරන්නම්. මං හිතනවා රහු හෙට පත්තරේ හෙඩ් ලයින් එක බලාවි කියලා. මං නෝට්ව පස්සෙ හම්බවෙන්න එන්නම්.. ජෙරාඩ් මං යනවා.."

UPLOADED BY 'NIRO"

පොලිස් ජීප් එක අපෙන් ඈත්වෙලා යද්දි පාලු ගෙදර ඉතුරු වුණේ අපි තුන්දෙනා විතරයි. මේ මුසල වටපිටාවෙන් පුලුවත් තරම් ඉක්මණට ඈත්වෙන්න ඕන කියන හැඟීම මගේ හිතට ඇවිත් හුඟක් වෙලා ගතවෙලා තිබුණා.

"අපිත් මෙතනින් යමු තාත්තෙ. මොනව වුණත් උං හැසිරුණ විදිය වැරදියි කියල අපිට කියන්න බෑ. තාමල් කියලා කියන්නෙත් පෘතග්ජන මනුස්සයෙක්නෙ. අපිට ඔය වගේ දෙයක් වුණොත් සමහරවිට අපි හැසිරෙන්නෙත් ඔය වගේ වෙන්න පුලුවන්.."

තාත්තවත්, ජෙරාඩ් අංකල්වත් මගේ කතාවට මුකුත් කිව්වෙ නෑ. තාත්තා එයා ආපු ටී. එම්. ඩබ්ලියු කාර් එකට නගිද්දි මායි, ජෙරාඩ් අංකලුයි ඩබල් කැබ් එක තවත්තල තියෙන හරියට ඇවිදගෙන ආවා.

"අපි හිතපු විදියටම හැමදේම ඉවරවුණා නේද නෝට්..?"

ජෙරාඩ් අංකල් අහපු දේට මං උත්තරයක් දුන්නෙ නෑ. අපි මොන දේ කෙරුවත් අත්තිමට ඉතුරුවෙන්නෙ දුක විතරයි කියලා මගේ හිතට දැනුණා.

"නෝට් මොකද කතාවක් නැත්තෙ..?"

කැබ් එකත් ස්ටාර්ට් කරන් ටිකක් දුර එද්දි ජෙරාඩ් අංකල් මගෙන් ඇහුවා.

"මුකුත් නෑ.."

"නැතිවෙන්න බෑ. ඔයා සම්පූර්ණයෙන්ම මූඩ් ගැහුවා. හොඳ කොල්ලා වගේ මට ඇත්ත කියන්න නෝට්. ඔයාට තියෙන අවුල මොකක්ද..?"

"මේ මිනත් එකෙන් පස්සෙ ඔයාට සංතෝස හිතෙන දෙයක් මං කියනවා කියල කිව්වා මතකද අංකල්..?"

"මොකෝ මට අමතක. මං මේ ඒක ගැනත් අහන්න තමයි ගියේ.."

"මං ඒ දේ කියනෙක හෙටට කල් දානවා. මොකද මං තව ටිකක් ඒ ගැන හිතන්න ඕන.."

"ප්‍රශ්නයක් නෑ නෝට්. ඔයාට හිතෙන ඕනම වෙලාවක මට කියන්න. මං ඔයා වෙනුවෙන් හොකරන දෙයකුත් නෑ කියල මතක තියාගන්න. මගේ හිතේ හැමදාටම ඔයා වෙනුවෙන් ලොකු ඉඩක් තියෙනවා.."

එතන ඉඳලා ගෙදරට එනකන්ම අපි අතරෙ කතාවක් ඇතිවුණේ නෑ. කැබ් එක ගරාජ් එකට දාන්නෙවත් නැතුව මං කාමරේට ගිහින් දොර වහගත්තා. රත්වත්තේ ගෲප් එකට වැදුණු කලු පැල්ලමයි, අපකීර්තියයි නෙට උදේ අවුරු වෙන පත්තරෙන් පස්සෙ හේදිලා යයි. එතනින් එහාට නෝට්ගෙ ජීවිතේ ගැන නෝට්ට තීරණයක් ගන්න වෙලා තියෙනවා. මං මේ ගන්න තීරණෙත් හුඟක් දෙනෙක්ගෙ හිත් රිදේවි කියලා මට හිතුණා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

SL UNLIMITED
Part of Sri Lankan e-community
UPLOADED BY 'NIRO"

SL UNLIMITED
The spirit of Sri Lankan e-community

16

පහුවෙනිදා මං ඇහැරෙනකොට එකොළහත් පහුවෙලා. ඊයෙ රෑ අල්ලපු ජල්ලියෙ හැටියට එකොළහ නෙමෙයි නවය දෙක තුන වෙනකන්වත් හරි නම් නිදාගන්න ඕනෙ. ඒත් නෝට් කියන්නෙ සාමාන්‍යයෙන් පිටි සොරක්. ඒක හින්දා වැඩියෙන් වැව කරල අඩුවෙන් නිදාගත්තට අවුලක් වෙන්නෙ නෑ.

"හැබැයි ඉතිං ඔය කියනවයි කිව්වෙ මොකක් ගැනද දන්නෑ. මට නම් බයෙන් බෑ.."

මැණිකෙ නැන්දගෙ කටහඬ මට යාන්තමට වගේ ඇහුණා. මොනව ගැනද මැණිකෙ නැන්දා මේ කියන්නෙ..?

"මොකක්හරි වැදගත් දෙයක් වෙන්නෝන. ඊයෙ රෑක් මට ඔය ගැන කියන්න හදල තවත් ටිකක් කල්පනා කරල බලල කියන්නම් කියල කිව්වනේ. කොටින්ම මට ඊයෙ රෑට නින්ද ගියෙත් නෑ. හැබැයි මේධා මං එක දෙයක් දන්නවා. ඒ තමයි මට නෝට්ව දාලා ආපහු යන්න නම් බෑ කියලා.."

ජෙරාඩ් අංකල් එයාට පුරුදු ගොරෝසු කටහඬින් අම්මට කියනවා රිගාවට මට ඇහුණා. එහෙනම් මේ හැමෝම කතා කරන්නෙ නෝට් ගැන. පිස්සු හැදෙනවා අප්පා.. අපේ ගෙදර මිනිස්සුන්ට මං ඇරුණහම කතා කරන්න වෙන මාතෘකාවක් නැද්ද අප්පේ..? හරි නම් මේ ගෙදර ඉස්සරහම ගහන්න තිබ්බෙ 'නෝට්.. ඔබෙන් තොර ලොවක් අපට නැත' කියල වගේ දෙයක්.

"නෝට්ට ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නව නේද..? දවසක් මගෙන්තෙක්ක නම් ඔය වගේ කතාවක් කිව්වා. ඒත් මට ඒ ගැන වැඩිය අහන්න බැරි වුණානේ.."

තාත්තාගෙ කුණු කුණුව රිගාවට මට ඇහුණා. මං ඒ වගේ කතාවක් තාත්තට කිව්වද..? මං ටිකක් වෙලා කල්පනා කළා. ඔව්නෙ.. මං එහෙම ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරානෙ.

"නෝට් කවදාවත් ගැණු ළමයෙක් ගැන කතා කරල නැනෙ. සමහරවිට එයා ඔය කතා කරන්න හදන්නෙ ඒ ගැන වෙන්නැති.."

හැමෝගෙම කතා අහලා අන්තිමට අම්මා කිව්වා. වෙලාවකට හිනහත් යනවා අප්පා මෙයාලගෙ කතා අහනකොට. ඔය මෙලෝ දෙයක් මං ඉස්සරහ කතා කරන්නැති එකනෙ වැඩේ කියන්නෙ.

"හැබැයි පහුගිය දවස්වල නම් නෝට් මහත්තයා හුඟාක් දුකෙන් හිටියෙ.."

"නෝට් දුකෙන් හිටියා..?"

මැණිකෙ නැන්දා කියපු දේට තුන් හතර දෙනාම එකපාරටම ඒ ප්‍රශ්නෙ ඇහුවා. මැණිකෙ නැන්දා මොනව ගැනද මේ කතා

UPLOADED BY 'NIRO"

කරන්න යන්නෙ..?

"මව්... නෝට් මහත්තයා හුඟාක් දුකෙන් හිටියෙ. ඔය මුණ පුරවලා ලස්සනට හිනාවෙලා හිටියට නෝට් මහත්තයගෙ හිත කොහොමද කියන්න මං දන්නවා. ඇයි දෙයියනේ පුංචි දවස්වල ඉඳන්ම මං මගේ ඇහැ වගේනෙ නෝට් මහත්තයව බලාගත්තෙ.."

මැණිකෙ තැන්දා බිරුස් ගාල තහය උඩට ඇද්දා. ඒපාර නම් කතාව සෝක පැත්තට බර වෙන්නයි යන්නෙ.

"නෝට් මහත්තයා ප්‍රහින්ම ආශ්‍රය කරේ අර පුංචි ගැණු ළමයා විතරයි, නේද ෂෙනුකි කේකි.. මනකද අර දවසක් මෙහේ ආවෙ..?, නෝට් මහත්තයා ගෙදර නැති වෙලාවෙ.."

හිත ඇතුළෙන් පුංචි වේදනාවක් ඉහලට පෙරි පෙරි ඇදෙද්දි මං ඇඳ විට්ටම තද කරල අල්ල ගත්තා. ඔය කියන පුංචි ගැණු ළමයා දැන් මගේ ලෝකෙ නෑ මැණිකෙ නැතිදේ..

"හැබැයි අපි හුඟ දවසකින් එයාව දැක්කෙ නෑ නේද..?"

ඒ පාර අක්කගෙ කටක් යංතමට ඇරුණා. තවත් බලන් හිටියොත් මගේ චරිතය ඝාතනය වෙලා මට සමාජෙට මුණ දෙන්න බැරිවෙනවා. මං දඩබඩ ගාල ඇඳෙන් බැහැල ජම්පර් කලිසම පිටින්ම සාලෙට ගියා. ඔය ඉන්නෙ කට්ටියම වටමේස සාකච්ඡාවට එකතුවෙලා.. මගෙන්ට තව අඩු අමේන් විතරයි..

"හැමෝටම සුබ උදෑසනක් වේවා.."

පට්ට දවාලට මන්න මෙන්න කියල කියෙද්දි මං මුණ උඩට හිනාවක් ගත්තා. සාලෙ ඉඳපු හැමෝම සැරින් සැරේ මට

ගුඩ් මෝනිං කියද්දි, හැම මේසෙ අයිනෙ තිබ්බ පුටුවක් ඇදල අරගෙන මං වාඩිවුණා.. හැමෝම තාමත් බලාගෙන ඉන්නෙ නෝට් දිහා. හරියට නිකං නෝට් යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කරයි කියල වගේ.. මේක නම් මාරම වැඩක් තමයි... ගිලින්න වගේ ඔහොම බලාගෙන ඉඳිද්දි නෝට්ට ඇත්තටම ලැජ්ජා හිතෙනවා..

"නෝට්.. අද පත්තරේ තියෙනවා රොෂානාගෙ මර්ඩර් එකේ සම්පූර්ණ විස්තරයක්.. මන්න කියවල බලන්නකො.."

තාත්තා, මේසෙ උඩ තිබ්බ පත්තරේ මගේ දිහාට තල්ලු කෙරුවා. 'රූමත් බර්ගර් තරුණියගේ ඝාතකයා පොලිසියෙන් අල්ලයි..' කියල ලොකු හෙඩ්මක් පත්තරේ දකුණු පැත්තට වෙන්න දාල තිබුණා. හැම දෙයක්ම පොලීසියෙන් කරපු විදියට ලිපිය ලියැවිලා තිබුණා. ඒකත් හොඳයි.. තැත්කං මිනිස්සු තවත් බයිලා ගහන්න හදාවි..

"එහෙනම් අමේනුයි, රත්වත්තේ ගෘප් එකයි ඔක්කොම වෝදනා වලින් නිදහස් වුණා.. ජයලත් පෙරේරාටයි අර එස්. පී. අයි. කී. කාරයටයි දැන් ඉතිං ලුල්ම අප්සෙට් යයි නේද තාත්තෙ..?"

පත්තරේ ආයෙත් තාත්තට දෙන ගමන් මං කිව්වා. තාත්තගෙ මුණ මැද තිබුණෙ අලි සයිස් හිනාවක්. ඒත් ඒ හිනාවත්තෙක්ක මට එකතු වෙන්න බැරිවුණා.. ඒ රොෂානා ගැනත් රොෂානාගෙ අසරණ අම්මා ගැනත් ඇතිවුණු මොකක්දෝ ලොකු දුකක් හින්දා..

"හැම දෙයක්ම මේ විදියට සිද්ධ වුණේ, මේ හොඳ විදියට වුණේ නෝට්ගෙ මහන්සිය හින්ද කියල අපි හැමෝම දන්නවා.. අපිව මේ අවනඩුවෙන් බේරගන්නට වැඩිපුරම ස්තුති කරන්න

UPLOADED BY 'NIRO"

ඕනෙ ඔයාට.. ඔයා වගේ පුතෙක් මට ඉන්න එක ගැන මං ආඩම්බර වෙනවා නෝට්..."

ඒ කතාව නම් එළකිරි කතාවක්.. කොයි තරම් නෑ නෑ කිව්වත් ඔය වගේ කතා අහන්න නෝට්ත් හුඟක් කැමතියි.. හැබැයි ඉතිං වැඩිය නෝට්ව සුම්බන්න ගියොත් නෝට්ට ලැජ්ජා හිතෙනවා.. ඒක තමයි ඇත්ත කතාව..

"මටත් ඔයාලට කියන්න දෙයක් තියෙනවා.. ඒ දේ මං දැන් මේ කියන දෙයින් පස්සෙ කියන්නම්.. ඔය මට කරපු ස්තුතියෙන් කොටසක් හිමිවෙන්න ඕන නවත් කෙනෙක් ඉන්නවා. එයාගෙ උදව්. මට අවශ්‍ය වෙලාවෙ ලැබුණෙ නැත්නම් මේ වැඩේ අසාර්ථක වෙන්න හුඟක් දුරට ඉව තිබුණා..."

"කවුද ඒ...?"

හැමෝම මුණෙන් මුණ බලාගනිද්දි හාත්තා මගෙන් ඇහුවා.

"වෙන කවුරුවත් නෙමෙයි.. මගේ යාලුවෙක්.. නම නම් ඔයාලට පුරුදු නැතුව ඇති.."

"අපෝ නෑ.. අපිට පුරුදුයි.. මුළු එකට අර මෙලෝ රහක් නැති දරුවා වෙන්නැති.."

"නෑ මැණිකෙ නැන්දෙ.. ගයාත් නෙමෙයි.. මෙයා අකිල කියල මගේ හොඳ යාලුවෙක්.."

මං එහෙම කියනවත්තෙක්කම අක්කා ගැස්සිලා ගියා. එයා බයවුණාද දන්නෑ මං හැමදේම කියාවි කියලා..

"මං ඒක හන්ද අකිලට පොරොන්දු වුණා වටින නැග්ගක්

දෙනවා කියලා.."

අක්කගෙ මුණෙ කොතකින් ලස්සන හිනාවක් මතුවෙන්න පටන් අරගෙන තිබුණා..

"දැන් ඔයා මොනවද අකිලට දෙන්න යන්නෙ...?"

"අක්කව.."

බලාගෙන ඉඳිද්දි හැමෝගෙම මුණු ටිකක් තරක් වුණා. කට්ටිය හිතුවද දන්නෑ මං අක්කව දත් දෙන්න යනවා කියලා.. පිස්සුද..? නෝට් කවදද සිරිසගබෝ කෙනෙක් වුණේ..

"හෝව්.. හෝව්.. වැඩිය මුකුත් හිතන්නෙපා.. ඒ ගැන විස්තර අක්කගෙන් හෙමිට අහගන්න.. කෙටියෙන් කියනව නම් අකිල කියල කියන්නෙ, අපේ අක්කගෙ බෝයි ෆ්‍රෙන්ඩ්.. මිනිහ නම් නියම සිරා බුවෙක්. මම නම් එකසිය ගානට මිනිහට කැමතියි.. ඔයාලත් කැමති වෙන්න..."

කට්ටියගෙ මුණු ආයෙත් හෙමින් සැරේ යථා තත්වයට පත්වෙන්න පටන් ගත්තා. ඇති යාංතං.. මං හිතුවෙ අද හවස් වෙනකම්ම මුණු ටික එල්ලගෙන ඉඳිවි කියලා. අපේ කට්ටිය ඉතිං දෙයක් තේරුම් ගන්නකං එහෙමනෙ.

"හරි.. අපි අක්කත්තෙක්ක කතා බහ කරල ඒ දේට කැමති වෙන්නම්කො.. කෝ ඉතිං දැන් ඔයා කියනවයි කිව්ව දේ.. අපි ඒ ගැන දැනගන්නයි මේ බලන් ඉන්නෙ..."

හාත්තා සැහෙන්න නෝමල් තාලෙට කිව්වා.

"ඒක නම් ඒ තරම් වැදගත් දෙයක් නෙමෙයි.. ජෙරාඩ්

UPLOADED BY 'NIRO'

අංකල් දැන් කවදද යන්නෙ...?"

"තව දවස් දෙක තුනක් තියෙනවා නෝට්... ඒත් මම මේ ඉන්නෙ ඔයාව දාල යන්න බැරුව..."

"ඒ ගැන ඔයා මුකුත් අවුලක් ගන්න ඕන්නෑ අංකල්.. මං හැමෝටම මේ වෙලාවේ කියන්නෙ, ජෙරාඩ් අංකල් මෙහෙත් යන දවසට මමත් එයත්කෙක්ක යනව කියලා.."

මුළු ගෙදරම කිබිබ සද්ද බද්ද තත්පරේට දෙකට නතර වුණා.. මහා කුණාටුවක් එන්න කලින් තියෙන නිශ්ශබ්දතාවයට හරියන පරිසරයක් ඒ වෙලාවෙ ගෙදර තුළවෙලා තිබුණා. හැමෝම හිටියෙ ගල් වෙලා කතා කරගන්න බැරුවට වගේ.

"ඔ.. ඔයා අපිව දාල යනවා..?"

කතා කරගන්න පුළුවන් වුණු පළවෙනි තත්පරේම තාත්ත මගෙන් ඇහුවා.

"හැමදාටම නෙමේනෙ තාත්තෙ.. මට දැන් මේ වටපිටාවෙත් ටිකක් දුරට මිදිල යන්න ඕන.. අනික මං තනියම නෙමේනෙ යන්නෙ.. ඔයාල හොඳටම දන්න අඳුනන කොනෙක් එක්කනෙ.. නෝට් ඔය ලෝකෙ වටේ රවුමක් දෙකක් ගහල එන්නම්.. මං හොහොමටත් ඔළුදට ආසයිනෙ තාත්තෙ..."

කට්ටිය අනේක විධි තර්ක විතර්ක දාන්න කලින් මං කියවගෙන ගියා. නැත්නම් ඉතිං නෝට්ට බඩුම තමයි..

"ඔයාට අපිව දාල යන්න දුක නැද්ද නෝට්..?"

අම්මගෙ ඇස්වලට කඳුළු උනාගෙන ඇවිත් තිබුණා. එක

පාරටම මහා සද්දෙට අඩාගෙන මැණිකෙ නැත්දා කාමරේට දුවගෙන ගියා. අක්කත් අඩාගෙනම ඒ පස්සෙත් දිවවා. ඔත්ත ඉතිං පටන් ගත්තා.

"ඔයාලව දාලා යන්න දුක තමයි.. ඒත් මං වෙනුවට මෙහේ අහේන් ඉන්නවනෙ.. එයා සනීප වෙලා ආවහම රත්වත්තේ ගෑපේ එකේ වැඩ ටික ආයෙත් පටන් ගනීවි. මගේ අඩු පාඩුව ටික දවසකින් නැතිවෙලා යාවි.."

"මයා ගියොත් ඒ අඩුව පාටවක් මතන්න බෑ නෝට්.. දැන් මෙතනින් සංතෝසෙන් ඉන්නෙ ජෙරාඩ් විතරයි.. ඒ ඔයා එයත්කෙක්ක යන හින්ද.. මොනව වුණත් ඔයාගෙ තීරණේ ගැන තව දෙපාරක්වත් හිතන්න කියලයි මං කියන්නෙ.. ඔයා නැතිවුණොත් අපේ මුළු ලෝකෙම පාලු වෙනව නෝට්.. ප්ලීස්.. අපිව දාලා යන්නෙපා.. ඔයා ඔය වගේ තීරණයක් ගත්තෙ මගෙන් මොනව හරි වැරැද්දක් වුණාටද..? එහෙම වැරැද්දක් වුණා නම් මං ඒ වැරැද්ද හදා ගන්නත් ලැස්තියි.."

තාත්තා දිගින් දිගටම කියාගෙන කියාගෙන යද්දි, මගේ ඔළුවත් රිදෙන්න ගත්තා. මේ ගොල්ලන්ට නම් ලේසියෙන් දෙයක් පහදල දෙන්න බෑ.. ඔහොම ගියොත් නෝට්ට මේ ගේ අතැරල අඩියක් වත් හෙල්ලෙන්න බැරිවෙනවනෙ..

"ඔයා මට වැරැද්දක් කරේ නෑ තාත්තා.. ඔයා අද දැනගන්න.. ඔයා තමයි මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම තාත්තා.. ඔයා ඔගේ තාත්තා වෙච්චි එක ගැන මං හුගක් ආඩම්බර වෙනවා.."

එහෙම කියලත් මං හිතුව තරම් හොඳ මුඩි එකක් තාත්තගෙ මුණට ආවෙ නෑ. අම්මගෙ මුණ නම් හොඳටම තරස්වෙලා තිබුණා. මැණිකෙ නැන්දයි, අක්කයි කාමරේ ඇතුළට ගියා

UPLOADED BY 'NIRO"

ගියාමයි.. කිසිම සද්දයක් බද්දයක් ඇහුණේ නෑ.. සුවර්රෙකටම දෙන්නා ඇඳේ පෙරලිලා අඩනව ඇති.

"ඔයා මගේ ළඟ නැතුව, මං මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම තාත්තා උනාට වැඩක් නෑ නෝට්.. ඊට වැඩිය හොඳයි මං මේ ලෝකෙ ඉන්න නරකම තාත්තා වෙන එක..."

"ඔ.. ඔයා ඔය මොනව කිව්වත් ඔයාට අපිව දාල යන්න දෙන්න බෑ නෝට්.."

අම්මයි, තාත්තයි දෙන්නම පුටුවලින් නැගිට්ටා. ඒ කියන්නෙ වැඩේ පුල්ම අස්සට් යන පාටයි..

"දැන් අහේන්වත් ගෙදර එක්කත් එන්න පුළුවන් වෙච්.. අ.. අපි හැමෝටම එකතුවෙලා ලස්සනට ඉන්න පුළුවන් එක ඔයා නැති කරල දාන්න හදන්නෙ ඇයි නෝට්..? සමහර විට ඔයා දන්නැතුව ඇති.. අපේ ජීවිතවල කොයි තරම් ඉහළ තැනක ඔයා ඉන්නවද කියලා. අපේ ලෝකෙ සම්පූර්ණෙන්ම පිරිල තියෙන්නෙ ඔයාගෙන් කියලා.. අනේ දෙයියනේ.. ඔයා නැතුව ගෙවෙන එක දවසක්වත් අපිට හිතාගන්න බෑ..."

ඒ පාර අම්මත් කඳුළු පෙරාගෙන මිදුල පැත්තට ගියා. තාත්තත් මුණ හතරැස් කරගෙන ඒ පස්සෙන් වැටුණා. අන්තිමට සාලෙ ඉතුරු වුණේ මමයි, අංකල් ජෙරාල්ඩුයි විතරයි. මිනිහා අර පොල් රැවුල මෙලෝ හසරක් නැතුව අත ගගා මං දිහා බලන් හිටියෙ මුළු ලෝකෙම අස්සට් වෙලා වගේ.

"වැඩේ මං හිතුවටත් වැඩිය බරපතලයි... ඔහෙන්, මෙහෙන් 'රතු'ත් මං එක්ක තරහ වෙනවා.. ඹහ්.. ඹහ්.. වැඩේ කියන්නෙ මේ කාටවත් නෝට්ව නැතුව බැරි එකනෙ..."

අලි පහ සයිස් අත් දෙක එකට අඹරගෙන ජෙරාල්ඩ් අංකල් නැගිට්ටා. මිනිහා ගෙමත් සිරුවෙ අම්මගෙයි, තාත්තාගෙයි කාමරේ පැත්තට යද්දි මමත් පුටුවෙන් නැගිටල කෑම කාමරේට ආවා. මැණිකෙ නැන්දගෙයි, අක්කගෙයි 'හුම්' සද්දයක්වත් නෑ.. අඩේ අප්පා... මේ ජෝඩුවට මොනව වෙලාද..?

"මැණිකෙ නැන්දේ.. කෝ මගේ කිරි එක..?"

මැද කාමරේට මං එබුණා. මෙන්න කොලේ අක්කයි, මැණිකෙ නැන්දයි දෙන්නම ඇඳ ඔදාගෙන හිටු කියල අඩනවා.. මගේ කටහඬ ඇහුණ ගමත් දෙන්නම පටස් ගාල ඔලු උස්සල මං දිහා බැලුවා. පිස්සු හැදෙනවා.. කඳුළු ගංගාවයි.. සෝක සාගරයයි.

"මං කිරි එක හදල දෙන්නම්.. ඊට කලින් මට වස බෝතලයක් ගෙනැල්ල දෙන්න.. ඒක බිව්වහම මේ හැම දුකක්ම ඉවරවෙලා යයි.."

කවදාවත් කතා කරපු නැති විදියට මැණිකෙ නැන්දා කියවං ගියා. ඒකෙන් මගේ ඔළුවත් සම්පූර්ණෙන්ම අවුල් වුණා. මේ මිනිස්සුන්ට දෙයක් කෙටියෙන් පහදල දෙන්න බැනෙ.. මට වෙන්නෙ ගැණි මැරුණ මිනිහ වගේ අනාත වෙලා ගේ ඇතුළට වෙලා ඉන්නද..?

"මැණිකෙ නැන්දා, ඔහොම කතා කරන්න තරම් වරදක් මං ඔයාලට කරල නෑ.. මං ඔයාට සැලකුවෙ මගේම අම්මට සලකනව වගේ.. මං ජෙරාල්ඩ් අංකල් එක්ක යන එක ඔයාට අවුලක් නම් ඔයත් මාත්තෙක්ක යමු.. කතන්දරේ ඉවරනෙ.."

මැණිකෙ නැන්දගෙ ඔළුව ආයෙත් උඩට ඉස්සුණා. ඒ

UPLOADED BY 'NIRO"

මුණෙ ඇත්තටම පේන්න තිබ්බෙ තරහක්. මේ හැමෝම මගෙත්තෙක්ක ඔරොප්පු වෙන්නෙ, මං මොන වැරැද්දක් කරාටද...? අක්කා නම් ඔලුව උස්සලවත් බැලුවෙ නෑ.. ඒ කියන්නෙ ඔරොප්පුව ඩබල් කියනෙක.

"ඔයා මට සැලකුවෙ අම්මට වගේම කියල මං දන්නවා.. ඒත් ඔයා හදන්නෙ අපි හැමෝවම දාල යන්න.. ඇයි ඒ..? අපි ඔයාට කරපු වැරැද්ද මොකක්ද..? අපේ ජීවිතවලට වැඩියෙන් ඔයාට ආදරේ කරපු එකද..? හැම විස්සෙම පුජා වට්ටියක් වගේ ඔලුව උඩින් ඔයාව තියාගෙන හිටපු එකද..? අනික නෝරි මහත්තයයි, මමයි මෙහෙත් ගියා කියල මේ ප්‍රශ්නෙ ඉවරවෙන්නෑ.. ඔයත්තෙක්ක ඔය ගමන යන්න කෙනුනි බේබි එයි.. ලොකු මහත්තයයි, නෝනයි එයි.. අම්මේ මහත්තයා එයි.. වැඩිය ඕන්නෑ.. අර මෙලෝ රහක් නැති දරුවත් එයි.. තව ඕන්නම් මහත්තයව ඉහින් ආශ්‍රය කරපු කැණ්ඩ සමයක් එයි.. එතකොට.. එතකොට ඉතිං හෝල් මහත්තයට මෙහේ හිටිය වගේ තමයි... වැඩි වෙනසක් නෑ.."

හප්පට සිරි.. ඒකත් එහෙමද..? මගේ ඔලුව තවත් අවුල් වුණා.. එහෙම උනොත් නම් බඩුම තමයි.. යන ජර්නි එකත් මරාලයක් වෙනවා. මෙයාල එක්ක නැවත ගියත් මේ වගේම තමයි. ආයෙ ඒකෙ කිසිම වෙනසක් වෙන්නෑ.. තවත් වචනයක්වත් කතා නොකර මං ආයෙත් කාමරේට රිංගගෙන ඔලුවෙ ඉඳන්ම බෙඩ් ෂීට් එක පොරව ගත්තා. නිදාගෙනම තමයි මේ ප්‍රශ්න ටික ඉවර කරන්න වෙන්නෙ..

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

17

එදා දවසම ගෙදර කට්ටිය කෙරුවෙ තැන් තැන් වලට වෙලා කුටු කුටු ගාපු එක. හැබැයි වැඩේ කියන්නෙ මං ලං වෙලකොට කුටු කුටුව නැවතිලා ගල් ගිලලා වගේ බලන් ඉන්නවා. ඊ අතේන්ට බලල එද්දිත් කවුරුවත් වැඩිය කතා කෙරුවෙ නෑ. යනවා කියල අතේන්ට කියනවද නැද්ද කියල හිතාගන්න බැරුවයි මං හිටියෙ. හොට අතේන් ආවහොත් හෙමින් සීරුවෙ කියනවා.. මිනිහා කියටවත් කැමති වෙන එකක් නෑ මං යනවට. හැබැයි මට ෂුවර් එකක් නැත්නෙ, අපේ ගෙදර කට්ටිය දැනටමත් අතේන්ට කියලද කියනෙකයි.. රෑට කන්න ඉඳි ආප්ප හදල තිබ්බත්, කවුරුවත් කෑවෙ නෑ.. හැමෝම ලස්සනට අත ගගා හිටියා. මොන ප්‍රශ්නෙ ආවත් කෑම කන නෝට්ටත් කන්න බැරිවුණා. වැඩේ කියන්නෙ ජේරාඩ් අංකලුත් ගුණ එල්ලගෙන ඉන්න එකනෙ.. හරි නම් මිනිහා සංතෝස වෙන්න එපායැ.. මං වගේ සිරා බුවෙක් මිනිහත් එක්ක යන එක ගැන.. සමහර විට ගෙදර කට්ටිය එකතු වෙලා ජේරාඩ් අංකල්ට ඇටිලි හැලෙන්න බැන්නද දන්නෑ මාව එක්ක යනවට..

UPLOADED BY 'NIRO'

"අංකල් අපි දැන් අනිද්දට යනව නේද..?"

මිදුල අයිනෙ හදල තිබුණු කොන්ක්‍රීට් බංකුවෙ වාඩිවෙලා ඉඳපු ජෙරාඩ් අංකල්ට මං ළං වුණා. මිනිහා හිටියෙ කල්පනා ලෝකෙ එනා කොනේ.

"ඔව් නෝට්.. යන්න එක නම් ස්ථිරයි.. ඒත් ඔයාලගෙ ගෙදර අයගෙ අවුල තමයි තියෙන්නෙ.."

"ඒව හරියයි අංකල්.. මං ගිහින් ටික දවසක් ගියහම, හැමෝගෙම සිතේ අමාරු විංගෙන් විංග අවුවෙලා යයි. ඔහොම බැලුවොත්, මට විහිලුවටවත් ගෙයින් එලියට යන්න බැනෙ.. ඇත්තටම අංකල් ආදරේ වැඩි උනහමත් හරි කරදරයක්.. ඇයි ඉතිං මොන දේ උනත් දුකයිනෙ..."

"ඒ වුණාට මේ ගෙදර අයට ඔයාව විශේෂයි නෝට්... ගෙදර අයට විතරක් නෙමේ.. ඔයාව ආශ්‍රය කරන, ඔයා අඳුනන්නැති වුණත්, ඔයාව අඳුනන හැමෝටම ඔයාව විශේෂයි.. ඒකයි ඔයා යනවට කවුරුවත් කැමති නැත්තෙ.."

"දැන් එතකොට අංකල් කියන්නෙ මගේ මුහුදු ගමනට බබා හම්බවෙනවා කියලද..?"

"මං එහෙම කිව්වෙ නැනෙ නෝට්.. ඔයා මගෙත්තෙක්ක එන එකෙන් මං කොයි තරම් සංතෝස වෙනවද කියල කියන්න මගෙ ශබ්ද කෝෂයෙ තියෙන වචන නෑ. මේ ගෙදර හැමෝම අද උදේ ඉඳල මට ඉරිසියා කරන්න පටන් අරන්.. ඒ ඔයා මාත්තෙක්ක යන හින්ද.."

ඉඳල ඉඳල අංකල් ජෙරාඩ් කිව්වෙ මාර කතාවක්. ඉරිසියාවට භාජනය වෙලා හරි කමක් නෑ නෝට් වගේ පොරක් එක්ක

ගමනක් යන එක. සමහර විට ජෙරාඩ් අංකල්ට එහෙම හිතෙන්නැති..

"අංකල්.. අපි දැන් ඔය කතන්දරේට ෆුල්ස්ටොප් එක තියල වෙන දෙයක් ගැන කතා කරමුද..? උදේ ඉඳල ඔය ගැන කතා කරල මගේ මලුවන්තෙක්ක රිදෙනවා.."

"හරි.. අපි ඒ ගැන කතා නොකර ඉඳිමු.."

ජෙරාඩ් අංකල් පපුව උසිත් අත්දෙක බැඳගත්තා. මමත් ජෙරාඩ් අංකල් ළඟින් වාඩිවුණා. ජෙරාඩ් අංකල් අපේ ගෙදර ආවට පස්සෙ මං දැකපු දුක්ඛරම මුඩි එක මුණෙ කියාගෙන බලාගෙන හිටියා.

"ඔයා මොකක් හරි අප්සට් එකකද ඉන්නෙ අංකල්..?"

අර කාටද වගේ නෝට්ට හැම්දේම තේරෙනවා.. ඒකනෙ කවුරුත් නෝට්ට කැමති.. මේ තරම් ආදරේ කරන්නෙ..

"නෑ නෝට්.. ඊළඟට තියෙන ජර්නි එක ගැනයි මං මේ කල්පනා කරේ.."

"හරි.. ඒ ජර්නි එක ගැන අපි හෙට රෑට කතා කරමු.. මං ගෙනියන්න ඕන දේවල් හැම එකක්ම අංකල් මට කියන්නෝන.. මොකද මං කැමතියි නැවේ ඩෙක් එකට වෙලා සිරා පොරක් වගේ මුහුද දිහා බලාගෙන ඉන්න.. හැම පැත්තෙන්ම මුහුදෙන් වටවෙලා තියෙනකොට, අපි ඒ මුහුද මැද්දෙ ඉන්නකොට මොන තරම් ගෙනියක් තියෙනවද අංකල්.. අර ගයියා නිතරම වගේ කියන්නෙ ඇඟ කිලිපොලා යන ආශ්වාදය කියල.. ඔව්.."

මං කියපු දේට ජෙරාඩ් අංකල් මුකුත්ම කිව්වෙ නෑ.. අර මුලින් තිබ්බ දුක්ඛරකම මුණ මැද්දෙ කියාගෙන ඔහේ බලන් හිටියා.

UPLOADED BY 'NIRO"

"ඔයා නම් ඉන්නෙ වෙනම ලෝකෙක අංකල්.. හරි.. ඔයාට මතකද මං එක දවසක් ඔයාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ඔයා ඒකට උත්තරයක් දුන්නෑ.. අද තමි ඒකට සම්පූර්ණ උත්තරයක් ඕන.. රාජිව්.."

"ඒ මොකක්ද නෝනි.."

"ඔයා මැරි කරලද..? එහෙම නැත්නං තාම නැද්ද..?"

මං හිතුවෙ ජෙරාඩ් අංකල් පටස් ගාල උත්තරයක් දේවි කියලා.. ඒත් හුහක් වෙලා යනකන් එයා කතා කෙරුවෙ නෑ.. හිත ඇතුලෙ විපිරිලා තියෙන කරුණු එකින් එක එකතු කරගන්න එයා උත්සාහ ගත්තාව කියල මට තේරුණා.. ඒක හින්ද මං ජෙරාඩ් අංකල්ට බාධා කරන්න ගියේ නෑ..

"මං මැරි කරල නෑ නෝනි.. මගේ ජීවිතේ තනියම තමයි ගෙවිල යන්නෙ.."

හිතාගන්න බැරි, විශ්වාස කරන්න බැරි කතාවක් ජෙරාඩ් අංකල්ගෙන් පිටවුණා.

"මට ඒක විශ්වාස කරන්නත් අමාරුයි. ඔයා වගේ සිරා මැන් කෙනෙක් මැරි කරල නෑ කියනව. අවු ගානෙ ඔයාට ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක්වත් හිටියෙ නැද්ද..?"

ලොකු රැවුලෙන් වැහිල තිබ්බ මුහං පුරාම දුක හිතෙන හිනාවක් ඇඳිල ගියා. ඒ හිනාව ඇතුළෙ අංකල්ගෙ මුළු අතීතයම හැංගිල තියෙනව කියල මට තේරුණා.

"එක්කෙනෙක් නෙමේ නෝනි.. සැහෙක්ක හිටියා.. හැබැයි ඒ එක්කෙනෙක්වත් මං හිත ඇතුළට ගත්තෙ නෑ.. අපි හැමෝම හුහක් ළඟින් ආශ්‍රය කරා. ඔහොම ඉඳිද්දි තමයි මට එයාව

හම්බවුණේ.. ඒ ආදරේ හිතෙන මුණ නොදැක මට එක දවසක්වත් ඉන්න බැරිවුණා. ඒත් එයා මං ගැන හිතුවෙ වෙනස් විදියට. එයා මාව විශ්වාස කරේ නෑ.. නිතරම කෙල්ලොත් එක්ක එකතු වෙලා ඉඳපු මං ගැන එයා හිතුවේ, මං ඒ හැම කෙල්ලෙක් එක්කම යාලු ඇති කියලා.. මං මගේ ආදරේ ගැන එයාට කොයි තරම් දේවල් කිව්වත් එයා ඕංගක්වත් පිළිගත්තෙ නෑ.. එයා මට ආදරේ කරා කියන එක මං දැනගෙන හිටියා. ඒත් එයා මාව විශ්වාස කරේ නෑ.. ඒ වගේම මට ආදරෙයි කියල පෙන්නුවෙත් නෑ.. කොහොම උනත් එයාට ඇරුණු මේ හිත අදටත් එයාට ආදරේ කරනවා.. මගේ අන්තිම හුස්ම ටිකත් යනකන් ඒ ආදරේ මේ පපුව ඇතුලෙ තියේවි.."

ජෙරාඩ් අංකල් ගැන ඉපදිවල ලොකු දුකකින් මගේ හිත වහගනිද්දි, මං ඒ ලොකු අතක් අල්ල ගත්තා. ඕනිහෙක්ගෙ ඇස්වලට ඒ තරම් ලොකු දුකක් ඇවිල්ල තියෙනවා මං ඊට කලින් දැකල තිබුණෙ නෑ..

"අංකල්ගෙන් ඔය ප්‍රශ්නෙ අහපු එක ගැන මං දැන් දුක්වෙනවා.. අපි ඔය කතාව නවත්තල දාමු.."

"නෑ නෝනි.. කතාව හුහක් කෙටියෙන් මං ඔය කිව්වෙ. ඒ කෙටියෙන් කියපු කතාවෙ අන්තිමත් මං කියලම ඉවර කරන්නම්.. කොහොම හරි මං එයාගෙ පස්සෙන් එන එක එයාට වදයක් වුණා. එයා හිතුවෙම මං කරන්නෙ බොරුවක් කියලා.. අන්තිමේදි මගේ ඇස් ඉස්සරහම එයා වෙන කෙනෙක්ව කසාද බැන්දා.."

"න්.. නෑන්..."

"ඔව් නෝනි.. මට ඒ දුක දරාගන්න බැරිවුණා.. ඒ මුණ පෙනී පෙනී මේ ලංකාවෙ ජීවත්වෙන එක මට මානසික වදයක් වුණා.. පස්සෙ මං 'සීමන්' කෙනෙක් විදියට නැවකට කොයිත්තු

UPLOADED BY 'NIRO"

වෙලා මේ රටෙන් පිටවුණා. හැම පැත්තෙන්ම වටවෙච්ච මහා සාගරය මැද්දෙදි, මගේ ආදරේ හැඟීම් මාව විනාශ කරල දැම්මා.. අන්තිමට පාලුවෙන් මිරිකිල ඉවර වෙලා, මගේ හිතත් මට නැතිවුණා.. මහා කාලකණ්ණි ජීවිතයක් මං ගෙවුවේ.."

'එක් වැම් ගේ පිල්ම් එකේ උන්මාද සිතුවම් සිංදුව යනකොට තිරේ මැවෙන රූප පෙල මට මතක් වුණා.. මහා පාලු එක්වැම් ගෙයක් ඇතුලෙ කාත් කවුරුවත් නැතුව තට්ට තනියම, ඉමක් කොණක් පේන්නැති මහා සාගරේ දිහා බලාගෙන ගෙවන තරුණ ජීවිතයක් ගැන මගේ හිතට ආවා. මල් දහසක් මැද්දෙ, තමන් ප්‍රාර්ථනා කරපු එකම මල ජීවිතේට සරදම් කරල තියාට පස්සෙ තමන් ගැන දැනෙන ආත්මානුකම්පාව නැති කරන්න සක්කරයටවත් බෑ කියන එක නෝට් හොඳටම දැනගෙන හිටියා. මොකද නෝට්ටත් ඒ ධර්මතාවෙම පොදු වුණ හින්ද..

"කතාව එතනින් ඉවරවුණේ නෑ නෝට්.. අවුරුදු ගාණකට පස්සෙ එයාට නේරිල හිටුණා මං එයාට කොයි තරම් ආදරේ කරාද, දැන් මම ගෙවෙන්නෙ කොයි වගේ ජීවිතයක්ද කියලත්.. එයා ඒ ගැන මහා සුහක් දුක්වෙලා හිටුණා.. මාව කොහොම හරි හම්බෙන්න ඕන කියලත් හිතාගෙන ඉඳල හිටුණා..."

"ඉතිං අංකල්ට එයාව හම්බවුණාද..?"

"කවදාවත් නෑ නෝට්.. කවදාවත් නෑ... මෙහේදි වෙච්ච ඇක්සිඩන්ට් එකකින් එයා නැතිවෙලා හිටුණා.."

ජෙරාඩ් අංකල්ගෙන් ඒ වචන පිටවෙද්දි මගේ පපුව හෝස් ගාල දාලා ගියා. දෙයියනේ මේ මනුස්සයා කොයි තරම් දුකක් මේ පපුව උඩ තියාගෙන ඉන්නව ඇහිද..?

"ම.. මට එයාගෙ මුණවත් අන්තිමට දකින්න නැතිවුණා.

මගේ දෛවය මට ඒකටවත් ඉඩක් දුන්නෙ නෑ.. මං ඒ වෙනකොට හිටියෙ උතුරු ඇමරිකාවෙ.. අවුගානෙ මං ඔය හැම දෙයක්ම දැන ගත්තෙත් මාස ගානක් පහුවෙලා.."

"අයෑම් සොරි අංකල්.. මං හුඟක් කණගාටු වෙනවා.."

"ඒ ගැන ඒ තරම් හිතන්න එපා.. එයාට කරපු ආදරේ තාමත් මෙන්න මෙතන තියෙනවා. එයා හැමදාකම මගේ හිතේ ඉන්නවා.. ඒ හොඳටම ඇතිනෙ නෝට්..."

ජෙරාඩ් අංකල් පපුව උඩින් අත තියාගත්තා. දෛවය මිනිස්සුන්ට කොයි තරම් දුක් දෙනවද කියන එක පෙන්නන්න මීට වැඩිය උදාහරණ ඕන වුණේ නෑ.. වැඩේ කියන්නෙ මේ හැම එකක්ම දරාගෙන ජෙරාඩ් අංකල් අපි හැමෝම්ත්තෙක්කම හිතාවෙලා ඉන්නෙක. එයා කවදාවත් අපි ඉස්සරහ අවුල් මුණක් දාගෙන හිටියෙ නැතෙ.

"මං අංකල්ට ගරු කරනවා අංකල්.. ආදරේ කරන්න ඔන එකෙම තමයි. හැබැයි එක දෙයක් තියෙනවා.. අනින්දා ඉඳල මං අංකල් එක්ක දිගටම ඉන්නවා. අංකල්ගෙ මය හිතේ තියෙන දුකත් අවුකරල දාන්න මං පුළුවන් උපරිම ලුයි එක දෙනවා.."

"කැන්ක්‍යු නෝට්.. ඔයා ඔගෙත්තෙක්ක [illegible] ලොකු හයියක්.. ඔයා මගේ ළඟ ඉන්නව නම් මේ හැම දුකක්ම අමුවෙලා යාවි.."

ජෙරාඩ් අංකල් ඒ විදිහ නම් කිව්වෙ [illegible] කියන්නෙ නෝට්ගෙයි, ජෙරාඩ් අංකල්ගෙයි පර්නි එක [illegible] කියනකනෙ..

"අංකල්ට බඩගිනිත් ඇතිනෙ. අපි කන්න යමුද..?"

"බඩගින්නක් නම් නෑ නෝට්.. ඒත් අපි කින්ද අනින් අය

UPLOADED BY 'NIRO"

බඩගින්නෙ තියන්න හොඳ නෑ.. යං.."

මායි, ජේරාඩ් අංකලුයි ගේ ඇතුලට ආවා. ගේ ඇතුලෙ මෙලෝ හැල හොල්මනක් නෑ.. හැමෝම තම තමන්ගෙ කාමර වලට ගිහින් දොරවලුත් වහගෙන. මේසෙට බෙදපු කෑම එහෙම්මමයි.. යකෝ.. මේක මාර අවතඩුවක්නෙ..

"ඔන්න ඕක තමයි මං කිව්වෙ..."

හැම දෙයක්ම තේරුම් අරගෙන වගේ ජේරාඩ් අංකල් කිව්වා. මට නම් ඩිංගක් විතර තදවුණා.

"අපිත් කන්නැතුව නිදාගමු අංකල්... මොන ඛම්බුවක්ද..? ඇයි මේ හැමෝම නොකා ඉඳල මට රිද්දන්න කදන්නෙ.. මං මොනව කරාටද..?"

"ඔයා නැතුව එයාලව බැ නෝට්.. ආදරේ වැඩිකමට කරන දේවල් තමයි ඔය.. කමක් නෑ.. අපි හැමෝම අද නොකා නිදාගමු..."

ජේරාඩ් අංකල් එයාගෙ කාමරේට ගියා. මමත් හෙමින් සීරුවෙ මගේ කාමරේට ආවා. මේ විදියට ගියොත් නම් මට ජේරාඩ් අංකල් එක්ක යන්න වෙන්නෑ.. ඔක්කොටම වැඩිය මං යනවා කියල අශේන්ට කියන එක තමයි වැඩේ. මට නම් බුදු සුවර් ආරංචිය අහපු වෙලාවෙ ඉඳල මිනිහා අඩනවා කියලා.. ඇත්තටම මං මේකට මොකද කරන්නෙ.. මේ වගේ අවුල් වෙච්ච දවසක් මීට කලින් අපේ ගෙදර උදාවෙලා තිබ්බෙ නෑ.. කොටින්ම රොෂානාගෙ ප්‍රශ්නෙ අපේ ගෙදරට ආපු දවසෙක්, මාව පොලීසියෙන් අල්ලන් ගියපු දවසෙන් මීට වැඩිය හොඳ වාතාවරණයක් ගෙදර තිබුණා..

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

18

කලින් දවසෙ නොකා නිදාගත්තු හන්දද කොහෙද පහුවෙනිදා මට කලින්ම ඇහැරුණා. ඇස් දෙක පොඩි කරල වටපිට බලද්දි තමයි මං දැක්කෙ මගේ ඇඳ ගාව පුටුවක් තියාගෙන වාඩිවෙලා ඉන්න ගයියව. මූ මොකද මේ උදේ පාන්දරම වැඩ වාසය කරල තියෙන්නෙ.. අපර්ණාවත් කැමති වෙලාද දන්නෑ.. සුවර් එකට එහෙම දෙයක් තමයි.. නැත්නම් මේ තරම් උදෙන් මූ විහිළුවටවත් ඇහැරෙන්නෙ නෑ..

"මොකෝ බං.. තවත් ටිකක් වෙලා ගෙදරට ගිහින් නිදාගත්ත නම් ඉවරනෙ.. උඹේ මුස්පේන්තු මුණ මට උදේ පාන්දරම පෙන්නන්න ආවෙ.."

ගයියව උදේම ටිකක් තග්ගල ගන්නෝන්ත.. එතකොට තමයි ඌ කියන්න හිතන් ආපු දේවලුත් ඌට අමතක වෙන්නෙ..

"උඹ ඔන දෙයක් කියපං. හැබැයි මං කියන දේත් ඩිංගක් අහපං.. උඹ දන්නවා අපි දෙන්නා පුංචිම කාලෙ ඉඳල එකට

UPLOADED BY 'NIRO"

හිටියා. ඒ දවස්වල ඉඳලම මගේ හිතේ තියෙන්න පුළුවන් උඩම තැන උඹව තියාගෙන හිටියා. මගේ ජීවිතයෙ හැම වැදගත් දේකදිම උඹව මුල් තැනට ගන්නැතුව මං මුකුත්ම කරේ නෑ.. ඒ තරම් මං උඹට ගෞරව කරා.. ආදරේ කරා.."

"ගයියා.. උඹ මේ මොනව ගැනද කියන්නෙ..?"

"කියන්නෙ මොනවද කියල උඹට තේරෙයි.. තව විකක් අහගෙන ඉඳපං.. උඹයි, මායි කොයිතරම් නොඳ යාලුවො උනත්, මගේ හිතේ උඹ ගැන තිබ්බෙ කියාගන්න බැරි මහ මොකක්දෝ හක්තියක්. මං මගේ අම්මට වැඩිය ආදරේ කෙරුවෙ උඹට.. අවුගානෙ උඹ ඒකවත් පිළිගනිං.."

අපර්ණා ගැන දැන් කියයි දැන් කියයි කියල හිතුවට ඒ ගැන වචනයක් වත් සඳහනක් නැනේ.. ඉවර් එකටම මූ අර ගේ ගාව බස්සල ආපහු එන්න හදද්දි මං කියවපු ඒවට තමයි මේ කැගහන්නෙ.. කමක් නෑ.. හිතේ දුක නැතිවෙනකන් හරි කැගහපුවාවෙ. ඒක් මං හිතපු දේ වැරදිලා ගියේ ගයියා ඊගාවට කියපු දෙයින්. මුට එහෙනම් වෙන හිතේ අමාරුවකුයි තියෙන්නෙ..

"හැබැයි නෝට් එක දෙයක් තියෙනවා.. උඹ මහ මුහුද මැද්දෙ නැවක නෙමේ.. වෙන ග්‍රහලෝකෙක හරි හිටියත් මං උඹව හොයාගෙන එනවා.. ඒක උඹට තවත්තත්ක බැ.. එහෙම නැතිවුණොත් මේ ගයියගෙ ලයිෆ් එක ගොලෝ රහක් නැති වෙනවා.."

"උඹට අපර්ණාව දාල මගෙත්තෙක්ක එන්න බැ ගයි.."

ඉඳල ඉඳල මං කිව්ව දේට ගයියා හිනාවුණා. ඒ හිනාවෙ තිබ්බෙ ලොකු ආඩම්බරයක්.

"මං උඹට මේ කතාව කලිනුත් කිව්වා නෝට්.. අපර්ණලා එක්කෙනක් නෙමේ දහයක් දාල හරි වුණත් මං උඹේ ළඟට එනවා.. මට උඹව නැති කරගන්න බෑ.."

ගයියා කිව්වෙ ලොකු අධිශ්‍යානයකින්. එහෙනම් මැණිකෙ නැන්දා ඊයෙ කියපු දේවල් හරියාගෙන වගෙයි එන්නෙ.. එහෙම උනොත් නම්, එහෙයි මෙහෙයි අතරෙ කිසිම වෙනසක් නැතිවෙනවා. ඇයි ඉතිං මෙහේ නෝට්ත් එක්ක ඉන්න අය එහේදිත් ඉන්නවනෙ..

"නෝට් මහත්තයා.. කෝල් එකක්.."

මැණිකෙ නැන්දා කාමරේට එබිල කියල ගියා. හප්පට ඩෙත.. මැණිකෙ නැන්දා නෝට්ත් එක්ක මුළු හදවතින්ම තරහ වෙලා වගෙයි. මේක නම් කට්ටියම එකතුවෙලා නෝට්ගෙ ප්‍රජා අයිතිය උල්ලංඝනය කරන වැඩක්..

"හෙලෝ.."

මං රිසීවරේ කතේ තියාගත්තා. කවුද දන්නෑ මේ වෙලාවෙ..

"අනේ රත්තරං අයියේ.. අපිව දාල ඔයා යන්නෙපා.."

නීට්ගෙ ලස්සන කටහඬ මට කැඩි කැඩී ඇහුණා. කෙල්ල හෝ ගාල අඩනවා.. කවුද දන්නෑ නීට්ට මං යනවා කියල කිව්වෙ.. දැන් නම් නෝට්ගෙ ගමන කක්කා කේස් එකක් වෙන පාටයි..

"මගේ අතින් වෙච්ච හැම වැරදිදටම මං ඔය කකුල් දෙක අල්ලල වදින්නම්... වං ආයෙ ඔය හිත හීනෙකින්වත් රිද්දන්නෙ නෑ දෙයියනේ.. ම.. මං මහා පව්කාරියක් අයියේ.. මං දන්නවා

මය රත්තරං හිත රිද්දුව පවට මට හෙණ ගහයි.. අනේ අයියේ.. මොන දේ කරත් කමක් නෑ.. මාව දාල යන්නෙපා. මේ දවස් ටිකට මං විඳපු වේදනාව හොඳටම ඇති දෙයියනේ.. ම.. මට මයාව නැතුව බෑ.. මට මයාව මින තෝට් අයියේ.."

නීට් ආයෙත් අඩන්න ගත්තා. මෙහෙම ගියොත් නම් තෝට්ට, මේ පුංචි කෙල්ලත් එක්කම අඩන්න වෙනවා..

"මයා වැරැද්දක් කෙරුවෙ නෑ නීට්.. අපි ඒ වෙච්ච දේවල් අමතක කරමු.. එතකොට හැම දෙයක්ම හරිනෙ.. මයයි මායි අතරෙ කිසිම ප්‍රශ්නයක් ආවෙ නෑ කියල හිතාගෙන මං යන්නම්.."

"මයාට යන්න බෑ.. මයාට මං යන්න දෙන්නෙත් නෑ.. හැම දෙයක්ම අමතක කරමු කියල කියන්නෙ, අපි අතරෙ තිබ්බ ආදරෙත් අමතක කරමු කියනෙකද..? ඒක නම් කවදාවත් කරන්න බෑ.. කවදාවත් බෑ.. මං මයාට රිද්දපු ඒවට මං මටම රිද්දගන්නවා.. මං මට කිසිම සමාවක් දෙන්නෙ නෑ.."

පුංචි කෙල්ලගෙ කටහඬේ තිබ්බ දොකු ස්ථිරභාවයක්.

"හොඳයි නීට් කියන්නෙ මේ මොනව කරන්න කියලද...?"

වැඩිය කතා කරන්න යන එකෙන් වෙන්නෙ හැමදේම අවුල් වෙන එක හන්ද මං ඇහුවා.

"දෙයියන්ගෙ නාමෙට මාව දාල යන්නෙපා. මට මයා නැතුව බෑ.. මං දැන් හැම දෙයක්ම දන්නවා.. කවිතා අක්කි මායි, අක්කයි දෙන්නම ඉස්සරහ මයා ගැන හැම දෙයක්ම කිව්වා. මයා කරපු දේවල්, කියපු දේවල්.. හැම එකක්ම.. එයාට අනේත් අයියා කියල මයා අංකල් ජෙරාඩ් එක්ක යන්නයි හදන්නෙ කියලා. එතකොට තමයි අපේ අක්කා කිව්වෙ තෝට් යන එක

එයා හුණක් කල් ඉඳලම දන්නවා කියලා. එයයි, මයයි කතා කරපු දේවලුත් එයා කිව්වා..."

එහෙනම් වැඩේ හිතුවටත් වැඩිය පත්තුවෙලා ගිහින්. මං හිතුවෙ අනේත් මගේ ගමන ගැන දන්නෙ නෑ කියලා. ඕකනෙ කියන්නෙ.. අපේ ගෙදර මිනිස්සුන්ව තමා සතපනකට විශ්වාස කරන්න බෑ කියලා. ඒ ඊංගට කතන්දරේ අනේත්ගෙ කණේ තියලා.

"මය මොන දේ කිව්වත් මං යනවා කියල දැන් තීරණේ කරලා ඉවරයි නීට්. මං හොහොමත් යනවා.."

"යන්න.. මයා යන්න.. හැබැයි එහෙම ගියත් මගේ පියුතරල් එකට මයාට එන්න වෙනවා. ඒකත් මතක තියාගෙන යන්න අයියේ. හොඳට මතක තියාගන්න... මයා මෙහෙන් යන දවසෙම මං මගේ ජීවිතේ නැති කරගන්නවා. මේ උඩ ඉන්න හැම දෙවියෙක් පල්ල...! මගේ අයියේ.. මයාගෙ නීට් ජීවිතේ නැති කර ගන්නවා... මයා නැතුව මට එක මොහොතක් වත් ඉන්න බෑ.."

නීට් කියපු දේට මට වචනයක්වත් කියන්න හම්බවුණේ නෑ. එයා පෝන් එක තිබ්බා. දැන් ඉතිං මොකේද දන් වළඳන්නෙ. රිසීවරේ තියල මං හැරෙනකොට ගෙදර සාලෙට පේන කාමර හතරෙම දොර රෙදි පැද්දෙනවා මං දැක්කා. ඒ කියන්නෙ අද හැමෝම ගෙදර. ඒ වගේම මේ කතන්දරෙත් අහගෙනයි ඉඳල තියෙන්නෙ..

"නීට් මොකද කියන්නෙ..?"

"උඹ කියන ඒවට හපන් දේවල් එයා කියන්නෙ. දැන් නම්

UPLOADED BY 'NIRO"

මගේ ඔලුවත්තෙක්ක අවුල්වෙලා තියෙන්නෙ.."

"උඹට ඉතිං අපි නැතුව ඉන්න පුලුවන්නෙ. අපේ ලෝකෙ පිරිලා තියෙන්නෙ උඹෙන් උනාට උඹේ ලෝකෙ පිරිලා තියෙන්නෙ අපෙන් නෙමෙයි. උඹ ඒක ලස්සනට ඔප්පු කරල පෙන්නමින් ඉන්නෙ.."

සාලෙ දම්රෝ සැටියෙ දඩස්ගාල වාඩිවෙන ගමන් ගයියා කුනු කතාවක් කිව්වා. මට තදවුණා.

"ගයියා මේ.. උඹත් හදන්නෙ මාව බයිට් කරන්නද..? උඹ මය කිව්ව වගේ වලත්ත කතාවක් මං උඹට කියල තියෙනවද..? මං කොහේ ගියත්, මගේ හිතේ උඹල හැම ඊකාම ඉන්නවා. උඹලගෙන් එහා ලෝකයක් මට නෑ.."

මං කැගහල කිව්වා. ගේ ඇතුලෙ ඉන්න හැමෝටම ඇහෙන්නත් එක්කයි මං කැගැහුවේ.

"ඒ කතාව බොරු. ඔයාගෙ හිතේ අපි හිටිය නම් අපිව දාල යන්න ඔයාට බෑ.."

ගේ ඇතුළෙ කාමරේක කර්ටන් එකක් පැත්තකට ගිහිල්ලා ඒ කාමරේ ඇතුලෙ ඉඳන් අෂේන් එළියට ආවා. දෙයියනේ.. මේ මනුස්සයා කොයි වෙලාවෙද ආවේ..

"ඔ... ඔයා කොයි වෙලාවෙද ආවෙ අෂේන්..? ඇයි ඔයා කෙලින්ම මං ළඟට ආවෙ නැත්තෙ..?"

"ඇවිල්ලා වැඩක් තියෙනවද නෝට්.. ඔයා යන්න යනවනේ තව තවත් ඔයාට ලංවෙන එකෙන් වෙත්තෙ මං විඳවන එක වැඩිවෙන එක විතරයි. මට විතරක් නෙමේ... ගයියා, අම්මා,

තාත්තා, මැණිකෙ නැත්දා, අක්කා අපි හැමෝම. අපිට ඔයාව නැතුව බෑ කියලා ඔයා හොඳටම දන්නවා. ඒත් ඔයාට අපිව ඕනෙ නැතේ. ඒකනේ අපිව මේතරම් රිද්දන්නෙ.."

කවදාවත් නැති විදියට අෂේන් කතා කරන්න පටන් අරන් තිබුණා.

"මං ඔයාලව රිද්දුවෙ නෑ අමි. අනික මං හැමදේම කෙරුවෙ ඔයා වෙනුවෙන්, මගේ ෆැමිලි එක වෙනුවෙන්, මගේ අය වෙනුවෙන්. මං මගේ කියල දෙයක් මට කරගෙන නෑ අමි.."

"ඒක ඇත්ත.. ඒත් ඔයා ඩිංගසවත් අපේ හිත් ගැන හිතුවද..? ඔයා නැතිවුණහම අපිව කොයිතරම් කාලකණ්ණි වෙනවද කියල ඔයා හිතුවද..? ඉරවල් දානකටවත් ඔයා අපිව දුන්නු එළිය දෙන්න බෑ කියල ඔයා හිතුවද..? නෑ නෝට්.. ඔයා ඒ ගැන හිතුවේ නෑ. අපිට වැඩියක්ම දුක ඒකයි.."

ගෙදර කාමර ඇතුළට වෙලා ඉඳපු මැණිකෙ නැත්දා, තාත්තා, අම්මා, අක්කා ඒ වෙනකොට එළියට ඇවිල්ලා තිබුණා. ඒත් පෙරාඩි අංකල් පේන්න හිටියෙ නෑ. සමහරවිට ඔප් එක ගැන බලන්න හාබර් එකට ගියාද කියන්නත් බෑ.

"අනිත්තෙක, අපි ගැන අහාරින්නකො. පීරිස්, සමන්තා, විජේදාස කියන මිනිස්සු තුන්දෙනා ගැනවත් ඔයා හිතුවෙ නෑ. එයාල මේ ආරංචිය අහල ලෝකෙම එපාවෙලයි ඉන්නෙ. ඔයා ඇයි නෝට් අපිට මේතරම් හින්දර දෙන්නෙ..? අපි ඔයාට මොන තරම් ආදරේ කරනවද කියල පෙන්නන්න අපිට බෑ. ඒක දන්නෙ උඩ ඉන්න දෙයියො විතරයි.."

අෂේන් නන්ස්ටොප් කියවගෙන යනවා. හැබැයි වැඩේ

UPLOADED BY 'NIRO"

කියන්නෙ ඒ කතාවට අනිත් අය කවුරුවත් සහභාගී වුණේ නෑ. නෝට්ට හිතෙන විදියට නම් අනේන් මේ නියෝජනය කරන්නෙ, කතා කරන්නෙ ගෙදර හැමෝම වෙනුවෙන්. අනේන්ට දෙන්න ඕන උත්තරයක් හිතාගන්න බැරුව ඉඳිද්දි තමයි ආයෙත් ෆෝන් එක රිංග් වෙනවා ඇහුණෙ. ෆෝන් එක ළඟම ඉඳපු හින්දා මං රිසීවරේ අතට ගත්තා.

"නෝට්.. මං සුරාජ් කතා කරන්නෙ. අපේ තාත්තට ඔයත්නෙක්ක ටිකක් කතා කරන්න ඕනලු. මං තාත්තට ෆෝන් එක දෙන්නද..?"

මං 'හා' කියල ගයියගෙ මුණ දිහා බැලුවා. ඒත් උං බලන් හිටියෙ අනේන් දිහා. අනිගෙ ඇස්වල කඳුලු පිරිල තියෙනවා මං දැක්කෙ එතකොට. මට කියවල කියවල ඉවරවෙලා මේ මනුස්සයා අඩන්නෙ ඇයි..? හරි තමි අඩන්න ඕන මමනෙ.

"පුතා.. මගේ අනිත් වෙච්ච වැරැද්දට මං ඔයාගෙන් සමාව ඉල්ලනවා. එදා අපේ ගෙදරදි මගෙන් පිටවෙච්ච වචනවලට මං අද ලැජ්ජා වෙනවා. ඒ වගේම මං ඔයා ගැන ආඩම්බරත් වෙනවා. මොකද මේ වගේ තරකාදී ප්‍රශ්න ඉස්සරහ මලුව අවුල් කරගන්නැතුව ඉඳපු එකට. ඒ අතින් ඔයා අපිට වැඩිය සෑහෙන්න ඉහල තැනක ඉන්නවා. අනිත් දේ තමයි ඔයාට ඕන වෙලාවක මේ ගෙදර දොරවල් ඇරිලා තියෙනෙක. මගේ ළමයි තුන්දෙනා ඔයාව ආශ්‍රය කරනවා තියෙනෙක මට අද ආඩම්බරයක්. ඔයාගෙ ඔය තියෙන කොලිටිස් හැමදාටම තියන් ඉන්න. ඒ වගේම ඉඩක් ලැබිච්ච තළවෙනිපාරම ඔයා මගේ ගෙදරට එයි කියල මං හිතනවා.."

සුරාජ්ගෙ තාත්තා ෆෝන් එක තිබ්බා. අද ජාතාන්තර

දුරකතන දවසද මංදා. අනික ඊත හැම කෝල් එකක්ම එන්නෙ මේ වෙච්ච අවුල ගැන කියලනෙ. දැන් නම් නෝට් ඉන්නෙ නන්නත්තාර වෙලා කියල කිව්වොත් නිවැරදියි. ඇයි අප්පා.. හකරවටින්ම මාර ඇටැක් පාරවල් ටිකක්නෙ එන්නෙ. ඉතින් අය සමාව භාජනයක දාන්න හදනවා. තවත් අය නෝට්ව ගැටගහල, බැඳල තියාගන්න හදනවා. නෝට් දැන් මොනවද කරන්නෙ..? ඒක දන්නෙත් ඉතිං නෝට්ම තමයි.

"උදේට කන්න අදහසක් ඔයාලගෙ නැද්ද..?"

හිත පිරෙන්න රටේ තැති දේවල් අහල තිබ්බත් බඩ පිරුණෙ නැති හින්දා මං ඇහුවා.

"හිත රිදෙන දේවල් මේතරම් වෙද්දි කාටද දෙයියනේ කන්න පුලුවන්..?"

කම්මුලේ අතකුත් තියාගෙන මැණිකෙ නැන්දා කිව්වා. යකෝ... එතකොට අද කන්න හම්බෙන්නෙ නැද්ද..? මොන අවනඩුවක්ද මේ..? කමක් නෑ.. එකෙක්වත් කන්නෙ නැත්නං නෝට් කන්නෙත් නෑ. කාටහරි නෝට්ට කලින් බඩගිනි වේවිනෙ.

"එතකොට මේ ගෙදර හැමෝගම හිත් රිද්දල තියෙන්නෙ මමද..?"

"ඒක ඉතිං දන්නෙ ඔයානෙ නෝට්. කමක් නෑ. ඔයා කැමති තැනක ඔයා යන්න. මටත් මේ දේවල් ඕන්නෑ. ඔත් ඔය කොහේහරි යන්නම.."

අනේන් ටිකක් වෙලා ඉඳල කියපු දෙයින් මං තවත් ටිකක් අවුල් වුණා. මෙයාලා හැමෝම හදන්නෙ නෝට්ව බයිට් කරන්නද..? ඊට නම් මේ සම්මතාපේ නරියන්නෑ. නෝට් කවදද

UPLOADED BY 'NIRO'

කාටවත් බයිට් වුණේ. ආතල් එකේ කවුරුහරි බයිට් කරා මිසක. ඒත් ඉතිං ගෙදර හැමෝම මං වෙනුවෙන් මේ තරම් කතා කරයි කියල මං නිකමටවත් හිතල තිබුණේ නෑ. අනික මේතරම් ආදරයක්..

"හරි ඔයාලා මට දැන් කියන්නෙ මොනව කරන්න කියලද..? නෝට් සාමාන්‍යයෙන් බහුතරයක් කියන දේ අහනවා.."

"ඔයා අපිත් එක්ක ඉන්න නෝට්, අපිට ඔයාව නැතුව බෑ කියලා ඔයා හොඳටම දන්නවනේ. අපිව මේ විදියට රිද්දන්නෙපා.."

ඒපාර තාත්තා මයික් එක අතට ගත්තා. ඒත් තත්පරයක් යන්න කලින් මයික් එක මැණිකෙ නැන්දා උදුරල ගත්තා.

"පොඩි කාලෙ ඉඳලා අතේ තියාගෙන හදල, මගේ ඇස් මායිමෙත් එහාට යනකං මං බලන් ඉඳිපි කියලද නෝට් මහත්තයා හිතුවෙ..? එහෙනම් ඉතිං නෝට් මහත්තයට වෙන්නෙ මගේ මළමිනිය උඩින් අඩිය කියල නැවට නගින්නයි. නැතුව ඉතිං වෙන විදියක් නෑ. ඇයි දෙයියනේ අපි මේතරම් කරන ආදරේ ඔය හිතට නේරෙන්නෙ නැද්ද..?"

දැන් නම් මුහුදු ගමන යන්න ගියොත් මල මිනී දෙකයි. අරහෙත් නීට්, මෙහෙත් මැණිකෙ නැන්දා. නෝට්ටත් දැන් කියන්න වෙන්නෙ ගමන යන්න දුන්නෙ නැත්නං නම් මැරෙනවා කියල ඒත් මං කිව්වෙ වෙනිං දෙයක්.

"ඔයාලගෙ ආදරේ නොතේරෙන්න තරම් මං හරකෙක් නෙමෙයි. ඔයාල මං ගැන කොයිතරම් හිතනවද කියලත් මං දන්නවා. ඒත් දෙයියනේ ඔයාලත් ඩිංගක් කල්පනා කරන්න.

මේක මං හුඟක් ආසාවෙන් යන්න ඉන්න ගමනක්. ඇයි ඒකට මේතරම් බාධා කරන්නෙ..?"

"වෙන මුකුත් හින්දා නෙමේ, අපි ඔයාට ආදරේ හින්දා. සොරිත්ම ඔයා නැතුව අපට බෑ. ඔයා ලඟ නැතුව මේ ලෝකෙ වෙන මොනම දෙයක් අපිට හිඩිල වැඩක් නෑ... ඒ හිඩිබත් අපි ඒක ගණන් ගත්තෙ නෑ. ඔයාව තරම් අපිට වෙන කිසිම දෙයක් වටින්නෙ නෑ.. ඔයා ඒක විතරක් තේරුම් ගන්න.."

ඒපාර අක්කත් කට ඇරියා. මේක නම් දෙයියනේ ඉවස ගන්න පුලුවන් දෙයක් නෙමෙයි.

"හරි.. ඔයාල කියන දේ මං තේරුම් ගත්තා. ඒක හින්ද මේ විශේෂ අවස්ථාවෙ මං ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරන්න කැමතියි.."

තත්පරයක් ගියේ නෑ ගෙදර හිඩිබ කුටු කුටු ගාන ඒවා, කකාබහ හැමදෙයක්ම නතර වුණා. පිස්සු හැදෙනවා අප්පා. මෙලෝ සද්දයක් බද්දයක් නෑ. අල්පෙනෙත්තක් ඕමට වැටුණත් හොණ ගැහුවා වගේ ඇහෙනවා. ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරනවා කියල කිව්වට මං ටිකක් වෙලා යනකං කිසිම දෙයක් කිව්වෙ නෑ. කට්ටියගෙ කුතුහලේ උපරිම අවස්ථාවට ගන්න ඕනෙ. එතකොට තමයි ගෙය හියෙන්නෙ. ටිකෙන් ටික කට්ටියගෙ මුණුවල ඇදෙන නොසන්සුන්කමේ හොවණැලි මං දැක්කා.

"නෝට්.. අපි මේ බලන් ඉන්නෙ උඹ කතා කරනකං.."

මුලින්ම ඉවසන් ඉන්න බැරිවුණේ ගයියට. ඒකනෙ උං කෙලින්ම වක්කඩේ ඇරියෙ.

"ආ ඇත්තද..? ඔයාලා බලන් ඉන්නෙ මං කතා කරනකන්ද..? හරි ඔන්න මං කතාකෙරුවා. වැඩේ හරිනේ.."

UPLOADED BY 'NIRO"

මං කියපු දේට තාත්තගෙ මුණට පුංචි හිනාවක් ආවා. අර මුලින් තිබ්බ වැහි වලාකුලු ඒ මුණෙ දැන් පොඩිඩක්වත් නෑ.

"මයා කතා කරපු එක හරි නෝට්, ඒත් අපි මේ බලන් ඉන්නෙ ඔයාගෙ අර විශේෂ ප්‍රකාශය අහන්න.."

"ආ ඒකද..? ඒක ඒතරම් වටින ප්‍රකාශයක් නෙමෙයි අපි. මං ජෙරාඩ් අංකල් එක්ක යන්නෑ. මං ඔයාලත් එක්ක මෙහේම ඉන්නවා.."

එතනින් එහාට මට වචනයක්වත් කතා කරන්න හම්බවුණේ නෑ. ඉස්සෙල්ලම පැනල මාව බදාගන්නෙ ගයියා. උගේ පැනිල්ලට මායි, ලංයි දෙන්නම සාලෙ සැටිය උඩට ඇදගෙන වැටුණා. ඊළඟ තත්පරේ කෑගහගෙන ඇවිත් අම්මේ මායි, ගයියගෙයි ඇඟ උඩට පැන්නා. ඊශාවට අක්කා, මැණිකෙ නැන්දා මහ සද්දෙට කෑගහගෙන ඇවිත් දම්රෝ සැටිය උඩට පනිනවා මට යාංතං පෙනුණා. එව්වරයි.. ඊට පස්සෙ මට මෙලෝ දෙයක් පෙනුණෙ නෑ. සමහරවිට අම්මයි, තාත්තයි දෙන්නමත් අපේ ඇඟවල් උඩට පනින්න ඇති. හරියට අර රගර් ගහනවා වගේ. යටම ඉන්න එකාට අබ සරණංතේ. මෙතනත් ඉතිං රගර් ගැහුවා වගේ තමයි. ඇයි ඉතිං නෝට් හිටියෙ අන්තිම අඩියෙනේ. නෝට් ඉතිං පිටි පොර හින්ද හොඳයි. හැත්තම් කට්ටිය ඇඟේ නැගපු නැගිල්ලට නෝට්ට සොරිම තමයි. ආයෙ දෙකක් නෑ. කෙලින්ම අභාවප්‍රාප්ත වෙනවා.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

19

ජෙරාඩ් අංකල් එක්ක මං යන්නෑ කියපු කතාවත්නෙක්කම අපේ ගෙදර කට්ටියට රජ මගුල් වගේ. ගෙදර තිබ්බ අර පාලු මුස්පේත්තු ගතිය කොහෙත් ගියාද කියල හොයාගන්න බැරිවුණා. හැමෝම හිටියෙ පුදුම තරම් සතුටකින්. ඒත් මට තිබ්බ ප්‍රශ්නෙ ජෙරාඩ් අංකල්ට මුණ දෙන්නෙ කොහොමද කියනෙක. ජෙරාඩ් අංකල් එයාගෙ ජීවිත කතාව මගෙන්නෙක්ක කියද්දි එයාට කරන්න පුලුවන් ලොකුම උදව්ව එයා ළඟින් ඉන්නෙක කියලයි මට හිතුණෙ. මම එයත් එක්ක එනවා කියල කිව්වනම ජෙරාඩ් අංකල් මොනතරම් සංතෝස උනාද..? අපේ ගෙදර කට්ටියගෙ සංතෝසෙට මං කිලිදුන්නෙ ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ අහිංසක සංතෝසෙ නේද කියල හිතෙනකොට මගේ ඔලුවත්නෙක්ක අවුල් වුණා.

"නෝට්.. අපර්ණා ඔයාට කතා කරනවා.."

මං ඔලුව ඉස්සුවා. රිසීවරේ අතේ තියාගෙන අක්කා මං දිහා බලන් ඉන්නවා. ගයියත් ඊට ඩිංගක් එහායින් ඉඳගෙන බලන් හිටියෙ මගේ දිහා. ඒපාර මොකක්ද දන්නෑ මරාලෙ.

UPLOADED BY 'NIRO"

වැඩේ කියන්නෙ අද එන කෝල් ඔක්කොම එන්නෙ මටනේ..

"මහත්තයා.. මගෙන් ඉල්ලපු දේට මං කැමතියි. ඒක මං හදවතින්ම ගත්තු තීරණයක්. ඒ තීරණේ මං මගේ ජීවිතේ වැඩියෙන්ම ගරු කරන පුද්ගලයට මුලින්ම කියන්න ලැබුණ එක මගේ වාසනාවක්.."

මේ කෙල්ල මොනව කියන්න හදනවද මංදා. එක්කො මගේ වයර් ඉෂ්ට් එකක්. එහෙම නැත්නං අපර්ණාගෙ කොහේහරි ලුස් කනෙක්ෂන් එකක්.

"මොකක් ගැනද අපර්ණා කියන්නෙ..?"

"මං ගයාන්ට කැමතියි මහත්තයා. ඒක මහත්තයගෙ කටින්ම ගයාන්ට කියන්න.."

"ගයියා මෙතන ඉන්නවා අපර්ණා.."

"කමක් නෑ.. මහත්තයම කියන්න. එතකොට අපේ ආදරේට නුඟක් ආයුෂ තියේවි."

අපර්ණා එහා පැත්තෙන් ෆෝන් එක තියද්දි ගයියා මගේ ළඟට ආවා. උගේ මුණ හරස්පද ප්‍රහේලිකා බර ගානකින් පිරිලා.

"අපර්ණා උඹට කැමතියි කිව්ව ගයි.."

මං කිව්ව දේ ගයාන්ට අදහගන්න බැරි වුණා. උෆ විකලෙන් වගේ තාමත් හිටියෙ මං දිහා බලාගෙන.

"ඔ.. ඔය ඇත්තමද නෝට්..?"

ගයියට ඉවසන් ඉන්න බැරුව මාව බදාගත්තා. බලන් ගියනම අද දවස නම් අම්කානක පිස්සු හුටං දවසක්.

"උඹට බොරු කියල මං අහවල් එකක් ගන්නද බං..?"

ගයියා ඒ වෙනකනුත් මාව අතැරියෙ නෑ. උගට නිකං අත්තාප්පුරයක් හම්බවුණා වගේනෙ සංතෝස වෙන්නෙ. ඇත්තටම ඉතිං බලන් ගියනම කෙල්ලෙක්ගෙ වචනෙකට කොයිතරම් දේවල් කරන්න පුලුවන්ද..? පුදුමෙ කියන්නෙ හිතේ තිබ්බ හැමදෙයක්ම පැත්තකට දාල අපර්ණා ගයාන්ට කැමති වුණ එකයි.

"නෝට්.. මොනවද කල්පනා කරන්නෙ..?"

හැමදෙයක්ම කතාබහ කරල පැයක් විතර ගතවුණාට පස්සෙ අෂේන් මං ළඟට ආවා. ඒ වෙලාවෙ මගේ හිත හොඳ තත්වෙක නම් තිබ්බෙ නෑ. ඇත්තටම මං හිටියෙ මං ගැනම කළකිරිලා.

"මුකුත් නෑ අෂි.."

"නැතිවෙන්න බෑ. ඔය ගමන යන්නෙපා කියල අපි බල කරපු හින්දද..? ආ.. ඔයාම කියන්න අපි එක හිතකින් ඔයාව යවන්නෙ කොහොමද කියලා. ඔයාව අපි ළඟින් ඈත්වුණාට පස්සෙ අපි ඒ දුක දරාගෙන ඉන්නෙ කොහොමද..? ඔයාව දකින්නෙ නැතුව පැය දෙක තුනක් ඉන්න බැරි මට ඔයාව නොදැක අවුරුදු ගානක් ඉන්නෙ කොහොමද..? මට නම් තේරෙන්නෙ නෑ නෝට්. ඔයාගෙ ආසාවෙන් යන්න හදපු ගමන වළක්වල දාල අපි නුඟක් ආත්මාර්ථකාමී වුණා කියලා ඔයා ඩිංගක්වත් හිතන්නෙපා. මේ හැමදේම වෙන්නෙ ඔයාට තියෙන ආදරේ වැඩි හින්ද නෝට්.. ඔයා අවු ගානෙ ඒකවත් තේරුම් ගන්නව නම් අපේ හිත්වලට ලොකු සැනසීමක්.."

"නෑ අෂේන්. ඒ ගැන ඔගේ අවුලක් නෑ. ඔගේ අවුල

UPLOADED BY 'NIRO"

කියෙන්නෙ ජෙරාඩ් අංකල් ගැන. එයා ආවහම මං කොහොමද එයාට මුණ දෙන්නෙ..? මයාලා ගැන හිතල, මයාල කිව්ව දේවල් ගැන හිතල මං මේ ගමන කැන්සල් කරා. ඒත්, මං එයාට වෙච්ච පොරොන්දුව කැඩුවා. එයත්තෙක්ක එනව කියල ප්‍රොමිස් කරාට මට දැන් එයත්තෙක්ක යන්න බැනේ.."

මං එහෙම කිව්වයින් පස්සෙ අශේන්ගෙ මුණේ පැහැදිලි වෙනසක් පේන්න තිබුණා.

"එක්කො දැන් කරන්න කියෙන්නෙ ජෙරාඩ් අංකල්ව මෙහේ නවත්ත ගන්නෙකයි. මෙහේ හිටපු ටික දවසට උනත් එයා අපිට කොයිතරම් උදව් කරාද..? අපි ඒව අමතක කරන්න හොඳ නෑ.."

අශේන්ගෙන් උත්තරයක් නැති කැත මං ආයෙත් කිව්වා. ඒ පාර තමයි තාත්තා මගේ ළඟට ආවේ.

"ජෙරාඩ් අංකල් ගියා නෙවේ.."

තාත්තගෙ කටහඬ ඇක ලෝකෙකින් ආව වගෙයි මට දැනුණේ. තාත්තා මොනවද මේ කියන්නෙ..?

"හාබර් එකට ගිහිල්ල එන්න නේද ගියේ..?"

"නෑ නෙවේ.. ජෙරාඩ් යන්නම ගියා.."

මං ඔලුවෙ අත්දෙක ගහගත්තා. ජෙරාඩ් අංකල් ඇයි මේ වගේ තීරණයක් ගත්තෙ. අඩුගානෙ මට කියන්නෙවත් නැතුවම කොහොමද එයා ගියේ..?

"මං එයත්තෙක්ක එනව කියල කියෙද්දිත් එයා ගියාද..?"

වෙන අහන්න ප්‍රශ්නයක් මට තිබුණේ නෑ. හිතේ කොතකට කොහෙන්දෝ ඉඳලද මංදා අමුතු නොසංසුන්කමක් එකතුවෙන්න

ගත්තා.

"මෙන්න මේක ජෙරාඩ් දෙන්න කිව්වා.."

හකරට තමපු කොල කැල්ලක් තාත්තා මට දිග් කරා. එහෙනම් ජෙරාඩ් අංකල්ට මාව අමතක වෙලා නෑ.

"මයාට කියන්නෙ හැකුව ආව වගේම මයාට නොකියම මම යනවා. මං හිතනවා මයා මං ගැන අහිතක් හිතන එකක් නෑ කියලා. මයාගෙ ෆැමිලි එකට මයාව ඕන නෙවේ. ඒ ඇත්ත තත්වේ මං තේරුම් ගන්නා. මයාගෙ ෆැමිලි එක රැඳිල කියෙන්නෙ මයාගෙ අතේ. ෆැමිලි එක හුනක් දේවල් මයාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒක තේරුම් ගන්න...

...ඒත් මයා මගෙත්තෙක්ක එනව කියපු වෙලාවෙ මේ පසුවට දැනුණු සංතෝසය තරම් එකක් ආයෙ මට කවදාවත් දැනෙන එකක් නෑ. සාත් කවුරුවත් නැතුව තට්ට කනියම මහ මුහුද මැද්දට වෙලා මේ ගෙවන ජීවිතේ මයා මට ලංවුණහම හුඟාක් ලස්සන වෙච් කියල මට හිතුණා. ඒත් ඒ හැම දෙයක්ම හීන විතරයි නෙවේ. ඊර්මිලා මට නැතිවුණායින් පස්සෙ මගේ ලෝකෙ මහා හිස් බවක් තිබුණා. ඒත් මයාගෙ මුණ දැක්කට පස්සෙ ඒ හිස් බව පැහෙන්න ඈතට ගහගෙන ගියා. ඒකටත් එක හේතුවක් තිබ්බා. මයාගෙ ඇස් දෙක හරියට ඊර්මිලාගෙ වගේමයි. මයා හිතාවෙන්නෙත් ඒ වගේමයි. මයා ළඟ ඉන්නකොට මට දැනුණේ ඊර්මිලාගෙයි, මගෙයි පුතා මගේ ළඟ ඉන්නව කියලයි. මං මයා ළඟ නිතරම හිටියෙත් ඒකයි. ඒත් ඒ හැම දෙයක්ම පුංචි කාලෙකට විතරයි කියන දේ ඊයෙ රෑ නිදිමරාගෙන කල්පනා කරද්දි මට මතක්වුණා. මගේ සංතෝසෙ වෙනුවෙන් මුලු පවුලක සංතෝසෙ නැති කරල දාන්න මට බෑ. ඒක නිසාද ආව වගේම තනියම මම යනවා. මයාට යනවා කියල කියන්න

UPLOADED BY 'NIRO"

හිටියොත් මට යන්න බැරිවෙනවා කියල මං දන්නවා. පුතෙක්, යාලුවෙක් වගේ මගේ ළඟට ළංවෙලා මගේ ජීවිතේට දුන්නු ශක්තියට මං ඔයාට ණයගැතියි. ඒ දේ හැමදාම මේ පසුව උඩට හම්බවෙනව නම් ඊට එහා දෙයක් මගේ ජීවිතයෙ නෑ. ඒත් ඒක කරන්න හරි අමාරු දෙයක්. ඔයාටත් බැඳීම් තියෙනවා. ඒ බැඳීම්වලින් මිදෙන්න ඔයාට බෑ...

...උදේ ඔයාගෙ කාමරේට එබිල ඔයා දිහා බලලයි මං ගෙයින් එළියට බැස්සෙ. නොකියම ගියාට ඔයා මගෙත්තෙක්ක තරහ නෑ කියල මං දන්නවා. ඔයාගෙ හිත හුඟක් හොඳයි. ඒ හොඳකම හැමදාටම තියාගන්න. ආයෙත් පුලුවන් ඉක්මනට මං ඔයාව බලන්න එන්නම්. ඒ එතකොට අංශේත් කවිතාවත්, ශෙනුනි අකිලවත්, මෙලෝ රහක් නැති ගයියා අපර්ණාවත් මැරිකරල තියේවි කියල මං හිතනවා...

...ඒ වගේම.. ඒ වගේම... ඒ වගේම ඔයා අර පුංචි කෙල්ල නෙතලිව මැරි කරල තියෙන්න ඕන. එතකොට රිළඟ පාර මං ආවහම ඔයාල දෙන්නම එක්ක 'සී ජර්නි' එකක් යන්න මට පුලුවන්. දැන් මගේ තියෙන එකම බලාපොරොත්තුවත් ඒකයි..

මං ඔයාට හුඟක් ආදරේ,

අංකල් ජෙරාඩ්..

පසුව ලිවා...

"මං පාවිච්චි කරපු කාර් එක ඔයාට දීල යනවා. ඔයාගෙ හොඳ හිත වෙනුවෙන් ඒක මං දෙන තෑග්ගක්.."

ලියුම කියවල ඉවර වෙලා මං හැමෝගෙම මුණු දිහා බැලුවා. ආයෙ දෙකක් නෑ.. මට කලින් ගෛදර කට්ටිය මේ ලියුම කියවල තියෙනවා.. ඒකෙ ආයෙ හෝදන්න දෙයක් නෑ..

මුණු ඊක බැලුවහම සිරාවටම කියන්න පුළුවන්..

"මේ ලියුම ඉස්සෙල්ලම බැලුවෙ කවුද කියල මට ඩිංගක් කියනවද..?"

වම් අතින් ලියුම උඩට උස්සල මං ඇහුවා. ඉස්සෙල්ලම තාත්තා මුණ පැත්තකට හරවා ගත්තා. ඊගාවට අම්මයි, මැණිකෙ නැන්දයි. අඟේනුයි, අක්කයි බිම බලා ගත්තා. ගයියා විතරයි කෙලින්ම මං දිහා බලන් හිටියෙ.

"ඉස්සෙල්ලම බැලුවෙ කවුද කියල මං දන්නෑ.. ඒත් මං එක දෙයක් දන්නවා.. ඒ තමයි උඹ බලන්න පැය බාගෙකට විතර කලින් මං ඔය ලියුම බැලුවා කියනෙක.. අවුලක් නෑ නේද නෝට්..?"

කවුරුත් කතා නොකර ඉන්නකොට ගයියා කතා කරා.

"අවුලක් නෑ.. මේ ලියුම බලලයි හැමෝම වැඩ කාරයො වගේ කතා කරල තියෙන්නෙ.. කමක් නෑ.. කමක් නෑ.. ජෙරාඩ් අංකල් මං වෙනුවෙන් මේ වගේ ලියුමක් ලියල කියල ගියපු එක ගැන හරි මං සංතෝස වෙනවා.. නැත්නං ජෙරාඩ් අංකල් ආපහු එනකං මට දුකෙත් ඉන්නයි වෙන්නෙ.. හැබැයි එක දෙයක් තියෙනවා.."

ගෛදර කට්ටියගෙ මුණු ආයෙත් ගලව්වුණා. හැමදාම ඉහිමහොමතේ.. නෝට් මොනව හරි දෙයක් කියන්න ගියහම ගෛදර අය කරකවල අනාරියා වගේ වෙනවා. ඊට පස්සෙ මුණු කුන්ඩ නට්ටිය වගේ කරගොන ආතක් පාතක් නැතුව බලන් ඉන්නවා..

"හැමෝම දැන් ලියුම බැලුවනේ.. ඒ වගේම ජෙරාඩ් අංකල්ගෙ සංතෝසෙත් අපි ගත්තනේ.. ඒක හින්ද අඩුම ගානෙ එයා

SL UNLIMITED The spirit of Sri Lankan e-community
UPLOADED BY 'NIRO"

ඉල්ලපු දේවල්වත් කරල දාමු.. මොකද කියන්නෙ.. එහෙම හොඳයි නේද..?"

"ජෙරාඩ් මොනවද ඉල්ලල තිබුණේ..?"

ඉදගෙන ඉඳපු තැනින් නැගිටල තාත්තා මං ඉස්සරහට ආවා. ලාවට මතුවෙච්ච හිනාවක් තාත්තගෙ මුණට ඇවිල්ල තිබුණා.

"ඇයි ඒ ලියුමෙ අන්තිම හරියෙ ලියල තිබුණේ.. අර කාවද.. කාවද බඳින කතාවක්.. ඒක නම් හරිම වැදගත්.."

තාත්තගෙන් පටන් ගත්තු හිනාව ගෙදර හැමෝටම බෝවුණා. හිත්වල තිබ්බ අන්තිම දුකත් පැත්තකට දාල ඔක්කොම කට්ටිය හිනාවෙන්න ගත්තා.

"හරි.. හරි.. ජෙරාඩ් ලියල තිබ්බා වගේම, ඔයාලව බන්දල දෙන්න මං පොරොන්දු වෙනවා.. එතකොට ඊළඟ සී ජර්නි එක ඔයාටයි, නෙතලිටයි ජෙරාඩ් එක්කම යන්න පුළුවන්.. මොකද කියන්නෙ..?"

"කියන්න මෙලෝ දෙයක් නෑ තාත්තෙ.. මං අර කලිනුත් කිව්වෙ.. ඔයා තමයි මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම තාත්තා කියලා.. ඒ කතාව මං අදත් කියනවා..."

තාත්තා ඇවිත් මාව බදාගත්තා. තවත් කවුරු හරි ඇවිත් අපි දෙන්නව බදාගත්තොත් පැනල දුවන්නයි මං බලාගෙන හිටියෙ. මතකනෙ කලින් පාර අර රගර් මැච් එකේදි වගේ නෝට්ට වෙච්ච වැඩේ. හැමෝම නෝට්ව යට කරල දැම්මනෙ... තව පොඩ්ඩෙන් නෝට්ට හුස්ම ගන්නත් බැරිවෙනවා..

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

20

දවල්ට බඩ පැලෙන්න කාලා මමයි, ගයියයි කාමරේට රිංග ගත්තා. වේල් දෙකක් විතර බඩගින්නෙ හිටපු හින්දා වේල් හතරකට හරියන්න නෝට් කෑවා. ගයියටත් ගෙදර යන්න කිසිම අදහසක් නෑ වගේ..

"නෝට්... මෙන්න ඔයාගෙ යාලුවො ඇවිත්..."

ගේ ඉස්සරහයින් අක්කා කෑගහනවා මට යාංතමට ඇහුණා. මේ වෙලාවෙ කවුද දන්නෑ...

"අද සැහෙන්න බිසී දවසක් වගේ නේද ගයි..."

"අපර්ණාවත් ඇවිල්ලද දන්නෑ.. මට ඉවසිල්ලක් නෑ නෝට් ඒකිව දකිනකන්..."

"කව කවේ නවත්තල යමං කවුද ඇවිල්ල තියෙන්නෙ කියල බලන්න..."

UPLOADED BY 'NIRO"

මං ගයියවත් ඇදගෙන කාමරෙන් එළියට ආවා. මගේ මුණ ඉස්සරහටම ආවෙ ලස්සන ගැණු ළමයි තුන්දෙනා.. කවිතායි, දෙවිමිණියි, නෙතලියි.

"ම... ඔයා යන්නෙ නෑ නේද...?"

නීට් ඇවිත් මගේ අතකින් අල්ල ගත්තා. ඒ සුදු මුණෙ අහිංසකකම පිරිල ඉහිරිලා ගිහින්. එයා ලහම ඉඳපු දෙවිමිණී හිටියෙත් මගේ දිහාම බලාගෙන. ඒ දිග ඇස් මගෙන් මොනවදෝ ඉල්ලනව වගේ.

"යන්නෙ නෑ කියල තීරණය කොරුවා නීට්... ඒත් ඊට වැඩිය ලොකු ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා..."

"ඒ මොකක්ද..?"

දෙවිමිණීගෙනුයි, නීට්ගෙනුයි එකපාරටම ඒ වචන දෙක පිටවුණා. කවිතා හිටියෙ මට දකුණු පැත්තට වෙන්න වගේ. මං කියන්න හදන්නෙ මොකක්ද කියල එයා හොඳ ඕනෑකමෙන් අහන් ඉන්නව මං දැක්කා.

"නාන්තයි, අම්මයි මට කියනව අකිලගෙ නංගිව මැරි කරන්න කියලා.. මැරි කරල ඕන නම් අලුත් සී ජර්නි එකක් යන්නලු..."

මං කියපු දෙයින් ගැණු ළමයි තුන්දෙනාගෙම ඇස් තලලටත් උඩට ගියා.

"කවුද අකිල කියන්නෙ...?"

වචන කැඩි කැඩී, ඒ ටික ඇහුවෙ දෙවිමිණී..

"අකිල කියන්නෙ අපේ අක්කව මැරි කරන අයියා.. ඒ කසාදෙට අපේ ගෙදරින් කැමති වෙන්නෙ, මං අකිලගෙ නංගි මැරි කරොත් විකරයිලු.. ඉතිං අක්කගෙ සංතෝසෙ වෙනුවෙන් මට ඒ දේ කරන්න වෙනවා.."

කුණාටුවක් එන්න කලින් තියෙන නිශ්ශබ්දතාවෙ ඒ වෙනකොට අපේ ගෙදර ඇතිවෙලා තිබුණා. ගයියා, අමේත් වුණත් හිටියෙ මං මොකක්ද කරන්නෙ කියල හිතාගන්න බැරුව.

"ඔ... ඔයාට ඒ දේ කරන්න බෑ නෝට්.. ඔයාට මගේ නංගිව මැරි කරන්න වෙනවා.. මං අද ආවෙ ඔයයි, නීට්වුයි එකතු වෙනවට මගේ අකමැත්තක් නෑ කියල කියන්න.. නීට් තරම් ඔයාට ආදරේ කරන කිසිම කෙනෙක් මේ ලෝකෙ නෑ.. මං ඒක හොඳටම දන්නවා.."

හිටගෙන ඉඳපු තැන ඉඳන්ම දෙවිමිණී කියාගෙන කියාගෙන ගියා. ඔය කියෙන්නේ.. අඩන්න ඕනලු කිරි එරෙන්න.. බහින්න ඕනලු අල බහින්න...

"මං මොනව කරන්නද දෙවිමිණී.. අම්මල තාත්තල කියන දේට මට පිටුපාන්න බෑ.. මට අකිලගෙ නංගිව බඳින්නම වෙනවා.. මං නීට්ව යාලුවෙක් වගේවත් ආශ්‍රය කරන්නම්.."

බලාගෙන ඉඳිද්දිම නෙතලිගෙ රෝස පාට මුණ මහා දුකකින් වැහිල ගියා. නිල් ඇස් දෙකට තත්පරේට දෙකට කඳුළු කැට ගලාගෙන ආවා.

"නෝට්.. අපි ආවෙ මේ වගේ දෙයක් බලාපොරොත්තුවෙන් නම් නෙමෙයි..."

ඒ පාර කවිතා මැද්දට පැන්නා. ඔයා ඉතිං මගේ තාත්තා වෙන්නනෙ ඉන්නෙ.. ඒත් ඉතිං ඔයාටත්කෙක්ක ගුලිය අරගන්නම

UPLOADED BY 'NIRO"

වෙනවා..

"මාත් හීතෙකින්වත් හිතපු දෙයක් නෙමේ කවිතා.. නීට්ව මතක්වෙනකොට මට මාර දුකයි.. ඒත් ඉතිං මං කියල මොනව කරන්නද..? මං හැම දෙයක්ම කොරුවෙ කවුරුවත් කියන දේ අහල නෙමේනෙ.. ඒත් මගේ ජීවිතයෙ වැදගත්ම දේ අම්මයි, තාත්තයි කියන දේට අනුව තමයි කොරෙන්නෙ..."

"ම.. මාව ඔයාට අමතක කරන්න පුළුවන්ද අයියේ.. අනේ ඔය වගේ කතා කියන්නෙපා.. මට මැරෙන්න හිතෙයි.. මං කොහොමද ඔයා නැතිව එක දවසක් ගැන හරි හිතන්නෙ.. ඊට වැඩිය හොඳයි ඔය අත් දෙකෙන්ම මගේ බෙල්ල මිරිකල මරල දාන්න.."

මගේ අත් දෙකෙන්ම අල්ලගෙන නීට කියවගෙන ගියා.

"මමයි, නෙතලියි දෙන්නම ඔයාගෙ හිත රිද්දුවා. ඒත් එහෙම කියලා මගේ නංගිව අසරණ කරන්නෙපා.. එයා ඉපදිලා ඉන්නෙ ඔයා වෙනුවෙන් නෝට්.. නීට් කියල කියන්නෙ ඔයාට අයිති දෙයක්.. ඔයාගෙ වස්තුවක්.."

දෙවමිණිගෙ කටහඬ තවත් ගොරෝසු වෙලා තිබුණා. රජ ගහේ නාඩගම තවත් දුරට ඇදගෙන ගියා නම් මාර ගති කියල මට හිතෙද්දි ඩෙග් පටෙග් ගාල වැඩේ පකුර් වුණා. ආකාසෙ හිලක් තිබිල එතනින් පතබරිය වුණා වගේ එක පාරටම තාත්තා අපි කට්ටිය ඉස්සරහට කඩින් පාත්වුණා.

"හා.. මේ ඉන්නෙ මං හොයපු කෙලි පොඩ්ඩ.. අදමනෙ මං දැක්කෙත්.."

නීට්ගෙ අතකින් ඇදල, ළඟට ගන්න ගමන් තාත්තා කිව්වා. මගේ දිහා බලල බයෙන් වගේ නීට් තාත්තා ළඟට ඇදිල ගියා.

"ඔයා හරිම ලස්සනයි දුවේ.. මගේ දරුවට හොඳටම මැච්වෙනවා.. මොකද කියන්නෙ.. මගේ දරුවත් එක්ක ඔබත් වෙන්න පුළුවන්ද.."

"අ.. අනේ.. එ.. එයා වෙනිං කෙනෙක් බඳින්නෑ යන්නෙ..?"

අඩ අඩාම නීට් කියවං ගියා. පව් අප්පා.. මාත් එළ හරක් වගේ වැඩ කරන්නෙ.. ජෝක් එක දුර ගියා වැඩි වගේ.

"ඔය හාදයගෙ බොරුනෙ දරුවෝ.. වැඩේ කියන්නෙ ඔයා තාමත් නෝට්ගෙ බොරු වලට අහුවෙන එකනෙ. ඒත් ඉතිං ප්‍රශ්නෙකුත් නෑ.. මොකද මමත් තාම අහුවෙන එකේ ඔයා අහුවුණාම මොකද.. නෝට් බඳිනව නම් බඳින්නෙ ඔයා විතරයි.."

තාත්තගෙ කටින් ඒ ටික පිටවුණා විතරයි, නීට් දුවගෙන ඇවිත් මාව බදාගත්තා.

"තරකයා.. ආපු වෙලාවෙ ඉඳලා මට බොරු කිව්වා නේද..? මං හිතුවෙ ඇත්තටම කියලා.. කියන්න.. කියන්න... මාව ඔයාගෙ කරගන්නව නේද..?"

"ඔව් නීට්.. මේ හැමෝම ඉස්සරහ මං පොරොන්දු වෙනවා.. ඔයා මගේම කරගන්නවා කියලා.. අපි දෙන්නා මැරී කරාට පස්සෙ, මැණිකෙ නැන්දා අපිත් එක්ක හැමදාටම ඉඳීවි.."

මං එහෙම කියද්දිම නීට් තවත් තද කරලා මාව බදාගත්තා. මේ ලෝකෙ මං දැකපු පිරිසිදුම හිනාව මුණෙ තියාගෙන අපිට ඩිංගක් ඇතින් දෙවමිණි අපි දිහා බලන් හිටියා.

- ඉවරයි -

UPLOADED BY 'NIRO"